

PARTICVLÆ LATINÆ ORATIONIS

collectæ, dispositæ, & (ut earum
Vis & Energia melius intelligi possit)
Confabulatiunculis digestæ.

E primariis, & purissimis Romanæ eloquen-
tiæ fontibus (quorum nomina sequens monstra-
bit Pagina) haustæ, & ordine Alphabetico sibi in-
vicem subjectæ.

Opus & Exercitio, & Perfectiori hujus Linguae
acquisitioni plurimum conducens.

AVTORE *J. H. M. D.*

Quid Arena sine Calce?

LONDINI,
Apud THOMAM HARPERUM
1635.

George Washington

Honoratissimo Domino, HENRICO Domino
MORDANT filio & heredi designato, Illustrissimi
Domini IOANNIS Comitis de
Peterburgh.

Latina qui plenè imbutus est loquelâ,
tam in Artes is, quam in Scientias (ad
Linguam scilicet quod spectet) penè
dixerim cunctas suppeditatur, ac si ad u-
nam ferè, reliquas (ignotâ hâc) ad a-
mussim calleat: Exarata quippe opera elaboratissima
quæque, aut ipsissimâ primitus fuere composita: aut
aptè, necnon fideliter in eandem vertuntur saltem;
adeo ut, sub temporis jacturâ in alias quasvis insudasse
linguas nec injuriâ censendum præfecto esset: quod
multiplicibus tum rationibus aperire, tum etiam au-
thoritatibus stabilire possè clarius. Hæc pauca proximi
subdicenda, *Honorat. Domine*, digneris perpendere:
Primò; pluribus intentus, non est ad singula sensus.
Secundò; hominum vitæ stadium linguarum præ va-
riarum, & obstrusarum abyssu (utpote quæ magnis
conatibus, vigiliis & frequentibus, sollicitisque ani-
mi curis acquirendæ veniunt) breve discernitur ad-
modum. Hinc id temporis impendium, in ejusdem
dispendium jure merito ducendum esse sapiens pru-
densque quisque urâ mecum ritè dijudicet. Tertio;

Epistola Dedicatoria.

Hebraei, Aegypti, æquæ & Arabes eorum sequaces,
operæ-precii jamdiu ne tantillum mandarunt literis.
Deinde ; Græci (ingenio alias perspicacissimi, & om-
nifariis refertissimi doctrinarum generibus) rerum in
scientiis quibuscvis, aut artibus novarum transactis
nunc tandem annis vel plenè quingentis) nullatenus
quicquam nobis advexerunt scriptum. Verum enim-
vero in loquelam interim hanc, & unicam (ætatum
ferè nullis comprehensam terminis) quamplurima-
tùm & in speciem perpulchra, tum & illa eruditissima
sanè tradita sunt opera : quinetiam & novissimi hu-
jus, & ævorum isti paulo prægressorum accuratissimi
Prælectores hâc dictitantes, sua, & alta, & sublimia
candidè & libere protulerunt, & charactere depicta
nobis reliquerunt. Postremo ; hæc lingua, ob pecu-
culiarem sui naturam summopere æstimanda esset, &
colenda quidem certè ; animi cum conceptus, men-
tisque effigies præ aliis omnibus, & singulis ad vi-
vum usque delineet, & exprimat magis ; utpote quâ
non solum elegantiae vivacissimæ : sed etiam politis-
simæ, suisque illustratæ coloribus, & luminibus per-
spiciuè deprehenduntur : quod (ne plura referam) ex
ejusdem merè particulis huic subservientibus, facili-
mè detegi potest, in quibus speciosi radii, nec non e-
nergia, ornatus, & melodia undique, & undique quam
clarissimè elucent, & sese exerunt. Hunc tamen ser-
monem incuriâ (quid ni dicam) oscitantiâ immo su-
pina, ob ejusdem particulas recens neglectas suo esse
orbum

Epistola Dedicatoria.

orbum decore (proh dolor !) liquidò apparet nimis. Hinc inde provenit quod (Philologi cum hic vices & subeam, tum & in me sustineam) orationis istius vim vigorem, & pristinum nitorem, per easdem à me per Dialogos practicè distributas, & in usum (ut sperem) vel apprimè redactas huc attulerim in medium ; ne tanto ornamento, tantaq; perfectione ipsa privaretur.

Vigiliæ hæc sanè meæ Te magnæ Nobilitatis Hæredem humillimè, omnique observantia in Patronum advocant; sub cujus auspiciis in lucem prodire unice affectarunt : quas (cum ætas tua paulo evaserit maturior) Tibi, in veterem illam, & floridam eloquentiam perfectiùs adipiscendam uberrimi futuras esse fructus, consultiùs sperem. Et ejus interim causa; tum Tironibus quibufvis, tum nonnullis provectionibus licèt, magni fore eas præsidii, rectè confidam.

Splendori Tuo addictissimè devotus,

IOANNES HAVKINS.

Candide Lector,

IN his qualibuscunque Dialogis, temporum Historias, Artes, Scientiasvè quasvis ne expectes velim. Particularum duntaxat praxim tuis oculis hic subijcio, quas è puris Romanorum fontibus haurire, trans-ferre, & in usum redigere sollicitus curavi.

En quæ multis quidem voluminibus legenda occurrunt in uno quasi fasciculo comprehensas.

Et quamvis, ut plerumque videre licet, ab aliquali le-
vi discursu in alium id genus transeam, immo jure dicam
transitiam, conniveas meritò & indulgeas : Scias enim
me in varios, & illos sanè subinanes, me metipsum tran-
stulisse coactam. Nam vix, aut ne vix quidem hac potu-
isse aliter fieri rectè censeas : quod si Methodum, docendi-
que modum, immò & rem ipsam studiose consulas, vix ul-
las, non magno negotio adhibito politioris facundiae deside-
rabis Particulas.

Si istas aptissimè, nec non affabrè, & genuinè tibi tradi-
derim, quæ succum, sanguinem, colorem, ac (veluti nervu-
li quidam) robur Orationi induunt, opere quamvis parvo in
speciem, usu certè magno poteris : etenim hinc inde fru-
ctus in veterem florentem Eloquentiam, & plenam, illam-
que concinnam, perpolitamque animi effigiem (Orationem
intelligo) carpere possis.

Sin

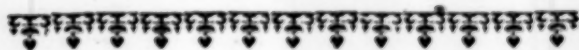
Lectori.

*Sin autem in his, qualicunque Minervâ, tradendis tibi
ullatenus visus fuero mancus, me saltem aliquid prae-
tisse confidam, quod nonnullis hujusmodi Doctrinâ & in-
genii acumine praeclatis ansam dederim, quos in ma-
gis accurata super his postmodum exhiben-
da (utpote perutilia & apprimè ne-
cessaria) me suscitaturum
spero. Vale.*

* *
*

Imprimatur, THO. WEEKES,
R. P. Ep. Lond. Cap. Domest.

DIALOGUS I.

Anselmus Bembo.

Quid novi? B. Tribus à Panamâ Miliaribus, urbe in medio continentium Peru, & Mexico sita navibus utrinque optimè instructis dimicârunt Batavi, & Hispani. Manè inita est hæc pugna. Batavas vicerunt Hispani, & strenuè profligârunt: At sese tandem, non sine consilio recollegerunt Batavi, & viriliter, arte scilicet, & ingenio illos neci omnes, ad unum propè dicam, dederunt. Hinc velim incertos exitus pugnarum, Martemque communem diligenter perpendas: *qui sæpe spoliante[m] & exultante[m] evertit, & percutit* [ab] abjecto.

A. Quibusnam bellicis usi sunt Armis? B. Tormentis æneis, quæ magno quidem conflata fuere ingenio, & arte, hæc opportunè admodum explosèrunt. A Oh! tunc nihil miri in se continet: *nihil enim valentius est* [a] quo intereant; occiderunt [a] forti. B. Quomodo vales? A. Caput mihi [a] Sole dolet. B. Quodnam iter ultimò confecisti tu, ut hoc tibi

B

ac-

[A] [Ab] causa per quâ

i. ab abjecto.

i. per abjectum,

Cic pro Miloge.]

Cic Acad.

[A] vel [Ab] causa propter quam, Plin. lib. 29. cap. 2.

Cic. Acad. 2.

[A] vel [Ab] locus aut
persona unde, persona.
Cic. pro Plan.

[A] persona, Cic. Att.
lib. 14.

[Ab] Locus.
Cic. Ver. 5.

[A] vel [Ab] pro
pro. Cic. 1. de Orat.

Cic. 1. de Orat.

[A] vel [Ab] pro pass.
Cic. pro Mil.
Cic. de Sen: &c.

[A] vel [Ab] causa unde
res est. Cic. pro
Mur.

accelereres ? Ad littus quidem propinquum super scrijs meditans, cum de Aëris injuria incautus fui, hanc sanè mihi xgritudinem contraxi; tunc enim temporis collucebat [a] Sole necnon & albescebat mare, quod oculos mihi, pænè dixerim, occaecavit. B. Quid fit de Hieronimo, qui alias nobis contubernalis fuit: an adhuc carcere detentus? A. Immo, & miserrimè quidem. Huic *sæpe promisi* me pecunias [a] te ei, quamprimum fieri poterit, *persoluturum*: at enim illius adhuc opprimor.

B. Sumas, [a] *me hoc illi dabis*. A. Infinitas, quas possum, gratias ago. Sed pecunias numerasti [ab] *erario*? B. Maximè: hinc est quod promptè hoc tibi in mutuum dare possim, sub hac tamen fanciatur lege; ut nummos tot numero intra sex menses ad minimum mihi rectè persolvas. A. Tuz expectationi de pecuniis reddendis nequaquam deero. Et intelliget ipse totum hoc [a] *me* non provenire. Sit etiam & tibi gratiarum actio; officium non vulgare mihi illiq; fecisti quidem certè. Pauci reperiuntur qui [ab] *amicis* & [ab] *afflictorum causa stent*. Centesima lux est hac [a] *carcere* ejusdem. Multa passus est [ab] *inimicorum contumacia; tertius & trigessimus est mensis*. Iam dehinc illum ereptum iri de laqueo venantium profectò sperem. *Nostri illi* [a] Theologis & sanctissimis

Clissimis viris moderati homines & temperati aiunt apud bonos & sapientes valere misericordiam. B. Quznam autem dementia est illa quz quosdam miserrimè cepit, seduxit, & æquè detinuit contrarium asserentes? A. Minime, mediocriter [a] doctrinâ instructi, angustius etiã [a] natura, [ab] amicu & existimatione inopes evadunt. Hæc sibi met ipsis ut suaviter delectantia [ab] errore mentis tanquam salutare aliquid adsciscuntur: [a] pueri errores imbibebunt, nec unquam iis conditio alia recipietur, indignis quidem ut [a] Consiliis Principum essent.

Hæc profiteri ausus sum, illos scilicet [a] prima ætate nullam artem, & doctrinam liberalem ullatenus dilexisse, insullos, ineptos, omni Charitate vacuos.

adhibetur, sed etiam aliis literis, ubi nullus asperior concursus existit; maxime v: ð liquidis L, & R. ut ab Legionæ, ab Rege; itemque S. m: i: x, & l. consonante, ut ab Sylla, ab Iove; interdum etiam D. & N. ut ab Duce, ab Nobilitate.

[A] vel [Ab] sæpius signat Quod attinet ad Cic. in Brut.

[A] vel [Ab] pro Ob vel Propter. Cic. l. 1. de Legibus.

[A] vel [Ab] ad tempus præteritum relata. Cic.

Admonitio.

Cum de uno, ð puero dicitur; cum de pluribus, ð pueris.

[A] ab ætate.

Admonitio.

Ab non solum insequentibus vocalibus

Dialogus 2.

Carolus. David.

C. Quid in Vrbe super Sylvæ-Ducis obsidione fertur, an perituri sunt ipsi propugnatores? D. Vix dubi-

B 2

tari-

[Atque] usurpatur in-
sequente vocali, Cic.
pro Sex. Cic. prole-
ge Manilia.

[Ac] et atq; in principia
periodorum ponuntur.

[Ac] ponitur insequen-
ti quavis liquida, muta,
& consonante præter C
& Q. tam enim pro
ac reponitur, [Et]
Cic. pro lege Manilia.
Ante G. & Q. ponitur
Et.

[Atque] usurpatur in-
sequente vocali, ut supra.

tandum quia inimico succumbant mise-
rè, alii ita arbitrantur [atque] *Ego sic
statuo.* [Atque] ut tu me intelligas ve-
lim ipsorum Batavorum perpendas con-
silia, an frustra unquam hujusmodi acce-
perunt negotia.

C. [Ac] *primum* ex multis præcessis,
& tandem ex Trajecti ad Mosam obsidi-
one conjectari poteris ad optatum finem
omnia perduxerunt ipsi.

D. [Et] *quoniam* disciplinæ militaris
peritia multum in bellis administrandis
valet, ipsi multos præclarissimos preci-
bus, [ac] præmio conduxerunt in hunc
finem: Et causas [atque] illas graves, se
nobis posse referre prætendunt.

Dialogus 3.

Emanuel. Samuel.

E. **S** Is scilicet. F. Et tu Emanuel. E.
Quid rei vesperi postero apud
tuos actum fuit congerones? F. Multus
sermo [ad] *multam noctem*, atque ad fa-
tietatem (quid dico?) atque ad insaniam
usque compotaverunt: unus ex iis ad as-
sem expensa solvit quæque. E. Quid ho-
minis hoc tam profuse iis erogaverit? F.
Is idem fuit Thomas. E. Quibusnam e-
dullis excepti estis scire mihi liceat? F. In-
ter

[Ad] præusque ad. Cic.
Att. lib. 13.

ter alia obsonia, & illa quidem opipara, hoc unum mensæ appositum: iusculi scilicet quoddam genus ex aqua & vino confectum decoctum [ad] dimidias in quo multa Carò & Phasiana & vitulina, & præstantissimæ aviculæ absque numero fuerunt coctæ. alii verò id genus obsonium ad tertias decoquunt, mihi multum ambræ griseæ immixtum fuit. E. Quomodo gustui placuit? F. Diversorum hominum varix fuerunt sententiæ. Vingtî fuere Confessores, [ad] quindecim optimum esse assenserunt. [Ad] festos dies proximè adventuros ferculum id genus repetunt: illuc se iterum recipiunt, & in hunc quidem finem pecunias singuli contribuerunt. E. Cum advenit tempus unà vobiscum adero ipse: faxit Deus cum frater meus [ad] urbem concesserit, de hac conventionē nīl prorsus sentiat. F. Quid est quod audiveris de illa novissima navali pugna; & deinde ubi fuerit concertata? E. Vicerunt Batavi; pugnaque [ad] Dubrim. F. An isti Batavi totum in bella Navalia se dedant, quod adeo experti evaserint ut iis successus semper penè dixerim subserviat. E. Solertissimi sunt & ingeniosi, impigri [ad] labores, fortes [ad] pericula, periti [ad] usum & disciplinam, prudentes [ad] consilia, felices [ad] casum fortunamque. Ad alias tamen res se addicunt ejusdem Nationis varii: non desiderantur qui

[Ad] Refertur ad partes, Phn. lib. 3. cap. 3.

[Ad] pro circiter, Cic. ad Q. F. lib. 2. ep. 1.

[Ad] aliquando usum significat. Cic. 6 Ver.

[Ad] pro apud ad locum aliquando refertur, Cic. 4. Ver.

[Ad] locum, ut supra, Cic. pro Mur.

[Ad] pro quod attinet ad Cic. pro Font.

[Ad] *semperque ad
alias res.* Cic. 4. Tusc.

[Ad] *alias ad perso-
nam refertur.* Cic. 3.
Ver.

[Ad] *pro Quod attinet
ad.* Cic. 3. Ver.

[Ad] *interdum poni-
tur proficuum.* Cic
pro Orat.

[Ad] *alias pro adver-
bo* Cic. 1. de Divin.

[Ad] *pro* Cic. 2. de
Orat. Terent. Edn.

[ad] *Tibi* canunt clarorum virorum
laudes, ad literas alii, ad mechanicas
quamplurimi. F. Quid heri protulit O-
rator de causa tupe temporis agitata?
E. [Ad] *populum*, ad Iudices magna con-
tentione causam hanc promovit. Magnus
Senatorum confessus fuit. Et *forum*, Co-
mitiumque vidi adornatum [ad] *speciem*
magnifico ornatu, [ad] *sensum cogitatio-*
nemque acerbo & lugubri. Nihil ex ijs o-
rationibus prævaluit Præco. Reus enim
tandem aliquando planè compertus est,
Præconem omnia in delinquentis grati-
am & velle locutum fuisse ritè subolue-
runt; nihil enim illum [ad] *veritatem*
protulisse iis liquidò comparuit, utpote
qui [ad] *arbitrium & clientis nutum to-*
tum se finxit & accommodavit. F. Quam-
plurima novissima nobis delata sunt de
Viperæ mirabili naturâ, quæ optima in
usus Medicos transiata esse perhibetur.
Quod ad me spectat, nil dubito quin
Deus multas nobis remediorum materias
per ista animalia benignè impertierit, iti-
dem & per alias Creaturas. *Mirari licet*
quæ sint animadversa herbarum genera,
quæ radicum [ad] *morsus bestiarum,*
[ad] *oculorum morbos,* [ad] *vulnera.*
E. Quid tibi videtur de nostro Palinge-
nio? F. Insignis is quidem est, sed nihil
[ad] *Lucanum,* nihil [ad] *nostrum* quem
præ manibus tenemus Virgilium. Iam
punc eamus unâ ad instructissimam istius
civi-

civitatis Bibliothecam, plures tibi multis quidem paraſangis illi præferendas oculis tuis objiciam. E. *Nescio quid interſit utrum nunc, an* [ad] *decem dies differamus hoc iter.*

F. [Ad diem] te operiar; tempus præſtitutum præſcribas: poſtridiè te conveniam; unà ibimus, [ad diem dictam] non defecero; ſin autem aliquid advenerit quod nullo poſſim modo, cras ſcies, [ad ſummum] perendie.

E. Te in hunc finem ſæpe ſæpius anxius quæſivi.

F. *Bis, terve* [ad ſummum] pro me petiſti.

E. Quid fertur de altercationibus inter Thomam & Richardum habitis. F. [Ad ſummum] ne longâ oratione te detineam, ſcias Richardum viciffe: primùm alterius amici quidam occultè ſuſpirarunt, poſtea gemuerunt, [ad extremum] vero loqui omnes & clamare cœperunt, jure merito illum condemnatum fuiſſe aſſerentes,

[Ad] alias pro poſt
Cic. Att. lib. 11.

[Ad diem,] tempus præſtitutum ſignificat.

Cic. pro Roſe.

[Ad diem dictam] præſtitutum denotat tempus. Cic. lib. 16. Ep. 19.

[Ad ſummum,] ad tempus vel numerum refertur. Cic. pro Milon.

Cic. lib. 1. Ep. 1.

[Ad ſummam] idem quod in ſumma. Cic. l. 1. de Offic.

[Ad extremum,] ad poſtremum ad ultimum. Hiſtoricis familiare.

Dialogus 4.

Giraldus. Henricus.

G. **C**Hartam mihi ſcriptoriam, pu-
Cram etiam & illam, parari cu-
res, necnon atramentum & ceram ſigilla-
toriam:

toriam : his enim quamprimum mihi opus est. Quod facis fac citò , ad Bernardum scripturio. *Litera* quas ad me novissime dedit, *me* [admodum] *delectarunt*: nudius-tertius literas à Dolmano quasdam accepi, qui *literarum* [admodum *nihil*] *scit*. Ne morare quod factò opus est expedias.

H. Ecce discedo, *nisi si quid* [ad] *huc* *fortè vis*.

G. Attulistine omnia quæ huc afferenda tibi imperavi ?

H. Maximè

G. Quid in urbe de illo qui nudius-quartus in ergastulum fuerit conjectus jam tandem fertur ?

H. Nequissimus detegitur , vix ulli Gentium illi secundum invenias. Nulla enim *pietas* [ad] *versus* *Deum* , ne minima reverentia [ad] *versus* *homines*. Cæteris malitiis ejus omninò repositis , [ad] *versus* *edictum* libellos famosos subdolè hic illicque sparsit: diu quisquis eorum author fuerit penitus latuit , quamplurimis [ad] *versus* *leges* , [ad] *versus* *republicam* multa machinari facinora injustissime imponit.

G. Quomodo sese habet Gulielmus ab integerrimi illius amici morte ? H. *Caret* [ad] *grè*, nec sanè mirum ; cohabitarunt enim diu , & magna hinc inde inter eos coaluit amicitia. Superstes *vidit illum unum virum esse in quo summa essent omnia*,

[Admodum] significat satis lautulus , Cic. Att. lib. 2.

[Admodum nihil] vel nihil admodum, pro nihil omnino, aut penè nihil usurpari solet, quia quod admodum nihil est pro nihilo habetur, Cic. in Brut.

Interdum [ad] *huc* pro præter usurpatur, Cic. de Amicitia.

[Ad] *versus*, idem est ac erga, nec solum n malam partem accipitur, sed etiam in bonam, Cic. lib. 1. de nat. Deorum. Cic. lib. 1. Offic.

[Ad] *versus* interdum pro contra, Terent. Heecy.

[Ad] *versus* / *diversum* interdum pro contra, Cic. 1. Ver.

[Ad] *grè* adverbium ab ægro ductum, Cic. Att. lib. 17.

eo caret [agrim.] Ab intimi amici illius morte, casu in quendam illum fugillantem incidit. *Nihil illi* [agrius] *factum est* quam detineri ab illo, aliàs in illius faciem magno quidem impetu involasset, utique [agrè] *sustinisset* illius impetum, quippe qui & magnanimus est & robustus.

[Agrum] Cic. pro lege Manilia.

[Agius] Cic. 6. Ver.

[Agré] interdum est difficile, Cic. 6. Ver.

Dialogus 5.

Ieronimus & Leonardus.

I. **G**Ratissimus mihi tuus est adventus, nec mihi quicquam magis solenne quam tuo gaudere consortio, & me ne hinc latum unguem discedas. *Quantum praesens me adjuvare poteris consolando & propè* [aque] *dolendo perpende:* deinde *nemo est quicum essem libentius quam tecum, & pauci quibuscum* [aque] *libenter.* L. Cum ita vis, sisto pedem, hic quamdiu negotia mea permittent moraturus. I. Infinitas quas possum tibi gratias impertio. L. Quid dicitur de Bembii copijs? I. Illum magnas accumulasse divitias ferunt omnes. Et quod illi solatium insigne est, frater illius quem unice diligit [aque ac] ipse censibus abundat. L. Quomodo adversus te, tuus se gerit cognatus? I. *Me colit, & observat* [aque atque] *illi essem patronus.* L. Consilio quidem sit, & illi

[Aque] ab xquo dictum interdum absolute ponitur, Cic. 4. ep. 6.

[Aque] absolute, Cic. lib. 5. ep. 21.

[Aque ac] Cic. de Amicitia.

[Aque atque] Cic. lib. 13. ep. 43.

&c

[*Æquè ut*] Cic. pro
Dent.

[*Æquè &*] Cic. 2.
Tulc.

& unicuique clarè innotescit illum tibi multis sanè nominibus obstrictum esse, nec [*æquè*] ingratus tibi esse potest [*ut*] alii quamplurimi inveniuntur, cum longè aliter à natura dotatus est, [*æquè &*] semper gratitudinem coluerit.

Dialogus 6.

Marcus. Nathanid.

[*Agē,*] *Agēdum, Agē*
nunc, aliquando adven-
tantiū, aliquando ad alia
transfuentiū, Cic. pro
Cluent.

[*Agēdum*] Cic. pro
Sylla.

Agē vera, Agēs vera
[*Agēs nunc,*] *transfici-*
entī serviunt. Cic. 2.
Tulc.

M. [*Agē*] quoniam hic consedimus paulisper confabulemur, sit apud te inventio, quoad potero tibi respondebo. N. Fiat. An Clavius Scoto doctrinā antefendus sit? M. Scotus, si antiquorum, imo etiam & Neotericorum iudicium recipiendum sit, denominatus est subtilis. N. [*Agēdum.*] conferto nunc cum illius doctrinā doctrinam alterius. Scotus enim ea, ferè dicam, tradidit, quæ ab aliis, ut plurimum, accepit: magnum hoc est pensum: inventis parum addidisse non ducitur. M. [*Agēs nunc,*] videamus quis fuerit Clavius intimius perpendas. Cœlestia quippe corpora præ omnibus exactius & demonstrativè magis depinxit, & quamplurima quæ ceteri ne quidem tractarunt, invenit & solidè stabilivit. Commentatori inventor antefendus est.

N.

N. [*Age vero*,] quid fertur de insigni iudicio & moribus ipsius Bembæ? M. Illius iudicium ad cælum usque effertur, nec non & illius temperantia. N. [*Age sis vero*] quid de Heliodoro.

[*Age vero*] transitiōis servit. Cic. pro lege Manilia.

[*Age sis vero*] transitiōis servit. Cic. in partu

M. Breviter exponam: si ullibi perfectissimus omni virtutum genere inveniatur, hic ille idem est. [*Age sis nunc*] de ratione videamus eleēmolynas singulis diebus dat pauperibus. Literaturam omni conatu promovet. Edificium in hunc finem, magnificum & illud, construxit, quintiam in alumnorum alimoniam & disciplinam splendidè dotavit. In summa, pius est. Sisto. Hoc unum addo, vir omni ferè dicam literarum genere instructissimus is est. N. [*Age*,] refer [*nunc*] animum [*sis*] ad veritatem. M. Serio quidem locutus sum ipse.

[*Age sis nunc*] transitiōis servit. Cic. 2. Tule.

[*Age sis*] interdum desiderium. Cic. pro Ros. Am.

N. [*Age sanè*] inquam, [*Age*] sis ita dixisti, fidem tibi adhibeo, semper enim veridicum te deprehendi. [*Age, age*,] satis enim scitè tuis quidem verbis hunc, & ad vivum depinxisti, acquiesco. M. Paucis ab hinc diebus Geraldus calcearii mancipium sese in fugam arripuit. Nihil surripuit, captus est. Culpæ veniam humillimè petiit. N. Et deinde tu quid in delinquentis gratiam promovisti. M. Hisce usus sum verbis. [*Age*] humiliatis & veniam petentibus misericordia impertienda. At ipse nec exemplis nec prece movetur, sis tu illi in adiutorè, & quod opus est facto, quam-

[*Age sanè concedenti*, Cic. de Fin.

[*Age concedenti*, Cic. pro Mil.

[*Age Age*] concedenti, Cic. lib. 5. de Fin.

[*Age*] interdum instantia, Cic. 5. Phil.

[Age porro] instanti
Cic. 5. Ver.

quamprimum facias. N. Illum jam jam
conveniam ipse, paucis præcurfis ita lo-
quuturus. [Age porro] tu qui te tam reli-
giosum existimari voluisti. An non exem-
plis & sacris consilijs refragaris, quod in-
flexibilem & sine misericordia temet de-
monstres utique? cave inquam.

Dialogus 7.

Oliverius & Philippus.

O. **A** Panni tinctor venio: pannum ex
albo tinxit, cujus color mihi pri-
ma facie vividus ex rubro vitus est, eun-
dem perendie attentius aspexi, aliud esse
mihi videbatur. P. Nonne [aliud] fuit
lumen tunc temporis [atque] primum?
[Aliud] saepe jungitur cum [atque] Cic. lib.
1. ep. 9. [Aliud] saepe junci-
tur cum [At.] Cic.
de Orat.
[Alius] saepe jungitur
cum [Et.] Cic. p. 10
Marc. Cælio.
[Alius] cum [Et.]
Cic. lib. 2. de iusticia.
tum

*poteest non solum [aliud] mihi [ac] tibi;
sed mihi ipsi alias aliud videri.* Tu forsitan
pannum hunc primum à candelæ luce a-
spexisti, & secundo per solis lumen utique.
Lux [alia] est solis [et] lychnorum. O.
Quid est quod ruri jamdudum egeris?
P. Prædium mihi proprium præ manibus
habeo. O. Animalia inibi pascis? P. Mini-
mè, non sum illius compos. O. Si pastio-
nem non noveris, agriculturam saltem?
P. Et quidni non, [Alius] est Opido [et]
arator. O. Quid fiebat quod te decepit
tinctor? P. Ob illius lucrum. Nam parca
manu coccum liquori immiscuit: promisit
autem se nec sumptibus nec arte defutu-

tum

rum. O. *Dolui hic malui est, cum* [aliud] dicitur, [aliud] simulatur [aliis irridendus] [aliis] miserendus esse videatur. In illius magnum quidem dispendium hæc tandem innotescunt omnibus. P. Ne illi tamen maledicas, rectè accuses. [Aliud] est maledicere, [aliud] accusare. O. Quid dicitur de legatione ad Hetruscos? P. *Fertur* [aliam] legationem dictam fuisse, [aliam] autem datam esse. O. Quid de carminibus Langij? historiam esse non poemam mordicis quidem asseverant, quamvis metro opus sit traditum. P. Ita sese res habeat, [Alias] enim in historia leges observandas putant docti, [alias] in poemate: Super hac re [aliis] ex [alia] parte omnia metro tradita vocant poemata: longe errant. O. Ovidij Metamorphosis mihi valdè attridet, imò quidem me in stuporem, pœnè dixerim, rapit admirabilis mihi quedam continuatio seriesque rerum, ut [alia] ex [alia] nexa, & omnes inter se apte colligataque videantur. Miror illius ingenium, nec minus illum tantum oneris in se suscepisse. P. *Homines hominum causâ esse generatos, ut* [alii aliis] prodesse possint tibi velim persuadeas. A. Curione abhinc paucis diebus duas accepi literas, [aliam alia] jucundiores, ut refert [alium alio] gravius de mea salute dixisse, cum ipse rectè noverit me bene valere? in ultima illius epistola super hac re solum scripsit, [alia alio] tempore tractabit. O. Agyrta quidam,

nulli

[Aliud, Alia, Aliud,] iterè iteratur eodem casu, Cic. Top. & Cic. 1. de Oratore.

[Aliud] in eodem casu, Cic. pro Gal.

[Aliud] in eodem casu, Cic. Amib. 2. ep. 7.

[Aliud] in eodem casu Cic. 1. de Legib.

[Aliud] iteratur diversis casu, Cic. 3. Ver.

[Aliud] iteratur diversis casu, Cic. de nat. Deorum.

[Aliud] iteratur diversis casu, Cic. 1. Offic.

[Aliud] iteratur diversis casu, Cic. Att. 17.

[Aliud] iteratur diversis casu, Cic. pro Sexto

nulli sua arte secundus, chartas cæterasque id genus quisquillas aptè, ut iis moris est, in visus deceptionem disposuit. Spectatores fuere admodum attentis quis futurus esset eventus. Simia quædam & chartas ipsas, & cætera quæ erant ad hoc negotiū parata[disturbavit], & [alia aliò] dissipavit. P. Mihi promissisti te Thomam visitaturum, quod neglexisti.

[Aliud] cum [aliò] adverbio jungitur, Cic. 1. de Divin.

[Aliud ex aliò] eleganter dicitur, pro una res post aliam, Cic. lib. 9. ep.

[Aliud ex aliò] ut supra, Cic. ad Att.

[Aliud ex aliò] interdum seriem rerum connexionum significat, Cic. Att. lib. 10.

O. [Aliud ex aliò] me quotidie impedit. Illius servum male agendo adhuc persistere accepi.

P. Nunquam [aliud] inèptiarum [ex aliò] facere desistit. O. discedendum est mihi. P. Imò & mihi quidem certè [Aliud ex aliò] nos in discursu excipit. In horam confabulati sumus.

Dialogus 8.

Questor. Raymundus.

Q. **A** Gyrtæ mira præstare videntur, visum valdè decipiunt, tria spectatori sub duorum specie oculis obijciunt; aliquando autem tria quatuor esse videntur. R. Potest non solum [aliud] mihi ac tibi, sed mihi ipsi [aliud aliud] videri. Reperiunt quidem quamplurimi qui [alias aliud] de iisdem rebus judicant. In rebus scilicet

[Aliud, alias] Cic. 1. de Orat.

[Alias, aliud] ut supra Cic. 2. de Orat.

scilicet scientificis *utroque nostrum* [*alias* *aliud*] defendit. Circulatores isti in vitis
 [*Alias, Aliud*,] ut supra
 Cic. 1. de Orat.

deceptionem omnes intendunt nervos,
 nec hinc mirum vos alia atque alia imagi-
 natione huc & illuc transferri. Q. Virgi-
 lius, ut notum tibi est in Turni elogio, præ-
 clara quidem carmina cecinit, & poetis
 Neotericis quidam, eadem in Mœcena-
 tem suum transtulit. R. Quidni non?

Iidem versu [*alias*] in [*aliam*] rem & per-
 sonam accommodari possint. Q. Literasne
 novissimè accepisti à Pomponio? R. Binas
 nudius-quartus accepi, in quibus utrisque

[*Alias Aliud*,] Cic.
 lib. 2. de Divin.

scribit, nullam [*aliam*] fuisse causam in-
 termissionis literarum [*nisi*] quod ubi esset
 planè nesciebat. Q. Dubitandum non est
 quin te summo opere colit. R. Quid de
 lite inter Robertum & Ludovicum meminit?

[*Aliud*] cum [*nisi*]
 Cic lib 7. ep.

Q. Ita suscipitur, inquit, ut nihil [*aliud ni-*
si] pax quaesita videatur, & quamprimum
 potero huic dissidio finem imponam.

[*Aliud*] cum [*nisi*]
 Cic. lib. 1. Offic.

Quid enim [*aliud*] est litigare, [*nisi*] ju-
 risperitos ditare, & anxietatem in se con-
 trahere? R. Domum tuam heri à colono
 & columbar & Perdices, & avium mihi
 ignotarum varix species allatæ sunt, roga-

[*Aliud*] cum [*nisi*]
 Cic. de Senect.

ssi autem nunquid [*aliud*] ferret [*præter*]
 ea? An non sufficerent tibi in mensem tot
 eduliorum varietates? Cave ne sis epulo.
 Q. Excipiendi fuerunt Magnates.

[*Aliud*] cum [*præter*]
 Cic. lib. 2. de Orat.

R. Non [*aliud*] opus est [*quam*] quod
 temeritati mex ignoscas.

[*Aliud*] jungitur ra-
 rius cum [*quam*] Cic.
 Art lib. 3. ep. 15.

Dialogus 9.

Samuel, Thomas.

[*Alius*] interdum iteratur, Cic. 3. Ver.
Cic. 3. de Orat.

[*Aliter*] cum [et]
Cic. 16. ep. 12.
[*Aliter atque*] Cic. lib.
16. ad Att. ep. 12.

[*Aliter atque*] Cic. lib.
2. ep. 32

[*Aliter atque ut*] Cic.
lib. 16. ad Att. ep. 12.

[*Aliter*] cum quam
Cic. 3. Ver.

[*Aliter*] cum [et]
Cic. Att. lib. 10. ep. 9

S. **Q**uid rei, cur tu mœstus? T. [*Alias* tristis, [*alias*] hilaris sum; [*alias*] contentius, [*alias*] remissius. S. Literarum tuarum sensus, ad me nudius-tertius scriptarum, meæ sententiæ omnino quadrat. Te autem idem non sentire audio. T. Ineptè hæc tuis insusurrant auribus. *Ne sim falsus si* [*aliter*] scribo [*ac*] sentio, neque unquam [*aliter atque*] sentiam scribam: [*aliter*] se gesserunt [*atque ut*] existimentur iusti.

S. Equidem nunquam [*aliter atque*] ostenderam sentii.

T. Quid novissimè, de Gonalvi itinere dicitur?

S. Nihil [*aliter*] audio [*atque ut*] ad te scribebam.

T. Qui fiebat quòd horâ quarta pomeridianâ hesternâ te nullibi potuerim invenire?

S. Quendam conveniebam cui non poteram non succensere, laudibus ad cœlos ingenium mihi attribuit: illum filere exoravi, nec [*aliter quam*] ego velim meum laudet ingenium. Multi loquaces & adulatores ubique reperiuntur, qui [*aliter*] coram [et] absentibus loquuntur.

T.

T. Quid de musculi tui fabrica maturius decrevisti?

S. *Idud quidem mutari, si [aliter] est [ut] oportet, non video posse. Tu si [aliter] existimes, errabis. Non fuit faciendum [aliter.] Sed [aliter] quidam, [aliter] alii sentiunt: quot homines, tot sententiarum, [aliter] cum basi, [aliter] cum superstructura.*

[Aliter] cum [ut]
Cic. Att. lib. 11. ep. 13
[Aliter] absolutus, Cic.
lib. 3. ep. 7.
[Aliter] absolutus, Cic.
Att. lib. 6. ep. 9.
[Aliter] iteratum;
Cic. 3. Offic.
[Aliter] iteratum,
Cic. Att. lib. 13.

T. Cur tamdiu heri moratus es, in hospitio ad insigne plumarum? S. *Expectabam Tabellarium, qui ibi [aliquot] epistolae ab Alexandro ad me dedit.*

T. Quid de adventu dicit?

S. *Ait, si saluus sit, & confiteris [alicubi] breuiventurum.*

T. Vbinam gentiam est? S. *Parisiis.*

T. O utinam [alibi] esset; locus enim ille non vacat periculis. Paucis ante diebus Aureliam vidit, *certissime [alicunde] venit à Provinciis illinc non longè dissitis.*

S. Forſan ab aula regia apud bellum fontem. T. Minimè, admodum raro sese illic confert, absque dubio [aliunde] venit.

[Aliqui] ad unam ſer-
mè rem aut perſonam,
Cic. Att. lib. 1.
[Aliqui] ad numerum,
Cic. lib. 7. ep. 8. Cic.
Att. lib. 9.
[Alicubi] eſt aliquo in
loco, Cic. Att. 9.
[Alibi] alio in loco,
Cic. 1. Acad.
[Alicunde] eſt ab ali-
quo loco, Terent. And.
[Aliunde] eſt ab ali-
loco, Cic. pro Lig.

Dialogus 40.

Uairus. Xenophon.

V. **A**N quicquam audivisti de Bembo? X. Maxime: integra jam sanitate fruitur: [aliquoties] literas ad socios misit.

[Aliquoties] ab aliquot dictum est, ad numerum refertur, Cic. 3. Ver.

V. Quid rei tibi & mihi, quod uterque Zoilos aliquando convenimus, qui & te nonnunquam à me alienarunt, & me [aliquando] immutarunt tibi? Quis nobilis meliorum partium [aliquando] hæc faceret?

[Aliquando] ex alius & quando confilium, ad tempus occurreretur, Cic. lib. 5. ep. 8.

[Aliquando] interdum patitur pro unquam, Cic. pro Cæl.

[Aliquando] ut supra, Cic. 15. Acad.

X. Num hæc innotescunt tibi [aliquando?]

V. Maxime, nec id genus hominibus unquam fidem adhibiturus sum.

[Aliquando] interdum pro aliquo tempore, Cic. lib. 6. ep. 6.

[Aliquando] pro sepe pro tamdem ulopari solet, Cic. pro Cluent.

X. Nec ipse quidem certè. V. Ut valet Antonius? X. Laborat à febre, illaque sane ardentissimâ. V. Non deero illius salutis, cum ille [aliquando] non desuisset mea: me valde angit quod mihi retulisti, adeo ut vix adhuc ullius consilii sim capax: collegi me [aliquando], atque ita confitui, istius urbis Protomedicum quamprimum accersam; precibus illum vincam, & præmio, nec vulgari quidem, illum conducam. X. An non eò adhuc ventum est, ut Thomæ [aliquando] misereantur creditores, ut sit illius miseriarum finis [aliquando?]

[Aliquando] ut supra, Cic. 3. Ver.

[Alquendo] ut supra, Cic. de Arusp. resp.

spero

spero hunc infelicem [aliquando tandem] posse consistere.

[Aliquando tandem] nec raris adspingitur majoris exultationis gratia, Cic. pro Quinct.

Dialogus II.

Antonini, Bertaldus.

A. **N**Ovissime incarcerati sunt duo; quorum [alter] exercitum prodidit, [alter] vendidit, [Alter] ab [Altero] adjutus fuit.

[Alter] sive de duobus dicitur, ut alius de pluribus, Cic. pro Plancio, Cic. pro Bruto.

B. At quid fecerunt proditi?

A. [Alter] dimicarunt; [alter] victorem timerunt.

[Alter] dicitur de pluribus duorum partium, Cic. lib. 6. ep. 1.

A. Quis processus & eventus ipsius causæ Ronsei fuerit nondum accepi.

B. Magnus fuit iudicium confectus, & solennis admodum, primo die tanto testium numero citato, [alter] dies amicis istius & defensoribus concessus, tertius dies sic hominem prosternebas, ut nihil magis: proximo, [alter] tertio hæc acta fuere. A. Hinc Ronsei liti finis impositus est? B. Nequaquam, etiamsi [alterum tantum] perduratum sit.

[Alter] pro secundo in enumeratione posuit, Cic. 1. Ver.

[Alter] ut supra 3. Phil.

[Alterum tantum] Plaut. Epid.

A. Quantum nummorum dedit iurisperito in honorarium? B. Viginti aureos, & tamen asseruit se [alterum tantum] auri mernisse. A. Multos è Reginaldi militibus occisos esse accepi, [alterum tantum] è Fonsæ: opimam prædam obtinuerunt

[Alterum tantum] ut supra, Plaut. Bacchid.

[Alterum tantum] ut supra Liv. lib. 3.

[*Alterum tantum,*] ut
supra Liv. lib. 10.

viatores, militibus quippe ex prada centenos binos asses, [*alterum tantum*] Centurionibus, atque Equitibus dirigit Imperator.

[*Alterum tantum,*] ut
supra, Cicin Oraz.

B. Disceptionem esse audio inter fabricatores super columnæ Bergomensis figura, aiunt ex arte necesse esse, *partem pedis ejusdem aut equalem esse alteri parti, aut [altero tanto,] aut sesqui esse majorem.*

Dialogus 12.

Curio. Delcampus

[*Alteruter*] pronomen,
sive unus, sive alter,
Cic. Att. lib. 9.

C. **Q**Uæ sit quod litem in Titum & Bembum moveas? Non est tua dignitatis ac fidei, ut contra [*alternum,*] cum utriusque sis conjunctissimus, ita facias.

[*Alteruter,*] ut supra,
Cic. Att. lib. 8.

D. Quid vis faciam? Meis necessitatibus deesse non licet. Si tibi videatur, [*alterniter*] ad me venias. Paucis omnia quoad potero expediam.

[*Alternus,*] ab alio
dictum, Horat. carm.
lib. 1.

C. Heri unum vidi duobus pugnante, is unus magnanimus & admodum dexter: [*alternus*] terram quatit pede, tanta agilitate, ut miraculi instar mihi comparuit. In summa utrosque devicit. Alternis mensibus aliquando alter no die concertarunt a-lacriter.

D.

D. Cantiones heri præclaras audiui quæ me valdè delectarunt : cantatores [*alterni*] cantarunt.

C. [*Alterni*] *facilis labor.*

[*Alterni*,] intelligitur vicibus, aut aliquo ejusmodi, Virg. Eclog. 3. & 1. Georgic. pro quo (vicissim) solet dici.

Dialogus 13.

Eleutherius, Fromberius.

E. Q Vanti æstimas galerum? F. Librà.

E. Non tanti est. Tibi in hoc sexdecim solidos tradam. F. Hujusmodi precio, non sine incommodo mihi maximo vendere possim. E. Electio sit penes te : *daturus non sum* [*amplius*.]

[*Amplius*,] *sepe idem est quod plus*, Cic. 3. Ver.

[*Amplius*] accommodatur ad tempus, Cic. pro Rose.

F. Imò si ipse vili precio cuivis transferrem, penes te judicium esto. [*Amplius*] sunt sex menses, quòd pecuniæ tot numero oblatæ mihi fuere. Quod à te peto, amplius quam centum mihi solvere exoptarunt.

E. Quid rei hîc apud proximum tuum agitur, quòd tantus occurrit populus?

F. Comitia illic jam fiunt. Confessus heris tribus [*amplius*] habitus fuit.

[*Amplius*] decem modo dicitur admodum, Cic. 6. Ver.

[*Amplius*] in supra Cic. pro Flac.

E. Quanti ponderis est hæc tua Cisterna?

F. Centum pondo paulo [*amplius*.]

Dialogus

Dialogus 14.

Gonsalvus, Henricus.

[An] saepe interroga-
chis? *Ant.* Cic. 4 Ver.

G. **P**ostula mihi respondeas qui sit iste
Verrutius, mercator, [an] arator,
[an] pecuarius?

H. Is, quidem ē nobilibus unus.

[An] ut supra, Cic.
lib. 1, ep. 2.

G. Qui sit quod jam primum compa-
res? Nos hic te ad mensem Aprilem expe-
ctabamus ex quodam rumore; [an] ex lite-
ris ad alios missis nescio.

H. Ex rumore. Non enim huc citius
advenire ullatenus decrevi, cum me ne-
gotiis undique ad tempus detentum iri de-
prehenderem. G. Quid novi nunc geritur
Brundisii? H. Ibi ad incenia inter Clo-
dium & Iulium incerti exitus Duellum
pugnatum est: nobilium quorundam oc-
cursu dimicantes divulsi fuere. *Clodius*
postmodum [ante] suum fundum eidem
Iulio insidias collocavit; sed irritus omnis
illius conatus prorsus evasit.

[Ante] Propositio est
quoties casum regit,
et saepe ad lucum, perso-
nam, tem, us accommoda-
tur.

[Ante] accommodatur
ad locum, Cic. pro Mil.
[Ante] accommodatur
ad personam, Cic. 4. Ver.

G. Quid tum postea?

H. Coram comitiis citatus est Clodius:
[ante] hos iudices erant tabula, uti in car-
cerem ad sex menses detrudendum esse
quemque qui alteri hocce modo unquam
insidiatus fuerit; habetur constitutionem
hanc apud eandem quidem nationem
[ante] urbem conditam fuisse institutam:
ad

[Ante] accommoda-
da: ut ad tropus, Cic.

ad hæscriptas leges inflicta est illi pœna.

G. Robertum & Carolum gravissimis morbis aliis decumbentes, mortuos utrumque esse accepi: Carolum autem primum succubuisse.

H. Longè aliter sese res habet. Robertus enim sex *[ante]* diebus è vita excessit. Mortuus inquam est Robertus *[ante]* ipsum Carolum. At jam quid vis *[amplius?]* G. Paulisper siste pedem. Prædium a Bembo jam vœnum mihi oblatum. *Hoc* etiam *[amplius.]* Omnia illius palatii supellectilia me empturum constitui, minimè autem charius justo illud vellem: Te magni iudicii virum jam consulo. Super hac re conveniamus cras. H. fiat.

[Ante] adverbium; cum nullum eorum regit, Cic. 1. Tule.

[Ante] præpositio, ad tempus & personam accommodatur, Cic. 3. Ver.

[Amplius] pro insuper aut præterea, Cic. pro Mil.

[Amplius] ut super, Cic. ad Brut. ep. 3.

Dialogus 15.

Jacobus. Lobelius.

I. **V**lguis de tuis altercationibus indices magis magisque obmurmurat.

L. Parum refert quid effutiendo susurret. *[An]* me censent decreturum fuisse ut me meis privarem censibus? *[An]* potest illa esse excusatio ne ineptiprehendantur?

[An verò] illi aliter facerent?

[An] sua bona gratis defererent?

C 4

[An]

[An] in principio orationis interrogatori servit, ac vim habet instandi vehementius, Cic. 1. Phil.

[An] ut supra Cic. in Pison.

[An verò] ut super, Cic. pro Bal.

[An vero] ut supra

[An vero] dubitaturus est quispiam de
adversariorum in iustitia? Oblatrent immo
si velint atque.

Dialogus 16.

Marcus. Nestor.

M. Narrationem tibi de lite in Tho-
mam & Iohannem relaturus sum:

[Antequam,] aliam tam
confundit, aliam
inducit. ut modo co-
pulari, Cic. 1. Phil.
ut supra, Cic. 4. Ver.

[Antea] dictum quasi
ante ea, cui postea
opponitur, Cic. lib. 1.
ep. 9.

[Ante hac] est ante hac
tempus, cui contrarium
est post hac & nunc,
Cic. lib. 1. 2. ep. 13.

sed [antequam] de hac [dicam:] [ante-
quam] de utriusque incommodis, hæc pau-
ca [accipias.] Orator quidam, & insignis
ille, Domini Leonardi causam, in ipsius
Senatus conspectu acerrimè tractavit. Is
in sermonibus omnia [antea] distabat, po-
stea etiam dixit in Senatu. Iuris quidem is
peritissimus est, & orator, pænè dixerim,
præ omnibus: [ante hac] quidem sperare
saltem licebat ei de illius causa: nunc om-
nis spes illi erepta est, cum tantus Orator,
tamque legum peritus, nihil omnino præ-
valere potuit.

N. Mihi displicet ita rem sese habere.
Sed quid de Iohannis & Thomæ litis pro-
cessu dicis? M. Marcus tibi jam futurus
sum, cum super negotiis mihi in mentem
occurrentibus totus meditor. Cras oppor-
tunè te conveniam.

Dialo-

Dialogus 17.

Oliverius, Palingenius.

O. **Q**Uò tendis? P. Hinc me rus conféro. Crebras à me literas expellâ: [at] plures etiam mittito.

O. Faciam quod mihi imperas quoad potero.

P. [At] si non feceris, sis semper ineptus. Benevolentia quippe quâ te prosequor non immeritò quæ à te peto à quocquam expostulare videatur. Ex tua negligentia quidem tibi aliàs succensui, adeo ut non poteram quin in huiusmodi sanè verba prorumperem. [At] quid est quod de hoc homine dici possit? si non propinquitatis, [at] atatis suæ; si non hominis, [at] humanitatis rationem haberet. [At] quem virum minimi facis? tibi amicissimum, & hac de causa tantopore obmurmuravi: Si mihi amicitia verâ frui non licet, [at] carebo ficta: tibi nullatenus unquam defui: sed me tibi omni officio & pietate satisfecisse ex aliis planè, & plenè intelligas. [At vero] tua comitas flaccefcit, ut ex tuarum literarum intermissione cuiquam videre liceat, indies magis.

O. Acquiescas, nunquam tibi deero.

[At] profectum est apud Oratores, non tamen inusitatum, Cic. Att. lib. 1. ep. 12. [At] non rari contrarium.

[At] in exclamatione & imploratum, Cic. in Ver.

[At] pro saltem, Cic. pro Flac.

[At] nunquam amplificationi servit, Cic. lib. 9 ep.

[At] pro saltem, Cic. pro Mil.

[At] utrum, plerumque adversatur, & usurpatur, initio ambitus, Cic. pro Marc.

Dialogus

Dialogus 18.

Quirinus. Raphael.

Q. Tres tomos super variis doctrinarum subjectis Epicurum scripsisse fertur.

[At etiam] indignationis servii & irrisu rerum dissensionarum,
Cic. a. de Fin.

[Atqui] saepe continuat orationem non secus quā atque, vel atque etiam,
Cic. pro Mil.

[Atqui] ut supra,
Cic. pro Mil.

[Atqui] pro at vera,
Cic. a. Agrar.

[Atqui] pro & tamen,
Cic. pro Sext.

R. Novi. [At etiam] de sanctitate, de pietate adversus Deos quinimo scripsit: an non aliquid miri in se continet? Q. Maxime quidem certe.

R. [Atqui] erat id temporis clarissimus æquè & eruditissimus quidam, qui illum quod aliter scriberet, viveret autem & sentiret aliter, acriter reprehendit, nec illi Epicurus unum respondit verbum: [Atqui] si tempus est nullum jure, hominis reprehendendi quæ multa sunt, certe illud est. Multa divino quasi afflatu mundo tradidit. [Atqui] ille illius ingenium recte apprehendit. Multa à piis æquè & eruditissimis viris in illum divulgata fuere.

Q. [Atqui] Epicurus ne quicquam ex eo tempore quidem resipiscebat..

Dialogus

Dialogus 19.

Sempronius. Triverius.

S. Circa ludi literarij regimen te valdè sollicitum esse à multis accepi, & quam exactissimè observare quid fiat.

T. Fertur me curare quid in ipso fiat? *Fiat [autem?] imò verò quid etiam futurum sit:* antea enim omnia penè dixerim confusa videbantur. An his meis curis, illis quidem & intensissimis, in meliorem reddi possit statum anxie meditor. *[Bene] manè* lectiones omnibus quotquot aderant tradidi, *[Bene] ante lucem* prima audita fuit: Scholarium accessum secundum classes singulis imperavi: at paucos auditores hinc, quamvis iis tempora præscripserim mihi adscivi.

S. Quid hominis est ille, quem jam jam convenisti?

T. *Adolescens non minus [bene] nummatus, quam [bene] capillatus* est, ipse autem *[bene]* linguarum *peritus* est. Palatium illi admodum angustum est. Aqua non lonzè à villa *[belle]* sanè fluens illud allidit. *[Belle] illi* flat *uster*. *[Belle]* omnia facit: præ stupore *[bellissimè]* scribit. *[Brevis]* sic habeto, illum virum optimè *ammodè* usurpatur, quia commodè est *illis* benè, quidem

Admonitio.

Conjunctio Autem Sæpè idem est quod Sed, verum plerumque continuat orationem, nec tam significat Sed quam Et.

[Autem] cum interrogatione subjicitur, servit *correctioni*, Cic. Att.

[Bene] præter vulgarem usum sæpe auget, & pro valde ponitur, Cic. Att. lib. 4.

[Bene] ut supra Cic. 2. de Orat.

[Bene] ut supra Cic. 1. Agrar.

[Bene] ut supra, Cic. *[Belle]*, à benè immixtum: itaq; ut sit satis benè, verum sæpe magis accedit ad *vanitas* atq; *contumacia* quàm ad benè, Cic. ad Q. R. lib. 1.

[Belle], non raro pro Cic. Att. 7.

[*Brevi*,] *pro breviter* intelligitur in Oratione Cic.

[*Brevi*,] ut supra, Cic. de Senect.

[*Brevi*,] *pro tempore brevi*, Liv. lib. 22.

quidem dotatum esse. [*Brevi*] *me expediam*, in hac urbe non est alter quivis ei comparandus.

S. [*Brevi*] illius dotes, & aptissime mihi aperuisti.

Dialogus 20.

Villicius. Rodolphus.

V. **V**Binam gentium jamdum es? Vbi vixeris?

R. Ego meruri, praterquam quod sine te [*caterum*] satū commode, oblectabam.

V. Bembum honori & dignitati nimum inhiare novissimè accepi.

R. Ergo [*virum*] [*catera*] egregium, ambitio decepit. Non enim poeta solum suavis, verum etiam [*cateroquin*] doctus sapiensque traditur. Anne credendum esset te hucusque ruri vitam duxisse.

V. Maximè, & in palatio admodum magnifico, quod campi amenissimi quidem, & illi undique & undique bellè circumdederunt. Locus [*cateroquin*] valde expetendus: interpellantium autem multitudinem pene fugiendus: [*cateroquin*] locus præ admiratione ducendus esset.

R. Tu, qui poetarum musis summo perè raptus esse soles, tua super loci deliciis [*cedo*] mihi vaticinia; sublimes tuas notiones

[*Caterum*,] adverbium, propriè est *de cetero*: de reliquis, Cic. ad Q. F. lib. 2. ep. 15.

[*Catera*] *pro ceterum* non poeticum solum sed historicum est, Liv. lib. 1.

[*Cateroquin*] interdum *pro aliquo* ponitur, Cic. lib. 1. de Nat. Deorum:

[*Cateroquin*] ut supra, Cic. Att. lib. 14. ep. 16.

[*Cateroqui*] aut *cateroquin* eandem originem de vim habent, Cic. l. 9. epist.

[*Cedo*] sæpe declarat, Da Cic. 6. Ver.

Nec aut voce aut scripto [*cedo*] mihi.

[*Cedo*] vi supra, Cic.
3. Ver.

V. Tibi nullatenus satisfacere jam poterō, nec enim scripta hic apud me habeo, nec illa recitandi aut præsens locus, aut temporis opportunitas mihi datur.

R. Cum eò ventum est, *minim* [*cedo*] *authorem* saltem qui aliquid super hoc istius loci sitū verba fecerit.

[*Cedo*,] aliis usurpatur: *pro*, Dic. Cic. 7.
Ver.

V. Nullum id genus vidi unquam.

Dialogus 21.

Xerxes. Anselmus.

X. **V**Nde venis? A. A musæo. X. *Si me tanti facis quanto* [*certè*] *facis*, hic apud nos aliquantisper moraturus es.

[*Certè*,] propriè est, *sum* dubio, Cic. lib. 2. epist.

A. Dictum sit; at quid vis? X. Quam sententiam notatu dignam è lectione novissimè carpsisti?

A. Hæc verba reposui utique. *Naturales divitias parabiles esse: Quod parvo esset natura contenta* [*certè*] *nisi voluptatem tanti asstimaretis.*

[*Certè*] interdum *casu* *passim* servit, Cic. 2. de Fin.

X. Istene author magni est nominis?

A. Immo profectò. His quamplurimum argumenta destruuntur, *aut* [*s*] *destrui* [*non*] poterunt, [*certè*] *fracta* sunt.

Quoties antecedit fortasse,
[*Si non*,] sicut ad
quidpiam quod dubitationem continet,
id quod subiicitur,

[*Certe*,] pro saltem ponitur eleganter, nimirum, quia tanquam Dubio Certum opponitur, Cic. lib. ep.

X.

Vel supra [*Fortasse*]
[*Certe*] Cic. 4. de fin.

X. Aliane memoriz mandasti? A. Curiosa quædam quæ me attentum totum exceperunt. *Res* [*fortasse*] vera, [*certe*] graves.

X. Qui sit quod cogitabundus jam evaseris? *Ubi est animus?*

A. *Quæris?* [*Certe quidem*] in te est, te enim oculis admirationis suspicio, te differentem jam contemplor.

X. Quid rei? *Quam sapienter non disputo, constanter, & fortiter* [*quidem certe*].

A. [*Citius*] dixerim, doctissimè, sapienter, constanter, & fortissimè arguis: quinimò & vox tibi [*citius*] deficit, quam argumenta.

Quidem certè, & Certè quidem, certi aliquid designant: sed [*Certe quidem*] in principio ponitur; quidè certè subjicitur. [*Certe quidem*] in principio, Cic. 1. Tulse. [*Quidem certe*] subjicitur, eodem significatione ut supra, Cic. pro Consul.

[*Citius*,] ut à vulgata potius, Cic. Phil.

Significatione discedamus, interdum usum parum pro [*Citius*,] alias pro prius Cic. Ver.

Dialogus 22.

Brasavolus. Campegius.

Præpositio [*Circa*] est idem quod circum, & ad locum & personam ferè refertur.

[*Circa*] ad locum, Cic. 3. Ver.

Cic. 1. Agor.

[*Circa*] ad personam, Cic. 3. Ver.

B. **T** Vsculanum, & oppidulum [*circa*] illud Replenus emit.

C. Nulli sit mirum, in ditissimum enim evasit.

B. Cur autem vendidit alter? C. *Multa ait sibi opus esse*, multa mancipijs quos [*circa*] se haberet.

B. Discedendum est mihi.

C.

- C. Ito, & redito [*circiter*] meridie.
 B. Tuz expectationi nullatenus deero.
 C. At heus, paucis te volo. B. En, ad-
 sum. C. Quot miliaria Lugduno, Parisios?
 B. Quadringenta [*circiter*] millia pas-
 sum.

[*Circiter*], idem penè
 signat; sed ad tempus
 aut numerum accom-
 modatur.

[*Circiter*] ad tempus,
 Plaut. Most.

[*Circiter*] ad numerum
 Liv. lib. 28.

Dialogus 23.

Belmannus. Edelphus.

D. **V**bi sita est illa civitas quod dici-
 tur Patavium?

E. [*Citra*] Venetias, viceffimo qui-
 dem lapide.

D. Quis exercitationis in sanitatem
 tuendam terminus à medicis præscribitur?

D. *Exercitationis plarunq; finis de-
 bet esse sudor, aut certè lassitudo qua* [*ci-
 tra*] *fatigationem sit.*

E. Quid? an ocreatus? Quo tendis
 iter?

D. Brundisium, animi mei recreandi
 causâ.

E. Melius itur ex adverso: sic enim fra-
 tri tuo [*commodum*] obviam venias: nam
 æquè recreatio alibi adinvenitur.

D. Mihi de itinere statutum est.

D. Annon [*commodum ad te literas
 mittam* [*cum*] aliquis illus urbis civis huc
 venerit?

[*Citra*] Præpositio;
 contrarium habet ul-
 tra, Cic. lib. 26. ep. 4.

[*Citra*] per translati-
 onem declarat inces-
 dum intra vel sine,
 Gellius lib. 1. cap. 2.

[*Commodum*] adver-
 bium, pro commode, si-
 ve opportune usurpari
 solet. Plaut. Merc.

[*Commodum*] sæpe as-
 sumit [*Cum*] Cic.
 Att. lib. 13.

E.

[*Continuè pro statim*,
Terent. Heaut.

E. Maximè. D. [*Commodum*] à me discessisti heri, cum Trebatius iad me venit; si enim mansisses, in aliud tempus negotia distulissemus nostra, quæ [*continuo*] expeditivimus.

Sæpe [*non continuè*] usurpatur pro ideo,
Cic. pro Rosc.

E. Quî fit quod inter congeronum fasciculum heri versabar? tunc ullatenus congerro?

[*Continenter*] est sine intermissione, Cæsar lib. 1. de bello Gallico.

D. [*Non continuo*] si me in gregem sacrificiorum contuli, sum sacrificus.

E. Magna orta est inter eos rixa. D. Lites apud eos [*continenter*] à primis præ dixerim salutationibus fiunt.

Dialogus 24.

Fentonius, Gasparus.

F. **Q** Vis Bembi causarum utrarumque coram iudicibus auditarum exitus fuit.

[*Contra*,] adverbium sæpe est, quia sine causa ponitur, Cic. lib. 13 ep. 18.

[*Contra*] sæpe usurpatur pro à contra, Cic. de Amic.

G. Utraque [*contra*] accidit: amicorum consilia semper redarguendo respuit: peccasse enim se non anguntur, objurgari molestè ferunt quamplurimi: quod [*contra*] oportebat delicto dolere, objurgatione gaudere.

Adverbium [*contra*] cum [*ac*] Cic. pro Cluent.

F. Quis novit an ipse innocens patiatur? Leges habent: Summam jus summa perhibetur esse injuria. Multa sunt quæ non [*contra ac*] liceret facta dicuntur, sed [*con-*

[*contra atque*] *oporteret. Quod ad te & de vestro jure ac religione* [*contra quam*] *proposueram disputabo, & jam me accingam.*

Adverb. [*contra*] cum
[*atque.*]
Adverb. [*contra*] cum
[*quam.*]

F. Nec temporis quicquam mihi restat, nec nobis hic locus opportunus esse videtur.

Dialogus 25.

Halyabbas. Iolitus.

H. **C**onradum, insignem illum Mathematicum egestate premi fertur.

I. Scis profecto fuisse quoddam tempus [*cum*] *homines* has artes æstimarent. *Nunquam obliviscar illius noctis* [*cum*] *vos de stellis pariter verba fecistis: disputatio illa admodum acuta fuit & sublimis, Cui* [*cum*] *Caninius & Gulielmus Mathematici intercessissent, & illius problema vindicare contenderunt, nihil tamen in te prevaluerunt.*

[*Cum*] *sæpe tempori*
adhibetur, Giclib. 13.
ep. 1.
[*Cum*] *ut supra, Cic.*
pro Plane.
Interdum [*Cum*] *designate s; Cic. 1. 1. ep. 2*

H. Super his ne plura dicas: Tanti non sum ut hæc ullatenus mihi attribuantur.

I. Taceo. At pace tua paucis & vellem gratum me ob magna tua in me aliis collata beneficia existimes cuperem, quæ id genus sunt, ut [*cum*] *plus contenderim*

[*Cum*] *ut sup. 2, Cic.*
lib. 1. ep. 8.

D

quam

[Cum tam] usurpantur, cum duo inter se comparantur, ut posterius priori anteponatur: significant autem idem ut non solum sed etiam, Cic. lib. 4. ep. 13.

quam possum, minus tamen facio quam debeo, [cum] mihi alias [tum] mihi jam valde displicet. At ultra posse non datur esse.

Dialogus 26.

Lombardus. Mantinus.

[Cum,] & [tum] ferè usurpantur, cum duo ira inter se comparantur, ut posterius priori anteponatur: significant autem idem quod, non solum, sed etiam.

[Cum] cùm [tum vero] Cic. ad Q. F. lib. 1.

[Cum,] ut supra, cum [tum vero] Cic. ad Q. Fr. lib. 1. ep. 1.

[Cum,] ut vehementius id quod secundo loco ponitur affimetur, post [tum] adhibetur [Maxime,] aut Præcipue, aut Imprimis, aut vel Maxime, Cic. 1. Offic.

L. Quid hominis fuit ille qui heri inter vos rixas movit?

M. Erat ineptus quidam, qui tum, & alias in varia id genus incidit, quæ [cùm] abhorrent à literis, & ab humanitate, [tum] verò contraria sunt discretionis & dignitati, & in actus omni judicio vacuas numeranda veniunt. Ipse Haliæno prorsus dissimilis, qui [cùm] animo & attentione seriâ, [tum verò] etiam imitatione vivendi prudentum insignem sobriæ vitæ habitum sibi acquisivit. I. An effrenis is, junior, an senior est? M. Immò senex ipse utique est.

L. Hujusmodi rixæ [cùm] omni ætate turpes [tum maxime] senectutis ædissima sunt.

M. Regimen quidem politicum in illum severe animadverteret, impios [cum]

[cum] omnibus in locis, [tum] praecipue] in civitatibus regere debemus.

Vt supra, [Cum,]
[tum praecipue] Cic. ad
Q. Fr. lib. 1. ep.

L. Recte infis: pones te omne iudicium & humanitas. *Lentulum tuum* [cum] ceteris artibus, [tum imprimis] imitatione tui fac erudias: [cum] alia multa certi homines pii & iusti faciunt, [tum] hoc [vel maxime] molantur, ut juventutem recte instruant. Sic gratum quidem feceris [tum] ipsis amicis, [tum] municipiis [tum] tuo Lentulo, quem omnibus recte anteponis.

Vt supra, [Cum,]
[tum imprimis] Cic.
lib. 1. ep. 8, ad Q. Fr. lib.
1. ep. 1.

Vt supra, [Cum,]
[tum, vel maxime] Cic. pro Flac.

Interdum quia plura inter se comparantur, tum iteratur, sed quod ceteris anteceditur postremo loco collocatur.

[Tum] iteratur, Cic. lib. 3. ep. 12.

[Cum,] & [Tum] diversis verbis ejusdem copulatae

[Cum,] & [Tum] interdum modus variatur, Cic. Att.

[Cum,] & [Tum]: compositum nonnunquam designant, Cic. lib. 14. ep. 3.

Interdum [Cum] & [Tum] additur [denique] Cic. pro Quinct.

[Cum] cum [tum] vel [cum] cum [tum] ad tempus praeteritum referuntur, Cic. lib. 10 ep. 10.

[Cum] cum [tum] Cic. lib. 15, ep. 13.

M. [Cum] gratior tibi ob insignem pietatem tuam, [tum] vero quibus verbis tibi gratias agam non reperio. Te enim semper mihi splendidum ad instar Mecenatis [cum] antea intelligerem, [tum] veroproxime iudicavi me per te reddi felicem. L. Quando hinc discessurus es?

M. [Cum] amici nostri venire dicuntur [tum] iam Tusculanum ibo.

L. Quid in clientis tui accusatione tibi faciendum esse discernis.

M. Apud iudicem causam priore loco dicam, & eam [cum] peroravi [tum] denique] vocem accusatoris audiam si quae super hac rescripti, perpenderes, & [cum] hac attentè legeres [jam] decretum (si res sub te referretur) arbitrare fore: [cum] illa scriberem [jam tum] existimabam orationem ad iudicem esse perlatam, qui non poterit non huic causae iure indulgere.

Dialogus 27.

Nevinus. Ofredus.

N. **M**agnum hodie confeci iter, ut tibi morem geram.

[Cur] sepe cum causa conjungitur, Cic. pro Rosc. Cur ut supra, Cic. pro Rosc. pro Cloent. pro Flac:
[Cur] alias causa non exprimitur sed intelligitur, Cic. pro Corl.

O. Non fuit causa [cur] tantum laborem caperes.

N. Quod si nulla causa est [cur] me tam importune accersisti, Quia est causa [cur] hac velis? Quid est causa [cur] non pertimescas me etiam itineris difficultate potuisse perire? Quid est causa [cur] tu in isto loco sedes?

O. Locus non incommodus mihi esse videtur, at commodior quisque ubi te conveniam: deinde lassus hic pedem fixi, brevi discessurus.

Dialogus 28.

Palinurus. Quirinus:

P. **P**arienses regem suum novissimè oppugnasse accepi, Audivi hoc

[De] pro ex seipè ad personam accommodatur, Cic. pro Corn. Bal.

[de] parente meo, viro fide digno.

Q. Subjectos cum principe bellum gerere, quid magis injustum esse possit?

[De] ut supra Att. 1.1.

P. Messala [de] Parente meo quasi-

vis

vit quid de religione illius nationis sentiret. Respondit illam varios & varios amplexam fuisse cultus.

Q. Abhinc paucis diebus *fundum circumneum Roma mercatus est* Caesar [de] *pupillo Marubonio*, [de] *fundo isto* alias tibi loquutus sum, Marubonius [de] eodem ad duos menses decedit.

[De] *ad locum* refertur, Cic. 2. de Orat.

P. Quando habenda sunt Senatorum Comititia?

Q. *In comitium* [de] *die* veniunt perendie.

[De] *in eodem* refertur ad tempus, Cic. pro Mil.

P. Quis autem inter illos pluris aestimatur?

Q. *Si quis unquam* [de] *nostris hominibus* fuit insignis, est Conradus unus [de] senatoribus si qui illum acquisiverit, unquam: *oratore* non sanè [de] *minoribus*, sed [de] primis sibi adsciverunt.

[De] *persapè* accommodatur ad Gentem, Cic. pro Flac.

P. Quid is hominis est qui coram comitiis Anthonium accusavit?

Q. *Accusator* [de] *plebe* fuit. [1 De] *eodem* oleo, & opera ad te scripsi alias, jam autem superaddo, *quod* adversarius probare conatur illum *multa* [de] *suis rebus* furtim surripuisse & exportasse.

[De] *persapè* accommodatur ad Gradum. Cic. de opt. gen. Orat. [De] *persapè* ad conditionem accommodatur, Cic. in Brut.

P. Quid legationis agitur jam quod comes Fontseca ad regem Galliz sit novissimè expeditus?

Q. De captivis commutandis illuc missus.

P. In quem autem finem id genus officio præficitur Baro de Monte.

[1 De] *persapè* ad materiam accommodatur Cic. Att. lib. 13. [De] *ut supra*, Cic. Parad.

[De] cum de legato agitur, usurpatur ad significandam materiam aut causam legationis, Cic. in Brut. R. Cic.
 [De] propter etiam ad causam declarandam adhiberi solet, Terent.

[De] pro quod attinet ad, Cic. in Pis.

[De] ut supra, Cic. Att. lib. 10.

[De] jungitur saepe cum consilio & sententia, Cic. lib. 12. p. 7.

[De] ut supra, Cic.

[De] industria est de industria, Cic. lib. 4. de Fin. & lib. 1. de Offic.

Q. Baro de monte *Legatus est* [de] pace & [de] *promissis* ad Batavas.

P. Cur nudiustertius te accersivit Gernerus.

Q. *Non hoc* [de] *nihil* fuit quod ipse me tunc *conventum* expectavit, immo gravi quidem de causa. P. Quanam & illa esse possit mihi velim aperias. Q. Viri cujusdam malitiâ injustitiæ accusatus venit, à lictoribus apprehensus, nec non coram judicibus delatus, jam in carcerem conjectus, ibi mansurus donec à testimonis perhibendis in nihilum recidat accusatio.

P. Quid hominis is est? Q. Impius sane is est qui virtutem ne [de] *facie* *quidem* novit. Me illius innocentiam coram judicibus in me suscipere summo opere rogatum velitis: ut illum à carcere vindicarem omnem profectò movi lapidem, [de] illius redemptione aliquam jam tandem concipio spem. [De] consilio prudentem in illius agendam causam illi adjoinxi. [De] adversario, ille adhuc remanet contumax. At ille [de] *communis* *sententia* severe penam plectendus esset, quod curiam injuriâ movit.

P. Quid de Ioannis deplorando casu circumfertur? Voces hinc illinc promissæ sparguntur, an [de] *industria* hoc inflictum est illi vulnus?

Q. Longè absit! eventus iste merè fortuitus quidem certè.

P. At vero quomodo se habet miser?

Q. Primò in febrem incidit, prudentis medici consilio tandem convalescit, jam *[de integro]* febricitare incepit.

P. Itane? à quo fide digno hæc accepisti?

Q. Conradus hæc mihi retulit, & *quidem* *[de scripto.]*

P. Cor meum valdè conturbatum esse videtur, vitæ illius magnum hîc inesse periculum non potero non augurari. Q.

Quis erat ille tam splendidè vestitus, æquè & curiosè comptus, qui jamdudum te convenit?

P. Ipse, qui *olet unguenta* *[de meo]* forensibus nimirum causis meis omnibus non solum aliis interfuit, sed etiam præfuit.

[De integro] idem quod *denud*, Cic. lib. 11. ep. 19.

[De scripto] contrarium habet memoriter, Cic. lib. 10. ep. 13.

[De meo], *de tuo*, *de suo*, vulgaris videtur, sed elegans fuit, Terent. Heaut.

Dialogus 29.

Polisurgus, Quirinus.

P. QVÎ fit quod in literis tuis ad me datis tot ceremonias usurpaveris. An ego tibi obviam non prodirem? *primum Imperatori; [deinde] Senatoribus; [deinde,] more majorum amico*, hoc jure merito debetur. Scias me ad horam statutam tibi nullatenus defuturum esse. Q. Te litem è parvo quidem suscitabulo

[Deinde] est adverbium ordinis, atque interdum sepius literatæ Cic. lib. 3. ep. 7.

[*Deinceps*,] ex *dein* & *cipio* factum, propriè est (*unus post alium*)
Cic. lib. 2. ep. 17.

[*Deinceps*] Interdum usurpatur, *pro deinceps*,
Cic. lib. 1. Offic.

[*Demum*,] idem est quod *tandem*: præsertim cum Interrogationi iungitur, & vim habet gravioris instantiæ.
Cic. 5. Tule.

[*Demum*] cæteroque usurpatur *pro denique*,
Cic. Att. 10.

[*Denique*] est ad extremum, ac propriè locum habet in extrema parte enun- ciationis.
Cic. 3. de Orat.

[*Denique*] sæpe usurpatur *pro demum*, Cic. 1. de Orat.

in tres magni certè nominis procères movere accepi. *Tres summo loco natos te nolo habere iratos, quos video* [*deinceps*] civitatis majores per triennium futuros.

P. Vidistine librum quem novissimè in lucem edidi?

Q. Minimè, quid rei inibi tractatur.
P. *De iustitia* ibi dictum est. [*Deinceps*,] ut erat propositum, de liberalitate posthac dicendum est, nec hominum expectationi longè deero.

Q. Giraldis exilium me magno ipsum tædio afficit, jam verò exilium, quantum [*demum*] a perpetua peregrinatione differet?

P. Litteras ad me abhinc mensem dedisti, nunc [*demum*] iis uno verbo respondeo. Nihil sanè in ea re ullatenus prævalere potui. Nihil est [*denique*] in natura rerum omnium difficilius quam ex avaro aliquando munificentia extorqueri posse. Super horum moribus sæpè sæpius & serio meditatus sum, iis omnibus consideratis quæ ad illorum ingenium spectare viderentur, sum [*denique*] cogito occultam quandam naturam iis inesse, illam profectò inexplicabilem.

Dialogus 30.

Rabirius, Sixtus.

R. **D**E scriptis tibi in manus datis diligenter caveas velim, ne *Quæ singulatim ac [dum] à me collecta sunt uno tempore universa perdam, hæc [dum, multum] multoque labore quasita sunt, nollem una à me eripi hora omnia jam ex iis quæ [dum] cupis cognoscere.*

S. In meum quidem mæstrum hæc quamprimum reponam, ne dubites.

R. *Certum est me usque [donec] redieris, te hic expectaturum.*

S. Donec supervixeris utilia mundo traditurus es opera, tu qui & à doctrinâ & à charitate abundas.

R. Desine plura super his. Sed quâ horæ mensurâ reversurus es? S. Intra unius quadrantis spatium. R. Nollem te tam cito redire; aut si ita acciderit, foris aliquantisper *[expella dum] Atticum conveniam, & ipse discedat, quod intra unius horæ spatium conficietur utique.*

S. Prius ante quam discessero, quomodo hordeum, de quo aliàs inter nos sermo fuit, tractandum esset à te scirem.

R. *Paulum aquâ maceretur [dum] lentifcat.*

S. Cupio, cætera omnia quæ ad hoc spectant

[Dum] est per longum tempus, Cic. 1. Ver.

[Dum] sæpe jungitur cum [multum], ut fig. aspicitur à eternis temporibus, & assiduitas vel attentio aliorum, Cic. pro Syl.

[Dum] cum alio aithus duras est proptèr cum presenti tempore, Cic. 2. de Orat.

[Donec] est quoad Terent. Adelph.

[Dum] per seipsum cum verbo [expella] jungitur, Cic. Att. lib. 7.

[Dum] interdum ponitur pro donec, Columella lib. 2. cap. 11.

spectant mihi clarè innotescunt.

R. Quis tandem est ille quem operiris?

[Dum] plerumque significat *quandiu*, Cic. pro Rosc.
Dum, ut supra, Cic. 1 de leg.

[Dum] quatenus [non] aut nihil antecedit dum usurpatur pro adhuc, Cic. lib. 1. ep.

[Nihil dum] ut supra, Cic. lib. 1. ep. 7.

[Dum] interdum pro *dummodo* usurpatur, Cic. Att. lib. 8. ep. 11.
[Dum] interdum cum [usque] Cic. 3. Ver.
[Dum] interdum cum [usque] jungitur, Cic. 2. de Nat. Deorū
[Dum] alias cum *inter* invenitur, Terent. Eun.

S. [Dum] *hominum genus eris*, pauci invenientur qui illi comparandi veniant, [dum] *Historix Latina loquentur*; post Salustium nulli profecto secundus est. R. Quod te opportunè invenerim mirum cuiquam sanè videri possit, at [nondum] erat auditum te Brundisium adventare, quin me & hac eadem horâ, & loco te conventurum sperarem, & *quanquam* certi [nihil dum] audierim, nec ubi esses: at de præfixo tempore, & loco sceleriter auspicatus sum. Post literas meas ad te datas, te avidè expectavi, quibus nullum, per tabellariorum incuriam, accepi responsum.

S. Scripsi tamen, & accipias. Ego si cui adhuc videor *seguior fuisse*, [dum] nè tibi non laboro. Et novi me [usque dum] per me licuerit, tenuisse, me tibi nunquam aliquo officii genere defuturum, [usque eo dum] tu me omnino non desieris: hac [dum] *mecum repeto*, [interea] tempus præterit.

Dialogus 31.

Tollatus Vossius.

T. Quidnam officii genus à Ieffenio & Rhombo expetitur est?

V. Ut si nimirum Leonardi manuscripta quamprimum transcribant, quod nunquam [dummodo] otiosi essent ulli recusarunt, illi annuerunt ambo. T. An ad Cleonardum recens literas dedisti? V. Maximè, & de bello inter Batavos & Hispanos jam inito mihi rescripsit: ex quibus intellexi se huic narrationi parum fidere.

T. Cum ad illum literas iterum des super eadem re, id ipsum scribas velim, Te scilicet nihil habuisse quod scriberes [dummodo ne] his verbis, & te hæc tanquam verissima profiteri, & libere asseveras, [dummodo ne quid] id genus professio nimirum te præsumptionis arguat: at illum quidem admiror quod [eatenu] à recto secesserit, [ne] si nil in se veri contineret hæc tua narratio, à verissimi saltem abhorreret. [Eatenu] acquiesceret [quoad] melius instruat: & urgeas; [Ecce] ad te ab amicis tuis fide dignis brevi transferendæ sunt Epistolæ quædam ut fertur eadem stabilientes. V.

Ita

[Dummodo] conditionem significat singularem, Cic. Att.

Cum conditio negans est dicimus [Dummodo] potius quam dummodo non Cic. lib. 1. a ep. 14.

Dummodo ne quid ut supra, Cic. lib. 1. ep. 35.

[Eatenu] constructum ex Ea & Tenus significat aliquæ ad eum terminum.

[Eatenu] ut, Cic. de opt. genere orat.

[Eatenu] quoad, Cic. ad Q. F. lib. 1. ep. 1.

[Ecce] sapienter repentinum quid ostendit & novum istidem, Cic. Att. lib. 2.

Ita mihi in hac re decernendum esse facile credidero.

T. An Richardinus litem suam deposuerit inceptam scire cuperem. V. Nequaquam, ille enim quocum concertatio habetur, injustus luce clarius detegitur, nec ullatenus paci cedit, quamvis aliis se ulterius illum non provocaturum spondit.

[*Ecce*,] sepe adflicta
[*autem*] Cic. 6. Vrr.
[*Ecce*] assumit in-
terdum pronomen (*ti*,
hi) *elegantia causa*,
Cic. 3 Acad.

T. [*Ecce autem*] *nova rixa*, [1 *Ecce tibi*] sollicitudines, nec vulgares quidem, tu enim istius causas præ omnium tucaris. Quid super hac re tandem legum periti judicant?

V. Adversarium injustitiae esse reum multis quidem argumentis probant: Et quamvis se litem hanc declinaturum denuò promiserit, longè tamen aliter facit.

[*En*] non solum deman-
strantia est, sed interdum
irridentia.

[2 *En*] demonstran-
tis, Cic. 3 Ver.

[3 *En*] iridentis, Cic.
3. Phil.

[*En*] aliis indignanti
Cic. pro Deiot.

[4 *En*] aliis miseran-
tis, Cic. pro Sest.

Ecquis ex conjuncti-
one & consuetum est;

tamen non tunc signi-
ficat & quis, quam

numquis. [4 *Ecquis*] *pronumquis*, Plaut. Rud. [5 *Ecquis*] etiam sine
interrogatione usurpatur, Cic. 3. Ser.

T. [*En*] cui fidem committat? [2 *En*,] *cur* plus existimaretur aliàs ille?

V. Quid autem illud est de quo arguitur?

T. De falso testimonio ab illo cui multis quidem nominibus obstrictus est. [*En*] crimen! [3 *En*] casum deplorandum.

T. [4 *Ecquis*] *in urbe est* à quo ille male non audit? *ut* illius mores videant & investigent. [5 *Ecquis*] homo sit, vita illius

anteacta liquidò demonstrat. [6 *Ecquodnam*] putant justitiæ fundamentum esse nefarii isti? [*Ecquando*] rationem factorum suorum reddiduri sunt?

[6 *Nam*] in laudis cas;
Ja. Cic. 10. Phil.

[*Ecquando*] est *Nam* a-
liquando, Cic. 4. Ver.

T. Tandem aliquando quo nihil certius.

Dialogus 23.

Abulenſis. Bembo.

A. **Q**uid de lite inter Riberium & Molinum jam tribus sanè menſibus valdè agitata judicas?

Admonitio.

Enim & etenim etſi æquè reddunt ratio-
nem, uſu tamen diſſo-

runt: Namque enim, ut omnes norunt, poſt unam aut alterum uſurpa-
tur verbum, Etenim apud oratores ſemper initio ponitur, Vtrumque au-
tem interdum continuat orationem.

B. Multæ & undique de eadem ſpar-
guntur voces. *Attende* [*enim*] *diligen-
ter*, & iſtius proceſſus te capacem red-
dam. [*Etenim*] rem totam breviter à me
cognoſces. Sed quò devehor? Silentium,
maturiùs cogitando mihi imponam.
[*Nec enim*] aliàs nunquam ſum aſſenſus
ut ipſe de aliorum rebus ad me nihil ſpe-
ctantibus verba facerem, [*Neque enim*]
quod ſentio libet dicere.

[*Enim*] Cic. 4. Ver.

[*Etenim*] Cic. Ver.

Nec enim, eſt neque
nim diſſuadet.

[*Nec enim*] Cic. 1. de
Senect.

[*Neque enim*] Cic. de
Nat. Deorum.

A. *ſin vero?*

B.

Enimvero, ex enim & vero factum, vehementer affirmat, aut negat.

[*Enimvero*] Plaut.

Peri.

[*Enimvero*] Cic. 6.

Ver.

[*Enimvero*] usurpatur interdum pro scilicet, Cic. 5, Ver.

[*Enimvero*] alias indignatur, Cic. 3, Ver.

[*Enimvero*] nonnunquam pro Denique, Liv. lib. 1.

[*Enimvero*] aliquando pro Nimis, Terent. Andr.

B. *Aio* [*enimvero*] me non ausum de aliorum litibus aut narrationem aut sententiam ferre. [*Enimvero*] negas te super his loqui ausum esse.

A. [*Enimvero*] non te iudicii tui ulla tenus arguo, immò potius ingenium tuum non potero non summis laudibus insignire. Missa hæc faciamus. Tua causa jam agitur, quis ejusdem exitus faturus sit scire cuperem.

B. Adversarius in me impios quosdam circumforaneos in fidei-jussores a re conduxit.

A. [*Enimvero*] hoc ferendum non est, illius injustitiæ vestigia diu latuerunt. Tunc [*enimvero*] Gerardus me de hac re admonuit, quidque mihi faciendum esset, & quamprimum mihi in illum his detectis omnem movere lapidem consului.

B. [*Enimvero*] amice, locus non est segnitæ.

Dialogus 33.

Celinus. Durandus.

C. **T**omas, ut rectè noveris, parum pecuniarum Gerardi nummis adjunxit, at segnis in emercia deprehenditur,

ditur, quid in se hoc miri continet, cum is [eo] plus opis afferret [quo] minus attulisset?

D. Cur de hac re me per literas citius non fecisti certiore?

C. Primò te hæc novisse credebam. [1 *Eoque*] tardius scripsi ad te [quod] quotidie te ipsum expellabam. quidam nullatenus dicto adhibuerunt fidem, id autem ab alijs [eo] facilius credebatur [quia] simile verò videbatur: torpidus enim is est, & à naturâ admodum superbus. Non [eo] dico [quo] mihi veniat in dubium illius fides, sed de illius socordia & incuriâ consulendum illi sit. D. Cur tot super illo loqueris?

C. [Eo] pluribus dixi [ut] intelligeres quomodo sese res habet, nec velim imaginere me [eo] hæc dixisse [ut ne] in illius gratiam optima à te officia fieri cuperem. Insurgat aliquis, & illum non esse socordem arguat. Quid [ergo] est?

D. In singulos hominum Errores non est animadvertendum.

C. [Ergo] hanc esse animi bene constituti conditionem hæc aliquando dissimulare, & prudentiæ [ergo] autumas. [2 *Et*] quispiam dubitabit quin ipse acriter reprehendendus sit saltem aliquan-

[*Eo quo*] pro tanto quanto vulgarissimum est, Cic. pro Quinto

Eo quod, & *eo quia* idem declarant quod propterea quia.

[1 *Eo quod*,] idem declarat quod quia, Cic. lib. 3. ep. 7.

[*Eo quia*] idem declarat quod propterea quia, Cic. lib. 12. ep. 5. Interdum [*eo quo*] usurpatur pro *eo quod*, Cic. pro Quinto

[*Eo*] jungitur etiam nonnunquam cum

[ut] id est, propterea ut, Cic. lib. 13. ep. 69.

[*Eo*] jungitur etiam nonnunquam cum [ut ne] Cic. ep. 69.

[*Ergo*] ut vulgare usus omittamus) interdum usurpatur cum interrogatione proligitur Cic. pro Quinto.

[*Ergo*] in principijs sæpe usurpatur pro itaque, Cic. de Amicitia.

[*Ergo*] in medijs sumitur pro causa, Cic.

de opt. genere orator. Coniunctio [2 *Et*] in principijs comprehensionum mihi quos usus habet, sæpe declarat (& tamen) ne vim habet hortandi, Cic. pro lege Manilia.

[1 Et] alias indignationem designat, Cic. pro Seft.

[4 Et quidem] gravius affirmat, Cic. de Amicitia.

[Et vero] gravius affirmat, Cic. ad Q. F. lib. 1. ep. 1.

[Et quidem] interdum vim habet augendi, Cic. 3. Phil.

[Et quidem] pro quid morum, Cic. 1. Phil.

do? [3 Et] causam dicat sanè non sine quadam bile motus. [4 Et quidem] si hæc non sunt, omnia in pessum secedunt tibi quæ jam ipse trado, & fuerunt intellectui facillima. [Et vero] esse debuerunt, quis enim & à natura & à doctrina est qui te præcedit? *Me aspici* [Et quidem] ut videris iratus. [Et quidem] cum de tuo amico loquor.

Dialogus 34.

Felix, Gandavenfis.

F. Quid de Gerardi dotibus est quod sentis?

G. *Voce, motu, formâ* [etiam] magnifica est imbutus.

F. Hæc autem attributa nullatenus admisit Bembo, quamvis quàm exactissimè illum depinxerim: immò is mihi [etiam] queritur, quod & illum cæteris prætulerim. Si non sit id genus quomodo quædam confecit orationes: quas [etiam] publicè declamavit, omnes quotquot aderant auditores obstupuerunt. Si [etiam] sit quomobrem attributa hæc non illi merito ascribenda veniunt, ut tu quemadmodum existimes, videat [etiam] atque etiam] roga. Obsecro te [etiam ne] à per-

[Etiam] ea Et & jam constitutum esse apparet. Proinde conjunctio & præponi ei non solet; sed, pro etiam dicimus, atque etiam præterque vim habet addendi, Cic. in Brut.

[Etiam] nonnunquam vim habet redarguendi, Cic. 3. Phil.

[Etiam] non raris vim habet affirmandi, Cic. pro Rolo.

[Etiam atque etiam,] & iterum atque iterum, Cic. Ver.

[Etiam ne] cum admodum, tum etiam amplificatione, Cic. de Amicitia.

penfis

penfis illius dotibus, à candore latum unguem discedas: tu ad instar omnium quid sit super hac re dicendam planè noveris.

Etsi nulla ratione [*etiamnum*] efficere potes (quod potes quidem) ut hac aliis explices, [*etiam nunc*] meditando stas? Virtutem, inquam, sua cripi laude nullatenus perfero.

G. Qui autem eruditi & eloquentes aderant?

F. Ex oratorum primatibus ibi fuerunt multi [*etiam tum*] è Sorbonico collegio, quamplurimi: unanima quidem voce illum in cœlam laudibus extulerunt; *Omnia autem* quæ ab illo procedunt, [*etiamsi*] maxima, vilipendit iste.

G. Ego tuo iudicio non potero non asfentiri.

F. [*Etiamsi*] non is esset qui est, [*tamen*] ornandus videretur, cum è profapia nobilissima ortum habuit, cumque insigni quadam & liberali indole homo sit. [*Etiamsi*] non est in genere præ omnibus, [*certe*] non est in vulgari, sed in splendido nobilium gradu.

[*Etiamnum*] hoc etiam nunc pro adiac uturp. aristotet, Cic. Att. l. 8. [*Etiam nunc*] ut supra Terent. Eun.

[*Etiam tum*] pro etiam tunc dici solet, Cic. 1. de Orat.

[*Etiamsi*] vim habet augendi, Cic. 1. Tulo.

[*Etiamsi*] pro etsi ultimum est, Cic. lib. 14. ep. 19.

[*Etiamsi*] pro etsi cum [*tamen*] Cic. lib. 14. ep. 19.

[*Etiamsi*] pro etsi cum [*certe*] Cic. de optim. genere Orator. 1.

E Dialogus

Dialogus 35.

Holerius, Iolitus.

H. **D**icitur de Triverio ex quibusdam rhythmis suis sale conditisse admodum superbire: consulendum esset illi. [*Est*] adest maturitas ætatis; jam [*tamen*] personare aures ejusmodi vocibus non est utile. [*Est*] magister ejus fuit insignis, [*at*] non Virgilius. [*Est*] non invenimus qui longe illum ingenio præcedat, [*at tamen*] doctrinâ quamplurimos.

I. Ah! Quorsum hæc?

H. Elati animi homo est. [*Est*] carmina suo genere præclara aliâs composuerit, [*Sed*] non id genus fuere quin quod indies præstantiora in lucem prodeant. [*Est*] me quidem non offendunt qui multis illum laudibus efferunt, [*sed tamen*] inspicienda esset illius doctrina, & mores. [*Est*] suavia sunt illius eloquia, [*veruntamen*] si benè trutinentur, sublimiori doctrinâ omnino vacent. Nihil refert si id-ipsam nonnullis videatur secus: doctissimi ita mecum unâ sentiunt. Superbit [*è*] naturæ dotibus, nimirum [*ex*] ingenio.

Dialogus

[*Est*] non solum tamen addiscit, interdum At, vel Attamen, sed [*Est*] cum [*tamen*]
Cic. lib. 6. ep. 19.

Vt super, [*Est*] cum [*At*] Cic. in Orat.
Vt supra, [*Est*] cum [*at tamen*].

[*Est*] jungitur interdum cum [*sed*]
Cic. lib. 9. ep. 16.

[*Est*] cum [*sed tamē*]
Cic. lib. 13. ep. 17.

[*Est*] cum [*veruntamen*]
Cic. lib. 13. ep. 41.

[*Ex*] vel [*Ex*] causa a qua v. l. propter quam reit.

[*Ex*] Cic. 8. Phil.
[*Ex*] Cic. Arusp.

Dialogus 36.

Lombardus, Nennius.

L. **Q**uo itēr tendisti heri? N. Ut
ut opportunitatem jam tum
mihi oblatam arriperem, magnifici illius
palatii magni Etrurix Ducis nimirum
contemplandi causa, *Vbi* inter cetera ob-
jecta *simulacrum* [1 Ex] *ere* optimē
conformatum vidi. *Poculum etiam*,
[2 Ex] *auro: erat etiam vas vinarium*
[3 Ex] *una gemma pergrandi, trulla ex-*
cavata: aliud [ē] marmore. Dux se rus
contulit.

L. Quomodo valet Fabricius?

N. *Laborat [ē] renibus, laborat etiam*
[ex] *pedibus, nec non [ex] capite, homo*
[4 ex] *numero disertorum primus, [5 ex]*
omnibus detulit principatum naturæ do-
tibus nunc [6 ex] omnibus, immo & u-
nus [ē] multis qui serio & sedulo in lite-
ras operam navavit. Simplex tamen &
apertus, qui nihil [7 ex] occulto, nihil
[8 ex] *insidiis agendum putat. [9 Ex]*
præceptis philosophia acta est illius vita,
nihil nisi [10 ex] optimo more & sanctis-
sima disciplina facit. Equidem dicam [10
ex animo] quod sentio. Nulli ipse secundus
est.

do ponitur pro secundum, [9 Ex] Cic. 5. Tusculan.
Cic. Phil. [11 Ex animo] simulationi opponitur,

[E] vel [Ex] *sepē*
materiam designat.

[1 Ex] Cic. 6. Ver.

[8 Ex] Cic. 6. Ver.

[1 Ex] Cic. 6. Ver.

[E] & [Ex] parti jun-
cta interdum.

[E] Cic. Tuscul.

[4 Ex] Cic. lib. 9. ep.
13.

[5 Ex] Cic.

[6 Ex] & [Ex] non
raro ad multitudinem
aut numerū refertur,
Cic. 1. de Orat. ad nu-
merum.Cic. 1. Phil. ad multi-
tudinem. Cic.E, et Ex alius modum
declarent,

[7 Ex] Cic. 1. Offic.

[8 Ex & Ex] aliquan-

[10 Ex] ut supra,
Cic. in Pisonem.

N. Quid scripsit, quidve fecit tantis laudibus dignum?

[Ex animo] Simulatio-
oni opponitur, Cic. in
Pison.

[Ex] *sepe ad tempus*
praerogium accommo-
datur, Cic. 3. Ver.

[Ex] *intu vallo* tum ad
locum, tum ad tempus re-
fertur, Liv. lib. 8. de
Bell. Pun. 2.

[Ex] aliquando usum
parum, pro p. β. Cic. pro
Sext.

[Ex] vel [Ex] *interitum*
designat utilitatem, Cur.
ad Brut. 2.

L. [Ex] *ea die ad hanc diem* qua tu
illum ultimo vidisti, praeclarissima com-
posuit opera: multa quae [ex] minime
[intervallo] non apparent, longius quidem
tempus aperit.

N. Deinde [ex] *hoc tempore* miretur
potius & obstupescat populus, virum [e]
stupido & ignaro eruditum evadere ali-
quando.

L. Si mihi fidem adhibes, facias [ex]
tua dignitate & justitia, ut alii recte hanc
capeflant, & mihi ipsi quidem pergra-
tum feceris.

Dialogus 37.

Lomelius, Meliugerus.

[Extra] adverbium
congruam habet in-
tra, Cic. de Nat.
Deor.

L. *S*ensus & animo ea quae [extra]
sunt percipimus; quae autem re-
condita sunt nobis, æquè ignota, ut nihil
super his judicare poterimus.

M. Quid autem de Ieronymi crimine
discernitur?

[Ex] *translatum*,
Cic. de Ver.

[Extra] *u. supra*, Cic.
lib. 7. ep. 16.

[Extra] *non tunc u-*
sum, aut pro pietate,
Cic. lib. 7. ep. 3.

L. *Se* [extra] *omnem culpam* posuit.
Sed & [extra] *hocum* ita crediderim ipse,
homo cum is admodum prudens sit
[extra] *civitatis* primates. Omnes læ-
dit alter, qui extrinsecus justus esse vide-
tur.

tur. At iste quamplurimorum iudicio, *non solum doctrinâ, sed etiam & moribus* [facile] Princeps civitatis esse perhibetur.

M. An huiusmodi is est, ut illum *virum unum esse totius urbis* [facile doctissimum] existiment, adeo ut ei nihil [1 ferre] quidpiam possit addi? notissimus mihi est. Omnes [2 fere] familiares Caesaris me illius causâ colunt. Hac [3 fere] habui dicere de illius naturâ, indole, & doctrinâ. Ab his *distinguo me* [4 fere] ne plus justo illi videar attribuere.

L. Quid amicitia inter vos intervenit aliâs.

M [5 Fortè] evenit ut Romæ con-
tubernales essemus, tum primum amici-
tiam hanc contraximus; habes discursum
à me *verbosiores* [6 fortasse] quam vel-
les: conniveas autem mihi, amoris mei
in illum ergò in hæc incidi. [7 Si] quia
Momistiarum absentium, aut eorum qui
adsunt [8 fortè] miretur hæc illi ascripta
esse, hæc vera tradita esse ubique accipiet,
[9 nisi fortè] aliquem inveneris lividum
qui nullatenus illius encomia passurus
sit. [10 Ne forte] hæc quæ dixi absque

[Facile] ut vulgare
epa significationem
taceamus, in idem a-
suratur pro sine con-
traversa, Cic. 2. de Di-
vin.

[Facile] jungitur e-
tiam cum superlativo,
Cic. pro Rab. Posth.

[Fere] & [ferre] im-
mutantur in modum rem
aut numerum.

[1 Ferre] rem immi-
nuit, Cic. in Brut.

[2 Fere] numerum im-
minuit, Cic. lib. ep.

[3 Fere] interdum vi-
detur aliquid addere,
Cic. 13. de Nat. Deo-
rum.

[4 Fere] pro plerum-
que, Cic. 1. ep.

[5 Fortè] & fortasse
non tam origine, quâ
significatione, & usu
diffiunt.

[Fortè] idem est quod
casu, Cic. 1. de Orat.

[6 Fortasse,] idem de
fortasse & fortitan di-
cendum est, diligenter
contineat.

Quoties antecedit.

[7 Si,] Nisi, vel Ne, [Fortè] dicitur, non fortasse neque fortitan, Cic. 2.
Ver. [9 Nisi forte,] ut supra, Cic. pro Mil. [10 Ne forte] ut supra,
Cic. 2. de Orat.

aliorum testimonio, rebusque quam exactissimè perpensis *magna ac mirabilia videantur*, diligenter inquiras velim.

Dialogus 38.

NAVARRA. Onuphrii.

N. **G**Ratissimus huc advenisti tu, omni scientiarum genere refertissime.

O. Parce dictis curio, non is sum, & quamplurimi mecum una idem sentiunt.

N. At ego non aliter existimo [*fortitan*] & *fortasse* nonnunquam objectiones præcurrunt. [*Fortitan*,] ut supra, Cic. de Orat. [*Fortasse*] ut supra, Cic. 1. Ver.

Admonitio.

Quoties accedit interrogatio, non solet usurpari fortè, aut fortasse, aut fortitan, sed [1 An] vel [1 Ne.] [1 Hallenus,] ex hac & tenui factum, usque ab hunc locum sui terminum significat, Cic. Att. lib. 11.

[4 Hallenus] ut supra cum ut, Cic. 2. de Orat.

certis dicendi luminibus ornarentur, quorum non sum ipse compos. [Hactenus] dixi [quoad] certior fias quid de te iudicii passim circumfertur. Nunc autem [hactenus] admirabor eorum tarditatem ingenii, & doctrinarum tenuitatem, [quoad] quempiam te doctiorem existiment.

O. Obsecro super his ne plura dicas. Quis est ille quem heri convenisti?

N. Vir scientiis admodum instructus is est, *[Cuius pater homo prudens & gravis (haud quaquam) eloquens] salutis reipublice fuit: is filius suus [haud] est [sane] cui aliquid perfectionum addi potest. Vir sapientissimus, atque [1 haud scio an] omnium in illa urbe ubi habitat praestantissimus, [2 haud paulo] doctior quam eorum quispiam.*

O. Quibusnam ipse scientiis instructissimus est?

N. Omnibus penè dixerim doctrinarum generibus imbutus est. Longe lateque & diu in hunc finem per varias & varias regiones peregrinatus fuit, nec non & jam totus ipse in studiis est, paucis ante discessum instructus literis.

O. [Hic,] miramur tantum hunc hominem tantum excellere ceteris.

N. At quidem non, vitæ scilicet conditione mutata. [Hic] ego quid amplius predicem? quibus modis hic me expli-

E 4

ccm,

[Hactenus] ut supra cum quod, Cic. l. 4. ep. 13.

[Hactenus] ut supra cum quod Cic. lib. 1. de Nat. Deor.

Admonitio.

Cum usque ad hoc tempus significatur, non solet hactenus usurari, sed adhuc lege Adhuc.

[Haud] idem est quod non cum [quaquam,] & vehementius negat, Cic. 1. de Orat.

[Haud] ut supra cum [sane] Sic 3. Tusc.

[1. Haud scio an,] usurpatur pro fortasse cum aliquod dubium affirmare volumus, Cic. 2. de Nat. Deor.

[2. Haud paulo] idem est quod multo, Cic. lib. 7. ep. 1.

[Hic,] per translationem ad res alias accommodatur, ac sæpè significat, cum ita sese res habet, ut res eo loci sit, Cic. pro lege Manilia.

[Hic] pro nunc, Cic. pro Sext.

[*Hic jam*] pro nunc cem non sane novi, [*Hic jam*] plura
Cic pro lege Manita non dicam.

Dialogus 39.

Pontanus. Quambinus.

P. Quidam latrones heri astutissime apprehensos esse in vico Dubino audiui.

Q. Quomodo autem se gerebant miseri.

[*Hic*] interdum usur-
gatur pro tunc, nimis li-
cum ad tempus prateri-
tum refertur, Cic. 3. Ver-

[*Hic tum*] interdum
compositur; pro tunc, ad
mirum, cum ad tempus
prateritum refertur,
Cic. pro Cluent.

[*Hoc quo*], pro tanto
quocumque, Cic. lib. 13. c. 9
26

[*Hic quoniam* & *hic quia*
pro eo quod, et quia, de-
genter usurpatur cum
in excelsis compit. 1. 11.
Cic. Att. lib. 9.

[*Hoc quia*] ut supra.

P. [*Hic*] illi flentes rogare atque ora-
re ceperunt, frustra tamen, quinimmo ab-
ducti, & in carcerem merito conjecti
sunt. Multum dispendii ab his aliis Fa-
britio fuit illatum, maturius perpensis
his, [*Hic tum*] Fabritius in latrones istos
excubias fecit; in hos inde brevi spatio
manus injecit; [*hac*] audio libentius
[*quo*] sapius, & mihi memorix hæc re-
condo. Attamen si hujusmodi mihi un-
quam advenerint, nimis mihi non fidam:
eiusdem consilio utar, & [*hoc*] libentius
[*quod*] ipse non solum acutissimi ingenii
sit, sed & quod eorum astutias apprimè
noverit. Iam mirum cuiquam esse videretur,
quomodo hæc fieri potuissent; Quod [*hoc*]
etiam admirabilius esse videtur, [*quia*]
latrones isti sagacissimi esse per-

perhibentur. Q. Mira narras: At missa hæc faciamus, Quomodo valet Tolanus, & quem spirat aërem?

P. Quid illius meministi? Ah! pro dolor [1 *hinc*] à nobis in cælum translatus est. Via quæ est [2 *hinc*] in Galliam, truculentissimis à latronum manibus occubuit miser: iis in locis parvè penditur justitia & charitas; sibi solum consulit quisque; [*hinc*] exilationes, direptionesque sociorum; [*hinc*] omnis calamitas originem ducit & fovetur utique.

[*Hinc*] propriè est de loco sed ad alias res transfertur.

1 Cic. 1. Tusc.

2 Cic. 1. de Fin.

[*Hinc*] translatur: hoc quiddam est, Cic. 2. Offic.

Q. Desiendum mihi quidem refert. An autem hisce temporibus huic similia referuntur.

P. [*Hinc*] & [*illinc*] hæc indies eveniunt.

[*Hinc*] & [*illinc*] pro *hinc* inde eleganter dicitur, Plaut. Mostel.

Q. Oh tempora! Oh mores!

Dialogus 40.

Rhetius. Smetius.

R. Q Vis Ioanni surripuit pecunias?

S. Quis fuerit nondum certo constat, sed inter convivas aliquem, nec injuriâ creditur, hæc eorum quibusdam plane enarravit. Quid respondeat eorum quisque nescit, [*hæc illac*] circumven-
tunt, ut à latrocinio sese quisque inno-

[*Hæc illac*] Terentii Heaut.

cens

cens vendicet; *inveniendum tamen est argentum.*

R. Quis istius rei sit exitus hinc visum camus.

S. Hinc latum unguem discedere non ausim, *ne forte* [huc illuc] cursitando temporis præscripti obliviscar. Hæc autem certò accipias, *illum rem* [huc] deduxisse, [ut] parum absit quin Bulandum furti arguisset.

R. [Hæccine] ut hujusmodi sit Bulandus, recidit? ut ille, modo quem omnes in virum justissimum retulerunt, injustus deprehendatur. Hæccine credibile est?

S. Admodum probabile quidem. Accusator prudens amicis unicus, æque & fidelis. [Jam] quantum consilio, quantum dicendi gravitate, & copia valeat, dicant qui illum agendo & dicendo norint. Legum peritissimus, Mathematicis instructissimus, moralibus exquisitissimus; an non etiam elucet ut spectatissimus judex? alius qui eandem tenuit dignitatem, aliter sese gerebat; [jam vero] ita facilis auditus ad eum privatorum, ita libera querimonia de aliorum injuriis illatis, ut nihil humilius, nihil suavius illo inveniri possit; utpote qui omnia omni charitate disponit. Te [jam] à prima adolescentia [novi,] nec quæ non existimem vera tibi pro veris ullatenus traderem.

R. Quamdiu est quod inter vos coaluit amicitia?

S.

[Huc illuc,] Cic. Att. lib. 9.

[Huc] cum [ut] propriè ad hunc locum, sed interdum per metaphoram usurpatur, Cic. 2. Catil.

[Hæccine] dicimus, cum interrogamus per indignationem, Cic. 7. Ver.

Hæccine, Hæccine, Hæccine, admirationem serè continent aut indignationem, Terent. Andr.

[Jam,] & jam verò, transiunt/eruiunt.

[Jam] ut supra, Cic. pro lege Manilia.

[Jam verò] ut supra, Cic. pro lege Manilia

[Jam] tempor præterito jamilla sepe præpositioni [A] vel [Ab] iungitur, Cic. lib. 1, p. 1.

S. [*Jam ab*] illo tempore [*cum*] Romam mihi obviam venisti: jam ab ea non longe mille passus aberas, cum ille appulit domum meam; quo vultu illum acceperim facile conjectari potes. [*Jam nunc*] mente & cogitatione perspicio quæ tam studia hominum, qui concursus futuri sunt. Magnæ spei homo fuit, perfectionem tandem adeptus est, adeo ut illum gravissimi quidam viri indies consulunt, quæ successerunt, [*jam tum*] eventura facile credidi.

R. Quem in Socium præter te sibi adscivit?

S. Bembura [*jam tum*] quidem [*cum*] ille Rome viveret, & magni faciebat & probabat.

[*Jam,*] quoties tempus declarat, [*Cum*] libenter adsciscit, Cæsar lib. 6. de Bell. Gall.

[*Jam nunc,*] pro jam ex hoc tempore, seu pro eo quod Barbari dicunt, ex nunc, eleganter dicitur, Cic. 1. Ver.

[*Jam tum*] est quo Barbari dicunt ex tunc, pro jam ex eo tempore, Cic. pro Cluent.

[*Jam tum*] sæpe assumit cum Cic. li. 13. ep. 16.

Dialogus 41.

Trevisanus. Verdunus.

T. Quid hoc fit quod ab amico tuo nullas novissimè accepisti literas?

V. Et [*jam diu*] propter hyemis magnitudinem nihil novi ad nos afferebatur; hinc conventus qui initio celebrantur [*jam diu*] fieri desierint [*jam diu*] hunc flagitamus.

V. Quid autem super his ait Bernardus?

[*Jam diu*] præterito tempore adjungitur, Cic. 1. 2. ep. 11.

[*Jam diu*] ut supra, Cic. Att. lib. 1.

[*Jam diu,*] quoties actio adhuc durat præsentis tempore jungitur, Cic. 5. Ver.

T.

Admonitio.

Iamdiu cum [est quod] conjungi non solet, itaque pro *jamdium* est quod *studer*, aut quod *venit*, dicendum est, [*jamdium*] *studer*, [*jamdium venit*]. [*1 jamaudum*], longius spatium designat quam *dudum*. & *jampridem* quam *pridem*, & ad *presens* tempus & ad *præteritum* accommodatur, Cic. lib. 2. de Orat. [*1 jampridem*] ut supra. Cic. Act. lib. [*3 Jampridem*] ut supra, Cic. Act. lib. 11. [*4 iam inde*], a. vel [ab], est, *inde usque à*, vel *ab*, Cic. 14. Phil. [*5 iam usque*], idem quod *iam inde*, Cic. 1. de Div. [*iam tandem*] est nunc *tandem*, Cic. lib. 14. ep. 23.

T. Ipse nihil novit, nam [*jamdium*] meditatur super his, [*jamdium*] meditatur super his, [*jamdium venit*] percontatum me de hac re. [*1 Iamaudum*] conventum hunc *expectarunt* & *Sulpitius* & *Cotta*.

V. *Cupio* equidem & [*2 jampridem*] *cupio* hunc fieri in magnum ipsius *Reipublicæ* commodum. [*3 Iampridem*] *intellexisti voluntatem meam*.

T. Ego eodem desiderio captus sum [*jam inde ab*] his quæ tractanda essent benè perpensis. Vetus opinio est, & rationi conformis [*jam usque*] à primis *ducta temporibus*, hominem debuissè omnibus profecissè.

V. *Discedendum* mihi [*iam tandem*] est.

[*iam tandem*] est nunc *tandem*, Cic. lib. 14. ep. 23.

Dialogus 42.

Ambrosius. Belerius.

[*Idcirco*] idem est quod *ideo*, sæpe jungitur cum quod, interdum cum *Quia*, ac tum præcedit, tum subsequitur. [*Idcirco*], idem quod *ideo*, jungitur cum [*Quia*] Cic. lib. 2. ep. 2. oculi

A. Quidam inter vos, errore seducti, putarunt me [*idcirco*] à vobis discessisse [quod] quosdam homines

oculi mei ferre non possint, longè quidem oberrârunt: [idcirco] ita à me factum invenies, [quia] veram causam habebam, non enim negotia, ut rectè nôsti, negligenda esse veniunt.

[Idcirco, cum [Quia] ut supra, Cic. 1. de Invent,

B. Nihil planius, nihil certius est.

A. Hi [idcirco] ita dixerunt, [ut] me in obloquium deducant; hæc iis [idcirco] non dico, [ne] rixæ inter nos suborian-

Idcirco, alias cum Ut, aut Ne,

[Idcirco] cum [ut] Cic. lib. 6. ep. 1.

[Idcirco] cum Ne

Cic. lib. 13. ep. 7.

B. Prudentissimè quidem facis. At cur cum ruri agerem, tam paucas ad me dedisti literas?

A. [Ideo] variis scripsi [quod] non habebam idoneum cui darem.

Ideo, eandem vim quâ Idcirco, & eisdem usus habet,

[Ideo] cum [quod] Cic. lib. 12. ep. 14.

[Ideo] cum [quia]

Cic. 1. Offic.

[Ideo ut] Cic. 4. Ver.

[Ideo ut.]

B. Dicendum tibi esset verius [ideo quia] nihil decet invisâ Minervâ, ut aiunt.

A. An [ideo] hæc verba profers, [ut] me de amicitia in te meâ incuses? [Ideo ne] hæc dicta sunt, [ut] mihi innotescas te mecum nullum posthac consortium habiturum?

B. Quid? Ironicè hoc dictum fuit, & ita te mea verba velim exponas.

A. Thomam acerbissimè coram Comitibus in Paredum declamâsse accepi. [Ideo ne] non injustus esse videretur, cum amicitia causa ulli parceret? An non honorari ab adversario quamplurimis subdole conductus fuerit?

[Ideo ne] Cic. 3. Ver.

B. Nescio sanè, peroravit quidem acri-
ter; [idemque] valet [ac] si illum om-
nino

[Idem] cum [ut] sepe jungitur, Cic. pro Syl.

[Idem] cum [atque]
Cic. pro Do.

[Idem] cum [et] Cic.
1. Offic.

[Idem] cum [et] Cic.
1. Offic.

Admonitio.

[Idem cum] barbarum
est. Ergo non dices: Idem cum illo: Idem tecum, Idem cum Bembo sed
idem atque ille: Idem ac tu, Idem & Bembo.

nino in nihilum redigeret. [Eundem] se demonstravit [atque] Licettus cum ultimam egerit causam. [Eadem] est dispositio illius, [et] hujus, ut nihil putent se rectè facere nisi acerbitate condiantur. [Eidem] praxi [et] optimæ conveniunt ambo.

Dialogus 43.

Camillus. Dodus.

C. **A** Naliquando alienus à me, quod huc jamdiu non accesseris?

[Idem] perlatum offu-
mit Qui, Quæ, Quod, *fuissem.*
Cic. 3. Ver.

D. Tibi [idem] profectò sum [quis]

[Idem] est sapiens
per intervalla, aut fre-
quenter, Cic. 2. de Fini-
bus.

C. Parum huc usque à me prolatum, [Idem] in causâ meâ in me inimi- cum, immo & acerrimum te palam ape- ruiisti.

D. Hæc mihi injuriâ quidem imposi- ta sunt.

[Ilico] dictum quasi
in loco, id est, in eodẽ
loco, usurpatur pro sta-
tim, Cic. pro Mur.

C. *Simulatque increbuit suspicio*, te id genus esse virum, [ilico] confocii om- nes admirari occæperunt, & cum oppor- tunitas discurrendi tunc; temporis non daretur, è cœtu unus ad cœnam nos om- nes

nes invitavit in posterum diem, ut animadverteremus in hæc; sed translatus fuit hic conventus [*in*] *mensẽm Aprilem*, instabiles evasere, & jam [*i*] *indies* differtur, [*2 in singulos dies*] transfertur. Nunquam ulli in tuam integritatem adhibui fidem, & ipse propugnator omnino evasissem si convenissemus utique. Sed missa hæc faciamus. Quid sit de leonimo?

D. Iam nequior quam ante evasit. [*7 in dies vitium crescit*.] In singulos dies decoctorum numerus illum seducit, & in peccatis fovet: non ipse hæc solum conicio, [*in dies singulos*] *magis magisque* uniuscujusque opinio in hac re confirmatur.

C. Quomodo autem vivit?

D. Quid vis referam? Novissima non sunt illi curæ. [*In diem vivit*,] & cum perditissimis non solum de die, sed etiam [*in diem vivit*.] [*In*] *omne* [*posterum*] *tempus* caveant sibi juniores ne impiis associentur, [*in perpetuum*] illorum conversationem averlentur.

C. De his hætenus. Ad alia jam transferatur oratio nostra. Edictum novissimè promulgatum vidi, in quo hæc recorder, [*in*] capita uniuscujusque Oenopolæ [*in*] belli expensâ [*in*] mensẽm singulorum quatuor exhibendos esse aureos. Item edicitur duos iis solvendam aureos [*in*] singula vini Hispanici dolia.

Ya.

Admonitio.

Præpositio *in*, præter vulgatos usus, alios quosdam magis recedidos habet.

[*In*] *ad tempus relata*, Cic. 1. Offic.

[*i*] *indies*,] & [*in singulos dies*] significatio nem eandem habent, hoc differunt quod alterum *imminuti* est, alterum *plenum*.

[*2 in singulos dies*,] *plenum* ut supra, Cic. 3. Gæcil.

[*Indies*,] *imminutum* ut supra Cic. Tople.

[*In dies singulos*,] *plenum* ut supra, Cic. lib. 6. ep. 11.

[*In diem vivere*,] Cic. 2. Phil.

[*In posterum*,] Cic. 2. de Div.

[*In perpetuum*,] Cic. in Ver.

[*In*] *septẽ distributionis servis*, Livius lib. 31.

Huc revocanda sunt illa quæ ad pretium pertinent, Cic. pro Font.

[*7 in*] Cic. pro Font.

[*In modum*] *elegantes* & varios usus habet
Liv. lib. 1.

[*In modum*] ut supra,
Cic. de Provid.

[*In modum*] ut supra,
Cic. lib. 15. ep. 9.

[1 *In hanc sententiam*]
Cic. de Divin.

[2 *In eam*] sententiam
Cic. Att. lib. 2.

Vaticinantis [*in modum*] hæc cecinit
Turnebus: *miserandum* autem [*in mo-
dum*] hinc gravi mœstitia captus est Oe-
nopola ille Ieronimus. Quantum spectat
ad me, *mirandum* [*in modum*] *gaudeo*:
[1 *in hanc*] [2 *eandem sententiam*] se-
cedunt, præter rebelles quosdam, om-
nes in unum.

Dialogus 44.

Emilius. Felinus.

E. **Q**ualisnam fuit illa classis quæ no-
stram invasit?

[*In speciem*] Cic. 7.
Ver.

F. *Præclara* quidem *classis* [*in speciem*],
sed inops & infirma.

E. Quid à dimicatione reportavimus
nos.

[*In speciem*] Liv. 1. 30:

F. *Ducentos, paucos* [*in speciem*] cap-
tivos, nobiles autem hi omnes, ceteri
manumissi.

E. Trimelium è nostris ducem præ-
stantissimum in periculo mortis versari
audivi.

[*In speciem*] Liv. 1. 38.

F. At non recenter; sperem, convaluit
enim: verum est illum *senari vulnere* [*in
speciem*] at admodum periculoso laboras-
se. E. Ab hinc menses aliquot antiquo-
rum quasdam urnas invenerunt fœlores
in

in opus Lobellii conducti, *unumquodque*
vas [in manu] sumpsit, unam *pixidem*:
 [tenens in manu] diu, insigni opere con-
 structam: paulo post in [manibus erant]
 omnium adstantium.

F. An adhuc sub iudice lis est ipsius
 Metellii causa?

E. Res adhuc [in manibus est] judi-
 cum.

F. Quam autem spem habeat ipse in
 manibus libenter scirem.

E. De spe ne unum quidem feci ver-
 bum, tres jurisperiti destinantur qui cau-
 sam agant, quinque iudices quibus hæc
 [in orbem] audienda, discutienda, & de-
 terminanda referuntur.

[In manu] sumere,
 Cic. 6. Ver.

[In manu tenere] Cic.
 pro Cluent.

[In manibus esse] per
 translationem multa
 significat, Liv. 1. 4.

[In manibus esse] ut
 supra, Liv. lib. 25.

[In orbem] pro per tri-
 ces, Liv. lib. 5.

Dialogus 45.

Galba. Heliodorus.

G. **H**eri duo in platea Argentea tri-
 bus viris, & illis quidem stre-
 nuis, concertarunt. [Inde] Agrippa,
 [inde] Tiberius accesserunt, duorumque
 partes sustinuerunt. Agrippa jam [1 in-
 de] a primis adolescentiæ annis magna-
 nimus existimabatur, attamen jam [2 in-
 de] a principio illorum accessus in dubium
 vertebatur quænam pars deficeret. Vice-
 runt autem, his suis subsidiis, illi duo,

[Inde] sepe ponitur
 pro deinde, Liv. 3. 1.

[1 Inde] non solum
 ad locum, sed ad tempus
 refertur, Cic. 2. de
 Nat. Deorum.

[2 Inde] ut supra,
 Cic. de Prov. Cons.

F mul-

multis suis adversariis inflictis vulneribus, iisque quidem pœnè læthalibus.

H. Nudius etiam tertiùs inter Reburum & Thomam acerrima fiebat pugna. Certaminis istius causam quam diligentissimè inquisiverunt multi, nec [inde] norunt [unde] originem sumpsit.

[Inde, unde,] & ad locum, & ad alia per translationem accommodatur Cic. lib. 13. ep. 39.

[Inde, unde,] ut supra, Cic. 1. de Inv.

[Unde, inde] ut supra, Cic. 1. de Inv.

G. Recenses autem tu. H. Si [inde] inciperem narrare [unde] originem sortitur, longa nimis foret oratio. Non [unde] fluxit primò [inde] initium sumam ne tædio tibi forem: cum te proximè convenerim, quædam in quibus acquiescas brevibus aperiam.

G. Dictum sit.

H. Cuiates sunt Advenæ illi duo, Guastavus & Replerus, de quorum divitiis tanta prædicantur passim?

[Indidem] est ex eodem loco, Cic. pro Rosc.

[Indidem,] Cic. 1. de Div.

G. Guastavus Viennæ natus; [indidem] Replerus; [indidemque] Verrutius quem optimè novisti, quem non nominas, insignis ille Thomæus, qui divitiis utrumque præcedit.

H. Quid de oratione à Metellio habitâ audivisti?

[Unde indidem] Cic. de Orat.

G. Approbant quidam, improbant tamen alii; qui improbant, urgent illum translatio quodam more loqui; approbantes autem, majore ratione asserunt, quod [unde] simile duci potest [indidem] verbum translatus lumen affert orationi. G. Et recte quidem dicunt.

Dialogus 46.

Indus. Landinnus.

I. Quid de splendido Imperatore post urbem Brundisium ab illo captam, in quo jam diu vixit, & cui præsidere fertur?

L. Ex superbia ei nata [*inibi*] se in semideum retulit. [*inibi,*] ex in, & ibi factum est in eod. loc. Cic. 2. Agrar.

I. Philosophus quem convenisti, quid de mundi dispositione statuit?

L. Ait [*supra*] *lunam omnia aeterna esse*, [*infra*] *autem nihil esse nisi mortale*. [*infra*] contrarium habet [*supra*] Cic. li. 6. de Republ.

I. Qualisnam est iste?

L. Humanas res despicit, atque [*infra se*] *positas* [*arbitratur,*] *omnia quae homini accidunt* [*infra se*] *esse* [*iudicat,*] [*infra se*] *humana omnia* [*ducit*] nec est Philosophus [*infra*] *vulgares*. [*infra*] & *supra* translata. [*infra se* *arbitrari*] Cic. 2. Tusc. [*infra*] ut *super*. [*infra se* *iudicat,*] Cic. 2. Tusc.

[*infra*] ut *super*. [*infra se* *ducit,*] Cic. de Fin. [*infra*] *interdum usurpa-*
tur pro *post*, Cic. in Brut.

Dialogus 47.

Nennius. Omnibus.

N. **N**Os heris convenisse nosti ?
O. Novi.

N. Interim Varus Vticam venit. *Hoc*
[1 *interim*] *spatio* palatium dictum su-
perbum *concidit*, super rexdificatione fi-
cebant hodiò, [*interim dum*] de illa resin-
ter se agunt iis nova id genus accidentia
referuntur:

O. Nostine autem quid de utrisque
decretum sit ?

N. Minimè profecto, discedendum
est mihi.

O. Eas, te autem sesquihoram oppe-
riar, [*interea dum*] *tu abes* meditanda
sperem expedivero, [*interea*] *tamen*
[*dum*] *hec qua* meditor nihil tædii mihi
afferent. At fac horâ statutâ redeas.

N. Nullatenus tibi deero.

O. Gratus advenis. Quis litis inter
Thomertum & Lembum est tandem ex-
itus ?

N. Arbitri utrinque electi fuere, qui di-
judicarunt, *hec* [*dum*] *Viennæ* gerun-
tur, [*interea*] Celsus in Rubellii cau-
sam primò conductus in Procuratorem,
ad legem dextrè progressus est ; quid in-
ter eos factum fuerit omnino sum nescius:

Co-

Interim & interea, vim
habent eandem: sed
interim *sepe* absolute
ponitur.

[1 *Interim*] *aliquando*
Cic. 1. de Orat.

[2 *Interim*] *quod* [*dum*]
adsciscit, Cæf lib. 5. de
bello Gal

Interea sæpe quidem
absolute ponitur; fre-
quentius tamen quam
interim, assumitur *dum*.

[*Interea dum*] Cic. 1.
Phil.

[*Interea dum*] ut supra
Cic. 2. de Orat.

[*Dum*] *interdum en-*
tenetur [*interea*], Cic.
pro Q. C. 1.

Gemitia convenire obtinuit, & validum egit Procuratorem. Causa in Rubellii partes decisa tandem est.

O. Quid autem Rubellius super his, cum aliter ab Arbitris in illius dispendium prius fuerit dijudicatum? & inposterum profitetur se *[interdum quoad]* uno modo res agantur, non admissurum alium?

[Interdum] pro dam interdum reperitur cum *[quoad]* Gellius lib. 1. de bello Gallico.

N. Conturbatus est nimis. Sed qui Sciorum arbitrio abstrusa magis referunt, non mirentur utique, si hujusmodi in eorum grave detrimentum fiant decreta.

Dialogus 48.

Peredus. Quindennus.

P. **Q**uo tendis? Q. Romam. P. At in quonam hospitio?

Q. Quid de hospitio loqueris? Equidem *[intra]* parietes Roscii, cui alias hic Athenis fui admodum familiaris. Sæpè me illuc humanissimis sanè literis invitavit, magno exterarum nationum mores novisse desiderio flagrans.

[Intra] contrarium habet extra, ac sæpe statutum in la *[Intra]* Cic. Att. lib. 3. ep. 14.

P. Mi. amice, *Artus est nosse regiones* *[intra]* quas venire debeas, ut pervestiges quod quæras.

[Intra] alias delectatum ad locum, Cic. de Orat.

DE PARTICULIS.

Q. De Itinerariis autem rectè instructus es?

P. Venetias primò appellam, hinc Bononiam, Academiam celeberrimam.

Q. Vbi est sita quam vocas Bononiam?

P. *[Intra]* Apenninos montes.

Q. Cave ne itinera diarsa nimis protrahas.

P. *Modicè omnia faciam, aut etiam*

[Intra] modum.

Q. Quando reverteris?

P. *[Intra]* tres annos, Deo propitio: *frangere jam [i ipse me]* quod citius hinc Romam non profectus fuerim.

Q. Verbis dolorem tibi lenire cupere, non ita abundo ingenio ut te consoletur, cum *[ipse me]* non possum, mihi adhuc proficiscendi facultas non datur. Interea agam per *[me ipse,]* & moliar, ut hic apud nos scientias una etiam & eorum mores mihi acquiram.

P. O utinam te mihi in socium adjungerem.

Q. *Quandò me à te sibi amplexerim, sumo [mibi ipse] tristitia.*

P. Hoc iter confecerunt Thionias & Nennius. Sed *nihil per [se ipsi]* sine Triverio facere potuerunt.

Q. Ab eorum discessu quamdiu est?

P. Sexaginta dies sunt ipsi. *Margen-* rium, quem novisti, vir bonus, *[i]* cum aliquamdiu ibi prælectiones audivisset, doctissimus evasit. Ei præceptor fuit Strato,

[Intra] sepe usurpatur pro *clara*, Cic. pro Sex.

[Intra] ut supra per translationem, Cic lib. 4. ep. 13.

[Intra] interdum ad tempus accommodatur, Cic 2. Ver.

[Ipse] quomodo antea datur. aut *mihi*, Te aut *iam*, *se aut sibi*, eleganter in rebus effirri solet.

[i ipse me] Cic lib. 4. ep. 1.

[Ipse me] ut supra Cic lib. 4. ep. 8.

[Ipse me] ut supra Cic lib. 6. ep. 10.

[Ipse mibi] ut supra Cic lib. 6. ep. 10.

[Ipse] per *[se]* id est, per *ipsos*, Cic. pro Syl.

[i] usurpatur pro *hic*, Cic. 3. Ver.

Strato, [is] qui *Physicum* appellatur, magni quidem ingenii & doctrinæ [is] homo : nihil absurdius excogitari potest quam quod [quis] naturæ dotes haberet, & optimos præceptores, [is] indoctus evadat.

[is] ut supra, Cic. l. 3 de Nat. Deor.

[is] sæpè post Pronomen [Qui] collocatur, Cic. a. Phil.

Dialogus 49.

Rhetim. Silvester.

R. Quid de tuis adversariis jam tandem agendum esse decernis?

S. Equidem ex tuo consilio, exemplo, & autoritate alius sum. Ego jam [is] in illos sum [quem] tu me esse vis, quod si essem [ea] perfidia quas sunt [is] qui in me hæc conferunt, iis jam in suis magno impedimento essem. Sed ut rectè dicis : Si [is] nos sumus [quis] esse debemus, nullos invidiâ lacefferemus. [is] tu vir es [is] eum me esse cupio.

[is] qui] pro talis quælibet eleganter patitur, Cic. Att. lib.

[is] qui] ut supra, Cic. lib. 3, ep. 10.

[is] qui] ut supra, Cic. lib. 25 ep. 19.

[is] ut] [is] qui] pro talis ut æquissime usurpatur.

[is] ut] Cic. lib. 3 ep.

[is] ut] ut supra, Cic. ad Brut. ep. 9.

R. Nec tamen [is] sum [is] me admodum imperfectum non existimem, sperem me inter homines bonæ voluntatis annumerandum fore.

S. Conveni mechanicos suo genere singulares, jurisperitos doctos, & experientissimos aliarum professionum quos-

quosdam. Suam quisque artem vili-penderunt.

[*Si qui*] ut supra, Cic.
lib. 5. ep. 1.

R. Hoc nihil in se miri continet, ea est conditio hominum & temporum [*ut*] sua [*quemque*] fortunæ & professionis maxime pariteat.

[*Si qui*] ut supra, Cic.
lib. 1. ep. 6. & 8. & lib. 10.
ep. 8. & 10.

[*Si quasi*] pro *si ut si*,
Cic. Att. lib. 1. ep. 8.

[*Id ætatis*] et *genuer* u-
surpatur pro *ea ætate*,
& accommodatur tum
ad senes tum ad pue-
ros vel adulescentes
Cic. Att. lib. 4. ep.

[*Id ætatis*] interdum
adhibetur [*ut*] Cic. l. 6.
ep. 11

[*Id temporis*] pro *id*
tempus, vel *eo tempore*,
Cic. 2. de Orat.

S. Hujusmodi hominem heri conve-
ni: ejus rationes minimo negotio redar-
gui & convelli, [*ut*] ego sum [*cui*] vel
maxime concedant omnes (absit verbis ja-
ctantia) strenuè quidem in hoc discursu
me gessi. Et [*eo*] animo te velim esse
[*quasi*] super hac re bene alias medita-
tus fueris: [*id ætatis*] est in qua perfe-
ctio adinvenitur.

R. Cujusnam ætatis erat ille quocum
verba fecisti?

S. [*Id ætatis ut*] melius discerneret
de hominum variis vitæ generibus. Sed
nunc quidem quoniam [*id temporis*] est,
decedendum censeo.

R. Valeas.

Dialogus 50.

Turnebus. Varo.

T. QVomodo perorabat heri is qui
insignis apud nos habetur Præ-
co?

V.

V. Tam eximiè, ut ad explicandum
mihi verba desint, nec [ista] *vestra orato-*

ria dignis laudibus illum efferre possint.

T. Quid de ejus vita & morte, de quibus
 sermonem habebat, est quod dixerit?

V. Vitæ illius sanctimonium ex ope-
 ribus clarissimè aperuit, illumque *ita ex*
 [ista] *vita discessisse tanquam ex hospitio:*
 perfectum illum esse astruxit. *Malitiosi*
 fieret quempiam [istiusmodi] testimo-
 niis *aliqua consilio obistere.* Si quisquam
 circum [isthac] loca ubi vixerit commo-
 ratum unquam fuerit, is in ejusdem dicta
 acquiesceret utique.

T. [Isthuc] quidem putarem, & tibi
 aliter credidisse non [ita] rationi conso-
 num esset, eum omnes vnanimi voce id-
 em prædicant, [ita] cum cæteris, eru-
 diti & probi cum sint, sentiendū omnino
 esset, [ita] vivam, ut præ omnibus ur-
 bis concivibus præluxit [ita] *pro afflictis*
 [ut] *nemo unquam, si quispiam aliter di-*
xerit: multis nominibus illi obstrictus
sum. Mihi quidem molestissimis tem-
poribus [ita] *benevole fideliterque præ-*
stò fuit, ut si *esset à me manumissus, quin-*
imò admodum est ipse humilis, [ita]
saltem mecum semper loquutus est [qua-
 si] *illi dignitate par essem, neque unquam*
[ita] se gessit tanquam elati animi vir,
ingenuam enim mansuetudinem semper
unicè coluit.

Iste prope ad secundam
personam pertinet, ut
Hic ad primam, Itaque
iste dicitur qui ad se
spectat, ut Hic qui ad
me.

[i ista] ad secundam
 personam, Cic. l. 1. ep.

[iste] Pronomen sept
 in rebus quas contem-
 niatur ponitur tanquā
 alieni a nobis, Cic. de
 Senect.

[istiusmodi] contemp-
 ti se continet, pro tale,
 Cic. 2. Ver.

[isthuc] ista, & istuc
 pro istud, Tulliana
 sunt, Cic. Att.

[istuc] pro istud, Cic.
 1. Acad.

[ita] sæpe usurpatur
 pro aucto, vel valde, Cic.
 2. Acad.

[ita] pro itaque, Cic.
 p. 0. Quinti.

[ita] interdum iure iu-
 rando usurpatur, Cic.
 Att. lib. 5.

[ita ut,] pro adeo ut,
 Cic. Att. lib. 2. ep. 42.

[ita ut si] pro quod si
 Cic. lib. 13. ep. 21.

[ita quasi] Cic. lib. 7.
 ep. 4.

[ita tanquam,] Cic. 6.
 Ver.

Dialogus

Dialogus 51.

Raphael, Samuel.

R. **Q** Vis tuæ causæ arbitris commissæ fuit tandem exitus ?

[Ita quemadmodum]
Cic. de Fato.

[Ita quomodo] Cic. 2.
Agrar.

[Ita si] pro hac condi-
tione, Cic. Att. L13. ep.

[Ita si] ut supra.

[Ita ne] Terentio

[Ita ut me] Cic. lib. 16.
ep. 9.

[Ita ut nos] Cic. 2.
Offic.

[1 Itane] [2 Itane ve-
ro] argenti aut flamma-
charia. Cic. 2. Divin.
Cic. 7. Ven.

S. [Ita] certè evenit [quemadmodum]
expectavi, omnia ex parte mea decreta
fuerunt. [Ita] examinarunt omnia [quo-
modo] à paucis fit. In hæc rectè discer-
nenda & adjicienda & dijudicanda nulla
industria sive sollicitudo desiderabatur.

R. Nulli unquam in lite responderem. S.
[Ita] in te injurias inferre quispiam po-
terit : [Si] aliquis tibi bona propria sur-
ripiat, & subdole te inscio detinuerit a-
liquando, [ita si] in hæc animadverten-
dum esse non censes, hallucinaris utique.
[Ita] tu isthæc tua facias, [ne] me ita fa-
cturum existimes.

S. Veruntamen non te de tuis in tua
causa sollicitudinibus arguo, sed [ita]
velim [ut ne] in altercationes facile te
dedas [ita] quidem administranda sunt
tua bona, [ut] ea hominum iniquitas ab-
ripere [non] possis, & mea quidem le-
gibus constitutis mordicus vindicarem.

R. [1 Itane] censes ? [2 Itane vero] tu
tua defenderes ? Iam longè aliis appa-
res quam dudum esse videbaris.

Dialogus

Dialogus 52.

Turnebus. Verdunus.

T. **E**X me quaesiverunt Bembus [item] [item] est similiter, Cic. de Amicitia, & Triverius, quænam inter ver-
sus & orationem solutam quoad nume-
rum inveniantur differentiæ. Brevibus
his aptissimis verbis exorsus sum, *Ita fit*
[ut] non [item] in oratione [ut] in ver-
su numerus extet; qui aliter sentiunt fa-
ciunt [item] in ut] inepti, qui nihil profus
distinguunt, minimè differentiarum com-
potes, [item] inquam [atque] omni do-
ctrinâ immunes loquuntur. *Id erat quon-
dam quasi necesse*, ut unicuique rei diffe-
rentiæ veræ assignarentur, nunc vero
quoquo modo sese res habet, non est [item]
quam] *audum* [item] à nobis petunt quid
determinandum, [quomodo] nos è
contrario petimus ab iis qui fieri abter
potuisset [ut] enim in absurdos animad-
verti solet, [item] in illos: [sicut] do-
cti omnia apte reddunt, [item] signari
unaquæque ineptissimè. [Sicut] eruditi
omnia exactissimè tradunt, indocti [non
item.]

[item] est similiter,
Cic. de Amicitia,[item] scilicet cum [ut]
Cic. in Orat.

[item] uti, Cic. 6. Ver.

[item] atque] Cicero-
nium est.[item] cum [quomodo]
jungitur, Cic. lib. 14.
ep. 12.

[item] quomodo] Cic. Ver. 4.

Interdum [item] pos-
ponitur, [ut] Cic. 1.
Acad.Interdum [item] post-
ponitur [sicut] Cic. 1.
de Orat.

Admonitio.

Item cum negatione,

sæpè in extremam conjicitur clausulam, ut res quæ conferuntur diversim
esse appareant. [Non item] ut supra, Cic. 4. Tusc.

V. An in tuam tandem descenderunt sententiam?

[*Idem*] est similiter, id est, eodem modo, Cic. Part.

[*Idem*] adsciscit interdum conjunctionē [et] Cic. 2. de legibus [*Idem ut*], Terent. Heeyr.

[*Idem*] pro secundo eleganter ponitur.

[*Idem*] pro secundo ut supra, Cic. in Brut.

[1 *Semel*] alias adsciscit [*Idem*] Cic. 5. Ver.

[2 *Semel atque Idem*] Cic. pro Cluent.

[*Semel aut Idem*] Cic. in Brut.

[*Idem*] assumit [*tertium*], Cic. lib. 1. de Inv.

[*Idem*] assumit [*ac tertio*] Cic. pro Rose.

[*Idem ac saepius*] non nunquam additur, Cic. Att. lib. 13. ep. 42.

T. Minimè, si [*Idem*] & adstantes huic refragabantur, qui [*Idem*] ab eodem [et] ab aliis seducti fuere. Si vis plura [*Idem*] hujusmodi viri sunt fermi [*ut*] pueri, levi sententia parum à scientiis conditi.

V. Narratio hæc tua vix digna est qua [*Idem*] recitetur. [1 *Semel*] hominum cætui, [*Idem*] mihi soli hæc proloquuta fuere, immo [2 *semel atque Idem*] nescio quoties his aures meæ fuere transfixæ. Antistius, & Piso sæpè eadem dicebant, minus sæpè Pomponius, rarè autem Carbo, [*Semel aut Idem*] Philippus. Perseverant illi qui istius opinionis propugnatores sunt, quod me præne obstupesceri facit. Primum quidem, decipi incommodum est. [*Idem*] stultum, [*Tertium*] turpe. Omnia eorum argumenta [*Idem ac tertio*] expugnaui. [*Idem*] quidem [*ac saepius*] argumenta valida protuli, & in nullum quidem finem, cum depravati iudicii sint ipsi.

Dialo-

Dialogus 53.

Ardeinum. Bantonum.

A. Vbi sepelierunt Dominicum.

B. In Ecclesia Formiana sepultus est [iuxta] viam ad quintum lapidem, quæ quidem ad sacellum rectè ducit.

[iuxta] propositio, qd apud, Cic. ad Arc.

A. Magna in hac urbe intestina discordia jamdudum viguit, quæ quidem lugubres peperit effectus. [iuxta] boni

[iuxta] sept n' supatur utaq; Salust. Iugurth.

malique obtruncati fuerunt, trucidarunt inermes [1 iuxta atque] armatos, Absentium bona [2 iuxta atque] intemperatorum divisa fuerunt, [3 iuxta ac s]

[1 iuxta atque] & [2 iuxta ac] historica fore sunt, Liv. l. 2.

nullus ab eorum stragibus liber foret: Quo in loco res nostra fuerunt [iuxta] me [cum] intelligis.

Admonitio.

Quod minus verisimile, aut usitatum est, id antecedere solet,

Liv. & se iuxta hyeme atque æstate bella gerere posse, lib. 5. [iuxta aut], Cicéronianum est. [iuxta] interdum assumit [cum] Salust. Catil.

B. Immo sane.

A. [iuxta] Theodorum non est qui te hæc melius capeffat. At exaudias, veritas, [4 licet] in causis nullum Patronum aut defensorem obtineat, sapè tamen per se ipsa defenditur, & elucet: coram iudicibus omnia aperiebantur, ii opportunè animadvertunt in maleficos, quantumvis [5 licet] Injustitia aliquando floruit;

[iuxta] pro secundum vel post historicum est, Tacit. lib. 5.

Admonitio.

Quoties se illuc erant, laus est uti utique est, tanetsi, quæquam Nam [licet] hæc significatione ut diximus, rarum est, nisi

cum concessioni servit, [4 Licet] adverbium pro etsi rarum est, Cic. in Vatin. [5 Licet] absolute positum respicit & servit concessioni, Cic. de Amicitia, justitia

[*Licet*] ut supra, Cic. de legibus.

Licet adiciunt *scpe*, per me, per te, per illum, & alia ejusmodi.

[*Licet per me*] Cic. 2. Acad.

[*Licet*] nunquam pro etiam si videtur usurpari, Cic. pro Sext.

[*Licet*] aliis infinitivo modo junctum, usurpatur pro possumus, Cic. de Div.

justitia tamen jam integerrimè viget. *Quantumvis* enumeres multos [*licet*], centesimam tamen partem quos egore censere non potes qui passii.

A. [*Per me*] vel tot memorare [*licet*] tibi in hac re fidem adhibere nullatenus potuisssem.

B. [*Licet*] omnes in me terrores impenderent, hæc quæ dixerim iterum proloquerer: hinc videre [*licet*] quorundam temporum injustitiam, & aliorum æquitatem.

Dialogus 54

Carbonus. Dalecampius.

[*Longè*] proprie est procul, Cic. 4. Ver.

[*Longè*] ut supra, Cic. de Amic.

[*Longè lateque*] assuuntur ad significandū longitudinem & latitudinem spatii, Cic. pro lege Manilia.

[*Longè lateque*] ut supra, Cic. 2. Div.

[*Longè*] interdum pro valde aut multum usurpatur, Cic. pro Pont.

C. Cvm agerem Brundusii, Epicrates [*longè*] mihi obviam processit, qui mihi de bellis illi finitimis multa retulit; quibus faciliè præveniendum esset antea: hæc illius fuere verba. Nos [*longè*] prospicere oportet futuros casus. Iam bellum apud eos tam [*longè lateque*] diffusum est, ut nunc omnia periculo plena sunt. Quæ nam est alia belli causa savi, [*longè lateque*] diffusi, quam consiliariorum locordia, penes quos omne Decretum & omnis actio versabatur.

D. O fortunam [*longè*] diffarem! quod nullus inter eos oratorem prudent

ter egerit? *quàm* [*longè multùmque*] *præstet mens atque ratio*? Si illi sua rectè distinxissent, & sollicitè disposuissent, in has calamitates minimè incidissent utique. Sed [*longè*] *post homines natos ineptissimi* fuere ii: [*longè plurimum*] *valuerunt* eorum adversarii. [*Longè plurimum*] *ingenio valuisse* hominum maiorem partem creditur, ex iis inibi vitam agentibus [*longè*] *primus est Epicrates*, cui nihil omnino commissum fuit.

[*Longè*] *nonnunquam assumit* [*multum*] *significandi gratia*, Cic. 5. de Fin.

[*Longè*] *pro multo sæpe usurpatur*, nec rariè cum *superlativo* iungitur, Cic. in Brut.

[*Longè*] *ut supra*, Cic. 4. Ver.

Dialogus 55.

Ermilianus, Ferventius.

E. **R**obellum velim excuses: opera enim sua [*magis*] ignorantia [*quàm*] malitia facta esse liquidò apparent.

[*Magis*] *plerumque cum* [*quàm*] *iungitur*, Cic. 2. de Orat.

F. Dictum sit.

Admonitio.

Non temerè *Magis* pro *Plus* usurpandum est. *Magis* enim plerumque ad comparationem pertinet, & *Potius* significat: *Plus* autem ad magnitudinem, & comparativum habet minus: ut *plus virium*, *plus iucunditatis*, item *plus posse*, & alia ejusmodi, quibus locis *Magis* usurpare non licet. *Legè Plus*.

E. Oscitantiam tuam tuis quidem in negotiis non potero non reprehensione dignam existimare. *Expectavi* indices *tuas* *litteras* *te ipsum multo* [*magis*]. *Adversus* intelligatur, Cic. lib. 1. ep. 19.

[*Magis*] *sæpe absoluta ponitur*, sed ita ut *quem*

sarius

[*Magis*] ut supra,
Cic. lib. 1. ep.

farins enim tuus *ita contendebat ut nunquam* [*magis*].

F. Nihil in hac re prorsus est quod ad te spectet, cum negotiorum meorum tutelam Ricardino prius commiserim.

[*Magis*] nonnunquam
affinis [*f*] Terent.
Hecut.

[*Magis*] interdum *ita*
vatur, *reimago delat-*
rando gratis. Cic. Lep.

[*Magis*] ac [*magis*] ut
supra, Cic. Att. lib. 4.

[*Magis*] aliquando cum
[*mihi*] coöperatur,
Terent. Adclph.

[*Maximè*] iteratur,
Cic. lib. 1. ep.

[*Quam maxime*] rem
plerumque auget, Cic. 1.
de Orat.

[*Vel maxime*] idem pe-
ni quod *Quam maxime*.
Cic. 1. de Nat. Deor.

[*Ut cum maxime*] ad
tempus refertur, Cic. ad
Q. Fr.

[*Quem qui maxime*]
ad personam, Cic. lib. 5. ep.

[*Ut quisq; maxime ita*
potissimè] Cic. 1. effie.

E. [*Magis si*] *magis* *novis*, tua socor-
dia tibi palam fiet, de ea *quotidie* [*ma-*
gis magisque] meditatus sum: de te ab-
hinc mensem [*magis*] ac [*magis*] obstu-
pui: tua res agitur. De tuis [*magis*] des-
perandum, quia [*minus*] subsidio fuisti, &
ii [*maxime*] qui te [*maxime*] debuerunt
& plurimum potuerunt juvare, te absen-
te parum adjumenti contulerunt. Cum
aliquid tibi occurrit promovendum, in
illud [*quam maxime*] sis industrius. *Mi-*
hi videntur haec [*vel maxime*] *confirmari*.
Hæc à prudentibus [*ut cum maxime*] in
scellicem uniuscujusque causæ exitum in-
dies amplexantur. Ipse [*tam sum*] pru-
dentix *amicus* [*quam qui maxime*]. [*Ut*
quisque maxime] opprimitur, [*ita*] ei
[*potissimum*] magna in rebus agendis
adhibenda est cura.

Dialogus

Dialogus 56.

F

Gandavum. Henfium.

G. Quid in hac re dicas expectavi
diu; ne jam ulterius hæsites?

*Quorsum recitat responsum non [mag-
nopere] laboro.*

H. [1 *Magnopere*] abs te peto ut illud
in aliud tempus differatur.

G. Ad tempus opperiar.

H. Rectè facis. Robertinus autem ob
similem dilationem petitam [2 *male ac-
cepit*] verbis Rabonius, & cum is de ejus
apologia contenderet ipsum [3 *male mul-
tavit*] [4 *male audit*] ipse Robertinus;
Bile enim exæquat ipse.

G. [5 *Male*] mihi sit si unquam quic-
quam tam enitar. [6 *Male narras*] de
illo. At quid Rabonius?

H. Injuriam hanc illi inflictam man-
facti pertulit.

G. [7 *Bene*] de illo [narras.] Qua-
iam autem [8 *malum*] est ista tanta an-
xia, atque amentia?

H. [9 *Minus*] intelligitur profecto.

[*Magnopere*] ex mag-
no & opere factum, u-
surpatur pro multum
aut valde, Cic. pro
Rose.

Adverbium [1 *Mag-
nopere*] interdum divi-
ditur in ea ex quibus
constant, Cic. Att. lib.
11.

[2 *Male accipere*] est
male trahere, & refer-
tur tam ad verba, tam
ad facta, Cic. 3. Ver.

[3 *Male multare*] is-
dem est quod pagni ver-
beribus male accipere,
Cic. in Brut.

[4 *Male audire*] & be-
ne audire fere ad ma-
lum aut boni famam
pertinane. Namq; cui
maledicunt, is male
audit: cui bene dici-
tur, audit bene, Cic. 5
Tulc.

[5 *Male*] precor, Cic. Att. lib. 13. [6 *Male narras*] est, tristem nuncium
feri, Cic. Att. lib. 16. [7 *Bene narras*] oppositum male narras. [8 *Ma-
lum*] sepe interfectum est indignum, Cic. 3. Ver. [9 *Minus*] sepe pro parum
urpatur, aut rari, Cic. de Amicitia.

G

Quid

[Minus] interdum pro
Non ponitur, pro utrum
cum antecedis s; Cic. 1
de Div.

[Minus] sumit [quā]
apud oratores; inter-
dum ac, vel atque apud
poetas, Cic. 1. 5. ep. 10
[Minus ac] Virg. 5.
Æneid,
[Minus atque] Horat.
lib. 2. Satyr. 7.

Quid autem à viris bile exarsuantibus
expectandum sit, ab iis sperandum qui-
dem quæ [minus] exaruerunt. Ex levissi-
ma quaque occasione bile excandes-
cunt.

G. Si illi [minus] perfectionis fuisset
[quā] est hæc non potuisset atque,
hæc [minus ac] amentes faciunt isti.

H. Quid autem de Pomponii moribus
est quod lentis?

G. Centies errat [minus atque] iste.

Dialogus 57.

Irenæus, Lessius.

Ve Magna, ita [Minus]
iteratur interdum, Te-
rent. Heaut.

[Minime] plus est quā
minus, sed non penitus
negat, si vias ejus pro-
prium spectas, Cic. in
Brut.

I. SERVUM mihi concessi qui mihi jam
[minus minusque] obtemperat.

L. Anne Pomponius est?

I. Minime quidem, mihi placebat
Pomponius maxime, vel [minime] displi-
cebat, homo [minime] ambiciosus & ar-
rogans, [minimeque] interrogando molestus:
Iste quidem longe alius ab illo.

L. Cur est quod Lemnius villi manci-
pio Riccoboni venetur amicitias.

[Minimum] cum ma-
xime comparatum, Cic.
de Amicitia,

I. Ut quisque [minimum] firmitatis
habeat, [minimumque] virium, ita ami-
citiæ appetere [maxime] hoc in genere li-
bertatis

bertatis est vel [minimum,] *commodita-*
tis autem vel [plurimum,] *is enim cui*
obsequitur, illum [mirifice] *amplexatus*
est, & merito, quippe qui insignis est Phi-
losophus : jam cum ipse erat adolescentu-
lus his studiis [mirifice] *deditus, illum-*
que tunc temporis [mirifice] *ab eo dili-*
gi intellexi. Nec hoc [1 mirum] *quiddam*
habet, nec [2 permirum] *mibi videtur*
illum illius amicitias sibi conciliasse, cum
tantæ virtutis sit iste. Nec [3 mirum si] *hoc*
quibusdam videatur mirabile quid-
dam, cum tanta insipientia passim a lin-
veniat. [4 Mirum mi] illius laudes qui
hujusmodi hominum sibi adsciverit, can-
tem. Mirum quam inimici doctrina-
rum sunt qui illius præmiis inficias irent.
[6 Mirum quantum] idis vero ascriben-
dum esset. [8 Mirum] mibi videtur
[unde] tam depravatè sentiat quis-
quam.

[Minimum] *compar-*
tar interum cum plu-
rimo. Cic. in Orat.
 [Mirificus] Cic. Acad. 2

[Mirifice] Cic. 1 de
 Orat.

[Mirificus] Cic. 1. 1 de
 Nat. Deor.

[1 Mirum] *est adver-*
bium esse videtur, ta-
men ad nomen magis
secedit, Cic. 1. 2 de O-
rat.

[2 Permirum] Cic.
 ibidem.

Mirum interdum affe-
rit, si, vel No.

[3 Mirum si] Cic. de
 Arusp.

[4 Mirum mi] Cic. 2
 de Orat.

Mirum interdum jun-
gitur cum Quam aut
Quotum.

[5 Mirum quam] Cic.

lib. 13 ep. [6 Mirum quantum] Liv. lib. 1. [7 Mirum] *cum* [unde] *ai. ai.*
 Cic. de Orat.

Dialogus 58.

Manardus, Ninivus.

[*Modo*] ad tempus relativum, non est idem quod Nunc, sed aliquid quod ante.

[*Modo*] iteratum significat idem quod Nunc, vel alias iteratum, Cic. 2. de Nat. Deorum.

[*Modo*], interdum pro tantummodo, vel dummodo usurpatur, Terent. Adelph. Act. 5, 1.

[*Si modo*], interdum si sit tamen, Cic. Att. 1. 12.

[*Modo*] alias est dummodo, Cic. 6. Ver.

[*Modo ne*] ut supra, Cic. 1. Offic.

[*Modo ut*], ut supra, Cic. pro Flac.

[*Modo ut*] ut supra, Cic. 6. Ver.

[*1 Mox*] est paulo post. Sic enim differunt, Modo, Nunc, & Mox; quod Nunc de tempore praesenti dicitur. Modo, quod paulo ante antecessit: Mox de eo quod paulo post sequitur, Cic. 1. de Divin. [*2 Quam mox*] pro quanto post, Terent. Phorm.

M. **I**N quâ urbe [*modo*] gratiâ, antihoritate, & gloria florimus; in eâ nunc iis quidem omnibus caremus: & hinc est quod nos extraneis ludibrio sumus, ad eo tu jam [*modo*] hoc, [*modo*] illo omnia ab iis nobis imponantur, hæc mihi quidem valde displicent. At quid? Nobis reliquum est, ut [*modo*] faciamus quæ ad nos rectè judicantes spectet, nec dubito quin si in hæc seriò attenderimus, maioribus virtute præluxerimus, [*si modo*] in his conatibus constanter permaſerimus, [*modo*] integerrimè laboravimus: hæc fatebitur quisque [*modo ne*] iudicii limites nimis transcendat: [*modo ut*] nunquam mediocriter ista scivisse curaveris, hæc illi in propatulo apparerent.

N. Ab hinc menssem alius tibi animi sensus fuit, [*modo ut*] dicta in me acriter ingerebas.

M. Alius jam atque alius sum.

N. Vbi est Bernardinus?

M. Non longè abest, iussit mihi nunciari [*1 mox*] se venturum; expecto [*2 quam mox*] veniat.

N.

N. Super verbis tuis novissime quidem prolatis, sæpè meditatns sum, & ferio. [*Nam,*] *quod me tecum iracunde agere dixisti*, non est ita; vehementer me egisse fateor, iracunde nego. [*Namque*] illud absurdum omnino foret. [*1 Nam*] *quid ego* te reprehenderem? hæc à me fieri non poterant. *Numquid* [*2 nam*] *restat* quod ulterius urgeas? [*3 Na*] *ego incantus*, qui cum te congredi conatus sum, quomodo loquendum mihi esset non rectè apprehenderim, immo & [*4 vereor ne*] *subarroganter* fecerim.

M. Hac in re modum non transilias, hoc tamen [*5 time ne*] aliis temporibus prudentiam deferat. Metuent scilicet quamplurimi [*6 ne*] parum morigerati deprehendantur, nec injuriâ.

[*Nam*] in principio dicendi usurpatur, Cic. Phil. 8.

[*Namque*] itidem in principio dicendi usurpatur, Cic. 1 de O. 12.

[*1 Nam*] in enumeratione postremum locum obtinet, ut subjiciat quod requirere posse auditor, Cic. ad Q. F.

[*2 Nam*] interdum subjicitur interrogationi, Cic. Partit.

[*3 Ne*] *provius affirmatus est*, usurpatur, pro verò. sed sæpè pronumini proponitur, Cic. 1 de Natura Deorum.

[*4 Vereor ne*] *est, nolim*, sed metus, Cic. 2. Acad.

[*5 Timeo ne*] Cic. Acad.

[*6 Metuo ne*] Cic. pro Milon.

Dialogus 59.

Ortelius. Paredus.

O. DE tuarum causarum processu valdè anxius sum.

P. Ne dubites, quia omnia prudenter digesserim.

O. [*Non vereor ne*] *quid temerè*, [*ne*] *quid inconsultò facias*: tu enim verè prudentis nomine insignitus es, non [*metus ne*] [*Non vereor ne*] *hoc est* Nolim, sed non times, Cic. lib. 2. epist.

[*Non metuo ne*] *ut supra*, Cic. 2. Acad.

ne] confundere omnia videaris: at quo statu jam sese res habet?

P. In aliud tempus transferatur narratio.

[*Vereor ne non*,] est idem quod *veretur ut*, id est, *timeo*, sed *timeo*, Cic. Att. 17.

[*Timeo ne non*] ut supra Cic. Att. 19. Lege *veretur ut*.

[1 *Non vereor ne non*] est velum, sed *non timeo* Cic. lib. 1. ep. 1.

Idem [*non vereor ne non*].

[*Non veretur ne non*] Cic. 6. Ve.

[1 *Ute*] interdum propositur ut, Cic. 1. Offic.

[4 *Ute*] consilium estne, & vel: ex neve consilium est neu, fugā postremā liter.

[5 *Ne, Neve*] Cic. ad Q. Fr. lib. 1. ep. 1:

O. [*Vereor*] tamen [*ne non*] tibi aliquid machinetur Bembus: caveas tibi ab homine.

P. Sis mihi in adiutorem.

O. [*Timeo ne non*] ab illo quicquam impetrem: sin autem quicquid Officii præstare potero, ecce me paratam:

[1 *Non*] enim [*vereor ne non*] fungendo rectè officio te expleam. [*Non vereor ne*] hoc officium meum amicis tuis [3 *non*] prober. Iustitia primum manus est [3 *ne*] cui quis noceat, charitate autem totis suis viribus adminiculetur. Hoc te primum rogo [4 *ne*] contrahas ac demittas animum; [5 *neve*] te obrui tanquam fluctu sinas.

P. Mihi prudenter & rectissimè quidem consulis.

Dialogus 60.

Remelius. Sanderus.

R. Quid pudius tertius in Senatu decretum fuit.

S. Multifane, & inter alia, omnibus edicto est prohibitum [non] quis postea ad Senatum super exulum restauratione quicquam referat, [non] cum populo in hac re agat, ne fiat tumultus in plebe. In quo quidem decretum est quod [non] in his rebus, [non] in aliis qui postmodum insurgant, requiratur unquam redemptio. [Ne multa,] super hac is est sententia.

S. Quid autem garrat populus.

R. [Ne multis] valde mustitant & obmurmurant utique.

S. Caveas tu tibi ne huic edicto ulla tenus repugnes.

R. [Ne] me moneas: memini ego officium meum, immo & [noli] putare me quicquam maluisse quam hoc fuisset promulgatum & observatum.

S. [Cave] etiam & tu ne existimes me huic adversarium, cum hanc quidem obedientiam praepositis vere debitam unice semper coluerim.

S. [Ne vivam] si scio ullum decretum magis temporum moribus consentaneum.

R.

[Neu, neu] Sallust. Catil.

[Neve, neve] Cic. l. 1. ep. 9.

[Ne multa] Ne multis sunt brevitas nota in narrationibus, Cic.

[Ne multis,] ut supra, Cic. pro Cluent.

Admonitio.

Cic. Libentius usu pat Noli & Cave.

[Noli,] Cic. Att. lib.

[Cave] Cic. lib. 4. ep.

[*Ne dicam*] est *correllio*
ante quam dicatur, Cic.
lib. 1. de Nat. Deorum

[*Ne dum*] plerumque
subicitur & servit par-
ti datiori, Cic. pro
Clœn.

[*Ne quidem*,] *usurpa-*
tur pro nec quidem, cum
arguendo aliquid auge-
mus, Cic. Att.

[*Ne quidem*] cum [*ut*
aum] Cic. lib. 9. ep. 26.

[*Ne*] conjunctio en-
clitica tum interroge-
tioni servit, tum dubi-
tationi, Cic.

R. Quidam tamen in tam leves, [*nā dicam*] ineptas sententias inciderunt, ut hæc à Senatu ad vulgus transferri debere arbitrati sunt, hæc aliis temporibus proloqui non anxi sunt, [*ne dum*] his tempo-ribus se vindicare poterunt, [*ne*] si iis concederetur [*quidem*] in reipublicæ commoda prudenter agerent, in Senatus decreta quæque, & omni ævo ineptas quasdam rationes depromere conati sunt quidam. *Me quidem nihil istarum*, [*ne*] juvenem [*quidem*,] movis unquam [*ne dum*] senem. Et si Senatus defendendi, occasio sese sapius obtulisset, *putares* [*ne*] unquam fieri posse ut mihi verba desissent, & rationes validæ in veritatem vindicandam?

Dialogus 61.

Turnebus. Viterbus.

[*Ne*] enclitica sæpi
subicitur [*an*] Cic. lib.
16. ep. 39.

T. *M* *Anciam* [*ne*] hic [*an*] Parisios
proficiscar animi dubius sum.

V. Donec certò decreveris, hinc resi-
deas.

T. Tuis annuo consiliis.

V. Batavi [*ne*] transferint maria ad
Marsiliam [*necne*] scire velim.

T. *Transferint* [*ne*] [*necne*] præter
te video dubitare neminem.

V.

[*Ne*] enclitica aliàs ad-
ditur [*necne*] Cic. pro
R. sc. rom.

[*Ne*] enclitica ut su-
pra cum *necne*] Cic.
lib. 2. pro R. sc. rom.

V. Duo clarissimi viri in hanc expeditionem honorificè conducti sunt, Bem-
bus & Eugenius. *Sunt* [ne] *eadem* quos
tantis laudibus alias extulisti [an non?]

Maximè, [ne] *ita* multo post uterque
occubuit.

[Ne, eadem] ut supra
Terent. Hecyr.

[Na] *sepi usurpatur*
pro Ne, Cic. pro
Quinct.

[Nec Nec,] & [Neque
Neque] *sepi usurpantur*
etiam si antecedit nega-
tio, Cic. de Amic.

[Nec Nec,] ut supra,
Cic. Att. lib. 9.

V. Vtriusque illorum mortem non
immeritò deploro, & Bembi potissimū :
[nec] *enim* melior vir fuit apud nos quif-
piam, [nec] *clarius* : non sanè *pre* la-
chrymis possum [nec] loqui [nec] cogita-
re. Utinam hoc iter nunquam in se susce-
pisset.

T. Quid vis faciat? [neque] enim opibus
satis firmus. [nec] Mæcenatibus suffultus,
hinc se amicos sibi conciliaturum spera-
bat : sed quosnam inlequitus est? id ge-
nus facere homines, qui [neque] opibus
satis firmi, & quod magis est, [nec] vo-
luntate in remunerationem propensi.

[Neque] interdum
iungitur cum Nec.

[Nec] Cic. lib. 13 ep. 1

[Neque] cum [Nec]
idem Cic. ibidem ut
supra.

[Nec] & [neque] alias
cum [Et] iungitur,
Cic. lib. 10, ep. 1.

[Nec] & [neque] etiam
assumit [Sed] Cic. lib.
9 ep. 14.

V. Furnium nostrum tanti a te fieri
[nec] miror [Et] gaudeo : insignis enim
is est & optimi iudicii [nec] id ad meum :
[sed] ad omnium iudicium quadrat.

T. A quibus literas novissimè accepi-
sti?

V. Cassius literas misit, [nec dūm]
Bibuli abata sunt, quamvis illius literas
in dies expectārim.

[Nec dūm] Et Neque-
dum est quod insul-
dicatur & nondum,
Cic. Att. lib. 6.

T. Neapoli jam agit.

V. [Neque dūm] Romam est profe-
ctus, ipse animi admodum inconstans
est.

[Neque dūm] ut supra,
Cic. Att. lib. 14.

[*Neque enim*] & nec enim usurpantur elegantius pro *Non enim*, Cic. de Amicitia.

[*Nec vero*] neque vero interdum gravius negant, Cic. 1. Phil.

[*Neque vero*] ut supra Cic. 1. de Orat.

[*Nequaquam*] & *neutiquam* vehementer negant, Cic. 1. de Finib. [1 *Neutiquam*] ut supra, Cic. de Ver. [2 Terent. Andr.]

[*Nemo*,] interdum cum [quin,] sicut Qui non jungitur, Cic. 1. 6. ep. 4.

[*Nemo qui non*] ut supra, Cic. 1. Tusc.

[*Nemo*] cum [*Nisi*] Cic. de Amic.

[*Nemo*] nonnullum cum [prater,] Cic. lib. 1. ep. 1.

effi. [*Neque enim*] aliter sentiendum venit illum levitatis argui. At quid? graviter mihi succensuit. [*Nec vero*] me similiter atque ipse commotum vidit. Constantia quæ in prædeterminatis præstantissimum quiddam est, multis redarguit. [*Neque vero*] hic sistit, sed bile præ omni modo excanduit, & mihi tamen amicissimus est.

T. [*Nequaquam*] ista amicitia est, at ne perturberis, [1 *neutiquam*] dissolvamur, amici [2 *neutiquam*] esse officium crediderim unquam hisce levibus alicui succensere, nec hinc amicitia vestrum antiqua perat.

V. Quomocunque tu tua proloqueris parum refert. [*Nemo*] enim amicus est ulli [quin] cogitat quam sit importunum & ineptum quidem, nullâ ratione, causâ inquam nullâ objurgari.

T. At ego [*neminem*] novi [quis] amicorum naturam variam [non] observet. [*Nemini*] ipse noceret, [*nisi*] ei qui se offendit. [*Neminem*] novi [prater] te qui in huiusmodi amici errorem tam animadvertat.

Dialogus 62.

Roscius. Sylvius.

R. **C**Ur ferè omnes Ieronimum tot
laudibus efferunt?

S. Quid ni non?

R. [*Nempe*] ita dicis?

S. Immo quidem certè.

R. At enim, circumstantiis rectè per-
pensis, quod ita dicas nil miri in se continet.
[*Nempe*] hic tuus amicusissimus
est?

S. Mihi non est familiaris, nec ullis
illi amicitiae legibus obstrictus sum. Vir-
tutem colo, & illius progeniem reve-
reor.

R. E qua Prosapia originem duxit?

S. Illius mediocris fortunæ homo fuit.

At huius avus, Tuditanus ille nobilis, nempe,
qui & familiam antiquam & virtute spe-
ctatissimam suo ævo habebatur.

R. Alii tamen aliter sentiunt.

S. In qua tandem urbe, hac homines
stultissimi disputationes, & se malitiæ de-
dunt? [*Nempe*] in ea ubi omnis virtus
esse desinit.

[*Nempe*,] in principio
est certe, aut scilicet,
Cic. 3. Ver.

[*Nempe*] interdum in-
terrogat, atque usurpa-
tur pro Nomine, Plaur.
Ruden.

[*Nempe*] nonnunquam
in responsione est appa-
rent, Cic. 3. Phil.

[*Nempe*] sæpe interro-
gationi subicitur, &
vim habet amplificandi;

Cic. pro Mil. *Adversus*. Nempe, pro id est, raro admodum usurpatur
in explicatione, aut enumeratione multarum rerum; sed ejus loco nimi-
rum, aut videlicet usurpatur.

R.

[Nimirum,] pro id est, Cic. pro Rosc. Am. Jege ni mirum, & videlicet.

[1 Nihil] interdum usurpatur pro non, Cic. 1 Phil.

[2 Nihil] sapissimè assumit [Nihil] Cic. Att. lib. 9. ep. 15.

[3 Nihil] interdum assumit [Præter] Cic. 1. 4 ep. 4.

[Nihil] interdum assumit [Præterquam] Liv. lib. 2.

[4 Nil aliud nisi] notatissimum est, Cic. pro Rosc. Am.

[5 Nihil aliud nisi] Cic. ad Q. F. 1. 2. ep. 9.

[6 Nihil aliud quam] minus usitatum est apud Ciceronem apud Cæsarem & alios frequentius, Cic. pro Rab.

[7 Nihil,] quamvis assumit [Ne quisem,] vim tamen negandi retinet, Cic. Att. 1. 9. ep. 1.

[8 Nihil quin] Cic. ad Q. Fr. lib. 1. ep. 3.

[9 Nihil quod non,] Cic. Att. 1. 2. ep. 17.

[10 Nihil quo minus] Cic. B. ut. ep. 17.

R. Verum proloqueris; [nimirum,] omnipietate vacui sunt.

S. [1 Nihil] dico quis fuerit ille Brutus illius confocius.

R. [2 Nihil] video quod timeas, [nisi] quid alii ineptè effutiant cures.

S. Vbi jam fuisti menssem?

R. Romæ.

S. Cum fueris Romæ, [nihil] te [præter] tua delectare possunt. Literas enim à te toto istius temporis curriculo nullas accepisti: trahit sua quemque voluptas. Valerius etiam [nihil præterquam] de Romæ delitiis loquitur, & omnibus neglectis in hæc totus immersus est.

R. Quid in Comitibus novissimè habitis egit Rimelinus?

S. [4 Nil aliud] fecit [nisi] rem detulit.

R. Iam [5 nihil] dicam [aliud nisi] verebor ne quando tibi ego molestus sim.

S. Nullatenus hæc dicenda sunt. Deinde pluribus te velim. Nil aliud factura est?

R. Agitur in hac causa [6 nihil aliud quam] quæ protulerim.

S. Mirabar [7 nihil] super hac re alatum esse, [ne] rumoris [quidem].

R. [8 Nihil] tibi dixi [quin] ab authoribus fide dignis acceperim ex quamplurimis allatis. [9 Nihil] est [quod] suis adversariis [non] timendum sit. [10 Nihil] ad nos affertur [quo minus] sum-

ma supplicia iis timenda sint. Considerare debes [nihil] esse [quamobrem non] castigantur.

[Nihil quamobrem non] Cic. lib. 6, ep. 13.

S. In tua autem causa quid jam agitur?

R. [Nihil] est [cur] me advenientibus offerre gestiam. Mihi quidem [nihil] in mentem venit [quare] secus putem. [Nihil] est [quamobrem] aliter sentirem.

[Nihil cur] Cic. lib. 6, ep. 11.

[Nihil quare] Cic. lib. 11, ep. 24.

[Nihil quamobrem] Cic. 5. de Fin.

S. [Nihil minus] velim quam quod aliter distingueres.

[Nihil minus] Cic. Att. 1.2, ep. 4.

S. Quomodo tibi placet quem emissi Ager?

S. Admodum: [1 Nihil] enim [altius,] [nihil amari,] [2 nihil] mihi [potius] fuit, quam ut amicus meus mihi vnum daret. En ingenuum! [3 Nihil] mihi [antiquius] est, ait ipse, amicitia tua, à me quovis precio emas.

[1 Nihil] eleganter cum locis & personis comparatur, Cic. Att. lib. 4. Cic. lib. 6, de Republ.

[2 Nihil potius.]

[3 Nihil antiquius,] eandem vim habet a Cic. Att. lib. 2.

R. [Nihilò beatior] tu quam ipse, sibi enim summè complacuit quod tibi aliquando aliquod officii genus præstare potuisset.

[Nihilò] semper cum comparative copulatur, Cic. 1. de Fin.

Dialogus 63.

Targetus, Verulandus.

[Nihilomagis] Cic. l.
3. de Div.

T. Ita subtiliter & callidè argumen-
taris, ut si quispiam utramvis par-
tem fumeret, [nihilomagis] efficeret quid
velis.

[Nihilominus] Cic.
Phil.[Nimirum] adverbium,
pro certè, videlicet, sci-
licet, Cic. de Amic.[1 Nimirum] adverbium,
idem declarat quod ni-
hilus, Cic. Pro Cluent.[1 Nimirum quantum]
est Mirum quantum,
Cic. l. 4. de Fin.[3 Nimirum plus] signifi-
cantius est quam Nimirum
Cic. Att. l. 10.[4 Nisi] conjunctio,
propter est si non, Cic.
Att. l. 1.[5 Nisi] interdum pro
Præter usurpatur, vel
Præterquam, vel Ve-
rumtamen, Cic. de A-
mic.

V. Hæc à me ratiocinationis ergò
prolata fuere, postmodum autem senten-
tiam meam clarè apperui, dixique, *Leg-
is proficiscantur, bellum* [nihilominus]
paretur. Cum Mahumetanis res agitur,
hæc enim est eorum vita, [nimirum] *in*
qua nulla fides. Ne autem [1 nimirum]
multis poenam subirent, idcirco ita loqu-
tus sum.

T. Iudicium in rebus consultandis &
agendis [2 nimirum quantum] nescio quid
immensum confert.

T. Equidem [3 nimio plus] te diligo,
& tuam prudentiam approbo. At quam-
plurimi [4 nisi] me memoria fallit, aliam
sententiam amplexati sunt, fallacem qui-
dem & illam. *Negant quempiam virum*
bonum esse [5 nisi] is facile hominum fal-
laciis apertus sit.

V. Dicant quicquid velint. *Quem un-*
quam tandem in omnibus consiliis
[6 ni-

[6 nisi] me commendarunt : hoc primum sentio [7 nisi] in bonis Prudentiam esse non posse : at bonitati non refragatur quidem cautum esse.

[6 Nisi] pro Præterquam interdum, Cic. pro Sext.

[7 Nisi] pro Præterquam interdum, Cic. de Amic.

T. Quid tibi videtur de palatio augusto Rabinii ?

V. Hoc me delectat mirificè [nisi quid] aëre insalubri collocatum est.

[Nisi quid] Cic. Att. lib. 1.

T. In magnificis structuris nihil potius curandum esset [nisi ut] in aëre persalubri sita sint.

[Nisi ut] Cic. pro Cælio.

V. In hoc meo palatio nihil magis curo [nisi] ut ei [ne] desit amœnitas & aer perquam saluber.

[Nisi ne] Cic. l. 13. ep. 10.

T. Miror illum hanc vendidisse domum [nisi quis] illi in salutem illius ita persuaserit unquam; [nisi si quid] esset aliud, scilicet egestas. Mihi valde placet hæc de palatio tuo audire. [Nisi] hæc a te intellexissem [non] conquiescissem utique.

[Nisi quis] pro nisi aliquid, vel nisi si quis eleganter dicitur, Cic. Att. lib. 1.

[Nisi si quid] Cic. Att. lib. 1.

V. Et ego [non nisi] obtinuisssem, me ullam felicitatem unquam potuisse assequi certò credidisssem. [Nisi forte] me ineptum existimes, me rectè fecisse iudices. [Nisi vero] me dementem esse habeas, prudenter me fecisse crediderim.

[Nisi non] Cic. l. 1. ep. 1.

[Non nisi] Plaut. Amph.

[Nisi forte] Cic. de Fato.

[Nisi vero] Cic. pro Mil.

Dialogus 64.

Alannus, Bertaldus.

A. Quid dicitur de Duce nostro præclarissimo?

B. Fertur inaspiciat hoc munus subivisse, *Quod* [non] valuit rebus iisdem, quibus forte nonnulli; [At] valuit assiduitate; [at] valuit servandis amicis; [at] valuit liberalitate; & ulterius prolequar, [Non] sape assumit [sed] Cic. lib. 1. ep. 9. [non] illi exercitum, quoad copiarum numerum, [sed] Duces illi subservientes defuisse.

A. Quot autem viri eximii adfuerunt?

[Non utrum] Cic. 6. Ver.

B. Duo, qui [non] Imperatori quidem pares, [verum] eximia in rebus agendis dexteritate conspicui, ceteri plerumque omnes parum in arte militari versati.

A. Quo citius fieri poterit deliberandum nobis esset, [non] quidem integrare, [sed certe] minus frastu. Quamvis nosmet statim [non] poterimus è miseriis eripere sed [tamen] impediemus quo minus malum nimium serpat: hinc saltem de oscitantia [non] arguet nos quispiam, [etiam] plerumque in sollicitos & prudentes annumerandi sumus.

A.

A. Quomodo in te sese gessit Robertus mihi narres obnixè rogo.

B. *Magna ejus in me* [*non dico*] *officia*, [*sed*] *merita* *pradicanda sunt, adeo ut ea* [*non dicam*] *comprobes* [*sed*] *studiosè libenterque comprobes*, & admireris quidem. Dico hæc [*non quin*] *considerem*, alios adinveniri posse qui amicè facerent; sed rei magnitudo, difficultates magnæ, illius merita in me collata, multis quidem laudibus efferri mereantur. [*Non quia*] *humaniter mecum agerēt alii*, [*sed quia*] *humanitatis vulgi modum longè excederit*. Dubiūmne ullum super his tibi unquam ortum fuerit, de illius scilicet in me collatis beneficiis?

A. Quamvis aliāliter sentiant, equidem hæc dixi [*non quin*] ab iis longè dissentiam, [*sed quod*] te ipsum audire cuperem: [*non quod*] à quibusdam fide dignis non intellexerim, [*sed quod*] à te hæc exactiùs cuperem: [*Non quod*] hæc in te fieri magnopere non exoptaverim, [*sed quia*] mihi hujusmodi relatio valde arrideret: Et [*non quo*] aliorum narrationibus fidem non adhibuerim, [*sed*] quia, te audito, majori auctoritate hominis naturam liberalem efferre possim: [*Non quo*] te fastidirem nimis; [*sed tamen*] non potui non hæc atē petere. B. At ego hæc tibi retuli, [*non quo*] te hæc omnino nescire crediderim, [*sed quod*] rudi quodam modo hæc perceperis,

[*Non dico sed*,] Cic. l. 11. ep. 17.

[*Non dicam sed*] Cic. Att. l. 16. epist. ultim.

[*Non quia*] pro non quod non, Cic. lib. 6. epist. 14.

[*Non quin, sed quia*,] Cic. Att. lib. 7. ep. ult.

[*Non quia, sed quod*] Cic. lib. 4. ep. 7.

[*Non quod, sed quod*] Cic. in Orat.

[*Non quod, sed quia*] Cic. 2. de Orat.

[*Non quo*,] *sepe usurpatur pro non quod insequente* [*sed*] *vel* [*sed tamen*] Cic. Att. lib. 2. 6. epist. 14.

[*Non quo, sed tamen*] Cic. in Brut.

[*Non quo, sed quod*] Cic. lib. 6. ep. 4.

ris, brevibus verbis quid in mei gratiam fecerit aperui, speremque mihi nullatenus diffidis.

[Non quo, sed quia] Cic. l. 12. ep. 17.

A. [Non quo] de tua comitate dubitem, [sed quia] amicorum mos est ita rogandi, rogavi.

B. Officia illius in me liberalissimè collata, cras tibi magis distinctè aperiam.

Dialogus 65.

Calia. Delphinus.

[Non quo, sed ut] Cic. Att. l. 4. ep. 4.

[Non quo, verum quia] Cic. pro Cæcio.

[Non si propterea] Cic. Topic.

[Non nisi idcirco] Cic. 2. de Orat.

[Non modo] & neque modo, adsciscit [sed vix,] scelerum, verum etiam, Cic. l. 4. ep. 1.

C. **S**cripsi ad te saepius, [Non quo] haberem magnopere quod scriberem [sed ut] loquerer tecum absens. Amicis hoc solenne est, ut cum minus iis datur coram loqui, literis saltem sese mutuos salutent: hæc dico [non quo] nimia importunitas non sit redarguenda, [verum quia] me sub universalis naturæ defectu his præmissis excusatum iri sperem. [Non] enim [si] amicis hæc infint [propterea] illos non hallucinari profiteor, quisque tamen amicis hosce condonat errores, [non si] centies tentarem [idcirco] plenè me aliove de imprudentia vindicarem, accipias tamen pace tua nihil posse mihi in mentem venire [non modo] quod sperem [sed vix] quod audeam optare, ac à te literas aliquando accipere

pere, & mentis tuæ effigiem in iis liqui-
do deprehendere. Tenes [non modo] au-
thoritatem apud me [sed etiam] impe-
rium.

[Non modo] [sed etiam]
Cic. de Sen.

D. [Neque] amicitiam [modo, ve-
rum etiam] nimium in me cultum con-
fers. Audivistine forsan quid in Comi-
tiis novissimis actum fuerit, quibus om-
nibus negotiis [non] interfui [solum, sed]
presui?

[Neque modo] [verum
etiam] Cic. pro Miloni

C. Cur autem amice à te nullas ac-
cepi literas?

[Non solum,] [interfui
cum [sed,] sed etiam,
sed quoque, verum etiam]
Cic. l. 1. ep. 6.

D. Transeant querelæ. Cujus negotia
nobis trutinanda fuerunt, is quidem ela-
tissimi animi homo est, quin immo & ip-
se locuples est, & fieri potest illum hinc
eo magis inflatum esse. [Non solum] for-
tuna ceca est, [sed] eos [etiam] plerum-
que efficit cecos quos complexa est: hæc
[non solum] re & sententia profiteor,
[sed] verbis quoque & apertissimis pro-
loquutus sum. [Non solum] ignarus est,
[verum etiam] prudentes floccipender,
hinc [1 non modo non] omnibus placuit
[sed etiam] causam omnino destruxit.
Quidam tamen parum prudentes [2 non
modo non] prohibebant illius dictam in-
solentiam, [verum etiam] approbabant;
successum autem accipias; suffragiis in

[Non solum,] [sed &
etiam] Cic. de Amic.

[1 Non solum] [sed
quoque] Cic. pro Cæ-
cilio.

[Non solum,] [verum
etiam] Cic. lib. 1. de
Nat. Deor.

[Non modo non,] [1] [non
modo non] [sed etiam,] [idem
est quod,] tantum abest
ut. Cic. l. 1. ep. 15.

[Non modo non,] [verum
etiam,] Cic. Att.
lib. 1. ep. 6.

Admonitio.

Videndum ne temere altera negotio cum requiritur omittatur; neque e-
nim rectè diceretur, Tu id non modo prohibebas, verum etiam appro-
babas. Idem admonendum est de, Non modo non, sed etiam, iterandum
enim est Non.

[Non modo] pro non
dice, interdum assumit,
[sed ne quidem] Cic.
lib. 1. ep. 9.

[Non modo non,] [sed
ne quidem] usurpari so-
let pro tantum obest,
Cic. lib. 13. epist. 29.

[Non modo] interdum
(ut Paulus Manutius
observavit, lib. 1. ep.
familiar, ep. 9) usurpatur pro non modo non, Cic. lib. 10. ep. 6.

carcerem conjectus tandem est adeo, ut
[non modo] dignitatis [sed ne] libertatis
[quidem] partem sibi reliquerit. Decre-
tum est in perpetuum. [Non modo] ut
[non] praeffet alicui negotio [sed] etiam
ut [ne] interesset [quidem]. [Non modo]
probabiles rationes, sed demonstrationes
in illum adductae sunt, cur merito plecte-
retur.

Dialogus 66.

Ernestus, Fonseca.

E. **T**E injustè pro Bembi causâ ten-
tasse passim fertur.

F. Nullum mentis minimum dictum

[Non modo] into dum
subicitur pro nendum,
aut ne dicam, Cic. 1. 1.
ep. 9.

[1 Non modo,] post-
positum interdum pro
ne dicam, Cic. lib. 1.
ep. 19.

[2 Non solum,] inter-
dum subicitur, item ut
non modo, pro ne dicam,
Cic. lib. 2. ep. 1. [3 Nullum] dictus quasi, non ullus, latius patet quam
Nemo; quippe Nemo de hominibus tantum dicitur: Nullos, Nulla, Nul-
lum, de rebus omnibus. [Nullum,] interdum pro non usurpatur, Cic. Att.
lib. 12.

[non modo] factum pro illo intercessit.

E. Magis certè quàm vellem, [1 non
modo] quàm putàram, imposita tibi sunt.
At quid hominis est iste? [2 non] iis [so-
lum] qui aderant displicebat, sed etiam
& mihi.

F. Venit ne Philotimus?

E. Non modo [3 nullus] venit, sed

ne per literas quidem, aut per nuntium
certatum me fecit.

E. At quibus legibus condemnatus est
Bembus?

F. Apuleis.

E. Nihil dicis.

F. Igitur *Apuleias* leges [nullas] pu-
tas? Resipiscas te.

E. [Nullus] discursus moveas [nisi]
politicos.

F. [Nullus] discursus [extra] politi-
cos. [Nullus] unquam [prater] eos af-
fecto.

[Nullus,] alias est nul-
lus momenti, Cic. de
legibus.

[Nullus] jungitur sepe
cum [Nisi] extra. pra-
ter, prae quam, Cic. li.
1. ep. 5.

[Nullus] cum [extra]
Cic. in Orat.

[Nullus] cum [prater]
Cic. l. 1. ep. 3 ad Att.

[Nullus] cum [quis]
Cic. Att. lib. 6.

[Nullus] cum [qui non]
Cic. l. 2. ep. 16.

[Nullus] cum [in quo]
Cic. de provid. conf.

[Nunc] sepe adsciscit
[cum,] dum, aut, quan-
do, tam, Terent. Heaut.

[Nunc] cum [dum]
Terent. Adelphi.

[Nunc] cum [quando]
Cic. lib. 11. ep. 56.

[Nunc] cum [cum]
Cic. lib. 6. ep. 1.

[Nunc] cum [cum]
Cic. lib. 6. ep. 1.

[Nunc] cum [cum]
Cic. lib. 6. ep. 1.

[Nunc] cum [cum]
Cic. lib. 6. ep. 1.

[Nunc] cum [cum]
Cic. lib. 6. ep. 1.

[Nunc] cum [cum]
Cic. lib. 6. ep. 1.

[Nunc] cum [cum]
Cic. lib. 6. ep. 1.

E. Iamdiu ferè [nullum] intermisi
diem [quin] super hac re meditatus fue-
rim. [Nulla] sunt labores [quos non]
libenter sustineo. [Nullum] quidem de-
cretum civile ab hinc diu promulgatum
fuit [in quo] postmodum non fuerim ap-
primè versatus. [Nunc etiam] in rerum
novarum inquisitionem mihi alibi non
conceditur: à te [nunc] exquiro [dum]
per otium licet, ut brevibus quæ occur-
rerunt referas.

F. [Nunc quando] mihi à te amico
tantum oneris imponitur, plenè tibi quo-
ad potero satisfaciam.

E. Tu me sapè de novis petiisti, alias,
& eorum narrationem in amici officium
retulisti. Tu illud animum [nunc] & in
posterum adhibe quæso quo me [cum] e-
portere esse censebas.

[*Nunc*] cum [*olim*]
Terent. Hecur.
[*Nunc*] interdum ufer-
patur pro *quod*, Cic. in
Brut.

F. [*Nunc*] mea conditio eadem est
quæ [*olim*] fuit. [*Nunc*] tibi morem
geram.

E. Exaudio.

Dialogus 67.

Gersonius, Hendunus.

G. **P**roduxistine in optatum finem
negotia tua?

H. Oportunè loqueris, auspicato qui-
dem [*nunc jam*] ab iis *sum expeditus*.

[*Nunc jam*] Cic. l. 12:
ep. 11.

G. Quis autem amici tui causæ fuit
exitus?

H. Optimus etiam & illi successus. Si
ad durissimas quasvis naturas hæc fuissent
delata, aliter audivisses utique, ad Sena-
tum hæc relata fuere.

[*Nunc*] inter rogationi
periculum servit; &
tum iactis ponitur, tum
subjicitur.

[1 *Nunc*] interdum ad-
fiscit [*Ne*] vehemen-
tius interrogandi gratia
Cic. 1. de Nat. Deor.

[1 *Nunc*] *sepe* jungitur
cum pronomine [*Qui*,
Quæ, *Quod*] Cic. pro
Deior.

[1 *Nunc quis*] Cic.
Att. lib. 13.

H. [*Nunc*] Ennius ex iis Princeps pro
te fuit?

G. [1 *Nunc*] ipse aliter sentis? [*Nunc*-
ne] doctrinam & mentem illius candi-
dam novisti unquam? [2 *Nunc quæ*]
trepidatio? [*Nunc qui*] tumultus? [*Nunc*
quid] horroris mihi incussum fuit illo
Præside? [3 *Nunc quis*] est inquam qui
sub illo de sua iustâ causâ non confide-
ret? Super his posthæc verba faciam.

[*Nunc*

[*Num quid vis*] amplius? jam enim mihi discedendum est.

[*Num quid vis*] interrogaris erat in discessu usitata, Terent. Eunuch.

Dialogus 68.

Irenem. Lelium.

I. **C**Ur jamdiu ad me nullas dedisti literas?

L. Ob hanc unam omissionem ne mihi succenseas. [*Nunquam dum*] vixero ullatenus tibi deero. [*Nunquam*] me dehinc æstimes [*ni*] hanc tibi præstem fidem.

[*Nunquam*] cum [*dum*] Terent. Adolph.
[*Nunquam*] cum [*ni*] Liv. l. 2.

I. [*Nunquam*] in hæc verba me conjecissem [*nisi*] tuas literas magnopere exoptaram.

[*Nunquam*] cum [*Ni*] Cic. Art. l. 3, ep. 16.

L. Equidem [*nunquam*] Romam [*nisi*] unam Epistolam, [*quin*] esset ad te altera. [*Nunquam*] unum intermisi diem [*quin*] de tuis negotiis meditatus fu-
rim, & ea, quantum in me hæret, promoverim. Debitorem tuum quoad legis processus omni industria & cautela lacessivi, sed in vanum profectò dubitem, Ille quippe bonus vir [*nusquam*] apparet. Noli arbitrari me, cum à te discessero, aut [*nusquam*] aut nullum fore.

[*Nunquam*] cum [*Quin*] Cic. l. 2, ep. 15

[*Nunquam*] cum [*Quin*] Terent. Adolph.

I. Amicitiam apparentem [*nusquam*] esse censeo [*nisi*] in amicorum mutuis

[*Nusquam*], est nullo in loco, Cic. de Senect.
[*Nusquam*] ut supra, Ter. Eunuch.

[*Nusquam*] cum [*Nisi*] Cic. l. Acad.

Admonitio.

Nusquam, & usquam, vel uspiam, eleganter usurpantur pro nullibi, quæ minimè usitata sunt.

benevolentis imaginari non potui te non scripsisse.

[Ob] *sepe est propter* :
significat autem tam
causam efficientem, tam
finem, Cic. pro Marc.
[Ob] ut supra, Cic. 4.
Ver. [Ob] *interdum pro*
Ante, Cic. pro Rab.
Postb.

L. Meam [ob] incuriam nihil detri-
menti saltem tibi accidit. Si te negli-
gerem à quo pecunias [ob] negotia tua
perficienda acceperim, injustus evaderem
quidem certe : credas mihi me super te
solicitem esse, tuaque [ob] oculos mihi
sapissime versari.

Dialogus 69.

Memnon, Nebrixa.

[Olim] adverbium
sepe assumit [Cum]
Cic.

M. **O**lim cum] in amicitiam inter
nos conservandam *animam*,
inducti tuum, à te literas, & illas quidem
frequentes accipere solebam : jam diu est
quod nullæ à te mihi datæ sint.

[Olim] *adit cum*
[nunc] vel *tunc*, vel
tam, Cic. Li 5. ep 4.
[Olim tunc] Terent.
Plaut.
[Olim] *sepe usurpa-*
to pro tunc, Cic. in
R. ut.
[Olim] *pro Quia* q;
Cic. pro Tula. Ant.

N. Ne me indicta causa acrius qui-
dem arguas. Quisquis [olim] in te fui,
[nunc] sum. [Olim tuum] scripsi cum per
otium potui, jamdiu negotiis mihi tem-
pus ereptum est. [Omni] huic sermoni
credas : Minimè à natura sum ipse muta-
bilis. Inconstantia apud me nullam sibi
adscivit sedem : ab ea pejus angue aver-
sor : non [omnem] frugem neque arborem
in

in [omni] agro reperire possis. Non [omnis] fert [omnia] tellus. [Omnes omnium] ordinum homines bene de me sentiant.

M. His auditis, plura dicere superse-
deo. Quot in epulis illis opiparis nudius
quartus habitis fuerunt convivæ?

N. Quinque [omnino] fuere, è quibus
ipse unus. Epulabar cum iis [omnino]
medicis. Ceteri [omnino aut magna ex
parte] aut semiebrii, aut saginati nimis.
[Omnino aut certe] facilis laborem ul-
lum in me susceperem, quam cum hujus-
modi epulonibus versari.

M. Et cur non consulisti iis?

N. At sibi perdifficile fuisset non modo
iis consuluisse, sed [omnino] non annuisse
eorum ineptiis. Aderant duo fratres, ma-
ximus natu [omnino] bibax, minimus
natu [nequaquam] illi inferior.

M. Convivarum nomina mihi velim
referas.

N. Convivarum nomina [omnino
non] conor attingere, ne fama iis prae-
cipiatur. Non multum aut [nihil omnino]
Graecis cedunt. [Vix] aut [omnino] non
posse fieri tantam computationem crede-
res. Fratrem minorem potu [omnino
nunquam] attigerunt.

N. Huiusmodi stolidi [omnino nus-
quam] reperiuntur. Tu tamen [omnino]

[Omni] eleganter per
translationem iteratur,
Virg. 1. Georg.

[Omni] per transla-
tionem sepe valet ad brevi-
ter amplificandum,
Cic. pro Rab. Perd.

[Omnino] ab omnis di-
ctum, ac sepe ad nume-
rum refertur, ad Cic.
Q. Fr. lib. 1.

[Omnino] sepe est pro-
fus, quasi omni ex parte,
Cic. de Senect.

[Omnino,] assamit,
[aut magna ex parte,]
vel aut certe, vel nequa-
quam, aut aliquid e-
iusmodi, Cic. 1. Tusc.

[Omnino aut certe]
Cic. pro Balb.

[Omnino,] sepe usur-
patur pro ulla modo, ni-
mirum cum additur
negatio, aut aperta,
aut occulta, Cic. pro
Quinct.

[Omnino] cum [Ne-
quaquam] Cic. de Am.

[Omnino,] pro ulla mo-
do, sumitur cum [vix,]
nihil, vix, nunquam, &
nunquam, Cic. pro Orat.

[Omnino] cum [nihil]
Cic. 1. Tusc.

[Omnino] cum [vix]
Cic. Att. 1.

cum [nunquam] Cic.
quia omni ex parte

pro.

[Omnino] cum [nunquam] Cic. 1. de Orat. [Omnino]
de Amic. [Omnino], interdum idem est ac nimirum,
ita officitur, Cic. 4. Ver.

[*Omnino*] ut supra,
Cic. 1. Offic.

[*Omnino*] pro tandem,
Cic. pro Marc.

[*Omnino*] junctum cum
[*etiam*], gravem equè
ac brevem amplificatio-
nem continet, Cic. de
Amic.

[*Par*], equalis propriè
est, ac sepe absolutè po-
nitur, Cic. li. 3. de Nat.
Deorum.

Admonitio.

Quoties *etiam*, tem-
pus quæ spectatur, non
par alicui, aut alicujus
nisi addatur, *etiam*,
annis, aut aliquid o-
julsimodi: sed æqualis
dici solet.

[*1 Par*] ut supra, Cic.
pro lege Manilia.

[*2 Par*] cum [cum]
nonnunquam, Cic. 1.
de Nat. Deorum.

[*3 Par*] interdum assue-
mit [ac], atque, &
Plaut. Mili.

[*4 Par*] ut supra, cum
[ac] Cic. 3. de Nat.
Deorum.

[*5 Par*] cum [Atque]
Cic. 1. de Invent.

[*6 Par*] cum [atque]
Cæsar. 3. de bellocivili

[*7 Par*] cum [et] Cic.
in Brut.

[*8 Par et*], pro æquum
et, Cic. pro Mur.

præclarè te habuisti. Quis sanè mentis
homo hæc patraret? Miserrima est [*om-
nino*] horum conditio, sperant se in re-
sipiscenciam diu victuros. Quid est [*om-
nino*] ipsum diu in quo est aliquid extre-
mum? [*Omnino omnium*] horum pericu-
lorum, una cautio est, ut provideamus
extremo; nobis non advertentibus tran-
siliatur utique. Temporis celeritati [*par*]
nihil est: ne cogitari quidem potest.

M. Quæ potest [*1 par*] oratio inveni-
ri? Et mihi nullatenus conditio [*2 par
cum*] hujusmodi hominibus. De novissi-
mis enim consideratio, & illa quidem
seria unicuique adhibenda esset. Si [*3
parem*] quispiam sapientiam habeat [ac]
oporteret, super his accuratius meditare-
tur. Nec [*4 par*] cum his ratio est [ac]
cum aliis. Si [*5 par*] in nobis sollicitudo
ac discretio adinveniretur in his [atque]
in aliis parvi momenti rebus, nos melius
componeremus.

N. Quomodo autem se jam ge-
runt?

M. [*6 Par atque*] antea ratione, non
enim se ullatenus resipiscunt. Omnia ag-
noscuntur in Themistocle [*7 paria et*]
Coriolano. Viri enim spectatissimæ virtu-
tis sunt uterque. Quis iis par sit annume-
randus? [*8 par est*] ut debitus iis honor
attribuatur, quippe qui palmam ab om-
nibus facile reportarunt, prudenter æ-
què ac sanctè se gesserunt.

N.

N. De his hætenus. At exaudi.

M. An quid vis amplius?

N. [*Pariter*] *nunc operâ me adjuves*, [*Pariter ac*] *& atque*,
[*ac*] *dudum re opitulatus fuisti*.
ut, utinam fuisset, atque
ac, Teren. Phorm.

M. Quid autem est in quo tibi suble-
vamihi esse possim?

N. *Vides* [*pariter*] *accusatores* [*&*]
is confociatos. [*Pariter atque*] *in aliis*
meis angustiis velim jam mihi subvenias.
Tu [*pariter ut*] *alias mihi magno fuisti*
præsidio.
[*Pariter*] *cum* [*&*]
Cic. Parad.
[*Pariter*] *cum* [*atque*]
Plaut. Menech.
[*Pariter*] *cum* [*ut*]
Plaut. Aul.

M. Quid est tandem quod mihi faci-
endum est?

N. In meos adversarios [*pariter ac*]
tibi capitales *hostes sint*, cautè & pru-
denter insurgas. [*Pariter*] *hec fiant*
[*atque ut*] *alia à te facta sunt*. Ad te u-
nice recurro: [*Pariter*] *enim* [*cum*]
vita tibi iudicium in rebus agendis amit-
titur.
[*Pariter*] *cum* [*ac*]
Sallust. Jugurth.
[*Pariter*] *cum* [*atque*]
ut] Plaut. Amph.
[*Pariter*] *interdum a-*
supatur pro final, &
assumit [*cum*] Cic. A.
Tulcul.

M. Cras negotium hoc mihi com-
mittendum quoad poteris clarissimè a-
perias.

Dialogus

Dialogus 70.

Onuphrius. Paradus.

O. **E** Pulatine estis heri ut inter vos soleune est?

P. Maximè quidem, & perquam lautissimè: quinimmò in multam noctem Græcatis sumus.

O. *Omnibus in rebus magis offendis nimium quam [parum.]*
 [Parum,] contrarium habet multum, aut nimium, Cic. in Orat.

[Parum,] sepe usurpatur pro non satù,
 Plaut. Rud.
 [Parum] ut supra,
 Plaut. Rud.

P. Rectè dicis. At pace tuâ, plura audias. In acetariâ condenda parabatur oleum Licénse, adeo stupendum, ut nihil magis suo genere perfectius, ne quidem unquam gustârim: decem vasis donatus sum. *Tibi duo dabo, unum si [parum] est. Si [parum] intellexisti, dicam denum.* Præstantissimi illius olei vasa duo, & illa plena tibi daturus sum, si modo tibi grata sint.

O. Munificum hoc tuum donum perquam libenter accipio.

P. Avunculus meus de conventionem hac certior est factus, & bile exarsuavit, At parum refert.

[Parum est quod,]
 Terent. Plaut.

O. *Sed [parum ne est quod] tibi succenset senex? Quid autem dixit ipse?*

P. Illius verba planè non recordor, illum tamen me valdè objurgavisse ritè me-

memini. At sanè redargui, & [*parumper*] *conticuit*, postmodum autem verbis me acriter excepit, tum denuò quamprimum potui me in fugam conieci. [*Parumper*] hic *operiar* [*dum*] omnis bilis motus sedatus fuerit, & omnis illius rabies evanuerit.

O. Quid tibi in hac re faciendum sit aperire jam aggredior.

P. Sileas autem [*paulisper*] [*1 paulisper dum*] ego revertar: tum demum te audiam. O. At mitissimè te geras; [*2 per se*] *ipsa splendet virtus*.

O. [*3 Per*] *triennium* illum sustinui: jam autem vix possim plus.

P. Cave ne [*4 per*] *potestatem* omnia subrogentur tibi, in sapientia & longanimitate omninò perseveres velim.

O. Vis plura? undique circumdederunt me inimici mei, qui non solum me, sed & illum [*5 per simulationem*] *amicitia prodiderunt*, qui [*6 per speciem*] officii in illius gratiam fungendi suas opes firmarunt, & [*7 per*] huius [*causam*] omnia hæc videntur facere.

P. Homines id genus passim occurrunt, & discursum hunc, & illum invisere, in aliud transferas tempus.

[*Parumper*] ex parum factum est, sed ad tempus accommodatur, Cic. 1. de Orat.

[*Parumper*,] interdum adicitur [*dum*] Terent. Ande.

[*Pauisper*,] à paulo dictum, idem est quod *parumper*, Cic. lib. 3.

[*1 Paulisper*,] quoque idem ut *parumper* assumit [*dum*] Cic. pro Mil.

Admonitio.

Quoties exiguum tempus significatur, non parum, aut paulum, sed parumper, aut paulisper dici solet. Itaque non dices; expecta parum, aut paulum; sed parumper, aut paulisper.

[*2 Per*] vulgò ad locum; sed sæpe etiam ad personam refertur.

[*3 Per se*,] sæpe est sine alienius ope, Cic. pro Sest.

[*4 Per*,] ad tempus relatum, Cic. 2. Ver.

[*5 Per*,] sæpe ad modum accommodatur. [*6 Per simulationem*] [*per speciem*] [*per causam*]; idem sordè significant, Cic. post reditum ad Quirites. [*Per speciem*] ut supra, Liv. lib. 1. [*7 Per causam*] ut supra, Liv. lib. 1.

O. Tibi annuo.

P. Antonium minus recte in te sese gessisse mihi videtur, cum illius omne officium tibi verè debitum sit.

[*Per literas*,] idem est quod *litteris*, Cic. Att. lib. 1.

[*Per aetatem*,] pro *ab aetate*, Terent. Eun.

[*Per*] interdum est propter, Cic. 2. Tusc.

[*Per*] nunquam alia servantis est, Cic. ad Brut. ep. 17.

[*Per*,] alia *causanda* est, Cic. 2. Phil.

[*Per valetudinem*] Cic. 2. Phil.

O. [*Per literas*] se mihi planè excusavit Antonius: neque enim negotia ut expedit novit, neque [*per aetatem*] etiam poterat nec illi [*per*] alia negotia licuit, rebus agendis non valet: [*per*] omnem modum illum instruas.

P. Quicquid potero praestaturus sum.

O. Si non feceris, ipse tentabo.

P. [*Per*] me liceat.

O. Horà quarta pomeridiana hic conveniamus cras.

P. Male jam me habeo, nec qui sit scio. Si [*per valetudinem*] non potero, me excusatum iri sperem.

Dialogus 63.

Quirimbis. Ransovius.

Q. H Eri advena, at è primis mechanicis philosophus eruditissimus, quibusdam nonnulla arcana aperire tentavit; quidam inter ipsos ignari magis, illum irriserunt.

[*Perinde*] asportatur pro aqua, vel in iungitur autem sapè cum [*ac*, *ac*, *atque* ut, Cic. 1. Tullian,

R. *Philosophia non* [*pe-inde ac*] *de hominum est vita merita, laudatur.*

Q.

Q. Quid autem ceteri?

R. Alii, quibus difficilis esse videtur eam [perinde] habent [ac si] acquiri nullo modo possit. Ejusdem scientiæ naturam tibi alias aperui, primâ facie tu [perinde] apprehendisti [ac si] à me centies audivisses.

[perinde ac si] Cic. Partis.

[Perinde ac si] Cæsar lib. 4. de bello civili.

Q. Si modo attenti fuissent, me multo melius cepissent.

R. Vereor [ut] illi [perinde] intellexissent [atque] ipse tu. Nec mirum esset, quippe qui non [perinde ut] tu ingenio valent.

[Perinde atque ut,] Cic. pro Marc.

[Perinde ut] pro pro-ut, Cic. l. 2. de Orat.

Q. Nimum mihi ascribis profecto, fateor ex prælectionibus doctrinam subsequi [perinde ut] capacitas adsit, infirmæ adhibita attentione, at hæc [perinde] loqui videor [quasi] tuis argumentis subsidio essem.

[Perinde ut] pro pro-ut] Cic. 3. Offic.

[Perinde quasi] est perinde ac si, Cic. 1. Ver.

[Perinde quasi] per J. ronianam, Cic. 3. Ver.

R. Tu loqueris [perinde quasi] magnam de te opinionem non concipias.

Q. Absit! te apprime doctissimum esse fateor. Te ratione antiquæ amicitie nostræ mihi loquendi facultatem liberè impertire scio. [Proinde] acquiesco. [1 Proin] plura super his loqui superseco.

[Proinde,] seu Proin, quod decurtatum est, significat Ideo, vel Quamobrem, Cic. 4. Ver.

[1 Proin] ut supra, Terent. Eunuch.

Admonitio.

Proinde, pro Perinde, si aliquando usurpatur, easdem conjunctiones, eodem usus habet: sed videndum est ne subitè mendam: & proinde legatur pro perinde. [2 Plan] est idem quod clare & aperte, Cic. Att. lib. 2.

[Plane] Cic. i. de legibus.

[i Plane] *sæpe usurpatur pro omnino*, Cic. in Brut.

Plus, magis accedit

ad Nomen quam Magis: proinde non temerè pro magis usurpandum est.

[a Plus] *sæpe usurpatur pro Amplius*, Cic. i. Phil.

Q. Eisdem non immerito tibi attribunt. Persevera eodem modo quo hucusque [plane] feceris. Quamdiu ruri te exceperit Theodorus?

R. [i Plane] [a plus] unâ me nocte retinere non potuit.

Dialogus 72.

Sletius, Tartareus.

[Plus] interdum alii scitis [quam] & Quam quantum, Cic. i. ep. i. [Plus] cum [quam] quantum, Cic.

S. **E**go habeo cui [plus quam] tibi debeam, neminem. Mihi [plus] pecuniarum exhibuisti [quam quantum] longo temporis cursu possim expendere.

T. Mistâ fiant hæc.

S. Quid autem novi?

T. In campo Martio dimicarunt feroces duo, uterque vulneribus utrisque inflictis occubuerunt.

S. Civibus arma prohibenda essent.

[Non plus quam] comparationem quandâ continet/absolutam, Cic. de Amicitia,

T. *Non tantum valet ut respublica rectum gladiatorum usum tollat, [non plus quam] ut vinum itidem unicuique prohiberet, quia è vini ingurgitatione ebrii evadant aliqui. Alio tempore super his verba*

verba faciemus, [perro] accuratius & enucleatius hæc discutiamus.

S. Prosequor autem. *Glamabas* [perro] populus prohibenda esse arma.

T. Perge [perro] cum ita sit, quid hinc successit?

S. Motus primò in populo excitabatur, brevi autem acquieverunt. *Aliquos* [post] dies alter occisus est. Et jam memini nec plures sex diebus [post] tumultus [factus] esse, [post] homines [natos] id genus seditiones non fuerunt cognitæ. Saltem [post] hominum [memoriam] nunquam certè. [Post] *veras* octo [quam] insurrexerunt sedati fuere quotquot erant.

[Perro] est diuisi
posita, Cic. 9. Ver.

[Perro] pro autem
serpente, continet
verbum, Cic. pro

Quind.

[Perro] nunquam
ponitur pro ultra, Cic. 4
de Fin.

[Post] quærit casum
regis, Propositionis est, cui
ante opponitur, Cic.
pro Rola.

[Post] cum Participio
preteritis temporis
ponitur, Cic. 8.
de Divin.

[Post] homines [natos]
Cic. pro Mil.

[Post] hominum [memoriam]
Cic. in Pil.
Propositio [Post] inter-
dum assumit [Quam]

Dialogus 73.

Viterbus. Ronssecus.

.V Q Vando discessi Româ floruit
urbs, biennio [post] corruit; *anno* [post] *Paulus* è morte periit.

R. Quando Venetias venturus est.

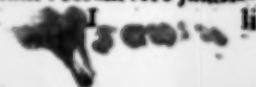
V. *Paucis* [post] diebus quam *Luca*
discessero.

R. Pertimescebam, nec sine ratione,
omnem nummum Roberto datum mu-
tuò, me amissurum: coram foro iudici-

[Post] Adverbium
nullum casum regit,
est sæpè iungitur cum
ablativo temporis,
Cic. in Bruc.

[Post] ut supra, Cic.
de Divinat.

[Post] ut supra, Cic. l.
1. cp. 9.

[*post*] ut supra, Cic. pro Flac.

Admonitio.

Post, quoniam ablativo
iungitur. Adverbium
est, neque enim casus
est. *Post* regitur, sed ab-

lativo ponitur, quippe ablativus temporis. Semper autem aut postponitur, ut paucis dictus *post*, aut interponitur, ut paucis *post* dictus.

Adverbium [*postea*]
interdum iungitur et
interrogatione.

[*Post*] & *postea*, &
postquam, & *posteaquam*, &
posteaquam, & *posteaquam*, &
[*quam*]. Cic. lib. 12
ep. 43.

[*Postea*] cum [*quam*]

Cic. pro M. ur.

[*Postea vero quam*].

Cic. lib. 9, ep. 4.

[*Post*] interdum affu-

mit [*ubi*] vel ut, Sa-

lost Catil.

[*Post ut*] ut supra,

Cic. in Orat.

[*Postquam*] vel *postea-*

quam adiacit interval-

ludine. Textus, & re-

li illum lacerare incepti, quibusdam [*post*]
mensibus pecunia hac recuperata est, at
mea quidem sollicitudine magna.

V. Quid tum postea?

R. Quid est quod velis?

V. *Cedo quid* [*postea*?

R. Dixi.

V. Quando accessit Corduvius?

R. *Hæc non multo* [*postquam*] tu à
me discessisti. Et [*posteaquam*] te hinc re-
cepisti venit Augustinus, suscepimus unā
triummilliarium iter visitatum Domini-
cum. [*Postea vero quam*] semi milliare
profecti essemus, nova de Soto nobis al-
lata sunt, stetimus aliquantulum, post-
modum ea contentione regressi sumus.

[*Post ubi*] illi obviam dedimus, quid in
Comitiis actum fuerit nobis narravit.
Buxo pallidior fuit ille cuius causa age-
batur, [*post*] *sensim* [*ut*] Comitia in il-
lis partem reclinare, profusius justo
exultavit. Id genus mutatio omnibus
fuit risui: at [*postquam*] se irrideri sub-
olevit, se recepit [*illico*]. [*Postquam*]
introivit, illum timore percitum [*ex-*
templo] cognovi. [*Posteaquam*] hæc
acta & constituta fuere, processit iste [*re-*
pentē] acriter in alium, factus jam suc-
cessa audax; sed caveat sibi.

V.

V. Missum faciamus ineptum hunc.

R. [*Posterius*] audi quid fecerit.

V. De ipso ne plura quidem.

R. At paulisper audi, unicuique [*posthac*] ipse ludibrio erit. Deinde, cum [*speciem*] [*pra*] *se boni viri fert*, quid dicendum venit cum nebulo ritè deprehendatur. Cum coram comitiis compareat aliquando, ita illum verbis excipient. *Noli* [*pra*] *te ferre* justum, cum te injustissimum alias fuisse apparuerit, [*pra*] omnibus te suspectum habemus, sint tua testimonia nobis clarissima, aliter nihil profeceris. Cum hæc audiero [*pra*] *gaudio ubi sim nesciam*.

Adverbium [*Posterius*] *pro* *postea* ubi cæli est, contrarium habet prius, & ad tempus refertur, Cic. 6. Ver.

Adverbium [*posthac*] idem est quod in *posterum*, contrarium habet *ante* *hac*.

[*Pra*] Adverbium, est *ante*, per translationem, Cic. 1. Offic.

[*Pra*] ut supra, Cic. 2. de Nat. Deorum.

[*Pra*] ut supra, Cic. 2. 4. ep. 4.

[*Pra*] *saepe usurpatur pro propter*, Ter. Heaut.

Dialogus 61.

Servius. Tostatus.

S. Quid rei tecum?

T. Ah! Latrones me valde prosequuti sunt; adhuc à tremore [*pra*] *formidine* vix me possum cohibere.

S. Quid autem sit, planius referas.

T. Parum [*præ ut*] mihi accidit prædicare potero, nondum enim sum ipse compos animi, at me brevi resipiscam.

[*Præter*] *modum* conturbatus fui, & ex eorum manibus [*præter*] *spem* evasi. Quatuor consocii adiuimus, ex iis neminem

[*Pra*] *saepe usurpatur pro propter*, Plaut.

Amph.

[*Pra ut*] est in compositione. Plaut. Amph. Pzpositio [*Præter*] est *ante*, sed matum significat, Liv. 1. 3.

[*Præter*] *usurpatur pro extra*, Cic. 2. de Div.

[*Præter*] ut supra, Cic. 2. 1. 5.

[*Præter*] interdum ex-
cipit *familiar* ac *extra*,
Cic. lib. 1.

[*Præter*] *sapientia* declarat
[*supra*, Cic. 1. Offic.

[*Præterita*] *dis* *quasi*
præterea, *ad personam*
quoque accomodat,
etiam numero singulari,
Cic. pro Manilla.

[*Præterquam*] *pro nisi*
usurpari solet, Cic. 3.
Caill.

[*Præterquam quod*] *pro*
nisi quod, Cic. ad Q.
Fr. lib. 1. ep. 13.

[*Præterquam quod*] *u-*
surpatur pro uno modo,
Cic. 1. de Divin.

magnanimum vidi [*præter*] *Lucullum*,
longe [*præter*] *ceteros* se extulit, nos e-
nim, ipse quidem solus restituit: [*præ-*
terea] *nemo*.

S. Quid vis à me, quamprimum enim
discedo.

T. Nihil à te [*præterquam*] *huius diei*
memoriam sempiternam postulo.

S. Adhuc affligi videris [*præterquam*
quod] te tremere video, te in periculo
fuisse non crediderim. E narratione tua,
ea quæ de tuo periculo videris statuere,
[*præterquam quod*] *fieri nihil potuit, ne,*
tu fingere quidem recte possis.

Dialogus 75.

Vitruvius. Zenon.

[*Pridie*] dictum quasi
priore die. Postridie, po-
stero die.

[*Pridie*] & *Postridie*
adsciscit sibi [quam]
Cic. de Amic.

[*Postridie*] [*quam*] *si-*
bi adsciscit, Cic. lib. 1. 4.
ep. 6.

[*Postero die, quam*] *ad-*
sciscit, Cic. 1. de orat.

V. **A** Nselmus [*pridie quam*] *exces-*
sus est vita, de te quam humanissi-
mè loquutus est, ita mihi renunciavit
quidam.

Z. Quando autem audivisti?

V. [*Postridie*] *intellexi [quam]* *à te*
discessi. [*Postero*] *etiam [die quam]* *re-*
latum est Hieronimum defunctum esse.

Z. Vtriusque præmaturam, mortem
delugeo. Quoto autem die vitam cum
morte mutavit Hieronymus?

V. Octavo: [*Pridie ejus dies*] in quo Comitia celebrabantur apud vos.

[*Pridie*] & *Postridie*, interdum assumunt [*ejus dies*], Cic. l. 1. ep. 4.

Z. At quando accessit Romam Rullandus?

V. [*Postridie ejus dies*] dixit.

[*Postridie ejus dies*] ut supra, Cic. l. 1. de re Rustic.

V. Quid novi attulerit scire vellem.

Z. Quid ita?

V. Naturâ rerum novarum sum avidus.

Admonitio.

Idus, Nonas, Kalendas, 4. casu adfiscunt, ut pridie Idus, Nonas,

Kalendas: sive postridie Idus, &c. *Admonitio.* Primum, & Primo. hoc fectus differunt, quod Primum ad ordinem rerum pertinet, Primo ad tempus.

Z. Referam, cum ita vis. [*Primum*] regem Gallie Allobrogibus bellum indixisse fertur, [*deinde* Belgis, Cæsar [*primum*] pro Allobrogibus intercessit, & pax inita: [*post*] autem pro Belgis, & de pace conclusum. [*Primum*] ob illius charitatem insignem, [*tum*] ob fœdus cum utraque gente sancitum. In rebus his agendis nulli pepercit sumptui.

[*Primum*] sæpe adfiscit [*deinde*] vel *Post*, vel *tum*, Cic. de Amic. [*Primum*] sæpe adfiscit [*post*] Cic. l. 3. ep. 9

[*Primum*] sæpe adfiscit [*tum*]. Cic. lib. 16, ep. 3.

V. O præclara, & tanto principe digna! [*primum*] charitatem, [*tum*] amicitiam contra factam cum iis, [*post*] magnis quidem sumptibus hæc prosecutus est. En principem insignem profectò, cui [*primum*] inest charitas, [*tum*] fidelitas nunquam satis laudanda, [*deinde*] liberalitas. Si plura dicerem, [*Primum*] de charitate hac insigni, quæ adumbrari quidem, plenè declarari nequaquam potuisset; [*Deinde*] de fide hac, [*Tum*]

[*Primum, tum, post*], vel *deinde* in enumeratione tripartita usurpatur, Cic. lib. 1. Offic.

[*Primum, tum, deinde*] ut supra, Cic.

[*Primum, deinde, tum*] vel *postremo*, Cic. de lege Manilia.

de illius sumptibus largâ manâ impensis
verba facerem, & diffusius quidem cer-
tè.

Z. His autem cognitis, quid dixerunt
illi?

[Primum, Deinde,
Postremo,] Cic. l. 3. ep.
14.

V. [Primum] charitatem miris ex-
tulerunt laudibus. [Deinde] mirati sunt.
[Postremo] sumptibus perpensis obstu-
perunt.

Dialogus 76.

Alfredinus. Blosius.

A. **C**Ur ad me literas novissimè
scripsisti, cum antea & paucis
abhinc diebus à te alias acceperim; immo
& tu quidem à me.

[Primum, Deinde, Tum
Postremo,] in quadri-
partita enumeratione
sepe adhibentur Cic. l.
13. p. 14. item l. 7. ep.
2. & 3. de Nat. Deor.
& ad Q. Fr. l. 1. ep. 11.

B. [Primum,] ut te tanto intervallo
viderem: [Deinde,] ut tibi possem pra-
sens gratulari: [Tum,] ut quibus de re-
bus vellemus, inter nos communicare-
mus; [Postremo] ut amicitia nostra
confirmaretur vehementius.

A. Quòd me tanti facis gratias ago;
à te de Dominici Testamento audire vel-
lem.

B. Prae omnibus illius urbis religiose
magis se gessit. Multa dedit, tali pietate,
tantaque prudentia, ut nihil iudicii ad-
di

di possit. Quid dicam? Ipsa charitas generis humani serpsit sensim foras, cognationibus [primum, tum] affinitatibus; [deinde] amicitiiis; [post] vicinitatibus, [tum] civibus, [deinde] totius complexui gentis humanæ.

[Primum, tum, deinde, post, tum, deinde,] enumerationis tam plures sunt, hoc ordine sepe disponantur, Cic. 5. de fin.

A. Ab his transeamus. Quid est quod docuerit Roscius, insignis ille orator?

B. Hæc protulit. *Quinque faciunt quasi membra eloquentiam. Invenire quid dicas. Inventa disponere. [Deinde] ornare verbis. [Post] mandare memoria. [Tum ad extremum] agere & pronuntiare.*

Interdum primum o-mittitur, & post e-mo, subicitur, Tum ad extremum ut exempli gratia. [Secund. post, tum ad extremum] Cic. 2. de Or. 1.

A. Insigni dotatus es memoria, & copiosissimum carpisti fructum [Primum] tibi ut debeo gratulari laetorque, ut hujusce doctrinæ dogmata attentè observas, & dehinc, ut fecisti, memoriæ recondas, te hortari velim. [Primo] te valde perplexum existmes. [Deinde] autem hæc tibi adeo facilia apparebunt, ut nihil magis. [Primo] Gabinius nimis perturbatus, semianno [post] hæc illi admodum nota fuere. [Prima, altera, tertia,] denique quartâ hebdomadâ hanc artem nobilem se nunquam consequuturum iri censuit. [Primo] post mense, hæc consequi quiddam impossibile esse sibi finge-bat. [Secundo] vix posse acquiri; [Tertio] spem aliquam concepit. Quarto pænè apprehendit. Quinto perfectè calluit. Alium autem novi qui hujusmodi studia

[Primum] interdum absolute ponitur; quia tum, aut deinde, aut tale aliquis subiicitur, Cic. 14. ep. 9.

[Primo] ut dictum est, ad tempus pertinet, Cui iterum [deinde] respon-det, aut post, Cic. pro Cluent.

[Primo post] ad tem-pus pertinet, Cic. de Amicitia.

[Primum, alter, tertium] eleganter dicuntur tamen pro altero secundus interdum ponitur, Cic. 1.

[Primum, secundum, tertium,] Cic. 1. ep. 1.

ala-

alacriter incepit. Prima luna attentus fuit. Secundo autem mente una cum spe libros à se longè ablegavit.

[*prior & posterior*] *de duobus dicuntur,*
Cic. 1. de Fin.

[*Pro*] sæpè contra-
rium habet, [*contra*]
Cic. 3. de Orat.
[*pro*] pro [*ip*] Liv.
lib. 38.

[*pro testimonio*] ut su-
pra, Cic. pro Cluen.
[*pro*,] *pro vice, & lo-*
ro non nunquam, Cic.
Att. lib. 2.

[*pro nihilo*] *negatissim-*
um.

[*pro*] *in comparatione,*
sæpè idem est quod si-
ficetis, Cic. pro Lol.

[*Pro*] ut supra, Cic. 3.
Phil.

[*Pro*] *alias pro secun-*
dum, Cic. 1. 1. ep. 12.

[*pro suo jure*] *pro meo*
jure, pro tuo jure, ut
pro suo jure facere aut
dicere aliquid, est idem
quod jure tuo, ac pro potestate quam habes in aliquam rem dicere aliquid aut fa-
cere, sine reprehensione mea, quod nemo possit ad jure reprehendere, Cic. 7.
Ver.

B. *Posterius priori non conveniebas,*
qui & solers est & æquè patiens, is vincat
oportet; qui perseveraverit, is optatum
finem consequetur. Non loquor [*pro*]
me, sed [*contra*]; laboris enim minime
sum ipse patiens.

A. Omnes ad unum [*pro*] illius lectio-
ne mirificè illum extulerunt, quampluri-
mi illum laudibus meritò accumulantes
[*pro*] *testimonio* admodum approbaban-
tur. Quod ad me, *nunus mihi est,* ipse
[*pro*] *millibus.*

B. Rhetorem illi collegam [*pro nihilo*]
semper habui. His in doctrinis me-
diocriter versatus sum, in aliis autem sci-
entiis liberalibus [*pro*] *ratione mei tem-*
poris multum profeci, uti mihi saltem
persuadent quidam: Si spectes scholares,
[*pro*] *numero nimium multi,* [*pro*] *mul-*
titudine bene apprehendentium admo-
dum pauci sunt.

A. *Non dubito* [*pro*] *tua singulari*
prudencia [*pro suo jure*] facias, ut Bem-
bus scientiis liberalibus recte instruatur,
cum tu illi in Patronum es.

Dialogus 77.

Coriolanus. Duodum.

C. Quid de nepotum tuorum alteratione dicitur?

Duodum. *Pro re* [*paucā loquerer*] si mihi concussum esset tempus.

C. At quī sit cum te accesserim, non veneris, animadverti posse [*pro re nata*] te non incommode ad me in Albanum venire. Si adfuisses, mihi pergratissimum fecisses utique. Negotium expostulabat, nec otium tibi desiderabatur. Amicus meus, unus ex intimis, venit, & consilium

[*pro tempore*] mihi dedit. Meorum amicorum præterea aderant multi coram comitiis, inter quos nemo fuit qui non me [*pro*] suis [*opibus*], pro facultatibus, pro dignitate in illa tempestate defenderit.

[*Pro mea parte*] nunquam eorum cuiuspiam futurus sum ingratus. Mirabile dictu! Omnes qui aderant, ad unum sanē, [*pro sua parte*] & auctoritate me defenderunt, [*pro se quisque*] me adjuvit. Iudicis suffragium minimē admittissent, ni suis rationibus confirmaret quisque assertiones suas quas apertissimis verbis [*pro se quisque*] stabilivit. D.

Mihi quidem cordi est hic tuorum negotiorum successus felix. Liceat dixerim

me

Eodem ut supra pertinent illa, [*Pro re*] *Pro re nata*, *Pro tempore*, *Pro opibus*, Virg. 4. Æneid.

[*Pro re nata*], ut supra, Cic. Att. lib. 7.

[*pro tempore*] ut supra Cæsar.

[*Pro opibus*], ut supra, Cic. pro Dol.

Item illa; *Pro mea*, *pro tua*, *pro sua parte*, & alia ejusmodi, [*Pro mea parte*] Cic. 1. 5. ep. 8.

[*pro sua parte*] ut supra, Cic. pro Syl.

[*Pro se quisque*], idem est quod, *pro sua quisque parte*, Cic. 3. Offic.

[*pro se quisque*] ut supra, Liv. 1. 16.

me tunc temporis, cum à te accersitus fuerim, multis negotiis implicitum fuisse. At plura de his alias.

Dialogus 78.

Eleasar. Felix.

E. *Æ* Difícium jam construo quod quidem perpulchrum fore sperem.

F. Vidi, haud satis concinnum mihi esse videtur, nimirum *oporteres ut* aedibus ac palatiis magnificis, *vestibula & aditus* [*pro portione*] fiant; quæ in hac structura desiderantur quidem, nimis enim angusta sunt. Columnæ etiam, [*pro rata portione*] fabricæ, majores essent. Iterum pace tua, singularum columnarum bases ex diametro triginta digitos longæ essent ut [*pro rata portione.*]

Quem huic operi præposui, is Mathematicis parum videtur versatus esse: [*pro ut*] facultates hominis ferebant, erecta & conformata est structura hæc.

F. In quem autem finem tot impendisti sumptus?

Memoriæ monumentum meæ, & ut aliis exemplar sit hoc, qualecunque id est, civibus istius vrbs, in donum daturus sum, [*pro eo*] mihi [*ac*] mereor relatu-
esse

[*pro portione,*] idem est quod *rata portione*, vel *parte*, Cic. 2. de Orat.

[*Pro rata portione,*] Cic. 6. de Repub.

[*Pro rata portione*] Cæsar de bello civili.

[*Pro ut*] *pro eo ac*, *pro eo ut*, idem declarant, Cic. 6. Ver.

[*Pro eo ac*] ut supra, Cic. 4. Catil.

esse gratias sperem. Nullatenus peperci sumptibus, feci [*pro iis ut*] census, sollicitudo, & ulla ingenii mei facultas tulerit; omnes inquam intendi nervos.

[*Pro iis ut,*] ut supra,
Cic. 5. Ver.

Dialogus 79.

Galenus, Humius.

G. **M**issum à te Horologium præ manibus retineo, in solutionem pro ipso triginta aureis te dono.

H. A te quot quot sunt accipio, elucet hic liberalitas tua.

G. At *verecor ne parum tibi* [*pro eo quod*] à te habeo reddiderim.

[*Pro eo quod*] *pro eo quantum, in comparatione,* Cic. pro Planc.

H. In hac solutione, & amicitia tua planè acquiesco.

G. *Equidem* [*pro eo quanti*] te facio, ritè dijudicas.

[*Pro eo quantum,*] ut supra, Cic. l. 3. ep. 3.

H. Tibi una cum è nostris singulis ejusdem artis sodalibus plurimum debeo. Quod enim à Cæsare acquisivimus, *nos tuo beneficio id consecutos judicamus:* [*pro eo*] jam & merito habeamus. Multis alijs quidem nominibus tibi obstrictus sum, quamvis liberalitatem hanc tuam omnino non memorem. Aliter quidem faciunt alii, qui *dimidium quod pacif-*
cuntur

[*Pro eo,*] absolute, Cic. lib. 14. ep.

[*pro*] interdum *pro* ob, *cum* *pro* nostro opere saepe red-
unt *propter* usurpatur, dunt,
Cic. 2. de Ora.

[*pro*,] ut supra, Cic.
An. 1. 1.

Dialogus 80.

Irlandus, Lomelius.

I. **M**agnus in urbe à nefario quo-
dam proditore suscitabatur tu-
multus, qui vulgus, sua dicendi facultate,
è villis & pagis duxit, & iis à fide defice-
re planè persuasit. Is *cum*. Plebe hac
[*prope*] ripam Anienis consedit. Secundo
die, inibi conflictus fuere crudeles adeo,
ut ipsi Romæ magnificæ penè minita-
bantur. At quamvis tam [*prope*] à Ro-
ma concertatum fuerit, Romæ tamen
placida & tranquilla fuere omnia. [*Pro-
pe*] à meis adibus sedebat plebs ista; at-
tamen ex iis aulus est nemo me [*pro-
pe*] accedere, in concertationem pa-
ratus fui. Tormenta in ordinem dispo-
sita fuere mea, quod iis innotuit. Se dde
rei eventu si sermo sit, pugna certè ha-
beatur dubia admodum: victi autem
tandem sunt: [*prope* fuit ut] vicissent
ipsi, [*prope* est factum] ut omnia destru-
erentur: [*propius nihil est factum*] quam

[*prope*,] Propositio,
est, iuxta, Cic. in
Beut.

[*prope*] interdum, cum
ablativum casum ad-
fiscit, usurpatur *pro*
non *pro* precal, Cic. 7.
Ver.

[*Prope*] ut supra, Cic.
in Pis.

[*Prope*] cum sine casu
ponitur, adverbii vicem
obinet, & contrarium
habet precal, Plaut.

[*Prope* facti ut,] id est,
parum abest quin, Liv.
lib. 2.

[*Prope* est factum]
Liv. 1. 15.

[*propius nihil est factum*]
Cicad Q. Ft. 1. 1. ep. 2.

ut

ut omnem viciniam funditus perdidissent.

[*Prope adest us*] mihi consulam, cum domus in ultimis pomerii locis sita sit : me singulis diebus in periculo versari mihi videtur. [*Prope adest cum*] alieno more vivendum est mihi, ut civis evadam, & in urbe quod reliquum mihi ætatis meæ sit transigam. Piscationi, venationi, exterisque hujusmodi, quæ me totum alias exceperunt, jam plane valedicam.

I. Quoniam [*propius*] à civitate [*abes*] quam ipse, non est quod æquè pertimescas, se de mea jam te consulo, & seriò quidem. Vis Palatium meum omnino deseram ?

L. Tu eques es ; *Eques dignitate Senatori* [*proximus*], in ipsa urbe conspicuus futurus es, & in ipsa tranquillitate cum omni securitate plenè frui poteris. [*Proximum*] esse [*a*] postremo Senatore dignitas est magna. Deinde, frater tuus [*proximus*] est [*post*] ipsam Consulem. Hæc te invitent & omnino convincant. Et qui anno [*proximo*] legati fuerunt à Senatu, te virum insignem, & senatoriâ dignitate meritò insignitum iri prædicant.

I. Quid de Manlio fertur ?

L. Quid [*proximo*] quid [*superiore*] anno egeris, non sanè novi.

I. Quò te recepisti & ante & postquam Rómæ te visitarim ?

L.

[*Prope adest us*], vel cum, est non longe abest, Plaut. Aul.

[*Prope adest cum*], est Non longe abest, ut supra Terent. Andr.

[*Propius absum*], idem quod minus longe absum Cic. Att. lib. i. ep. 1.

[*Proximus*], alicui crime dicitur, & subjungit à, vel post, Cic. pro Cluent.

[*Proximus*] interdum assumit [*a*] Præpositionem, Cic. in Orat. [*Proximus*] interdum assumit [*post*], Cic. l. Offic.

[*Proximus*] pro proximo antecedit, Cic. pro lege Manilia.

[*Proximus*], interdum confertur cum [*superiore*], ut superior sit qui fuit ante proximus, Cic. l. Catil.

[*Proximus superior*] a-
liis coniunguntur, Cic.
l. 1. ep. 9.

[*Proximus inferior*] ut
supra, Cic. de Nat.
Deorum.

[*Proximus*] non solum
ad prateritum tempus
refertur, saepe etiam ad
futurum, ut *proximè in-
sequens* aut *consecuta-
ram* declarat, Cic. lib. ep.
1. Offic.

L. [*Proximis superioribus*] diebus con-
tuli me in Tusculanum. [*Proximis inferi-
oribus*] diebus me tenuit Perugia, ubi
Themistocles quamplurimis insignitur
laudibus: ferunt scilicet id agi, utrum hac
petitione ultimò ab iis Senatui commenda-
tâ an [*proximâ*] Prator fiat.

L. Ad hanc rationem illius dotes vim
maximam habent, fortuna [*proximam*.]

[*Proximus*] interdum refertur ad ordinem, Cic.

Dialogus 81.

Memnon. Nestor.

[*proximus*] officium
interdum dicitur, qui
cognitione cum *proxi-
mè* attingit. Namque
proximi conjunctio-
res sunt quam *propin-
qui*, Cic. de Amicitia.
[*Proxime*,] etiam est
prope, ex quo facta
est, accusandi casum
interdum habet, Cic.
l. 1. ep. 2.

[*Proxime*,] interdum
usurpatur pro *maxime*,
Cic. l. 12. ep. 24.

M. Senatoriâ dignitate insignitus
sest Augustinus.

N In virum quidem magnum eveetus
est profectò, illius propinqui, immo
[*proximi*] pauperes & admodum ege-
ni fuere. At quando hoc tibi relatum
est?

M. Cum [*proximè*] Romam veni.

N. Hominum merita dignitatibus
muniri & adornari aliquando gaudeo.

M. Velim tibi persuadeas me huic tua
virtuti [*proximè*] accedere: [*proximè*]

ad

ad sensum veterum, non hunc qui nunc increbuit, videris accedere, qui his temporibus nisi sanguine nobiles sint qui doctantur, omnes vilipendunt, omnes inquam præter stemmate nobiles repudiant, super hac re duos diversis temporibus conveni, quendam [proximè] qui hanc sententiam totis viribus astruere conatus est, [proximè] superiori die cum alio ejusdem opinionis verba feci, fermè hominum genus perperam fallitur.

[Proximo,] ipse notissime, saperrime, aut ultimoloco, Cic. l. 5. ep. 5
[Proximo] superior, Cic. de Nat. Deorum

N. Verum dicis, sapientissimus est, cui quod opus sit ipsi veniat in mentem, [proximè] accedis qui alterius bene inventis obtemperas, nec utique suis ad hæret hallucinationibus.

[Proximo] in ordine, Cic. in Brut.

M. Robertum in studia nimis incumbere audio, ex quibus illi sanitas valdè periclitatur.

N. At non possum, non aut [proximè] atque ille, aut etiam aequè laborare.

[Proximo atque] Cic. lib. 9. ep. 13.

M. Caveas tibi.

N. [Propter] eam causam cautus futurus sum in posterum: immo & tu potissimum nimias lucubrationes declines, [propter] imbecillitatem constitutionis tuæ. Multum enim infirmitatis ob studia tibi hinc conflare & accumulare poteris.

[Propter] plerumque causam efficientem dicitur, aliquando finem, Cic. in Brut.
[Propter] ut super. Cic. pro Rosa Am.

Dialogus

Dialogus 8a.

Ortelius, Pomponius.

O. **Q**UÏ sit quod in Philosophiæ studia tam intentus sis, utpote quæ merè contemplativum quiddam esse videtur, & jam hisce temporibus vilipensum, & eo magis, cum divitiæ per hæc minus acquirantur.

[*Propter*] ut super,
Cic. 1. de Fin.

[*Propterea*] ex propter & ea factum esse apparet, *aspiratur pro* incerto, & fere cum [*quod*] vel ut invenitur, Cic. 1. 5. ep. 18.

P. *Virtus per se & [propter] se expendenda, [propterea quod]* ita sit ut ipse hanc amplectar. Inter terrena enim, quid penè dixerim divinius excogitari potest, ne quidem inveniri? An novissè rerum causas parum tibi esse videtur, quas qui omnino ignoraverit, is merito inter stupidos annumerandus venit?

O. At enim cur alios hac scientiâ minimè imbutos parvi ducere videris?

[*Propterea*] cum [*ut*]
Cic. 1. 3. ep. 6.

P. [*Propterea*] dixi [*ut*] *me non sine causa laborare intelligeres.* Deinde liberius ut ad hæc studia te incitarem magis, quippe quæ nobilissima cum ea sint. Postremò, cum illos qui spernant contemptui habeam; non potui non attentionem in eam, & acquisitionem ejusdem laudibus efferre. Hæc studia ingenium acunt. Sublimia sunt illius subjecta. Paucis me verbis exprimere nullatenus possum, ne tempus mihi nimis præripiatur.

O.

Ortellus. *Quam expedita* sunt tuæ invitationes [*quæ*] sermones [*quæ*] praxi, ut [*quacunque*] *ingrederis*, doctrinarum, immò & exemplorum *Vestigia* ponis insignia quædam. Ipse litibus jam irretitus sum totus, nec ad quem Patronum, peritum æquè & justum recurrere ullatenus sciam.

[*Quæ*] propriè est per quem locum, ut platum est, *supra* tamen est iterum ut significet, tam, *quam*. Cic. Att. 19.

[*Quacunque*] id, p. r. quæcumque locum illud translaturum.
Cic. lib. 5. de Fin.

P. Novi hominem, videlicet Luculum, qui & Peritiâ, & Praxi, & Authoritate & Pietate nulli secundus est: & is unus est ex intimis meis amicis.

O. [*Quandoquidem*] tu istum tantopere laudas, velim ut quamprimum Cause meæ statum illi clarè aperire facultas mihi detur. [*Quancquam*] egregios Advocatos habemus [*sed*] paucos patronos qui Officio rectè funguntur suo. [*Quancquam*] omnia ijs doctè referentur, [*sed*] eorum Ignorantiâ & Negligentiâ, Caesarum Successus debitum finem non adipiscitur. [*Quancquam*] Causa justa sit, & Legis periti mentem sua de re tractanda clarè aperuerint, [*sed tamen*] aut non intelligunt aut saltem negligunt.

Quando propriè id qua tempore.

Quando & [*quandoquidem*] pro quânam.
Cic. in Brut.

Admonitio.

Frequenter in oratione soluta usurpatur *Quancquam*.

[*Quancquam*] peritiam quædam tamen adsciscit, quod exempla patrum docent, verum tamen iterum assumit [*sed*]
Cic. lib. 12. Ep. 1.

[*Quancquam*] cum [*sed*] ut *supra*. Cic. lib. 12. Ep. 12.

[*Quancquam*] cum [*sed tamen*] Cic. 3. de Orat.

P. [*Quancquam*] tua quidem causa ut debet omnia præstare Officia, [*sed certe*] ni iste sit tibi qui subveniat, nihil poterò esse tibi adminiculo. Spero autem illum jam Negotijs non nimis præpediri esse. Et [*quancquam*] tuam causam non sane intelligo [*veruntamen*] instrui

[*Quancquam*] cum [*veruntamen*] Cic. lib. 3. Ep. 2.

[*Quoniam*] interdum absolute ponitur : nimirum quia ad dicta magis respicit quàm ad ea quæ dicenda sunt C. lib. 12. Ep. 25.

cuperem, ut eandem planè speriam. [*Quoniam*] ex longo itinere *admodum sum jam defatigatus* hæc relinquamus in aliud tempus. O. Fiat.

Dialogus 83.

Rullus, Siberinus.

R. **T** Va causa in magno quidem versatur periculo ; Potens enim est adversarius tuus.

[*Quam*] cum verbo [*velo*], usurpatur pro [*Quantum*]. A. pro Cæli. [*Quam*] in comparatione sæpe assumit [*Quantum*]. Cic. 4. Ver. [*Quam*] interdum iungitur cum quod, vel [*ut*] Cic. 3. de Orat. [*Quam*] cum [*quomodo*]. Cic. de Senec. [*Quando*] proprie est quo tempore. Cic. 1. de Orat.

S. [*Quam velis*] sit potens.

R. Audivi illum majorem pecuniam iudici pollicitum fuisse [*quam quantum*] tu dedisti.

S. Hæc sunt altiora [*quam ut*] *humani stratus* facere possim. Nihil est admirabilius [*quam quomodo*] illis ita sit mutatus, cum antehac, ob singularem illius candorem miris quidem laudibus passim efferreretur. [*Quando*] autem fient Comitia ? Rullus. Brevi.

S. Equidem te nullatenus adjuvare cuperem. Nihil mihi solennius est magis, quàm aliorum necessitatibus subvenire aliquando. R. [*Quando*] te id video desiderare. Quandoquidem hæc amici officia tantopere laudes & affectes, vellem ut mihi consulas, & quosdam è primis mihi patronos concilias.

S. Hieroni-

[*Quando*] & [*quoniam*], & quidem, pro quoniam. A. Cic. de Senec.

S. *Hieronimum & Campegius* tibi commendo. *Campegius* doctrinā quidem non valet, at ingenio; at longa experientiā & diligentia alteri Calcar esse potest: quoad doctrinam, [*qualescunque*] is est, illius tamen utere subsidio. Cras plura super his tibi communicabo. R. Multa de Sagunti vitijs passim sparguntur.

[*Qualescunque*] ex quali fullum, plerumq[ue] ejus vim extenuat.
Cic. Att. 14.

S. [*Qualescunque*] *summi civitatis viri sunt*, [*talis*] est civitas: Magnates enim ipsi iniqui sunt. Quam tu Pietatem colis, tam illi à Pietate alieni. [*Quamdiu*] inter illas mansit antiquorum imitatio, [*tamdiu*] floruit illa civitas, & alijs ejusdem temporis fuit exemplari.

[*Qualescunque*] interdum refertur ad [*talis*]. Cic. 3. de legibus

[*Quamdiu*] cum [*tamdiu*]. Cic. 2. de Orat.

R. [*Quampridem*] hæc de Sagunto circumferuntur passim?

[*Quampridem*] Tenent, Eun.

S. Iamdu. R. An non è Saguntinis unus est cujus Virtutes & Doctrinam [*quam*] magni aestimas?

[*Quam*] cum postivo & interrogatione summam significat valde.
Cic. Att. lib. 7.

S. Immo profectò illum imitantur utique. R. Si autem de illius doctrinā sermo sit, an [*quam multa*] [*quam paucū*] potest tradere.

S. Expeditiùs nemo mortalium.

R. *An est* mi Amice, quod ego malim [*quam*] me [*doctissimum*] esse? [*Quam*] vellem ut studia juventute mea serio prosequutus essem.

[*Quam*] cum [*superlativo*] altissimum.
Cic. Partic.

S. [*Quam*] non est facilis virtus, si illam inlequimur & colimus? De

[*Quam*] Operantia,
Cic. 3. de Finib.
[*Quam*] admirantia.
Cic. Att. lib. 7. Ep. 1.

quibus alias tecum verba feci.

[Quam] cum [possum]
& [superlativo] Cic. I
de Div.

R. Immo, & clarè, & [quam brevif-
simè potuisti] & quid sit scientia, & sui
contraria exposuisti.

Dialogus 84.

Terefinus. Verdimus.

[Quantus] non tam
significat quantum, a-
pud Ciceronem, quam
etiam: assumit autè
[tamen] attamen, at-
tamen, certe, Cic. lib. 7
Ep. 3.

[Quantus] ut supra,
cum [attamen, Cic. 3.
Phil.

[Quantus] cum cer-
te ut supra Cic. Att.
lib. 16. Ep. 16.

[Quantus] sepius
nominibus & adverbis
in suum, pro qua-
ntum ponitur Cic.
Att. lib. 12.

[Quantum] & quan-
tempore adverbis, sepe
aliquando ponitur Cic.
lib. 6. Ep. 11.

[Quantum] in me in
te, in ipso, hic perti-
net Cic. ad Q. Fr. l. 1
Ep. 1.

[Quantum] sepe in-
gitur cum verbo [pos-
sum. [Cic. in Phil.

T. **Q**uosdam me consultum misisti,
qui si tandem plene me intel-
lexissent, [Quantus] prima facie parum
ad causam loqui viderer, ad eorum [ta-
men] commodum me loquentum fuisse
facile perspexissent. [Quantus] pauca
dixi, [attamen] in eorum finem egre-
giè. Antequam opinionem meam expo-
suerim, seriò meditatus sum: huiusmodi
homines ad me dehinc transferri nollem.
Tu, [quantus] non fuisti impulsor suaser
[certè] fuisti. Hominum condiciones de-
hinc te observare velim, stolidi fuere ii.
Vt plurimum [quantus] prudens es,
jam tamen errare videris.

V. [Quantum] quidem ego intellexi
viri sani iudicii habebantur. Huiusmodi
profecto [quantum] esset [in me] opem
tulissem, & [quantum] huc prævideri
[potuissent] attendi. Iam autem
quid

quid facere, & [quantulum] judicare nescio.

T. Ex eo quod dixi; [quantulumcumq;] id est, de causa, & me judicare potuisset eorum quisque.

V. Hominum ignorantie connivas parum, & [quantum] me distigis [tantum] adhibe diligentia in hujusmodi charitatem promovendam, omnes quos tibi commendavi, & me una quam plurimum devincies.

T. Accedant, & me iterum consulant. Tui gratia omnia faciam. [Quantum] tibi omnes debebunt, quominus [tantum] ego unum tibi debeam non inficias eo. Duci non potest [quantopere] gaudeo quod te in omnia officia peragenda mihi in amicum habeam. Ut [quasi] aurum igne sic tu mihi probaris, sic te reponam [quasi] omni honore dignum. [Quasi] tua essent negotia, [ita] in mea semper laborasti. Deinde hac in re mihi pergratissimum feceris.

[Quantulum] & quantumcumque latet in oratione servandum. Cic. 5. Ver.

[Quantulumcumque] apertius extenuat. Cic. 2. de Orat.

[Quantum] interdum assumis [tantum] Cic. lib. 16. Ep. 4.

[Quantum] interdum assumis [tantumdem] Cic. 1. 13. Ep. 11.

[Quantopere] refertur ad tantopere, & quantum aut quam significat Cic. At. 1. 14.

[Quasi] adverbium est similitudinis, & significat tanquam vel sicut Cic. 5. Tusc.

[quasi] cum [ita] Cic. pro Quinti.

Dialogus 85.

Ammonius. Belerius.

A. **H**Eri inter quosdam congeritones ipse quidē Græcatus sum.

K 3

B. In

[Quatenus] est ad
quem terminum; cui
respondit etenus
Cic. in Orat.

B. In omni huiusmodi localitate vi-
dendum est [Quatenus] est terminus
cuique modus est, tamen magis offendit
nimium quam parum. Sunt quidam qui
absque gravi sanitatis dispendio multum
potare possunt.

A. Multum quidem ipse bibi.

B. Te à nimio non potuisti cohibere.

[Quatenus] ad rem, ut
refertur Cic. 14 Phil
[Quatenus] interdum
usurpatur pro qua ex
parte. Cic. lib. 1. Ep. 2.

[Quemadmodum] fa-
ctum ex tribus verbis,
quem, ad, modum; i-
dem est quod quomodo.
Cic. Acad. 7. Ep. 24.

[Quemadmodum] in-
terdum assumit, [sic]
Cic. ad Q. Fr. 1. Ep. 1

A. Quibus auspiciis potuit me quis-
piam abducere [quatenus] omnes pra-
libationes fuissent exhaustae. Quidam ve-
niam petiit ut discederet [Quatenus] de
negotiis unicuique assensum est discede-
re, & ad libitum, Ego autem ab omni-
bus id genus liber fui [Quemadmo-
dum] ceciderunt haec alias narrabo.

B. Quid de Praeliis inter Tullium, &
Suecorum Regem.

A. Victus est Tullius, ut [quemadmo-
dum] Gubernatores optimi vim tempe-
statis, [sic] ille Fortuna impetum supe-
rare non potuerit.

B. Iam jam mihi discedendum est.
Prius terrogatum velim, ne unquam A-
micitia tua mihi deficiat.

A. Ne plura. Tibi multis nominibus
obstrictus sum.

[Quemadmodum] in-
terdum assumit [ita]
Cic. ad Q. Fr. 1. Ep. 2.

[Quemadmodum] un-
[sic] Cic. 3. Ver.

B. Tu [quemadmodum] me censei
oportere esse, [ita] & esse & fore scias.
Nunquam laboro [quemadmodum] ex-
plicem quod dico [sed] quemadmodum
me probent facta.

Dialogus 86.

Cerillus. Desfauterius.

C. [Q^{uia} *Via*] *clavio* Florentijs est
 Gabinio? [Q^{ui}] doctior?
 [Q^{ui}] miles expertus magis? Prælio
 cum Senensibus concertavit? tanto con-
 filio, vigilantia tanta usus est, ut illos hoc
 eodem uno Prælio fudit & destruxit. Iam
 hoc [Q^{ui}] *tum fuit Syracusis* [q^{ui}] *non*
audieris de egregio isto illius certamine,
 magnanimitate quidem, una cum dexte-
 ritate perfuncto?

[Q^{ui}] *inseruit inter*
rogationi vel dubita
tionem. Cic. de Anle.

[Q^{ui}] *interdum assu-*
ma [qui] Cic. 7. Ver.

D. Nulli dubium quin ipse, præ om-
 nibus illius Civitatis viris palmam facile
 mereri dicatur. Relictis his. Facetum
 quiddam tibi narrabo. Concertarunt
 viri duo, qui sese mutuos de latrocinio
 accusarunt. Satellites, excubiis præposi-
 ti, utrumque coram Rodulpho steterunt,
 Qui hæc verba statim protulit. *Confide-*
remus [quis quem] fraudasse dicatur.
 Equaleo compulsi, factus est quisque se
 vi conatum fuisse alteri bona surripere.
 Mirum mihi visum est Iudicem potuisse
 quamprimum quid rei esset sabo-
 lere.

[Q^{ui}, Q^{ui}] *huc spe*
ctare videtur, Cic.

C. Diligenter [q^{ui}] *Vir ille fueris*
considerabis, illum è dicæarchis unum
 facile

[Q^{ui}] *interdum pro*
quis usurpatur, Cic. pro
Marc.

[*Qu*] *requisita*. Cic.
Ac ille pronomen, is.
 [*Qu*] *quantus* anteceden-
 tis [*si*] nisi, ne, pro ali-
 quâ, i. e. *quantus* dicitur
 sit. Cic. a. Phil.

[*Qu*] *antecedente* [si-
 p] *pro aliquâ*. Cic. At.
 l. 1 Ep. 11.

[*Qu*, *antecedente* ne]
pro aliquâ. Cl. 1. r. Off.
Qui, quæ, quid, elegan-
tur præponitur, subici-
tur autem huic, vel illi, ut
[quem bonum] Cl. 1. 2.
 201.

Quæ *elegantur præponi-*
tur si suæ dicitur [ca].
 1. c. 1. 6. p. 8.

[*Qu*] *interdum subji-*
citur [idem] *aut non.*
nullo vocibus inter-
jectis, ut cum præ-
terit. Cl. 1. 2. Ep.

[*Qu* d. *benignus*] *pro*
qui homo erga ceteros di-
gnus. Ter. Heaut.

[*Qu* idcirco] *idcirco*. Met.

[*Quid sit*] *Ter. Eun.*

[*Quid sit*] *propter ista.*
 1. c. de Nit. decor

[*Quid sit*] *interdum*
propter istam [quid]
 1. c. de Nit. decor
 Ter. unuch.

facile Principem esse deprehendet. Nec
 is est qui de se gloriatur. Verbo dictum
 sit, causis discernendis æquè & judican-
 dis illum eum esse puto [*quis*] esse debet,
 quippe, qui & bonus & sagax. [*Si quis*]
 coram illo quempiam adducit; omnes
 circumstantias magnâ & solerti quidem
 attentione perpendit. [*Nisi quis*] admo-
 dum callidus sit, præ vulgari saltem homi-
 num conditione cantus quem examinat,
 illi statim aperta sunt omnia. [*Ne quis*]
 conscius sit unquam ausus coram se suas
 causas agere.

D. Te hinc Parisios brevi discessurum
 accepi, ad studia plenius promovenda:
 quàm rectè quidem tibi consulis; Aca-
 demia enim hæc omni Scientiarum ge-
 nerè floret. Sic Doctrinâ ad nos confir-
 matus revertere, ut [*quam*] expectatio-
 nem tu concitasti, [*hanc*] sustinere &
 curari possis. Macie virtute, O tu magnæ
 spe juvenis. Dum abfueris [*quæ*] ad te
 pertinere arbitrabor, [*ea*] mea sponte fa-
 ciam. In hæc Lucubrationes strenuè in-
 cumbas, ut [*quod*] omni ævo aliis &
 decori & honori fuerit, [*idem*] sit &
 tibi.

C. Quæso [*quid*] tu [*hominis*] es?
 [*Quid animi*] es? [*Quid rei*] videris
 jam effundere? [*Quid*] tantum labo-
 ramus studia? [*Quid ita*] loqueris?
 [*Quid est quod*] tot tantoque subimus
 labores? An non objectum Honos est,
 &

& Scientia per se, & propter se expetibilis. Nec [quid est] cur verrear ne Doctrinarum perfectionem mihi aliquando adsciscam. [Quid est quamobrem] deterrantur alii? eorum stupiditas, & ut plurimum socordia causa est.

[Quid est] cum [cur]
Cic. 1. de Fin.

[Quid est] cum [quamobrem, Cic. pro Cla.

Dialogus 87.

Ennius. Fontanus.

E. **C**ausamne Bembi audivisti?

F. Quid nino?

E. *Testes* [quid] iurunt?

F. Parum, aut nihil ad rem. [Quid] illi adversentur? E. Quomodo? [Quid quod] Procurator ille adfuit Aulus? Quid Aulus? [quod] tamen nihil factum est.

[Quid] & quid si interrogant, & instant sequi. Cic. pro C. re.

[Quid si] Cic. ad Q. Fr. 1. 1. ep. 1.

[Quid quod] non minus quam [epius] iteratur. Cic. 1. de Nat. Deo.

[Quid loquar?] quid dicam, usum habens in reuerentia. Cic. 3. Ver.

* [Quid dicam] ut supe. Cic. 1. de Nat. Deo.

* [Quid] interdum al. sumit [quod] vebementius instandi gratia. Cic. 4. Acad.

[Quid quod] nomen. quam [epius] iteratur. Cic. 1. de Nat. Deo.

Cic. 1. de Nat. Deo.

F. Multa proloquuti sunt quidem. [Quid loquar?]* [Quid dicam?] Conuicti sunt.

E. * [Quid quod] si ista vera sunt ratio omnis tollitur.

F. [Quid quod] iustitia omnis deperditur? [Quid quod] causa clara sit? [Quid quod] agitata fuerit aliis, & in Bembi partem iudicata, jam tandem per appellationes in aliorum arbitria translata, aliter decernatur.

E. Me

[Quid] aliquando ad-
fugis (enim) Cic. 2,
de Fin.

[Quid loquar, in resi-
centia usum habet.

Cic. 3. Ver.

[Quid dicam] ut supra
Cic. 1. de Nat. Deor

[Quid queris] : quid
multa eleganter dici-
mus, tam rem in pauca
conferimus ; pro quid
plura. Cic. Att. 1. 7

[Quid multa] ut supra, Cic. lib. 1. Ep. 9. [Quod] nunquam significat quan-
tum, Cic. 4. Ver. Admonitio. Non dicitur Latine, Quoad hoc, Quoad il-
lud ; sed Quod ad hoc spectat, quod ad illud attinet.

[Quod] in principio,
pro quantum ad id quod
frequentissimum. Cic.
Att. lib. 1. Ep. 3.

[Quod] movet, tan-
quam adverbium, usur-
patur pro propter quod
Terent. Andr.

[Quod] confusio cum
anecdota hoc, illud, id,
aut aliquid eiusmodi, e-
leganter subicitur. Cic.
pro Quirine.

Quod frequentissimum
cum nihil est, ut
[Nihil est quod] Cic.
in Pis.

[Quod nihil est] ut su-
pra, Cic. 1. 14. ep.

[Quod] pro (quia) no-
tius est quam ut ex-
empla illustrandum
esse videatur, gaudet
autem etiam iudican-
di modo, Cic. 3. Tule.

E. Me rectè apprehendis. [Quid ei-
nim? Summa iniustitia sæpe plures per-
durat dies. [Quid] autem de comitiis
loquar? De his [quid dicam]? Ca-
vebo mihi. [quid queris] quique ju-
dex? [quid multa]? Quid verbis opus
est? [quod] ad hanc causam attinet ab
aliis accipias, ipse enim in hac re libenter
ne quicquam refero.

F. [Quod] tamen tantum mihi re-
tuleris gratias ago. At licet causa a te
cuperem narrari, non sine ratione. & illa
quidem gravi, motus. [Quod] te per ge-
nium tuum obsecro, ut illius motum à
principio ad finem usque mihi quam
lucidissime aperiās.

E. [Id] mihi accidit incommodum
[quod] jam tibi non potero planè satil-
facere.

F. Hac ut saltem alio tempore te hæc
narrantem audiam.

E. [Nihil est quod] me invites, at ad
iter mihi jam accingendum esset. Nova
mihi nunc habitatio adsciscitur.

F. In loci mutationem [quod] te des
[nihil est.] Qui enim beator tu [quod]
es hic, quam alius [quod] alibi?

Dialog

Dialogus 88.

Gamaliel, Hondus.

G. Quid in tua causa decifum est?
 H. In me à foro iudiciali decretum est.

G. Quid ita? An [*quod*] pauci testes aderant, [*et*] contra te iudicium tulerunt? H. Maxime, rectè harricolaris, nec se aliter potuisse fecisse astruxerunt.

G. Quid autem fecit caufidicus tuus; an ipse tuam causam oscitanter egerit?

H. Attentus admodum fuit. [*Quod*] unquam quispiam sollicitè & prudenter quidquam tractaret, ille [*certe*] idem unus est. Hæc iudicum verba fuerunt:

[*quod si*] nihil suâ negligentia accidit plures adessent testes, dicant quicquid velint, [*profecto*] ita fecissent. [*Quod si*] ipsi centies moverentur, [*tamen*] me obrui vellent. G. [*quod si*] esses eâ perfidia, qua sunt ii qui in te hac contulerunt [*tamen*] ea stulticia certè non fuisses, ac ii qui nimis aperte suas injurias unicusque demonstrarunt.

H. Cave ne ullibi de Iudicum injustitia verba facias; fieri enim potest inde te castigatum iri.

G. Plene cautus sum ipse: Novi quem alloquor: quosdam sanè in amicos

[*quod*] interdum ad-
 jicit [*et*] pro idcirco.
 Cic. 1. Ver.

[*Quod si*] sapè assumit
 [*certe*] Cic. At. 1. ep.
 14.

[*Quod si*] sapè assumit
 [*profecto*] Cic. At. 1. 10.

[*Quod si*] alias adfiscit
 [*tamen*] Cic. pro Aro.

[*Quod si*] aliam adfiscit
 [*tamen*] Cic. 13. Ep. 10.

Est [quicum] usitatus
est tamen quicum, in-
sitatum non est; utrum-
que statim usurpatur
pro cum quo, quod usi-
tatum non est. Cic.
lib. 4. Ep. 1.

[Quocum] pro cum qu
quod usitatum non est.
Cic. At. 1. 4. Ep. 9.

[Quicumq;] item est
quod quisquis, sed est
usum latius patet. Cic.
1. 1. ad Q. Fr. Ep. 1.

[Quicumq;] sepe inveni-
tur, & usurpatur pro
qualicumq; Cic. in
Orat.

[Quicumq;] alias auget,
ut sit quantitas; Cic
pro Cael.

[Quicquid] aspicit
[id] idem, id totum.
Cic. de Amic.

[Quicquid] cum [id]
Plaut. Menech.

[Quicquid] cum [id]
totum Cic. 1. 1. ad Q. Fr. 1.

[Quicquid] cum [omne
id] Terent. Phorm.

cos habeo, at nemo est omnium [quicum]
potius mihi quam tecum communicandum
putem.

H. An Richardus ita in studia addi-
ctus est ut Senatoriam Praxin derelique-
rit? G. Immo sanè, & sic jam literis sus-
tentatur ut recreatur, adeo ut malit in il-
la sedula quam tenet sedere quam in Sel-
la Senatoria, immo & quam vivere cum
eo, [quocum] insigni quamvis, sæpè ver-
satur.

H. Qui fit quod alii aliter prædicâ-
runt. G. [Quocumq;] de illo aliter
referentes audiui, omni ratione & testi-
moniiis placavi. Orator si modo est qui a-
liter sentierit, aut etiam [quicumq;]: est,
illi tamen verbis satisfacere volo. [Quo-
cumque] in Senatu dignitas esse potest ei
merito debetur. [Quicquid] in Sena-
tu rectè processit, [id] illius Doctrinâ,
Prudentiâ, & Iustitiâ, cum aderat, fa-
ctum est, [Quicquid] ipse dixit [idem,]
[Quicquid] audieris illis difficillimis rei-
publicæ temporibus consultius fieri [id
totum] illi ascribendum. [Quicquid]
subditis oppressis præter spem evenit [om-
ne id] in illius iustitiâ, prudentiâ, & sol-
licitudine deputes.

Dialogus

Dialogus 89.

Illiricus, Lindannus.

L. N Vllum tu alias, nec jam in pietatem colendam intermisisti diem.

L. Tanti non sum, nec fuerim unquam: *Benè videri vider* [quia] cum Scipione vixerim: attamen temporis amissi mihi ipsi conscius sum: [quoniam] de pietate lucubrationes quædam meæ extant, hinc est quod multi me devotissimum prædicant. I. Fuistine proximè Siennæ? L. Minimè.

I. [Quia] audiveram te proficisci, cogitare [eo] te abesse a civitate hac censebam, [quia] te non vidi, [idcirco] in hanc opinionem facilimè descendi, & [quia] confidi, mihiq; persuasi te longe non à me moraturum, [ideo] te illud iter in te suscipisse credebam. Si negotia, & illa gravissima, me non impedivissent, te invisissem utique. Deinde, [quia] animadverti studiose te impedimenti nonnullis detentum esse, propterea non dubitavi tamdiu abesse. [quidam] mihi retulit te mihi suceensuisse quod tamdiu me non videris. [Certus quidam] quod tu me omninò mortuum esse existimabas. L. Fabulas tibi narrârunt uterque

[Quia] causam reddit peramque & respicit quare. Cic. de Sen.

[Quoniam] peramque rei statum aut conditionem declarat, & est id quod siquidem, vel quando, seu quandoquidem. Cic. 1 de Legibus

[Quia] interdum proponitur, & cum [eo] idcirco, ideo, propterea jungitur. Cic. At L. 10. Ep. 15.

[Quia] cum [idcirco] ut sup. Cil. 1. 12. ep. 21.

[Quia] cum [ideo, ut] sup. Cic. L. 13. ep. 7.

[Quia] cum [propterea] ut. sup. Cil. 1. 12. Ep. 12

[Quidam] certum hominem aut rem declarat Cic. pro Cluent.

[Certus] magis significandi gratia coniungitur cum quidem ut [Certus quidam] Cic. de Orat.

[*quidem*] *sepo vim atque emphasis addit, significatq; rem tantam esse, ut verbis exprimi non possit.* Cic. l. 1. ep. 9.

[*Major quidem.* Cic. 2 Agr.

[*Quis/modi.*] Cic. 5 de Fin.

[*Quidem*] *cum Nominibus propriis eleganter iungitur in principio.* Cic. de Sen.

[*Quidem*] *sepo Praeponibus iungitur absolute, sed in fine magis, aut in medio, quam in principio.* Cic. 1. Phil.

uterque. Certò scias *quoniam* tibi *incredibilem* [*quendam*] cultum *debeam* me nunquam tibi ullo amici officio defuturum. [*Major*] *est* [*quadam*] obstrictio à me tibi quam quod verbis exprimam, & velim noveris animum meum non esse [*cuius/modi*] sunt aliorum passim, quippe qui singulis horis, quid in amicorum & in tui gratiam praesertim praestem meditor. [*Cyrui quidem*] horum verborum Author fuit, & ego animum his cādidè aperio. [*Ego quide*] ke valde colo

L. *Non satis prudenter fuerunt* [*illa quidem*] tibi relata, & de Bile mea in te, & de morte mea. Nullis enim fundamentis innitebantur.

Dialogus 90.

Münsterus. Nimbus.

M. **P**ublius se Catullum dignitate longè præcedere contendit.

Cui alter respondit *Superior* [*quidem*] fuisti aliquando; [*sed*] ex novis in me beneficiis meritò collatis, *parem mihi esse factum* non sine ratione crediderim. N. *Publius* elati animi homo mihi esse videtur, *illud* [*quidem*] de se gloriatur, & de illius dignitate concertabat;

[*sed tamen*] vera protulit. M. Rectè dictum est *illud* [*quidem verumtamen*]

[*Quidem, ple. unq; assumit* (*sed*) *sed tamen, verumtamen, aut aliquid ejusmodi.* Cic. lib. 1. ep. 7.

[*Quidem*] *cum* (*sed tamen*) *ut supra.* Cic. lib. 6. Ep. 2.

[*Quidem*] *tam* (*verumtamen*) *ut supra.* Cic. Att. 16. ep. 2.

men] illi nulla id genus occasio oblata fuit. N. Cur, cum ruri ageres, nihil literarum ad me dedisti. Deinde an omnia tua, ibi fuere secunda.

M. Maximè, & valdè propitia. *Quis ut summa haberem cetera, temporis quidem certè* vix satis habui, ut tibi, & reliquis amicis planè satisficerem.

N. Vbinam gentium versatur Ieronimus? M. Romæ. N. Fieri non potest, cum alibi fuerit ille quamplurimis irretitus negotiis. M. Recte dicis. Quid autem si, & auspiciò, priusquam illuc venerit se plenè expediverit.

N. Ne plura. Quinimo nunc [*quidem profecto*] Roma est. *Quæret fortasse* [*quispiam*] qui hæc tam expeditò fierent, illum ad quemcunq; qui hominem novit relegari vellem. M. An grando tibi [*quidpiam*] noxæ attulit?

N. Minimè: [*si cuipiam*] tempestas quidpiam ademerit, eum solum læserit qui præmaturè sementem fecerit. *Cantior* ipse fui [*quam quisquam*] hoc vitæ genus exercentium: nec [*quemquam*] omnino tantifacio, ut ipsum prudenter fecisse æstimem.

M. De Hondio quid fertur, an ipse se gessit quidem strenuè?

N. [*Quisquam*] dubitabit quid? Et est quisquam qui cum hæc audièrit, & cognorit, illi debitum non est ascripturus encomium? uno verbo, & sese præclarissime

[*Quidem certè*] pro saltem subiicitur, adhibetur autem cum res dubia antecedit. Cic. pro Quinct.

[*Quidem profecto*] verborum assertio affirmat Cic. Att. lib. 6

[*Quispiam*, incertum aliquem significat. Cic. pro Cluent.

[*Quispiam*] ut supra Cic. de Naz. Deor.

[*Quispiam*] ut supra, Cic. pro Quinct.

[*Quisquam*] occultam quantum cugendi vim habet, idemq; pene est ac nullus, ac sape in comparatione adhibetur.

[*Quisquam* in comparatione. Cic. 7. Ver.

[*Quisquam*] ut supra, Cic. Att.

[*Quisquam* longius interuenit cum interrogatione. Cic. pro lege Manilia,

rissimè gessit, & passim & ubique laudibus in Cœlam effertur.

[*Quisquam*] aliam cum is? N. [*Si quisquam*] est facilis, hic est. Et quo est suavior, eo majorem sibi ubique conciliat amicitiam. Non potero quin ut illius ingenium, & in rebus agendis insignem prudentiam valde admirer. Difficillima quæque singulari confidentia in se suscepit.

[*Quo hoc*] quo ea, pro tanto quædam. Gi 1. Off. [*quo*] absolute, cum comparativus. Cic. pro leg. Manilia. [*Quo*] pro ut, sæpe assumit [*idcirco*]. Cic. l. 1. At 17.

M. [*Quo*] difficiliora, [*hoc*] præclariora: [*quo*] difficiliora faciat, laboret indies. N. [*Quo*] facilius hæc probes [*idcirco*] ad antiquorum & recentiorum argumenta recurras.

Dialogus 91.

Omnibonus. Peredus.

O. CVr hinc temet recipisti Rus?

[*Quo minus*] dicitur o ut minus, id est, ne; sed fortè ceterum verbis jungitur. Cic. lib. 1. de Fin. P. Nihil impedit [*quo minus*] id quod maxime placeat facere possim. O. Cur in te Ieronimi causam, admodum perplexa cum fuerit ipsa, cum tanti oneris minimè compos sis, suscepisti?

[*Quo minus*] sæpe ut supatur pro quanto minus. Cic. pro Quin. ravi. Pered. [*Quo-minus*] ingenio possum, subsidio mihi diligentiam compari.

O. [*Non*

O. [*Non quo*] de tua mediocri quadam facultate dubitem; [*sed quia*] difficilimum in te sustines. [*Non quo*] de tua sedulitate dubitem, [*sed*] quod opus per magnum in te suscepisti, ut tibi serio perpendenti appareat. [*Non*] hæc dico [*quo*] ipse melius te hæc subire potuissim, [*sed ut*] hæc tibi memoriæ inculcem.

P. [*Quousq;* inquires?

O. [*Quoad*] tibi liquidò oculis tuis subiiciam, te aliis multis paralangis inferiore esse.

P. Hoc vix, aut ne vix quidem statuumdum esset. [*Quoad*] fui in urbe, omnes me ob sollicitudinem, legum peritiam, in rebus Prudentiam, plurimi fecerunt.

O. Ausculta. Facetus aliquando esse volo. Hucusque ironice dicta velim interpretere tu. Te Rus iterum brevi temet recepturum intellexi.

P. Immò quidem, id certò statui.

O. Non pratermittes [*quoad ejus*] facere poteris scribere ad me.

P. Quod imperas profecto libenter præstarem, at [*quomodo*] hæc fieri possint videri liceat, cum Tabellarii minus frequenter ad vos accedunt.

O. Male narras. [*Quomodo*] expectabam à te plures Epistolas aliquando!

P. Equidem frequentes ad te dedi litteras, [*Quomodo*] mihi relatum fuit

L

te

[*Non quo*] pro ad quod sepe adsciscit sed, [*sed quia*] [*sed quod*] Cic. lib. 12. ep. 17.

[*Non quo, sed*] ut sup. Cic. 1.6. ep. 4.

[*Non quo sed ut*] ut supra. Cic. 1.7. ep. 5.

[*Quoad*] refertur ad [*quousque*] & terminum plurimum; temporis loci, alterius rei declarat. Cic. Att. lib.

[*Quoad*] tempus significat. Cic. 2. Catil.

Admonitio.

Quando hoc, quoad illud, Latine dici non videtur. Sed, quod ad hoc spectat, quoad ad illud pertinet.

[*Quoad*] interdum adhibetur eius, elegancia gratia. Cic. Att. 1.10.

[*Quomodo*] adverbium ex quo & modo factum apparet. Ci. pro Rose.

[*Quomodo*] admirantia. Cic. Att. 1.7. Ep. 2.

[*Quomodo*] interdum pro ut, vel sicut. Cic. pro Rose Am.

te unas, te ceteras accepisse sperabam.

[*Quomodo*] *alias ad-*
fuisse [sic] *vel ita* Cic.
3. de Fin.

[*Quomodo ita*] *alias*
adsciscit Plant.

O. At jam, quantum in te situm est, mihi satisfacias, [*Quomodo*] animal sitibundum ad fontes aquarum, [sic] ego ad tuas literas.

P. [*Quo*] *in me* [*modo*] *vis esse*, [*ita*] quoad vires, futurus sum.

O. Quid de legibus Basileæ novissimè constitutis jam fertur?

[*Quomodo nunc*] *est*
pro pro ut nunc. Cic. 2
de Orat.

P. [*Quomodo nunc*] sunt pertimescenda veniunt, utpote quæ tot ambiguitatibus involutæ, adeo ut quamplurimæ hinc suboriantur necesse sit. Qui autem ibi legis-periti inveniuntur pro ipsis mordicus stant, affirmantes his omnia dubia quæ aliquando occurrant planè determinari. [*Quomodocunque*] suas assertiones probare tentent, illos redarguere non liceat.

[*Quomodocunque*] *est*
quocunque modo. Cic. 5
de Fin.

O. Quid dicitur de Classe: an nobis denuo bellum minatur?

[*Quoqueversus*, & *quo-*
quo versum, est *versus*
quemcumque; h. cum *Cæ-*
sar L. 1. de Bello civili.
[*Quoque versum*] ut su-
pra *Cæsar* L. 1. de bel-
lo civili.

P. Equidem nescio quid machinetur. Imperatoris jussu *Classem* [*quoquever-*
sus] demittunt: In urbis Marsiliæ Por-
tus Obsidione *rates quadruplices* [*quo-*
quo versum] *pedibus octoginta à regione*
Portus collocabant, cum magno obsec-
forum detrimento.

Dialog.

Dialogus 92.

Rhetius. Stanislaur.

R. [*Quorsum*] id de quo confabulati sumus alias nos inter nos casurum esset verebar. Classis Neapolim appulit, & strenuè illam oppugnat. Milites Navesque parabantur diu. [*Quorsum*] igitur hæc pertinent? An Bellum est nobis iterum sustinendum, & illud quidem exitiosum? Quis futurus esset excitus pertimui.

S. [*Quorsum*] tandem ista instat plebs; an non pax prius contracta fuit? ah parvi iudicii vulgus!

R. [*Quorsum*] inquam istuc? ne illos nimis arguas, pacem enim dissolutam fuisse minimè intellexerunt; nec illi solam temerè peccant, sed etiam & alii altioris gradus homines; qui prima facie de unaquaque re iudicium ferre ausi sunt: [*Quocirca*] ii quoquo modo videntur excusari posse. [*Quin*] taces? [*Quin*] continet vocem, iudicii tui indicem?

S. Tibi convenio: *Causa nihil est* [*quin*] dictis assentirem tuis.

[*Quorsum*] & *quorsus* facta sunt ex quo & versus, pro quo versus. Cic. Att. lib. 5.

[*Quorsum*] & *quorsus*, significat ad quem finis. Cic. de Amic.

[*Quorsum*] ut supra. Cic. l. de legib.

[*Quorsum*] ut supra. Cic. in Brut.

Admonitio.

Quorsus, & rarum est, & redoler antiquitatem. *Quorsum*, longè usitatus.

[*Quocirca*] videtur quasi circa quod. *V.* usurpatur autem pro *quomobrem*; Cic. pro Divin.

[*Quin*] Adverbium, dictum quasi quid non? Itaque pro *cur non usurpavi* solet cum interrogant. Terent. Andr. [*Quin*] ut supra Cic. pro Rab. Perd. [*Quin*] interdum usurpatur pro *quod non*, vel *quo minus*. Cic. pro Quinct.

Dialogus 93.

Tribirin. Valerius.

T. **C**alamitas gravis quidem, & Cilla in me miserum novissime supervenit.

[Quin] saepe iungitur cum verbis, dubito, praetermitto, p. sum, & aliis ejusmodi, ut, [non dubito quin] Cic. lib. 7. Ep. 1.

[Quin] cum [praetermitto] ut supra. Cic. 2 Phil.

V. [Non dubito] [quin] aequissimo animo hanc pertuleris.

T. Equidem nihil [praetermissi] quantum facere potui [quin] me à nimia istius meditatione avocarem, & p. nē ut videris confidere omnem tristitiam seposui. Maestitiae causam brevibus accipe, navem divitiis onustam, perdidi. Omnis Maeror à me longe discedat.

V. Cur jamdū ad me nullas dedisti literas?

[Quin] cum [possum] Cic. Att. 12.

Admonitio.

[Dubito] cum significat audere, iungitur cum infinitivo potius quā cum quibus cum significat dubitationem, infinitivum respicit apud Oratores, itaque non dicas [non dubito] te facturum, sed [quin] sis facturus siquidem praecedat negatio, alioquin adsciscit ut, verum, de, quod, aut aliquid ejusmodi. [Dubito] cum infinitivo quoque, ut [monere] in exemplo. Cic. 2. Acad. [Dubito] cum [quin] ut supra. Cic. de Senect.

T. Tabellarii reprehendendi sunt. Frequenter enim tibi scripsi. Immo non [possum quin] quotidie ad te literas mittam. Te hominem mihi amicissimum & aliquot annos minorem natu non [dubito monere] ut re prius minime perpensa amicum negligentiae accuses nunquam. Non [dubito quin] super his verbis me-

diteris,

diteris aliquando. *Nemo* amicorum meorum familiarum *fuit* [quin] me ad te literas misisse audierit frequentes sane & illas. [Quin etiam] *necesse fuit* cum amicitia nostra arctissima semper fuerit. Dixisti [quippe] & tu cum aliquando una essemus. *Fixa & statuta* sit amicitia nostra. Te literas à me non accipisse, totum ipsorum Tabellariorum incuria ascribendam est. Hæc quidem pluribus dixerim, *movens* [quippe] me verba tua; [quippe] qui Sinceritatem in te meam vindicarem. V. Cur non aderat *Turnebus* in convivio cum fratre.

T. Convivia cum fratre non inibat [quippe qui] ne in opidum quidem nisi perrarò veniret.

[Quin] usurpatur pro qui non, quod non, quod non Cic. 7. Ver.

Quin interdum usurpatur pro inquit.

[Quinetiam] pro immo etiam. Cic. de Amicitia.

[Quippe] idem fore est quod certo, & eodem modo etiam subicitur aut rejicitur in extremum. Cic. pro Mur.

[Quippe] per ironiam Cic. pro Mil.

[Quippe] interdum usurpatur pro ut puta.

Dialogus 94.

Ammonius. Budens. Lilius.

A. Aliquis aperite ostium.

B. Quid quæris? A. Patronum tuum convenirem. B. Ingredere.

L. [Quisquis est ille si modo est aliquis accedat. B. Adolescens quidam est qui paucis te vult.

L. [Quisquis] is est coram compare-

[Quisquis] est quicunque Cic. in Brut.

[Quisquis] ut sup. P].

Quid vis Amice.

B. De horologiis selectissimis te diligentissimè inquisivisse mihi relatum est, quorum unum mihi jam præ manibus habeo.

A. Annè tu horologarius es ?

B. Maximè, multis abhinc annis huic artificio addictus fui, & qui hanc rectè norint, me in eadem prævalere ingenuè fatentur. L. In quo [quisque] artificio excellit, in suo genere Roscius dici meretur. A Tertio [quoque] verbo me laudibus ornarunt. L. Et tu in te hæc tanquam vera attributa admisisti ?

[Quisque] idem est quod unusquisque post-poni autem solet pronomen aut nomen.

Cic. I. de Orat.

[Quisque] ut supra.

Cic. pro Rab.

Admonitio. Cum adest Pronomen, se suus, qui, Tertius, aut aliud eiusmodi, quisque præponi non solet, sed postponi, sic. [Se quisque] diligit, [Sui quisque] delectant, ut in exemplo.

[Quisque] si nihil tale invenitur ut supra dictum est, aut ejusmodi, liberius usurpatur.

Cic. I. de Nat. Deor.

[Quisque] sepe cum duobus superlativis.

Cic. de Senect.

[Quotus quisque] respicit illam numerum,

decimus quisque [centessimus quisque]

Cic. pro plane.

Decimus quisque est unus de decem [Centesimus quisque] unus de centis

simus quisque unus de milibus

ut tam. Liv. lib. II.

A. Maximè, quid ni non ? L. Nec mirum certè, Se [quisque] diligit. Sui [quemque] delectant. Præcellere est huiusmodi, quod nihil [in quoque] genere potest esse præstantius, si tu ex operariis primus es, cur Palma non tibi detur ? [Optimus quisque aqussimo] animo hac te merito insigniret. Ad hanc tuam perfectionem [centessimus quisque] vix pervenit, [Quotus] enim [quisque] horologarius est qui horologium in horas rectè indicandas facere potest ? [Centessimus quisque.] Cras mihi & illud dictum, & alia quæ confecisti huc afferas.

A. Tibi morem geram.

Dialogus.

Dialogus 95.

Ernestus, Feredus.

E. [*Quot*] fuere Medici consultores duci?

F. Decem: [*sodidem*] nec plures adnumero.

E. [*Quotus*] erat? *Bernard. H. Secundus.* E. [*Quotus*] autem *Robertus*?

H. Tertius. E. An [*quotusquisque*] eorum doctus? H. Promiscue inter illos evenit. E. Dic [*quotus*] esse velis si illi consultor iterum fieres. F. Tertius. F. Quoties illi unus è decem consultoribus fuisti tu.

F. [*Toties*] ac tu manum digitos tibi adnumeres. [*Quotiescunque*] Collegarum memoriam mihi recensco; [*toties*] admiratione quadam videor esse captus propter eorum quorundum audaciam; quippe qui cum omni arte medica vacui essent, his tamen interesse ausi sunt. [*Quoties*] id genus homines admiratus sum, cum eorum dicta apud me recordor. [*Quotiescunque*] me hæc citantem audires in chachinnum profulu te effunderes. [*Quotidie*] inter collegarum aliquos hæc ut ridicula memorantur. Passim suas ineptias, & [*quotidie magis*] effutire perseverant isti agyrtæ.

E. Quod

[*Quot*] refertur ad numerum, cui respondet tot vel [*sodidem*]. Cic. 3. de Orm.

[*Quotus*] ad numerum ordinantis, primus, secundus, tertius, &c. Ho. lib. 1. Ep. 3.

[*Quotus*] apud Cic. affertur quisque ut sit [*quotusquisque*] Cic.

[*Quotus*] ut supra.

[*Quoties*] est quod Barbari dicunt, quot vicibus, & refertur ad [*toties*] Cic. 1. de Orat.

[*Quotiescunque*] refertur ad [*toties*] Cic. pro Cluent.

[*Quoties*] interdum absolute ponitur. Cæsar. 1. de Bel Gall.

[*Quotiescunque*] interdum absolute ponitur. Cic. pro Sext.

[*Quotidie*] est singulis diebus. Cic. 1. de Fin.

[*Quotidie magis*] quotidie plus, idem quod in dies magis. Cic. 1.6.

[Quotidie plus] ut supra. Cic. ad Q. Fr. li. 3.

[Quotidie] etiam inus-
guat cum aliis compara-
tivis. Cic. Att. li. 5.

[Quotidie] ut supra.
Cic. lib. 6. ep.

E. Quod scripsisti te à magno He-
truria duce [quotidie] plus diligere immor-
taliter gavissus sum. F. De omnibus quæ
sive ad me sive ad te spectare videntur,
per litteras [quotidie] vel potius in singu-
los dies, [longiores] quidem & illas te
[certiorem] faciam. Quo animo fratris
sui mortem fert illustrissimus Dux.

E. Primum quidem illam graviter
sustinuit; jam autem illam [quotidie]
remissius & moderatius perfert.

Dialogus. 96.

Galatensis. Haslerus.

[Quousque] non solum
ad locum, sed sapius ad
tempus refertur. Cic.
pro Catil.

[Quousque] ut supra.
Cic. pro Plane.

[Reliquum est] idem
est quod restat cum [ut]
invenitur. [Reliquum
est] cum [Ne] Cic. ad
Q. Fr. lib. 1. Ep. 1.

[Reliquum est ne] Cic.
1. 9. Ep. 16.

[Restat] cum [ut].
Cic. 1. 1. cad.

[Reliquum est] ab solu-
to. Cic. 1. 14. Ep.

G. [Quousque] tandem abutere
patientia mea?

H. Multa hodie me impediverunt quo-
minus citius reverti possem.

G. [Quousque] ista dices? ac si hæc à
te indies non fierent. Multis tibi quidem
super hac re alias animum meum aperui.
[Reliquum est ut] te serio in tui recipi-
entiam iterum admoneam. [Reliquum]
inquam [est ne] quid dehinc stulte, ne
quid temere facias, diquidem te posthac
perseverare videro, actum est de te.
[Restat ut] monitis istis ingenuè respon-
deas. Si aliter feceris, [reliquum est]
quod

quod mox hinc te recipias.

H. Quod ipse respondeam jam [*relinquitur*]. Brevis equidem mancipium me tibi futurum diligens spondeo. [*Quod reliquum est*] penes te iudicium sit. Hinc [*de reliquo*] si tuo hospitio & gratis me dignum inveneris, ne me dederas; sin aliter, me amandes velim.

G. [*Satis*] est quod dixisti.

[*Relinquitur*] pro reliquam est nequaquam usurpatur. Cic. pro Flac.

[*Quod reliquum est*] idem est quod de reliquo. Cic. 1. 80. Ep. 10.

[*De reliquo*] Cic. 1. 13. ep. penultima.

[*Satis*] abscindit, non est idem quod valde, sed sat est, & sufficit. Cic. a Phil.

Dialogus. 97.

Intrens. Lelins.

I. **Q**uod est ille quem toties, totque encomiis exulisti.

L. Is scientiâ Mathematica insigniter imbutus: cum Latinis literis tum Græcis [*satis eruditus*]; & quod rei caput; is vir bonus profecto est.

I. [*Satis mirari*] non queo aliorum ingenium qui vix unquam, nescio præ quâ invidiâ Doctrinarum attributa aliis dignè ascribunt.

L. Hunc laudare pro dignitate nemo [*satis commodè*] posset.

I. Cum hæc dixeris tu, [*Satis superque*] habeo quod mihi satisfaciat, tuis enim testimoniis, minimis quamvis, plane acquiesco. Cuiusvis alterius verba nullate-

nus

Admonitio.

Satis, non est idem quod valde, sed quod sat est, et sufficit, & absolute, & cum nominibus, & cum verbis, & Adverbis invenitur.

[*Satis*], ut supra cum nomine. Cic. in Brut.

[*Satis*] ut supra cum verbo. Cic. Att. lib. 10.

[*Satis*] ut supra cum adverbis. Cic. pro Rose.

[*Satis superque*] est *satis*, & *plusquam satis*. Cic. pro Rose.

[scilicet] dictum quasi
scilicet, id est putatur
pro ceri, aut videlicet.
Cic. 1. 10. ep. 26.

[scilicet] per forum.
Cic. Att. 1. 13. ex Ter.

[Secus] idem est quod aliter.
Cic. in Bruc.

[Secus] pro modo inter-
dum urgendi vim habet
Cic. post reditum.

Sape [secus] adiscis
[ac] Cic. pro Plane.

[Secus] saepe adiscite
[ac si] Cic. pro Mur.

[Secus] saepe adiscit
[aliquis] Cic. in Orat.

[Secus] saepe adiscit
[Quam] Cic. lib. 6.

Ep. 2.

Admonitio.

Non secus ac, usurpa-
tur insequente Con-
sonante. Non secus
atque insequente Vo-
cali; non secus quam
tum insequente con-
sonante, tum inse-
quente vocali. [Secundum] Prepositio, à secus, vel sequor ducta est. Pro-
prie autem est prae. Cic. Att. lib. 9.

[Secundum] ple-umq;
pro rati usurpatur. Cic.
1. de Orat.

nus me moverent: [scilicet] tu is es, cu-
jus iudicium mihi instar omnium est.

L. Idem populus curat [scilicet.] Sed
verbis absit iactantia. Quamplurimi è
optimatibus me magni aestimant, & me
doctum esse pradicant. Nemo dicit [se-
cus] mihi met autem aliter videor. Rectè,
[secus] penes te, una cum aliis eruditis
iudicium esto.

I. Tuum honorem non [secus ac] me-
um tueri volo. Si aliter audivero non [se-
cus ac si] meus esses frater te vindicabo.
At aliquanto [secus atque] alii faciunt,
qui in aliorum gratiam nimis tepidè se
gerunt. In summa, mihi erit maxima cu-
ra ne quid dicatur de te [Secus quam]
dignitas tua fert, quippè qui te apprimè
novi. Qui autem sit quod alias mihi
dixeris te me investigare non potuisse. Si
[secundum] Plateam Martiam ad me
ire capisses, ut alias te docui non potuisti
me non invenisse.

L. Memoria mihi admodum est la-
bilis adeo [secundum] hunc diem vix re-
cordor. I. Omnes studiosi memoriam
suam increpant, cum omnes doctrinæ
obtinendas statim esse sibi persuadeant.

Dialogus

Dialogus 98.

Melinus, Nardinus.

M. **I**llum audiui, is est cui in oratoris perfectione nihil deesse videtur. Non enim solum conceptis traditis; sed etiam in actione, [secundum] vocem, vultus valet, adeo ut illum inter huius temporis Rhetores non immerito facile principem esse annumerandum censeam.

N. Quid de Rhetoribus verba facis? Cur nudius-quartus te non viderim?

M. Velim me excusatum habeas. [secundum] te nihil est amicis solitudine, hinc est.

N. Tē equidem avidē expectavi. [Si] te in germani fratris dilexi loco debuisses venisse. [1 Nescio an] ignoscendum sit tibi. [2 Haud scio an] rectē dixerim. Solitudinem te solum excepisse non crediderim. Magni momenti negotia te forsan impedierunt. Illud vero quæro, an pauca tibi negotia, & illa levi, an quamplurima, & illa graviora præ manibus habuisti. [Dubitavi] Roma [ne] esses [an] profectus aliquo. [Ego] quotidie Tabellarios vestros expectavi, qui [si] venissent fuisset certior quid mihi de te sperandum esset.

M. An vis paucis? Multis negotiis im-

[Secundum] septuagesimatur pro post, id est secundo loco. Cic. in Orat.

[Secundum] ut supra. Cic. Att. l. 1. a. Coniunctio [Si] ut a vulgato usu discenda. mus, interdum usurpatur pro quandoquidem. Ter. Andr.

Admonitio.

Velim scire, nescio haud scio, quæro, dubito, & alia eiusmodi nisi præcedat negatio, pro si, requirunt An, ne, utrum, numquid.

[1 Nescio an] Cic. l. b. 11. Ep.

[2 Haud scio an] Cic. 3. de Fin.

[Dubitavi] Cic. l. 7. ep. 6.

[Si] eleganter præponitur, ut in his præcipue ponitur. Cic. l. 14. Ep. 1.

implicitus fui certè quidem hinc nulla
 causa est cur mihi succenseas. Adeo his
 exceptus fui ut semel solum curis pro
 tempore valedixerim. Quatuordecem
 invitati domum huc accesserimus. [Si]
vocasset ad cenam summos viros nimium
obsonasset, quippe qui admodum fuit
 lautus. [Si] non par pari illi aliquando
 referre potero, [tamen] quoad per me
 fieri potest, illum splendide excipere co-
 nabor. [Si] hospes liberalis uspiam re-
 peritur, [profecto] is est ex iis unius quod
 si omnia illi successissent opiparam magis
 habuissemus certam, ego [vero] si fieri
 commodè potuisset nunquam quidem
 huic simili adessem, illius tamen in vos
 Benevolentia hinc clare elucet. [si] *nulla*
res inter quamplurimas amicitiam con-
ciliat & conservet hæc una [certè]
est.

[Si] *interdum pro stili-*
fi. Plaut. Merc.

[Si] *numquam ad-*
fectus [tamen] vel pro-
fecto, vel vero, vel certe,
vel aliquid ejusmodi.
Cic. de Sen.

[Si] *cum profecto* Cic.
de Pato.

[Si] *cum [vero]* Cic.
l. 7. ep. 33.

[Si] *cum [certè]* Cic.
At l. 4 ep. 36.

Dialogus 99.

Oferius. Pulverinus.

O. **D**Vo illi fratres qui ad sancti
 Petri ædes habitant, captum
 latronem dimisserunt.

P. Parum prudenter factum quidem
 certe. [Si minus] *supplicio affici, [at]*
custodiri

[Si minus] *pro si non*
sumus [vel certe] [At] TA-
men, ut tamen, &c. sic.
Cic. 7. Ver.

custodiri oportebat, ne malè agendo in aliorum grave detrimentum, & sui ipsius perditione pertinaciter perseveret. [Si minus] semetiplos curarint, [tamen] non possum non illos reprehendere quod nefarium istum boni publici saltem causâ prosequuti non sin. Verba mea [si minus] propitiatoria, [at] unusquisque iudicio probatissima [tamen.]

[Si minus] ut supra, cum [tamen] Cic. 1.94 ep. 17.

[Si minus] ut supra cum [tamen] Cic. 1.2. Ep. 3.

O. Quod de latrone bene speraverint concedas velim.

P. [Si minus] rectè: quid tum potest? Si eo fuissent iudicio ac sunt alii quamplurimi, neutiquam hæc fecissent.

[Si minus] abs. utd. Cic. pro Sylla.

O. Ajunt illum amicos sibi alios conciliasse frequentes.

P. Si non condignas illi pœnas inflige-
re potuerunt, aliquæ saltem promovenda fuissent, cum *si magnus* sit nebulo, [si non] *maximus*.

[Si non] pro si minus, barbarum non est, si rectè adhibeatur. Cic. 2. de Orat.

O. De his hætenus. De injuriis novissimè mihi illatis audivistine uspiam?

P. Nuspiam certè.

O. Fere succumbo. Penes mihi vix lum.

P. Quid rei? quicquid illud sit, [Si non] *æquo animo*, [at] *fortis ferat*: cum *spe*, [si non] *optima* [at] *aliqua* [tamen] omnia insperatò, auspicato tamen tibi tandem succedant. Prudenter quidem mihi consulis,

[Si non] pro si minus, assumit [at] assumit certa, at certè, at saltem. Cic. 1.6. Ep. 17.

[Si non] ut supra, cum [tamen] Cic. 1.9. ep. 6.

P. Quam

[Si non] cum [attamen] ut supra. Cic. 2. de Orat.

[Si non] cum [et] Cic. At. Li.

[Si non] cum [At certe] Cic. Li. 6. Ep. 17.

[Si non] cum [at saltem] Cic. I. 9. Ep. 8.

Admonitio.

Cum, sequitur: at, certe, vel aliquid ejusmodi, non usurpatur nisi, sed si non, vel si minus

[Si maxime] comendatus est. Cic. pro Quin.

[Si nihil aliud] pro si non aliud, dici solet. Cic. 3. Ver.

[Si quisquam] adsciscit [proficiscitur] aut aliud hujusmodi. Cic. I. 15. ep. 4.

[Si queris] Usurpari solet in iis rebus, quas scire, ad eum quicum agitur, non magis pertinere. Cic. I. 7. Ep. 2.

[Siquidem] idem est quod quandoquidem. Cic. I. Tule.

P. Quam sperare [si] statim [non] poteris tibi adsciscere, [attamen] ratione dictante te brevi acquisiturum sperem.

O. [Si non] plus ingenio & multis iisque variis experimentis miles factus esses quam ego [certè] sum, horum malitias timeres magis. Putaram aliquando [si non] tota causa mihi successivè accessura esset, [at certe] majorem partem pro me judicatum iri. Quomodoque jam sese res habeat, utinam [si non] mihi secundum, [at saltem] expeditum fieret judicium, quippe qui moræ admodum impatiens sim. In subsidium adsciscas mihi Bembum.

P. Ipse parè nihil in hac re præstare potest [si maxime] velit, utpote qui illis odio habetur.

O. Quid refert? Immo forsàn eo melius est. [Si nihil aliud] mecum saltem comparet, fieri potest ut hinc animus iis deiciatur.

P. [Si quisquam] fuerit unquam perplexus in id genus causa, ego [proficiscor] sum. Omnem moverem lapidem, ut è Venantium Laqueis me quam dextrè vendicarem. Cur hæc dicam omnino [si queris] multos me habere inimicos velim accipias, qui me pœnitur suppresserè omni conatu machinantur. Fieri apud me non potest quin timeam. [Siquidem] solenne iis est quos odio habent illos quoad

quoad vires omnino destruere. O *l* *for-*
tinatam Rempublicam [*siquidem*] hanc
 perditorum *sentinam* eieceris. Tu [*si*]
 modo fueris Roma cum causa agitur (vix
 enim puto) [*sin*] es, tuum praesidium mi-
 rum quidem in modum efflagito, [*si*]
 mihi amicus esse [*velis*] te adfuturum
 mihi spondeas, mihi assulturum : [*sin*
autem] nolis, actum est de me. Nullius
 consilio & dexteritate magis exoptarem,
 qui in rebus sapienter consultandis &
 prudenter agendis nulli secundus es. Si
 ita vis, omnia faciliora : [*sin aliter*] de-
 ficiam in via. Si hoc in te susceperis,
 mihi pergratissimum quidem feceris, &
 te adjuvante, fieri potest unicum. [*sin*
minus] omnem in posterum deponam
 spem.

[*Siquidem*] pro *si* tam
 Cic. Gatil.

[*Sin*] est *sed si*, & *sape*
ponitur post [*si*] Cic.
 Att. 13.

[*sin*] cum *substituitur*,
sape adfiscis autem,
interdum minus, aut a-
liiter. Cic. Att. 10.

[*Sin*] cum [*aliter*, ut
 supra, Cic. Li. ep. 14.

[*sin*] cum [*minus*] ut
 supra, Cic. ad Q. Fr. 1.2
 Ep. 10.

O. Adero, & tibi subsidio futurus sum,
 si ullatenus in me situm sit.

Dialogus. 100.

Rhetor. Sotus.

R. *N*ihil mihi magis placuit tua di-
 ligentia, [*sive*] aptius dicam,
 solertissima tua in rebus agendis dexte-
 ritate. Quinimmo semper vincis. [*Sive*]
 hae tua diligentia verè successus causa
 assignetur,

[*Sive*] ex *si* & *ve* en-
 eliticis constitutum, in-
 terdum *semel ponitur*.
 Cic. Att. lib.

[*Sive*] alias *hic*, & *sape*
ponitur. Cic. ad Q.
 Fr. 1.1.

assignetur, [*sive*] ingenium tuum una cum doctrina tuâ, sive amicorum tuorum subsidium me latet. Adversarii tui [*sive*] in eorum causam oratores præstantissimos adhibuerint, [*sive non* ;] finem tu tamen tuum feliciter adeptus fuisses. *Quemadmodum* suprema vis, [*sen*] debiles [*sen*] fortes evincit, ita tu dotibus tuis, & amicorum frequentia excellis, & prævalet.

S. Cur me tot laudibus insignias nescio, cum me tanti non esse novi.

R. [*Sive*] ego taceo, [*sen*] loquor scio scire te. Immo te huiusmodi esse virum, quem equidem hucusque rudi quodam modo depinxi. O ! fortunatum hominem qui id genus amicas, [*sen*] potius virtutes habes. Absque enim hisce tuis dotibus, amicorum tuorum subsidium parum tibi conferret. Negotia [*sic*] expedis, tantâ inquam facilitate, [*ut si*] nihil præne dixerim ageres. Diu est quod te observârim, & admiratione quadam suspexerim litium earum quæ tibi commendatæ fuere processus memoriæ reconditos teneo, quos quidem aliquando [*sic*] avidè arripui [*quasi*] diuturnam sitim explere cupiens. Quidam jam in me litigat : quis causam meam defendat nescio nisi hanc tu in te benigne suscipias.

S. Nulli Officio tibi defuturus sum.

R. Hoc

[*Sive*] [*sive non*]
Cic. de Fato.

[*sen*] ex sive contra-
ctum est, ac sive utra-
que. Cic. pro Quinct.

[*sen*] cum [*sive*]
Plaut. Stich.

[*sen*] interdum semel
ponitur. Ci. pro Quin.
Sicut, sæpè similitudi-
nem declarat.

[*sic*] cum [*ut si*] Cic.
l. 1. Ep. 4.

[*sic*] cum [*quasi*] Cic.
de Sen.

R. Hoc negotii [sic] velim curas [ut] [Sic] cum [ut] ut
si res esset tua. Ipse quidem adesse non supra. Cic. lib. 2. Ep. 4.
potero.

S. Nihil refert; [sic] fecero [tan-] [Sic] cum [tanquam]
quam] tibi amicissimum. Ne dubites Cic. l. Ep.
quin in tuam causam admodum sollici-
tus sim futurus.

R. Id mihi [sic] erit gratum, [ut] [Sic] ut alias est, adea-
gratius esse nihil possit. [Sic] quosque ut Cic. l. 17 Ep. 11.
tracturus sum [quemadmodum] à qui- [Sic] cum [quemad-
busque sum provocatus. [Sic] omnia or modum] pro ita ut si ut
dinaturus sum [ne] quis error sanè ir- sic ne, ne quidem. Cic.
repat. [Sic] à juvene hisce in actioni- post reditum ad Qui-
bus instructus fui. [ut ne] ulli [quidem] rhen.
cedam. [Sic] cum [ne] Cic. 1. 1
Epist. 6.

S. Causam hanc meam tibi deferam [Sic] cum [ut ne qui-
eras scripto, & quoad potero illam clarè dem] Cic. pro Quinct.

Dialogus 101.

Tallens. Vespasianus.

T. DE prælio, & Imperialium de-
victione à Suecorum Rege
quicquam accepisti?

V. Plurima quidem, at variè referun-
tur. Hinc enim & inde opiniones depro-
muntur admodum dissentaneæ. Illa qua
aliis [sic] aliis [secus], nec uno modo

M

traduntur

[Sic] cum [secus] in
terdum adferuntur, pro
ita, abt. r. Cic. 2. de
legib.

[*sic sum*] pro *sic* valē-
ta saluti sum; eganter
dicitur. Cic. pro Rulo.

[*sicut*] cūi cōfiliūm
est ex *sic* & ut, pūpa
tur interdum pro *sim-*
plici ut, & adfūcti [*i*
ti] it. m. 14. Cic. pro
Mili

[*itaque*] cum [*item*. Cic
pro Quinct.

[*itaque*] cum [*itaque*. Cic.
pro Cluent. initio.

[*Non ita*] cum [*sed*
ut] Cic. de Amic.

[*Sicut*] absolute inter-
dum ponitur. Cic. ad
Q. Fab. 1. Ep. 1.

tradantur. [*Falsa*] mihi esse videntur.
[*Sic est*] vulgus ex veritate panca, ex o-
pinione multa existimat. Referentes his
utuntur verbis. [*Sicut*] exposui, [*ita*]
gesta sunt.

V. [*Sicut*] tu summē veritatem co-
luisti: [*item*] & ipse. [*Sicut*] aliis in
rebus parum firmamenti & parum viri-
um huiusmodi variaz opiniones habent:
[*sic*] in hac re potissimum: nihil enim qd.
de devotione fertur ullatenus credo.

T. [*Non sicut*] vulgus, [*sed ut*]
prudentes solent, ita in uniuscujusque re
decernendum esset.

V. Cum omnia clarē [*sicut*] unicui-
que fidem adhibenti esse debent, aliter
atque aliter hęc apparebunt.

Dialogus 102.

Andr. at. Bartolus.

[*Sicubi*] sēpe quēdā
inter se pōnunt vel
dēvō cōfiliū pōnunt
pōnunt dēvō.
Nō pōnunt cōfiliū
pōnunt dēvō, [*ut*]
anquam.

[*Sicubi*] quēdā
pōnunt dēvō, [*ut*]
anquam. Cic. 1. de Nat. deor.
[*Similiter*] cūi atque
Cic. 2. Phil.

A. **D**Vo vidi equos adeo [*simi-*
les ut] vix quidem interlin-
gui potuissent.

B. [*Similiter*] facis [*ac*] fecit Ber-
nardus; mihi infalutato tabulas narravit;
illum reprehendi; neque verō illum [*si-*
militer atque] ipsum commotum esse
vidi.

vidi. Defendere conatus est, inter amicos ceremonias requiri nullas. [*Similiter*] loquutus est [*ut*] si probaret indifferetum quiddam esse. Tribus horis [*simul*] eramus altercantes; voce, gestu, [*simul cum*] argumentis de comitate valde contendì.

A. Quis tandem finis?

B. Apertissimè illum vici. [*Simul*] veritatem agnovit, & [*simul*] semetipsum pertinaciæ redarguit. A. Utinam vestræ altercationi interfuissem; forsàn illum ab omni errore planè vindicasset. At quo iam iturus es tu?

B. Rus me quamprimùm conféro.

A. In quem finem tam cito hinc discedis?

B. Cras horâ tertiâ pomeridianâ cœnula mea agitur. Bartol. [*Simul*] quid iudicetur scribas ad me.

Andreas. [*Simul ac*] potero tibi non deero. [*Simul ac primum*] comicia expediverint te per literas certiorẽ faciam.

B. Quas ego [*simulatque*] recepero ad te statim properabo. [*Simul*] atque amico quidpiam acciderit, accedit amicus, [*ut*] ei aut congratuletur aut cum eodem condoleat. Illico inquam tibi occurrã. [*Simul*] atque de illa re intellexero, [*continuo*] me in iter accingam. [*Simul*] & illud cogita quid vis adferam tecum. Sive aliud quidpiam vis

M 2 scribas?

[*Similiter*] cum [*ut*] Cic. 1. A. ffic.

[*Simul*] est quoddam, aut prout Cic. Att. 1.

[*Simul*] ap. s. s. d. offamini [*cum*] Cic. pro Lio.

[*Simul*] interdum iteratur, Liv. 1. c.

[*Simul*] pro simul ac, s. p. ut arguitur, prout m. s. s. de brevitate causæ. Cic. 1. 2. ep. 5.

[*Simul*] ple. unq. ut sumi [*ac*] ac primum, atque, ut Cic. lib. 1. de Nat. Deor.

[*Simul*] cum [*ac*] primum Cic. 1. Ver.

[*Simul*] cum [*atque*] Cic. pro Holo. Att. 2.

[*Simul*] cum [*ut*] Cic. Att. 1. 10. Ep. 4.

[*Simul*] interdum ad maiorem ritum, item significatam, adicitur statim [*continuo*] illico, aut aliquid ejusmodi. Cic. lib. 1. 6. Ep. 16.

[*Simul*] interdum s. p. ut pro diutius Cic. ad Q. Fr. 1. 1. ep. 1.

scribas? A. Tibi morem geram.

B. Novistine tu quid ab hinc anno contigit, quod quibu'dam aliquid miri videbatur in se continere. B. Minimè.

A. Nec quid hinc temianno, quod me etiam quasi in stuporem conjecerit?

B. Nequaquam. A. [simul] hoc nescis? Alio tempore hæc tibi referam.

[simul] in eodem affe-
ctus pro iam, Cicero
B].

Dialogus. 103.

Cosmus, Darus.

[simul] interdum af-
fectum? [Quod] Cicero
1. Ep. 7.

[simul] interdum affe-
ctum? [Quod] S. I. C. 11.
[Simul] hinc dum affe-
ctum? Cicero 2. Ver
[simul] in eodem affe-
ctum? [Quod] S. I. C. 11.
[Sed] dictum est
quod iudicis, sed af-
fectum? [Quod] S. I. C. 11.
[Sed] dictum est
quod iudicis, sed af-
fectum? Cicero Att. lib. 7.

[Statim] hinc statim
Cicero Att. lib. 7.
[Statim] ut statim
Cicero Att. lib. 7.

C. Miris te quisque laudibus ef-
fert, [simul quod] video ni-
hil præ meritis tibi ascribunt. Primum ob
eruditionem, deinde ob tuam dicendi fa-
cultatem, [simul quia] devotus es: hinc
est quod te extollant. [simul ne] hæc ip-
se observârim, non potui non iis & con-
venire & gaudio affici. [simul ne] me
adulatorem agere censeas. Si veritatem
proloquor, irreprehensibilis evadam.
Me semper et ingenuum novisti: nec jam
iudicium tuum aliter [sodes] de me te-
ras.

D. A sermonis tui exordio suspica-
bar [statim] ne me laudibus oneraturus
esses, & quæ ad me nullatenus spectent.
[statim ne] primam periodum absolve-
ris,

ris, plura & plura mihi attributa subsequi pertimescebam. Desine super his plura dicere.

C. Sileo. At cum rus jam discessurus, & ibi aliquandiu moraturus; obsecro ut super Negotiis meis literas, frequentes quidem & illas, à te accipiam.

D. Ego ad te [statim] habeam quod scribam [simul ut] Curionem videro & convenero. [statim] inquam hæc statua [simul ac] advenerit is, ille homo qui [sub] terra habitans nullum sibi parem habet.

C. Cur illum tantum laudibus extollis?

D. Ego [sub] quod rectè noverim, nec judicare, nec loqui unquam possem. [Sub] tertium diem Mensis Maii illum conveni, Quæ ad te ullatenus spectare viderentur tunc temporis verbis quidem clarissimis aperui. Literas ipse eodem tempore aliquo transmissis accepit: [sub] eas literas recitata fuere tue, quæ [*sub] decimam horam matutinam perleceat. [*sub] sextam horam pomeridianam pervenit Tabellarius qui responsorias expetivit à me. At illum amandavi. [*Sub quindecim] post dies illum iterum alloquutus sum: progressum insignem in tui causam facile deprehendi. [Sub idem tempus] venit Robertus utrisque nostri amicissimus. [sub divo] diu fuit, & mul-

[Statim] interdum as-
simis [simul ut] Cic.
A. 1. 10.

[Statim] interdum as-
sumit [simul ac]

[Sub] prepositio, con-
trarium habet supra.
Cic. 1. de Nat. Deor.

[Sub] ut supra. Cic. 1
Phil.

[Sub] usuratur sepe
pro secundum, id est, sta-
tum post. Cic. ad Q. Fr.
lib. 1. ep. 2

[Sub] usuratur sepe
pro statim post. Cic. lin.
10. Ep. 16.

[*Sub] lucem. [*Sub]
noctem. [*Sub] ves-
peram. est incipere
lucem, noctem, vespere Liv.
liv. 9. * Caesar. 1. 1. de
Bel. Civil. * Caesar.
1. 2. de Bel. Gal.

[Sub idem tempus] est
per idem tempus,
Liv. 1.

Sub divo, vel [sub divo]
est sub caelo, vel aere.

[*sub die*] ut supra Cic.
3. Ver.

ta pertulit una cum suo confocio, qui
[*sub die*] itidem eadem frigora susti-
nuit,

Dialogus 104.

Enmedius, Sanctorini.

E. **A**Liqui Magis doctrinæ igna-
ri, illam non posse sciri astru-

*Sub aspectum cadere, est
appci posse, sub sensu
conari, sciri posse.*
Cic de Univer.
[*sub intelligentiam*]
[*cadere*] Cic de uni-
vers.

ere conantur: perspicuis tamen argu-
mentis fateri compulsi sunt, illam [*sub
intelligentiam*] cadere. Rectè discernere
[*sub iudicium*] Sapientis est.

[*Sub iudicium*] sapien-
tis. Cic. l. de Fin.
[*Sub apellum & ta-
llum cadere*] Col. de
Univer.

S. Immo sunt etiam & alii qui Cœ-
lum [*sub aspectum*] & [*tallum cadere*]
asseverant.

[*Sub se facere*]
Cic. Acad.
[*subter*] contrarium
ha. corrupta Cic. lib. 1.
de Ont.

E. Non desiderantur qui Plane tarum
motum [*sub sensum cadere*] profitentur.
Quidam qui omnia hæc quæ supra &
[*subter*] sunt unum esse dixerit. Quid
si Lunam è viminibus contextam esse
quidam sibi fingat: an audiendus.

[*Subter*] ut supra, Cic.
l. de Repub.
[*subter*] ut supra Cic.
3. l. ult.

S. Nec minus ineptè Solem [*subter*]
mediam serè Regionem locum obtinere
hallucinantur quamplurimi. E. Nec mi-
rum, quippe qui Scientiarum sint nescii.

Admonitio.
Subter idem signifi-
cat ut subter, sed ab-
solute ultrapar. l. l.

S. Eorum discursus nulla innituntur
fundamenti: attamen [*subter*] se ha-
bent aliorum iudicia.

E. Apud

E. Apud se hos relinquamus insulos quibus nec Doctrina nec ingenium inest. Quid jam meditantur cives cum tantæ terræ cumulum fecerint?

S. Sancitum est iis, cuiusdam antiqui statuam [*super*] illum terræ cumulum erigere. Hæc [*super*] re & de quoque modo magna quidem disceptatio orta fuit, tandem autem iis decretum quod vocabula hæc sub marmore insculperentur.

[*Supra*] Lunam sunt omnia æterna.

E. Hæc autem inscriptione quid sibi volunt? S. Nimirum, quod quamvis quoad nos è materia scilicet tenacissima conflata sit hæc statua, illam tamen fore perituram. Si sol admodum resplendens & relucens [*supra*] impositus erit, verbo hoc adscripto: *Incorruptibile*. E. Itane vero? S. Illa quæ [*supra*] dixi vera quidem esse tibi spondeo.

E. Itineri longo, hyemali & illi, sese commisit Ganjavus. Non poterit non magnis exponi periculis tam vitæ quam sanitatis. Quid eveniat nobis absconditum?

S. Ne timeas. Corpus illi patiens inedia, alboris, vigilia, [*supra quam*] cuiq; credibile est; adeo ut [*nihil supra*] possit esse.

[*super*] contrarium fore habet sub, in sub us. Cic. lib. 1 de leg. [*Super*] interdum usurpatur pro *prope*. Cic. Att. lib. 5.

[*Super*] contrarium habet sub, subter, aut infer. Cic. lib. 1 de repub. [*Supra*] præcisa Cic. lib. 2 de Divin.

[*Supra*] nunquam pro ante usurpatur. Cic. 2 de Orat.

Admonitio.

Superius dixi, & alia huiusmodi inusitata sunt, ac fortasse barbaræ: pro quibus illa sunt in usum ante dixi, scilicet ipsa.

[*Supra*] interdum adpositum [*quam*]. Cic. Catil.

[*Nihil supra*] Cic. lib. 1. 14. E. 11.

Dialog.

Dialogus 105

Menelaus, Nerinus.

M. Vid fir de Galbo.

QN. Hic ære alieno oppressus discessit, & furtim. **M.** Itane? *visa quidem alias illi [talis] (uit, vel fortuna, vel gloria [ut] nihil posset accedere.* Et sese tandem tam miserè perdidit? Caveas dehinc tibi: illum enim nefariis quibusdam associatum fuisse compertum est.

N. Quid plura mihi confulis !

M. [*Talem*] te esse oportet [*quis*] primum te ab impiorum Civium societate sejungas. En tibi exemplum. Si hoc præstes, non dubito quin omnia tibi rectè succedant. Alias illi honos [*talis*] datus fuit [*ac*] paucis, quinimmo in Senatorum numerum evehctus fuit [*Talis*] fuit [*atque*] iam Peredus, qui sanè in dignitatis summo gradu versatur. [*Talis*] is est [*qualis*] esse conveniret. Non equidem quod illi accidit *divinavi*, sed [*tale aliquod*] *putavi fore*. *Vix* [*talis*] *dignitate præditus* in nihilum iam quidem reductus est, & hominum risui expositus. Nobilis quidam Carthagenensis idem cucurrit stadium

N. Ne te inturbem. [*Tam*] *sum amicus ei civitati* [*quam*] *qui maxime* t
cujus

[Talia] sepe offundit
[ut] vel qu. Cac. de
Amicizia.

[Tali] cum [qui] ut
supra, Cic. l. no. Ep. 6.

[Tolu] cum [ac.] Cic.
Va in.

[Tals] cum [atque]
Teien, Pharm.

[Tolu] monomergem
auf. if. r [Tolu] C. r.
li. 2 (ffic.

(198) intervalum addi
 tur quid am, aut (al-
 quid) 1Cic. Att. 1,6

[T'a'u] *abaisse, Cic.*
proclutus

[T_{em}] plerumque af-
fuit (qu_{em}) & am-
p_{er} laudem incl.
Cic. 5 Ep. 2.

Cujus felicitatem non [*tam*] pro me [*quam*] pro omnibus in illa vrbe degentibus vehementer exopto.

in aliis rum,rum,&,& vel,vcl; itaque non dices,declamas, ac tam Latine,quam Græcè; sed nam Latine, cum Græcè.

M. Ne mihi succenseas quod tibi consulere ausus fuerim: Benevolentia in te mea mihi calcar fuit. Et scias me [*tam*] te diligere,[*quam si*] mihi frater esses.

[*Tam*] ut supra, cum [*quam*.] Cic. l. 13. l. 3.

Admonitio.

In comparationibus tam quam usurpatur

[*Tam*] non utrumque assumit [*quam si*] Cic. l. 16. Ep. 1.

Dialogus 106.

Odius. Pererius.

O. **V**T audio, imposuisti mihi me te circumvenisse, cum Prædium non à te longè dissitum emissem, & inde perturbari visus fuisti. Ah! minime me cognovisti tu. Non essem [*tam*] inurbanus, ac penè inhumanius [*ut*] ego cograveter quod te cupere sentirem. Nunquam eram [*tam*] mihi addictus [*ut ne*] tibi cederem.

Admonitio.

Tam,quam, fere nominibus,& participiis adhibentur; interdum etiam verbis; nimirum cum comparatio quædam, aut similitudo significatur. Et sanè, tam & quam, advertitæ sunt similitudinis, significant enim, æquè

ac. Quod si nulla appareat comparatio, aut similitudo, tantum, quam uti usurpari solet cum verbis. [*Tam*] sepe adhibetur [*ut*] Cic. 2. de Orat. [*tam*] tam [*ut ut*] scilicet, Cic. pro Sext.

P. Tuis dictis acquiesco: ne plura movas.

O. At qui potuit tandem esse tui negotii processus? *Non puto* [tam] expedivisse negotium tuum [ut non] habueris aliquid mora. Multa tibi forsitan de venditoris jure insurrexerunt dubia.

P. Legis-perium consului.

[Tam] non raro pro ut, recipit [qui] Cic. li. 9. Ep. 2.

[Non tam causa] cum [quam ut] Cic. ad Brut. Ep. 16.

[Non tam causa] cum [quam quis.] Cl. Top.

[Non tam ut] cum [quam ut ne.] Cic. Att. lib. 9. Ep. 71.

[Non tam causa] cum [quam ut.] Cic. ad Brut. Ep. 19.

[Non tam causa] cum [quam quis] Cic. l. 9.

O. *Quis est* [tam] Legum peritus [qui] in tantis tenebris recte sentiat. Potissimum cum tam inertes sint. Si occasio ulla sese obtulerit, ipse tibi subsidio futurus sum: [Non tam causa] meas facultates ostentandi; [quam ut] ne me tibi verum esse amicum minus sanè credas: [non tam] lucrandi [causa quam quia] me tibi nullatenus defuturum appareat: [non tam] ut prosum [quam ut ne] videar tibi alter ab illo qui verè sum: [Non tam causa] aliorum conciliandi opinionem, [quam ut] me tibi ingenuum liquido demonstrarem. Et quæ supra de dotibus meis tradiderim, [non tam] vitandi mei laboris [causâ] [quam quia] te capacem magis voluerim tibi adiecit, ne aliquis error profecto irrepat. Si quid potero, in tui subsidium conferre semper præstaturus sum.

Dialog.

Dialogus 107.

Pomerius. Rillus.

P. **C**Ur Româ Athenas, ut tibi de-
cretum fuit, non es profectus?
An via difficultas, an aliâ motus causâ,
quod à te statutum fuerit deseruisti?

R. [*Non tam propter*] *periculum*
[*quam propter*] negotia quæ numerosa
mihi quidem postea advenerunt, hoc fa-
ctum est.

[*Non tam propter*] ad-
fuit interdum [*quam*
[*propter*].] Cic. Att. l. 7.
Ep. 3.

P. Quis tandem fuit ille *Lycurgus*
quem Græci ad unum (pæne dixerim)
omnes tantis laudibus evehant?

R. [*Tamdiu*] *laudabitur* [*dum*] *me-*
moriam legum ab illo constitutarum mane-
bit. P. Anne frater tuus Athenas sese
contulit? *Rillus*, maximè.

[*Tamdiu*] p'irump, d-
[*visu*] [*dum*]. Cic. l. 1. Off.

P. Tuliteras ad illum sæpè mittis.

Rillus. Ne dubites; & ut plu-
rimum Literarum mearum conclusio
hæc est. *Disces quamdiu voles; [Tam-*
diu] autem velle debebis [quoad] te
quantum proficias non panitebit.

[*Tamdiu*] *intè dum ad-*
[*fuit*] [*quoad*] Cic. l. 1.
Off.

P. Optimè certè illi consuluisti.

R. Hunc exteris omnibus fratribus
meis præfero. [*Tamdiu*] singulari quo-
dam afficior gaudio. [*quamdiu*] aut ad
illum scribo, aut illius literas legam.

[*Tamdiu*] sæpe assumit
[*quamdiu*] Cic. Att. l. 9.
Ep. 4.

P. Cur

P. Cur non diutius es moratus Lucæ ?

[*Tamdiu quam*] ali-
quando alterum diu non
ponitur, sed subintel-
ligitur. Cic. in Brut.

[*Tamdiu*] absolute Cic.
lib. 2. Ep.

[*Tam*] iungitur inter-
dum cum adverbis,
[*multum*] & valde
Cic. 6. Ver.

Admonitio.

Etsi tamen plerum-
que subiicitur cum
antececidit ei, vel ali-
quid eiusmodi; inter-
dum tamen præponi-
tur.

[*Tamen*] præpositum
cum [sed] Cic. At. 10.
Ep. 1.

[*Tamen*] ut supra cum
[Certe] Cic. At. 1. ep.

[*Tamen*] cum [sed cer-
te] nonnunquam. Cic.
Att. 1. 1. Ep. 10.

[*Tamen*] in principio
non raro collocatur Cic.
lib. 9 Ep. 19.

R. Ibi vixi [*tamdiu quam*] licuit in
Civitate bene beatique vivere.

P. Ego te [*tamdiu*] abfuisse à nobis
dolui: tam valde tuâ societate semper
captus fui: Discursus tui me [*tam mul-
tum*] affecerunt ut nihil magis. Ec-
quid amicè fecisti pro *Thoma*?

R. Novissimè ne quicquam quidem.
Vt illi finem optatum acquiram, omnem
profectò moturus sum lapidem; *justè*
[*tamen*] *sed planè libenter*. Illius adver-
sarius hominum injustissimus est; *quem*
[*tamen*] *Senatores esse in principibus fa-
cile sunt passi, evolare autem alius [cer-
te] noluerunt*. Quamvis à multis hæc
audiverim, non [*tamen*] credidi, [*sed
certe*] suspicabar posse fieri. Iurisperito
cuidam insigni hanc tuam causam clarè
aperui: justam hanc esse apprehendit.
Vt super eadem seriò medicaretur illum
magnopere obsecravi: [*tamen*] in hac
oscitanter admodum se gessit.

Dialog.

Dialogus. 108.

Smetius, Talleim,

S. **V**T in causis meis jam agendis quam diligenter adhibeas curam te rogatum volo.

T. Meum studium erga te, & officium *[tamen]* multis jam rebus spero esse cognitum *[tamen]* in his declarabo.

S. Quo autem uteris medio fac ut sciam, *[tamen]* nimis forsitan importunus esse videar.

T. Tempus breve quidem nimis mihi conceditur. Hinc enim quamprimum mihi discedendum est. A me tamen prius accipias illum divitiis quibus abundat inflari admodum. S. *Qua* *[tandem]* est ista divitiarum ostentatio. Ante damnandum qui superbi sunt ingentes tollunt animos. Spero autem tuo praesidio illum Cantilenam aliam cantaturum. Fateor illum, *[tanquam]* consulari dignitate fuisset adornatus, nullibi transire insalutatum quidem. *[Tanquam]* si illius intellectui esset *[offusa]* caligo: *[sic]* quasi omnia discernit. At p. ce tua, discedendum mihi est visitandus enim mihi est qui me avide expectat. S. An diu moraturus es? I. Nequaquam. S. eamus una.

T. Fiat.

[Tamen] idem declarat quod etsi ita qua adsciscit. *[tamen]* Cic. lib. 3. b. 14.

[Tamen] interdum absolute ponitur. *[omisso tamen]* Cic. l. 2 ep. 4.

[Tandem] proprie quid est adverbium temporis. verum saepe vim habet instandi vehementius. Cic. Parad.

[Tanquam] saepe est adverbium similitudinis. Cic. 2. Phil.

[Tanquam] saepe iungitur cum *[Sic]* ut intelligatur ita, vel ita. Cic. pro R. Sc. 10.

Admonitio.

In comparationibus & similitudinibus, Cicero tanquam usurpat libentius quam vellet

[*Tantisper*] est tanto,
vel tanto tempore.
Plaut. Aul.

[*Tantisper*] interdum
ad[sc]i[ci]t[ur] [dum] Ter.
Adelph.

[*Tantus*] ad[sc]i[ci]t[ur]
[quantum] idque vel
a d[ist]inctat verbo, vel
diversu, vel eodem ite-
ra. Cic. lib. 3. Ep. 8.

[*Tantus*] ; [quantus]
eodem verbo iterato.
Cic. ut. L. 1. Ep. 10.

[*Tantus*, *Quantus*]
eum v[er]bis diversis.
Cic. de Amic.

[*Tantus*] interdum as-
sumit [quantum ma-
xim]e. Cic. de Amic.

[*Tantus*] nunquam
assumit [a]. Cic. de
Amicitia.

[*Tantum quantum*]
non est idem quod
tamquam, sed tam
magnum quam minimum.

Itaque non cum nominibus & Participiis, sed cum verbis usurpi solent.
[lege tamquam] *Tantum* autem & *quantum*, adducitur tum verbo uni,
tum duobus diversis, tum eidem iterato. Cic. Au. L. 1. Ep. 16. *Pis tantum*
interdum [*tantumdem*] dicitur: Cic. 5. Ver.

T. Fiat. S. [*Tantisper*] hic ego ad
januam concessero.

T. At tu simul ingredere.

S. Minime gentium, non faciam. Ego
hic [*tantisper dum*] exis te opperiar foris.
Hic, hucusque moratus sum, cur autem
tamdiu tardaris?

S. Quo fato planè nescio. Quam-
plurimi in me insurrexerunt adversarii.
[*Tanta*] contentione decertavi [quanta]
nunquam in ullo discursu. Ego in vita
mea nullà nunquam voluptate [*tanta*] sum
affectus [quanta] afficior] hac integritate
quam profitear. [*Tantum*] hanc iustiti-
am, quippe meam, clarissime [exp[on]is,]
[quantum] non [queo] dicere. [*Tanta*]
est inter eos & me [quanta maxima] po-
test esse morum studiiorumque dissensio.
[*Tanta*] est iustitiæ Pulchritudo [ut]
omnibus virtutibus supereminere videat-
ur. Iustitiam colo, & illam in dies lau-
dibus effero. [*Tantusque*] penitus sum
[quantus] est sermo.

T. Injustis [*tantumdem*] attribuitur
[quantum] iis qui animum rectè depo-
nunt.

Dialogus. 109.

Udinus. Labirius.

V. **M**Ale me jam habeo.
 L. Quî autem fit?

V. Ni his natalitiis, cum nimis indulserim genio, in me hanc ægritudinẽ imprudenter contraxerim, me latet.

L. Parum consulto. [*Tantum*] enim [*Tantum*] assumit [*ut*] cibi & Potius adhibendum [*ut*] reficiantur vires, non opprimantur. Cic. de Senec,

V. De exercitu Romano quid novi allatum est?

D. Omnia ei prospera quidem esse passim fertur. [*Tantum*] est nomen & opinio exercitus [*ut*] etiam ad ultimas Germanorum Regiones pervenerit. [*Tantum*] assumit [*ut*] Cæli. 4. de Bello Jæ.

V. Quid tandem de strenuo illo in Africos exercitu? L. Nondum certe dimicavit cum Africo. Vterque utrique in conspectu fuere. [*Tantum*] prima acies aderat, [*ut* ne] in utrumvis exercitum tela tormentaria adigi possent. At caveant sibi adversarii nostri quippe quod Romanorum virtus & fama [*tantum*] Cæli 3 de Bel. Civili,

increbuit. V. Urbs [*tanta*] & talis est ipsa Roma, quæ floridam Juventutem, & quod magis est, duces pereximios nutrit. Ingenio Romanus omnem præcedit gentem [*Tantum*] adverbium absolute Cic. ad Q. Fr. lib. 2. Ep. 2. [*Tantum*] & tantum, nomina, inter d. m. absolute prouuntur. Cic. 3. de Nat. Deor.

gentem. Tantum ingenium non potest non sese in præclarissima ingerere. De Romanorum dotibus; & gestis quamplurima recensere possem. At me hinc quamprimum recipiendum est.

[*Tantulum*] nomen, cui quæntibus opponitur. Cic. 4. Ver.

[*Tantum abest*] iungitur cum [*ut*] interdum assumitur vix, vel etiam. Cic. 8. Offic.

[*Tantum abest*] iungitur cum [*ut vix*] Cic. Att. lib. 13. ep. 21.

[*Tantum abest ut*] cum [*etiam*]. Cic. 3. de Fin.

L. Aliquantisper autem morare quæso: si [*tantulum*] mora mihi concedas, de Romanis, & eorum legibus, varia illa quidem & insignia tibi narrabo.

V. [*Tantum abest ut*] tantulum moram, ut ad duas horas hic apud te futurus sim, si ita vis.

L. [*Tantum abest*] ut te duabus detinerem, [*ut vix*] semihoram te retardaturus sim. Vnum jam solum de Populo Romano tradam, [*tantum abesse ut*] otium *sestentur*; [*etiam*] *cyras, sollicitudines, vigilias perferunt*. Eas autem, & plura super his alias dicturus sum.

Dialogus 110.

Alanus Bonaventura.

A. [*Acobum, Ieronimi* causam egisse fertur. Ille aliorum consiliis eum usum fuisse affirmat; & [*tantum abesse*] dicebat. [*ut*] ea consentanea essent, [*ut maximè*] repugnarent. Deinde ait ob

[*Tantum abest ut*] ad se se interdum [*ut maximè*] ut minime, ut valde, & alia eius modi. Cic. 2. Acad.

ob amicitiam cum illo, illum non potuisse non prudenter consuluisse.

B. Amicitiam ob paupertatem instantur egeni.

A. [*Tantum abest ut*] amicitia propter indigentiam colatur, [*ut*] y qui [*minime*] alterius indigeant eandem amplexentur. Hoc Problema abhinc quindecim diebus cum eruditissimo Thomā agitavi, qui tandem mecum una sensit, paucis autem post diebus illum iterum conveni, tunc in opinionem longè diversam secessit. [*Tantum abest ut*] ille meam sententiam moveat, [*ut valde*] ego ipsi quod de sua sententia discesserit, penitendum putem. Nomen [*tantum*] amicitie usurpant quamplurimi quid ipsa valeat ignorant. Ego hęc [*tantummodo*] loquor. Doctos aliquando errare animadvertas. Aderat quidam advena, & is, magni nominis, argumenta mea totis viribus refellere tentavit: at [*tantum dico*] ridicula protulit. Quantum in aliis valeat, ignotum mihi est. [*Tantum videbam*] illum assertionis meę statum minus intellexisse, Nihil dicam arrogantius, [*tantum dicam*] me quid in hac re decernendum sit ex frequentissima meditatione apprimè novisse. Et inquam [*non tantum*] parum commode se expressit iste; sed etiam ineptissime. Meus quidem discursus optatum consequutus esset finem, [*tantum non*] feci Corol-

N larium.

[*Tantum abest ut*] ad-
fiscit interitum [*ut*
minime.] Ci de Amic.

[*Tantum abest ut*] ad-
fiscit interdum ut val-
de. Cic. Att. lib.

[*Tantum*] adverbium,
sape pro solum, aut dum-
taxat usurpatur. Cic.
Parad.

[*Tantummodo*] adver-
bium, sape pro solum, aut
dumtaxat usurpatur.

Cic. 2. de Nat. Deor.
[*Tantum*] sape iungi-
tur cum [*dico*] Cic. Ad-
lib. 10. ep. 4.

[*Tantum*] sape iungitur
cum [*video*] C. l. ep. 18

[*Tantum*] sape iungi-
tur cum [*dicam*] Cic.
pro Mur.

[*Non tantum*] pro non
solum. Cic. 1. de Orat.

[*Tantum ut*] est, hoc
solum de/uit.

C. 1. lib. 4.

larium.

Dialogus I 14.

Celsus, Dadrigenus.

C. **I**Nsigni quidem Characterē utitur Boninus, quinimmo & is literis tum Græcis tum Latinis apprime eruditus est. [*Tantum quod*] scriptis [*non*] aptè interpungit.

D. Parum refert si rectè, si non punctis clausulas quidem distinguas.

C. [*Tanti*] mihi crede [*est*] si minus vix poterit Authoris sensus rectè apprehendi.

D. Antiquiores ferme omnes de iudicij obiectione, aut de oscitantia saltem arguis, qui hæc non solum non neglexere, sed defendere [*nihil esse tanti*] Perpauci autem quadantenus admiserunt [*nihil*] tamen [*tanti esse*] existimarunt [*ut*] absque illa oratio non admodum obscuram fore arbitrarentur. [*Nihil tanti est quo*] authoris sensus obscuratur.

C. Nescio quid sit te in dicam tam improbabilem [*tantopere*] laborasse.

D. [*Tantopere*] dissertationem non affecto [*quantopere*] dissertationis finem, quæ est declarata veritas. At tu rationes adducas tuas, ut veritas eò magis perspicua

[*Tantum non*] interdū interponitur quod, ut ut [*tantum quod non*] Cic. 3. Ver.

[*Tanti est*] pro expetit, elegantè ponitur. Cic. 6. Ver.

[*Nihil tanti est*] pro non expedit, aut non tantum faciemulum est, elegantè dicitur. Cic. Att. 1. 1.

[*Nihil tanti est*] interdū adhibetur cum [*ut*] Cic. Att. 1. 1. Ep. 3.

[*Nihil tanti est*] cum [*quo*] interdum. Cic. Brut. in epist. Cic. 1. 6 [*aviospere*] ex tanto opere. Cic. pro Mur. [*Quantopere*] interdum a senis Quantopere.

tua mihi innotescat. [Tantopere] apud
sapientes colitur veritas, [ut] ii omnem
derelinquant opinionem & illi adhaere-
ant. Non loquor hoc *femere*, ut recte
novisti.

[Tantopere] interdum
assumit [ut] Cic. Off.
[Tantopere] est quod
barbari dicunt calu-
Cic. L. 4. Ep.

Dialogus 112.

Endemius. Gaudavensis.

E. Circuli quadraturam non dari
affirmant quidam. In hanc
assertionem disputant alii. Diversas e-
ruditorum opiniones non possum non
mirari.

G. At te magis admiror. An non
vetus illud audisti aliquando & perce-
pisti: [Quot] homines, [tot] sententiae.
Et cum [tot] experientia confirmatur,
[ut] ex quotidiana praxi penitus stabi-
liri videatur; dicam, en stuporem! Super
haec sermocinabantur septem dignissi-
mi homines: [tot] viri fuere, ac idem
confirmarunt illi. Varietas undique ad-
invenitur, immo & in hominum vo-
cibus. Vocis enim mutationes [totidem]
esse [quot] animorum perspiciuntur.

[Tot] fere assumit
[quot] vel ut, Cic. 21
de Orat.

[Tot] cum [ut] Cic.
1. Ep. 20.

[Tot] interdum abso-
re ponitur. Cic. pro
Cal.

Admonitio.

Tot ad numerum,
tanti ad magnitudi-
nem referuntur.

[Totidem] adiectis
[quot] Cic. in Orat.

E. Discursum omnem mihi referre
potes?

G. Immo quidem, & fere dixerim,

[Totidem] *no unum*
quam absolute ponitur.

Cic. 2 de Fin.

[Totus] *plurumque*
absolute ponitur. Cic.
Att. lib. 7.

[Toties] *interdum as*
sumit [quoties] Cic.
17 ep. 7.

[Tum] *pro tunc* sic
et finis est. Cic. pro
Quine.

[Tum] *sape confertur*
cum [nunc] Cic. Att.
lib. 9. p. ult.

[Totidem] *verbu*. Tuque alias sine hac
referentem audivisti.

E. Jam iterum referas quæso.

G. [Toties] repetii ut opere preti-
um non esset plura loqui.

E. Non [toties] hæc narrasti [quoties]
ipse exoptarem. G. Vis denuo recense-
am? E. Maximè. G. [Tum] morem
tibi geramus.

E. At prius mihi narres, causam tuam
tibi ut sperabas successit.

G. [Tum] cum te conveni mihi
spes erat maxima, [nunc] quidem ego in
nulla spe.

Dialogus. 113.

Heliodorus. Iberius.

H. Quidnam est quod Liloardus
fuerit comes.

J. Hoc me latet. At [tum] comes
fuit [cum] in Belgas secum duxit exerci-
tum. [Tum] inquam [cum jam] illos
debellare incipit.

H. Qui autem fiebat cum tot diffi-
cultatibus undique & undique esset cir-
cumseptus, illi tamen omnia tam auspica-
tò successisse. I. Nova ab omni gente
accesserunt illi præsidia, illum & monifi-
cium,

cum, & in militari disciplina præclarum
auditor. At ipse difficillimam in se suscep-
it provinciam.

Idem Artansen virtus [tum maxime] e-
luet [cum] cuspide in acie versetur
rebus. Verbo, hoc; illum solertem, nec
non magnanimum apparet. In brachio
grave vulnus illi ab hasta impingitur, cu-
jus cuspidis portiuncula infixæ fuit. No-
uit tamen ipse, ne præ dolore, ne præ pe-
riculo Chirargos statim consilire, ad
præclara quidem intentus. [Tum deni-
que] sibi avelli jubebat [cum] hostes fu-
gasset.

I. Mira narras. Hujusmodi patientia,
una cum magnanimitate literis aureis
describi meretur, ut sempiternæ memo-
riæ sacrum. Quæ [tum] gratiora uni-
cuique videntur [si] successu coronen-
tur.

H. Felix exitus semper magnanimos
attendat. Si autem illi non accessisset
auspicatò, non reprehendendus adveni-
ret, sed laudibus effereendus. [Tum deni-
que] laudandus est quisque [si] strenuè
& rectum consilium sibi adhibeat.
[Tum demum] suis quasi depictus meri-
tis apparebit, [si] prius consulta seriò
pèrpendantur; [tum vero] his perspe-
ctis, exultare lætitiæ ac triumphare gan-
dio incipiunt omnes. Nam si à duce of-
ficiam undiquaque perfunctum sit, [tum
demum] milites animantur.

[Tum] augendi causa
interdum [tum maxime]
cum] adicitur. Cic. de
Amic.

[Tum] interdum au-
gendi causa, [denique
cum] adicitur. Cic. l. 3.
Epist.

[Tum] cum [si]. Cic.
pro Marc.

[Tum denique] cum
[si] Cic. ad Q. l. 1.
Ep. 1.

[Tum demum] cum
[si] Plaut. Menoch.

[Tum vero] absolutè
Cic. pro Cluent.

[Tum demum] absolutè
Liv. l. 3.

[Tum denique] abs-
luc. Cic. 2. Var.

I. *Addam hoc unum, vulnere curato, prope quadraginta diebus interpositis.* [tum denique] arma conclamatis, & prelium, magna utrinque contentione dimicatum est, victor is triumphavit facundò.

Dialogus 1.14.

Lemnius. Nervius.

[Tum] pro deinde in-
terdum usurpatur.
Cic. 1. 3. ep. 1.
[Tum] interdum ire-
ratur pro modo modo.
Cic. Att. lib.

L. Quid vocem, gestum, vul-
tum, & animum, contrailum
elati animi hominem dextrè quidem dis-
putasti. [Tum] rationes in ea disputa-
tione collectæ responsum non admisit
vllum; quippe quæ redarguendæ non es-
sent. [Tum] Græci, [tum] Latine dis-
seruisti.

N. Attentusne fuisti tu?

[Tum tum] pro & &.
Cic. Att. lib.

[Pli] adverbium lo-
ci, supra nunc tu pro
in quo uti in qua. Cic.
lib. de Orat.

L. Maxime quidem, paucis à disputa-
tione hac transactis diebus, cum ruri-
gerem, scripsisti Epistolam ad me plenam
consilii, summaque [tum] benevolentia
[tum] etiam prudentia ibi disputandi do-
cumenta percepi: ibi & de re nata, quo-
modo cum amici elatis faciendum sit
verba fecisti. In Academia literatissima
eductus fuisti tu, [ubi] artes floruerunt.
neque

neq; præter te unum quæpiam uspiam in venerim [ubi] animus acquiescat. In his tuis quamplurima habentur scripta [ubi] ipse fructum insignem & multiplicem capere quidem.

N. Ne plura. [Ubinam terrarum] fuisse tu mentem à variis percontatus sum. [Ubinam gentium] esse te in hunc.

L. Locum sanè mutavi, optidum quidem in pejorem: adeo est hominum natura universa ut [ubi] quisque sit, [ibi] esse muniis utilis. [Ubi] loci incommo- ditates mihi perspectæ laures, quamprimum me in urbem recepit. [Ubi] magis aperta mihi fuere ineptiarum ex [tunc] me hac eibodilicium regimur.

N. An in Fufensano fuisti? O. Clor.

L. Maxianè, & in Pompeto tota die versabar attentus, quamplurimas transplantiavi; ubi illoque 2. contulisti.

N. Quando autem fructum ferent?

L. [Ubi] triennes sunt, [tum denique] fructum ferunt. Ubi ad hoc tempus pervenerint tum denique optima producant poma.

[Ubi] accommodatur ad Personam. Cic. l. ep. 4

[Ubi] accommodatur ad numerum multitudine. Cic. pro Quinc.

[Ubi terrarum] amplificationem continet Cic. Att. l. 5. ep. 97.

[Ubi gentium] amplificationem continet Plau. Menech.

[Ubi] interdum cum [ibi]. Cic. l. 5. ep. 4

[Ubi] saepe etiam pro postquam usurpatur. Cic. in Pilon.

[Ubi] interdum adf. sic [tum]. Cic. 6. Ver.

[Ubi] interdum adf. sic [tum denique]. Cato. 45.

Dialog.

Dialogus. [115.]

Nerius, Olympus.

N. Q. Vxnam nova allata sunt: 10
lip?

O, Abique omni dubio tristitia admo-
dum : hæc talem [vbi] monachos a suis
[statim] examinatus ad iudicium ad
contendit unde hæc accepit, [vbi] qu-
dam illi spernit ostium, alter quipiam
[continuo] occurrit qui omnia confirma-
vit. Valde. Item. Item. Item. Item. Item.

N. Tantisper maneat; postea enim te
volo. O. Eodem die.

N. [*Vbi*] te bene invenieris, [*ibi*] adorare aliquando [*ubi*] graviter tibi tractanda sunt, & expedienda; tunc [*quand* *primis*] eas, hac inquam [*ubi*] tibi in mentem veniam [*illico*] fessines. [*Vbi*] quid tibi agendum sit rectè perpenderit; [*ubi*] temet subtrahas. Et si ita: cum nunc res sese habet: [*ubi*] eris etiam revertere ad me [*exemplo*.]

O. [*Vbi primum*] potero; [*illic*] curram.

N. Ah! ne revertere quidem. [*Vbi-
na. 180*] promissis satisfit? •

O. [*Vbinam gentium*] summus; quod
justis nulla detur fides?

N. Crediderim

[ab] cam [βatin]

Cic. 2. ver.

[vol] case [continued]

Terept, Heavt,

[ab] cum [ib] Ter.
Andr.

[nca] can [quapri]-
man] Cato, cap. 44

[=b'lam (silice). Pl.
Amphib.

[*subito*] Cxf.
[*subito*] Cxf.

[ole] cam[er]a[re] co[re]

[*adi primus*]/rum [*di-*
bus]/runt. Mensch.

[ab:am] am [ab:ia
Ger:am] vin tabet
agrua. Cic. lib. I. de
nat. Deor. Cic. pro
Cato

N. Crediderim sane te jam multis
non esse implicatum negotiis. An pemo-
et cum [adversus] quoniam ibi alia est, esse
nulla. Omnes tunc [vicinque] sunt,
hoc idem sentiunt. [Vicinque] genti-
um] sunt, idem exoptant. [Vicini] su-
nt, passim supra hominum eloquia. At
quo tandem te recipi?

O. Rursum. N. Quid? [Vel] fructus cau-
sa, [Vel] oblectationis. [Vel] quod tibi
valde placet, [Vel] quod maxime displicet
videbis. Quid tandem est, quod ibi
expectes dicat [Vel] precibus. [Vel] a-
micis, [Vel] comitate moris.

O. Tibi statim respondere minime
potero.

N. Nulla est tam facilia res, quam
distingui, quam inveniri faciat. [Vel]
[adversus] non inveniri.

[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.

Dialogus 516.

Pontanus, Piccolominus.

P. **A**Es alienum mihi adsciscere
coactus sum. P. At Quomo-
do? P. Facile conjectari poteris. Si
nullo alio pacto, vel Fxnore acquirendi
mihi essent numini. [Vel quod] si ulte-
rius loquar, plus solito fixneratori persol-
endum

[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.

[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.

[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.

[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.

[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.

[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.

[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.

[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.
[adversus] non inveniri. [adversus] non inveniri.

[Vel] alius pro etiam.
Cic. 1. de leg.

Admonitio.

Vel pro omni affir-
matione dicitur: ut
supponit nam ut an-
do, ne quidem, sub-
beri solet, ut aut al-
tera potest (ut pollet,
ut ne tu quidem, ne
ille quidem, & alia o-
mnimodis).

[Vel] sive suppletiva
partis, Cic. 1. de Nat.
Deor.

[Vel maxime] Cic. Act.
in Orm.

[Vel optime] Cic. lib. 1.
de Fin.

[Vel] Adverbium
similitudinis, pro sicut.
Liv. 1.1.

[Vel] interdum affi-
mit [scilicet] vel ita Cic. 1.
Tule.

Admonitio.

In comparatione, i-
temque in similitudi-
ne declinandi, Cice-
ro libentius Quasi,
aut tanquam dicit,
quam Velut.

[Vel] 1. pro exempli
causa, etiam Cicero-
niam et, Cic. 2. de
Fn.

vendum est: istorum quorundam inge-
nium est. [vel] dicam omnium; ut si
quempiam nummis peno delicturum vi-
derint: tunc ex his ne unus, nisi pacto in-
iusto pecunias illi erogabit.

P. Cur autem Bardellum non adiit?

P. Quid refert? Ille [vel maxime]
nebulosus. Ex industria, istum quidem de-
clinavi, cum [vel maxime] semper appa-
ruerit illum avarissimum, aequè ac unu-
sissimum esse.

P. Fecisti [vel optime] cum ita prout
intellexeris. At quid? An se hac iusto
posse facere autumant?

P. [Vel] providentia Divina & Dei
nati hac sibi debere profitentur [Vel]
divina providentia exte. astutiarum ap-
pellere factum est, in magnum ejusdem
emolumentum: [scilicet] illi huius indigen-
tis inopiam ex providentia Divina illis
in eorum utile præordinatum accessisse
profitentur.

Dialogus 117.

Rhedus, Servillanus.

R. Philautia multis Ruinæ fuit:
[velut] ipsi Bandino, qui & si-
bi,

V. Fertur illum eruditissimum esse.

T. Nec mirum. *Multis enim diebus ornatius quam ille ipse.* [unde] cognovit. Omnes [undique] flosculas carpsit. Vno verbo; [undique] perfectus est.

Dialogus. 119.

Aventur. Bandinus

A. CUt sicbat quod cum ipse ad te quam humanissimè scripserim, nullas tamen ad me responsorias dedisti literas?

B. Quid est tantū in [uno] aut [altero] die. Cum commodè potui, tunc [unus] Epistola respondi, & [alteri.] In tertiam quidem ipse animadvertor; quæ quidem tetrica, & tuo sanè iudicio admodum indigna. [Una] epistola, prima scilicet mitis fuit, & suavis. [Alteræ] mixta. [Tertia] autem severa, & valde proterva; [unum alterum] diem, ad mensē usque desiderabantur mihi amicorum literæ, cum ipsos sæpius scriptis incitarim & tamen non hinc evasi tetricus. [Unum alterum,] quinetiam & [plures] menses literas expectavi; frustra tamen. Plures aliquando scripsi, quorum subjectum quidē omnium [unum & idem fuit: an non [unus aliquis] tibi occurrit unquam qui hocce

[Vnde] est propriū est adverbium loci interdum tamen & ad personas, & ad alias res accommodatur, poniturque eleganter, potest ex quo, ex qua, vel ex quibus. Cic. 1. de Orat. [Undique] est ex omni parte de loco propriū dicitur. Cic. pro Sexto.

[Unum] & [alter] pro duo usurpatur. l. in l. 2. [Unus, alter] distributivè. Cic. lib. 2. ap. 171.

Cum res plures duabus numerantur, dicimus, [unum, aliter, tertium]. Cic. 1. Acad.

Interdum pro tertium, reponitur [plures] aut aliud eiusmodi; ut unum alter, plures. Cic. 4. ver. [unum] interdum iungitur cum [et] sive atque [idem] - i. e. de Divo. [unus aliquis] unus, alius, aut quis, se me extenuandi vim habet. Cic. 10. Phil.

[Unus aliquis] inter.
dum perquisitam esse.

2. Offic. [Unus] pro se, dicitur
non est. Cic. de do-
cto.

[Ad unum] est unde
encripta, Cic. de Anti-
cristo.

[Unus ex omnibus]
vel inter omnes. mag-
nam vim habet. Cic.

di; quia unus confectus cum omnibus.
Cic. 2. Catil. [Unus inter omnes]
ut supra, Cic. in Orat.

[Unus] iam superius dicitur. Cic. 1. in Catil.
eum omnium. Virg. 2. Enid.

commodo expectatio semel ostendit. VAd
[unus aliquis] redduntur, illi autem
ita vultum tibi dantem nam exacerbat
est. Panathus, qui [unus] de Stoicis fuit
hanc gravissime reprehendit; at Philo-
sophorum exterorum omnium secte
[ad unum] ita sentiunt. Ille autem [unus]
Panathus [ex omnibus] primus fuit.
[Unus inter omnes] is sapiens habitus est
[justissimus] etiam & ipse [unus] fuit.

[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.
[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.

[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.
[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.

[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.
[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.

[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.
[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.

[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.
[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.

[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.
[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.

[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.
[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.

[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.
[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.

[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.
[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.

[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.
[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.

[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.
[Unus] etiam & ipse [unus] fuit.

[Unus] inter omnes [om-
niam] aut totius. Cic.
Ac. 1.2.

[Unus] inter omnes [om-
niam] aut totius. Cic.
Ac. 1.2.

[Unus] inter omnes [om-
niam] aut totius. Cic.
Ac. 1.2.

[Unus] inter omnes [om-
niam] aut totius. Cic.
Ac. 1.2.

[Unus] inter omnes [om-
niam] aut totius. Cic.
Ac. 1.2.

[Unus] inter omnes [om-
niam] aut totius. Cic.
Ac. 1.2.

[Unus] inter omnes [om-
niam] aut totius. Cic.
Ac. 1.2.

[Unus] inter omnes [om-
niam] aut totius. Cic.
Ac. 1.2.

Dialogus. 110.

Corimbuz, Delfius.

C. Q Vis fuit is, quem heri conve-
nisti? D. Observastine lo-
quendi motum modumque? [Unus om-
niam] loquacissimus] quorum illiciter
frequentes passim adveniuntur. Un-
[unus] is est [totius] Civitatis mag-
na presumptuosus. Si [unus] huiusmo-
di virum novisses unquam illum contem-
nas. [Unus] huic similis reperiri
potest? An quisquam [unus] gentium
est a quo stolidus ac isti? certe quidem
mibi

mihi vertitur in dubium.

C. Id genus homines passim occurrunt: at nullus illi secundus profectò. At ubi temet oblectasti heri?

D. In foresti Palatio; nec vero ad septimam horam pomeridianam [usquam] discedebam. C. Primum autem recitamus discursum.

D. [Usque a] Thales dixit se sententias Philosophorum enumerasse, cum nihil quidem minus. Vetus Proverbium [usque ad] Aristotele est, quod qui de se magna presumit, minus novit. Immo quid dixerim? [Usque] ex ultima Syriacis, que ex Aegypto primum provenit. [Usque ad] hoc tempus illi similem non audiverim unquam.

C. [Usque] curiosus futurus ipse sum, ut nunquam me huiusmodi homines associetur. Mihi [usque] cave eris [dum] vixero. D. [Usque quando] hæc plene observarim, huiusmodi inveniri posse vix crediderim. At jam tandem discedo. C. Hic manebo [usque donec] redieris. [Usque eo dum] redieris attentissime legam. [Usque eo] hic manebo [quando] negotia tua expediveris.

[Usquam] nonnulli est utrum in locum. Cic. 1. de Repub.

[Usque a] vel ab, aut ex, cum amplificatione significat locum unde. Cic. de Orat.

[Usque ad] ut supra. Cic. 1. de Divin.

[Usque ex] ut supra. Cic. 2. Ver.

[Usque ad] interdum pari amplificatione declarat locum ad quem. Cic. 6. Ver.

[Usque] sepe assumit, talem et per severantem, cum quadam declaratione. Cic. 1. 3. Ep. 19.

[Usque] sepe assumit [dum] Cic. 1. 1. ep. 19.

[Usque] sepe assumit [quando] Cic. in Brut.

[Usque] sepe assumit [donec] Ter. Adelph.

[Usque eo] longitudo cum [dum] Cic. 2. de Nat. Deor.

[Usque eo] cum [quando] Cic. pro Deiot.

Dialog.

Dialogus.

Emilius Fendinus.

Orationem ad hunc paucis diebus declinavit. *Sembar*; hanc autem paucis praecisse perspectum; hinc [usque eo] fuit commotus, [et] le nunquam in publico amplius petoraturum decreverit.

R. [Usque eo] morosi sunt vulgus [et] iis non satisfaciatur. *Demosthenes*.

E. Illum sermone tetricum fuisse urgent. [Usque eo] loquutus est [et] adulator ullatenus duceretur: quinimmo adulatorem semper odio habuit. [Usque eo] omnes admonitos velim vulgicem sutam negligant. Vulgus carpit fere omnes; [usque adeo] hallucinatur.

F. Optimates autem quid senserunt ipsi?

E. [Usque adeo] iis satisfecit [et] nihil ad si possit. Confidenter ipse mentem suam deposuit; [usque adeo] quoad vulgi murmura perlentiscere videbatur.

F. Quid autem deinceps factum est?

E. [Usque eo] prosequutus est [donec] illos acclamantes audiverit. Tum [usque adeo] turbabatur ut nihil magis.

F. Parum

[usque eo] pro adeo
ut, interdu[m] n[on] p[er]tinet.
Cic. pro Quinct.
[usque eo] pro adeo
ut, eleganter p[er] al[ia] d[icitur].
Cic. 6. vet.

[usque adeo] interdu[m]
in Epithymia[m] adhibetur.
Cic. 1. v[er]o.

[usque adeo] vel u[bi]
ut, idem quod usque eo
ut, sed remanens. Cic.
pro Fl. ce.

[usque adeo] cum quo.
ad] vel donec, idem
quod usque eo quoad.

Cic. pro Sext.
[usque eo] cum donec
ut super. Ter. And.

[usque adeo] ab[ut]ute
pauca virg. Eclog. 1.

F. Parum quidem discretè fecit, qui ullatenus illis attenderit.

E. [b *Ve*] dicis [ita] est. *Usque quaque sapere oportet.*

F. [*Vereor ut*] hic die, mihi satis sit super vulgi natura loqui: Attamen[ut] initia posui, [sic] liceat mihi aliquantisper progredi. [*Ve*] vir doctissimus is est, [*Item*] mihi crede optimè se gessit: præterquam in hac animi dejectione. Cras illius Orationis summam tibi aperiam.

E. At non facies autem?

F. [*Ve*] tibi promisi [ita] faciam.

[b *Ve*] pro quædam. dum plerumque adfiscit [ita] vel sic vel item plerumque. Cic. l. 1. ep. 16 [et] quæ quæque est idem fore quod ubique, aut undique, & amari ex parte. Cic. lib. 9. epr. [*Vereor ut*] est verum, sed times. Ter. Eun. [*Ve* sic] ut supra. Cic. Att. lib. 10. ep. 16 [ut item] ut supra. Cic. 2. de legibus. [*Ve*] cum [ita] ut supra. Cic. l. 2. ep. 16.

Dialogus 122.

Gersonus, Helvetius.

G. Quid de spectaculorum apparatu decretum est?

H. Instructiones quæque ad Rhombum delatæ sunt: quarum conclusio fuit, [ut] ad ludos omnia pararet Rhombus, [neve] illinc ullatenus moveret pedem. Quamplurima præcesserunt mandata: quibus strictè imperatum est [ut nen] latum unguem transgrediatur.

G. Quid autem?

H. In summa, omnia quam exactissimè fieri mandavit; & [ut] nunc sunt

O

mores.

[ut] interdum iungitur cum [Neve] vel non. Cic. Att. 13. ep. 4 & [ut] interdum iungitur cum [nen] Cæc. l. 3 de Bell. Civil. [*Ve*] sepe usurpatur pro quomodo vel seu. Ter. Phorm.

[*Ut nunc est*] Cic. Att. lib. 15:

[*Ut nunc habet*. Cic. Att. lib.

[*Ut nunc fit*] Cic. l. 1. Ep. 17.

[*ut*] *sepe in campis sine usurpator pro se spulset*. Cic. in Brut.

[*Ut in malis*] *insidens est pro se spulset mala*.

Cic. ad Q. F. l. 3. Ep. 1. [*ut*] *organte usurpator pro ipso quod* Cic. in Pis.

[*ut*] *pro quomodo, sepe admirationi servi*. Cic. pro Mil.

[*ut*] *interdum interrogatus pro quomodo*.

Hor.

[*ut*] *in concessione, assumere solet* [*tamen*] *vel certe*. Cic. 5. Ver.

[*ut*] *in concessione assumere solet* [*certe*]. Cic. 10. Phil.

[*Non*] *ut, interdum assumit sed, vel* [*sed ut*] *a las sed quod*. Cic. de epim. gener. Orat.

morez. G. Id genus magnalia, pompas, & sollennitates parvi pendo. *Mihi quidem deliberatum est*, [*ut nunc est*] *abesse ab urbe*. H. Ille [*ut nunc*] *se habet* in admirabili gloria est constitutus.

G. *Non ut nolim sed* [*ut nunc fit*] triumphi jam sæpè visuntur. Triumphari autem temporibus antiquioribus raro concessum fuit. Non [*ut*] *apud nos iam fuere frequentes*.

H. Honor verò isti præ omnibus istius ætatis hominibus ineritò debetur. Quis [*ut in malis*] gravissimis ita fuerit unquam profectus? Ille, [*ut*] strenuus, & prudentissimus ubique prævaluit. [*ut*] contempsit, & pro nihilo putavit omnium inimicorum conatus.

G. [*Ut*] *valet militia?*

H. Optimè quidem adeo ut nunquam melius. *Verum* [*ut*] *ita sit* fatendum esset [*tamen*] tot fieri triumphos: eorundem tandem magnificentiam valde minui. [*Ut*] *plura omittam: hoc* [*certe*] *dicam*. Alia ætas illum Præmiis, & illis quidem munificis donasset. Triumphari autem non illi concessisset utique: hæc dixi [*non ut*] illum ex huius temporis hominibus fere principatum mereri non existimem; [*sed ut*] triumphi gloria & splendor, ex triumphantium frequentia minimè extenuetur. G. Equidem non credo illum honoribus quibusdam indignum esse. H. [*Non*] *sum hæc loquutus*

tus [non ut] illum valde æstimem, [sed] [Non ut] interdum af-
 quasi] unum qui ad triumphandi glo-
 riam, suo maximo splendore semper eni-
 tere cuperet. [Vt ne] longius abeam. Sci-
 as me hinc quidem dictitasse hæc.

sumit [sed] quasi. Cic. l.
 1. de Orat.

Vt, passim causæ vim
 habet, & finem signi-
 ficat; cui opponitur ne
 verum [sepe] [ut ne] u-
 sarum pro ne. C. p. 6
 Garcin.

Dialogus. 123.

Isidorus. Landus.

I. FABRICA illa quæ novissimè cor-
 ruit, sine ulla prorsus arte con-
 structa esse videtur: tamen illi proxi-
 mam cecidisse una, hoc aliquid in se mi-
 ri continet. L. Ruere illa non potuit [ut]
 altera [non] concideret. I. Mediante autē
 altera imprudenter fabricata: Casus alte-
 rius domus miserrimè accidit. L. Verum
 profers, nec non quidem declaratum.
 [Vt] ita intelligant: [ut ne] de proxi-
 mo lugeant, quinnimò clarè fassus
 est. Attamen inter ipsos discepta-
 tio magna sanè orta est. Petivi [non
 ut] absque matura consideratione com-
 ponant [sed] adeo [ut ne] quid detri-
 menti alterutri adveniat. [Vt ut] est ip-
 si malè consensere: nec causam in arbi-
 trium referri voluerunt. [Vt ut] hæc se-
 se habent; magnum [tamen] hoc dissi-
 dium

[ut non] interdum ad-
 ditur pro quin. Cic.
 pro lege Manilia.

[Vt] interdum iungit-
 ur cum [ut ne] Cic. l.
 de Orat.

[Non ut, sed ut ne]
 Cic. l. 3. Ep. 9

[ut ut] idem est quod
 utique. Cic. l. 6. ep.
 [ut ut] interdum ossa-
 mit tamen Ter. Phor.

[*Vt ut*] interdum cum
[certè.]

[*Vt*] *sepe usurpatur
pro postquam.* Cic. 1.
Ver.

[*Vt*] interdum assumit
[statim] aut ali-
quid ejusmodi. Cic.
Att. 1. 12. Ep. 8.

[*Vt*] interdum assumit
[confestim] Liv. 1. 8. aut
aliquid ejusmodi.

[*Vt*] primum] signifi-
cantius est quam ut, de-
clarat enim simul ac-
tingitur autem cum
[statim] Cic. 1. 5. ep. 2

[*Vt quisque*] occasionem
rei quodammodo decla-
rat interdum, Cic. 2. Ver.

[*Vt*] pro ut, *sepe* iun-
gitur cum [ita] vel sic,
Sallust. Jugurth.

[*Vt*] ut supra cum
[sic] Cic. Att. 1. 12. ep. 2

[*Vt utique*] est quomodo
documque, Cic. 1. 1. Cffic.

[*Vt ut*] de duobus af-
firmat dicitur, & u-
terque, Cic. part.

[*Vt ut*] interdum ite-
rat, Cic. 1. 3. de Bel.
Gallico.

[*Vt ut*] cum [altero]
iungitur, Cic. pro Sest.

dium in utrorumque tandem dispendium
evadet. [*Vt ut*] est; fieri [certè] non
potest quin ex tanta disceptatione com-
patiatur uterque. I. Romam [ut] ex Si-
cilia rediit, de eorum dissidio audi-
vi. Philippus [*Vt*] me salutavit [statim]
mihi hæc retulit. [*Vt*] audi-
vi; [confe-
stim] eorum utrumque accessi. [ut primum
perspexerim] utriusque pertinaciam [sta-
tim] me recepi, qui alias de utrorumque
commodo, valde sollicitus fuerim. Fre-
quens mihi amicorum concursus est,
Hoc [ut] eorum [quisque] me viderat,
narrabat.

L. An hoc in aliquorum arbitrium
translatum est?

I. At, [ut] cuiusque ingenium erat,
[ita] rem difficilem aut facilem reconci-
liari renunciarunt. Sed [ut] in gravio-
ribus dissidiis aliquando fit; [sic] in his-
ce minoris momenti disceptationibus
adinvenitur. L. [Utrunque] sese res ha-
bet; utrisque damnum in dies emergat.

I. Ne dicas. [Uter] plures adsciscat
sibi amicos, is vincat necesse est. Nec ad-
huc judicare poterit quisquam [uter u-
tri] amicis antefereendus sit. Duo advo-
cati sunt qui in rebus agendis præclaris-
simi habentur. Horum [utro] uti nolen-
ti utendum est [altero.] •

Dialog.

Dialogus 124.

Melibeus, Nintenus.

M. **V**Sque quiaque Aristotelis opus in Mulxo quæsiui, nuspiam autem inveni. Mihi tandem venit in mentem te forsitan à me hoc accomodatum accepisse. Si *[utrum]* *(duo enim corpora sunt)* *an [utrumque]* nescio.

N. Nec integrum opus; nec unam, nec aliam istius partem mihi unquam accomodasti: fallit tibi memoria quidem certè. Te Bembo, aut Roberto idem præstitisse fieri potest. M. Cum ita sit, tum demum dicam; *[utrum]* huic *[an]* illi nescio. Ex iis unus aut alter hoc certè tenet. N. *[Utrum]* ita sentis, *[an vero]* similes, penitus ignoro. M. Nullatenus dissimulare volo. N. Plura super his desine, & aliud tibi referam: viz. *Jeronymus* inexpectato venit; *[Utrum]* ab iis ad quos Literas dedit; an per Senatus mandata; an alio quocunque medio intellexerit, me penitus latet. M. Quomodo-
cunq; hæc illi innotuerunt parum refert. Adest autem ipse. N. Optimi ingenii homo is est. Paucis abhinc diebus dilemma produxit, cujus ea conditio est: ut *[utrum]* accipiat quisvis, irretitur is. Tam acutè disputavit, ut adstantes in du-

O 3

bium

[Uter] alius cum *[an]* istique *[Cic. ad Q. Fr. l. 1.]*

[Utrum] cum *[an]* sepe dicitur de duobus *[Cic. l. 7. Ep. 13.]*

[Utrum] illi *[an vero]* sepe dicitur de duobus, *[Cic. Aul. 12. Ep. 50.]*

[Utrum] interdum de pluribus dicitur. *[Cic. 2. Ver.]*

[Utrum] interdum pro utrumque usurpatur *[Cic. 2. Div.]*

[*utrum*] nonnumquam
cum [*nec ne*] iungitur.
Cic. Att. Brut. l. 2.

[*Verum*] nonnumquam
cum [*an non*] iungitur
Cic. in Ver.

[*utrum*] *sepe* suppi-
mitur. Cic. ad Qu. Fr.
l. 3. Ep. 8,

[*utroque*] *de* dubus
coniunctim dicitur. Cic.
de Arusp.

[*utroque*] cum [*alter*]
Cic. l. Off.

[*utroque*] iteratum
Cic. l. 7. de Bel. Gal.

[*utervis*] *utroque*
utrisque, voce discre-
pari, usu eandem vim
habent, nisi quod u-
tervis maiorem habeat
vim. Cic. de Senec.

[*utervis*] ut supra.
Cic. pro Rose.

[*utroque*] ut supra
Cic. l. 6. ep. 4

[*utrisque*] ut supra,
Cic. pro Quinct.

[*utinam*] cum [*certe*].
Cic. l. 15. Ep. 1.

[*utinam*] cum [*proso-
do*] Salust. Jugurt.

[*utinam*] cum [*utroque*]
Cic. Att. l. 3. Ep. 10

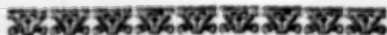
bius verterat; [*utrum*] alicujus doctri-
næ hominum annumerandus esset is, quo-
cum disputatio habita esset [*nec ne*] in
Dilemmate non multum refert [*utrum*]
stoc accipiatur [*an non*]. Qui hoc modo
arguunt. In utrumque parati sunt. [*Ve-
lis, nolis*] convincitur quocum argumen-
tari. M. Super his plura eloqui definas.
Inter duos milites pugnatum est; adeo ut
[*utrumque*] cecidisse mihi relatum sit.

N. [*Uterque*] quidem occubuit.
Quorum [*uterque*] magnanimi cum es-
sent, contempsit alterum. M. At audias.
Cum [*uterque utrique*] in conspectu es-
sent. Verbis contumeliosis sese mutuos
male exceperunt profecto: ex iis unus
ob illius doctrinam vocitatur Rabbinus.
At in hac re minus iudicii habuit quam
nostrum [*utervis*]. Duella & divinis &
humanis legibus omnino opponuntur.
Nunquam cuiquam ita faciendum esset,
dum [*utrumvis*] eligat. Magnanimi u-
trinque, & in omnibus fuere pares: ut
[*utroque*] viciisset non fuisset mirum.
[*utrumlibet*] ob eorum dotes laudasse
potuisses. N. [*Utinam*] autem eorum
saiuti prudentius consulissent [*certe*].
[*Utinam*] rei gravitatem intimius per-
pendissent [*profecto*]. [*Utinam*] tam lon-
gè non fuissent à recto advocati [*utroque*]
Utinam aliquis adfuisset utrivis amicus,
cum primū solenne odium hoc miserrime
accepit, utriusque postridie hæc non acci-
dissent.

ent. M. *Illud vero* [utique] *scire cupio.*
 Quis primus cecidit. N. Eorum nomina
 recensere non potero. At hoc intellexi:
 illum primo occubuisse qui alterum pro-
 vocavit.

[utique] est omnino vel
 certū. Cac. Att. L. 3.

Laus Deo Trino-Vni.

Errata, sic corrige.

P. 1. l. 1. pro Batavus leg. Batavi. p. 2. l. 1.
 post acurseret, & interrogationis signum, leg. A. ma-
 jusc. que interlocutorem denotat. p. 4. l. 1. quin. Ibid.
 L. 1. occiperunt. p. 5. l. 8. nisi p. 7. l. 6. apperiat. Ibid.
 l. 15. percussit. p. 8. l. 17. ubi p. 10. l. 19. expungatur M
 majusc. & mutantur interlocutorum Litera disbeje-
 fusdem ad suam usque. p. 11. l. 28. Epistolam. p. 14. l. 24
 reperitur p. 16. l. 14. expungatur Smajusc. interlocu-
 tor, & mutantur deinceps interlocutorum Litera ad di.
 alogi suam usque. p. 17. l. 15. mihi. p. 17. l. 22. Bellum
 p. 20. l. 3. divisi. p. 20. l. ult. scribit. p. 22. l. 12. ubi p. 17
 l. 22. angustum. p. 31. l. 5. passum. p. 42. l. 2. operibus
 p. 46. l. 1. post severat: d. erit interq. nota immediate sub-
 sequatur, at sit interlocutor A. & sit deinceps. ad finē e-
 fusdem dialogi usque, mutantur singule interlocutorum li-
 tera. p. 46. l. ult. commercia. p. 47. l. 12. expungatur enim
 p. 53. l. 8. post addi & signum ei immediate subsequens
 scribi interlocutor L. & subsequentium interlocutor li-
 tera mutantur ad eiusdem dialogi suam usque. p. 55
 l. 30. quid ni p. 61. l. 11. invasescat. Ib. l. 19. an quod
 l. 11. l. 30. bonum est p. 61. l. 13. conuenire. Ibid. l. 11.
 quomque. p. 61. l. 17. offerunt. p. 69. l. 6. post
 d. sol. cum, & in interrogationis signum ei immediate
 subsequens infirmus & expuncti lege N. interlocutorum,
 nec

nes alter ad dialogi finem usque interlocutor asseruen-
 tur. Ibid. l. 12. Flagrat. p. 70. l. 1. expunge interlocutorem
 Q. & sic deinceps ad dialogi eiusdem finem usque mu-
 tentur interlocutorum nomina. p. 71. l. 24. expertissimi.
 p. 71. l. 6. scellimoniam. p. 77. l. 11. intertemporum. p. 81
 l. 3. recidat. ibid. l. 18. mansueti. p. 82. l. 7. pertulisset
 Ibid. l. 21. venerat. p. 83. l. 5. tam. Ibid. l. 15. hominum
 p. 84. l. 5. pro tu lege ut, & expungatur iam. p. 85. l. 21.
 quin p. 88. l. 6. vendicare. p. 89. l. 5. interlocutor omit-
 titur p. 90. l. 35. inter tam, & animadvertas. lege a-
 erit p. 92. l. 21. expungatur R. interlocutor, mutanturq
 singula interlocutorum nomina ad eiusdem dialogi finem
 usq. p. 93. l. 15. alius. p. 101. l. 30. et alii. p. 103. l. 5. per-
 duxissim. p. 103. l. 12. expartem p. 110. l. 11. praestitum
 p. 110. l. 19. expunge mechanici p. 111. l. 20. ei. p. 117
 l. 14. & 16. Alabrogi p. 121. l. 4. cance sub. l. 22. iudici
 p. 122. l. 1. sui. p. 125. l. 14. sed de mea. p. 122. l. 10. refe-
 rantur. p. 129. l. 29. qui tibi. p. 130. l. 3. post defatigatus
 scribe at litera manus. p. 130. l. 3. versari. p. 130. l. 14.
 ille. p. 131. l. 14. illos p. 135. l. 17. desulerunt. p. 136.
 l. 22. sui. p. 138. l. 14. Liceri. p. 138. l. 23. pro hac in
 principio ipsum linea lege ac. p. 139. l. 12. trahant.
 p. 142. l. 10. quidem. p. 149. l. 2. familiaris. p. 151. l. 13
 manuum. p. 152. l. 1. Hetruria. p. 156. l. 16. ante illius
 sit interlocutor N. p. 156. l. 23. desinunt. p. 157. l. pe-
 nult. O interlocutorem scribe. p. 158. l. 7. post esset sub-
 iungit trarium. p. 159. l. 16. unicam. p. 160. l. 17. amicus
 p. 161. l. 9. inter posse & sic scribe. S. interlocutorem
 ibid. l. 16. expunge S. & scribe R. interlocutorem. p. 167
 l. 16. ei. p. 171. l. 20. expunge tuam. p. 173. l. 23. Post dif-
 cernit scribe S. interlocutorem, & deinceps ad dialogi fi-
 nem usque mutantur interlocutorum nomina. p. 174. l. 14
 pro fuer. p. 176. l. 10. amancam. p. 178. l. 17. pro oratio-
 nem. l. orationem. p. 179. l. 18. assertionem. p. 181. l. 17. me-
 veretur p. 183. l. 6. facit. p. 190. l. ult. ista.

FINIS.

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.
24.
25.
26.
27.
28.
29.
30.
31.
32.
33.
34.
35.
36.
37.
38.
39.
40.
41.
42.
43.
44.
45.
46.
47.
48.
49.
50.
51.
52.
53.
54.
55.
56.
57.
58.
59.
60.
61.
62.
63.
64.
65.
66.
67.
68.
69.
70.
71.
72.
73.
74.
75.
76.
77.
78.
79.
80.
81.
82.
83.
84.
85.
86.
87.
88.
89.
90.
91.
92.
93.
94.
95.
96.
97.
98.
99.
100.

[*Sic sum*] pro sit vel i-
ta factus sum, eleganter
dicitur. Cic. pro Rosc.
[*Sicut*] et si constatum
est ex hoc & ut, *serpa*
tur interdum pro *sim-*
pliciter ut, & adiciat [*i-*
ta] item, sic. Cic. pro
Mil.

[*Sicut*] cum [item]. Cic.
pro Quinct.

[*Sicut*] cum [*sic*]. Cic.
pro Cluent initio.

[*Non sicut*] cum [*sed*
ut] Cic. de Amic.

[*Sicut*] absolute inter-
dum ponitur. Cic. ad
Q. F. lib. 1. Ep. 1.

tradantur. [*Ecce*] mihi esse videntur.
[*Sic est*] vulgus ex veritate pauca, ex o-
pinione multa existimat. Referentes his
utuntur verbis. [*Sicut*] *exposui*, [*ita*]
gesti sunt.

V. [*Sicut*] in summe veritatem co-
lucit: [item] & ipse. [*Sicut*] aliis in
rebus parum firmamenti & parum viri-
um huiusmodi variz opiniones habent:
[*sic*] in hac re potissimum nihil enim qd.
de devictione fertur ullatenus credo.

T. [*Non sicut*] vulgus, [*sed ut*]
prudentes solent, ita in uniuscujusque re
decernendum esset.

V. Cum omnia clare [*sicut*] *unichi-*
que fidem adhibenti esse debent, aliter
atque aliter hac apparebunt.

Dialogus 102.

Andreas. Bartolus.

[*Similis*] sepe quidē
iungitur genetivo vel
dativo & sibi, ut passim
exemplis declarant.
Non raro tamen adiun-
gitur cum a, atque, [ut]
tamquam.

[*Similiter*] quoque iun-
gitur cum [ac] atque
ut. Cic. 1 de Nat. deor.
[*Similiter*] cum atque
Cic. 2, Phil.

A. **D**Vo vidi equos adeo [*simi-*
les ut] vix quidem interstin-
gui potuissent.

B. [*Similiter*] *facis* [ac] fecit Ber-
nardus; mihi insalutato fabulas narravit;
illum reprehendi; neque vero illum [*si-*
militer atque] ipsum commotum esse
vidi.

vidi. Defendere conatus est, inter amicos ceremonias requiri nullas. [*Similiter*] loquutus est [*ut*] si probaret indifferetum quiddam esse. Tribus horis [*simul*] eramus altercantes; voce, gestu, [*simul cum*] argumentis de comitate valde contendì.

[*Similiter*] cum [*ut*] Cic. 1. Offic.

[*Simul*] est quoddam, aut pariter. Cic. Att. 1.

[*Simul*] apissime assumi [*cum*] Ci-pro Do.

A. Quis tandem finis?

B. Apertissime illum vici. [*Simul*] veritatem agnovit, & [*simul*] semetipsum pertinaciae redarguit. A. Vtinam vestrae altercationi interfuissem; forsan illum ab omni errore planè vindicassem. At quo iam iturus es tu?

[*Simul*] interdum iteratur, Liv. 1. 1.

B. Rus me quamprimum conféro.

A. In quem finem tam cito hinc discedis?

B. Cras horâ tertiâ pomeridianâ causa mea agitur. Bartol. [*Simul*] quid iudicetur scribas ad me.

[*Simul*] pro simul ac, sepe usurpatur, pratermissa ac brevitate causæ. Cic. 1. 2. ep. 3.

[*Simul*] plerumque assumitur [*ac*] ac primum, atque, ut Cic. lib. 1. de Nat. Deor.

Andreas. [*Simul ac*] potero tibi non deero. [*Simul ac primum*] comitia expediverint te per literas certior faciam.

[*Simul*] cum [*ac primum*] Cic. 3. Ver.

B. Quas ego [*simulatque*] recepero ad te statim properabo. [*Simul*] atque amico quidpiam acciderit, accedit amicus, [*ut*] ei aut congratuletur aut cum eodem condoleat. Illico inquam tibi occurrâ. [*Simul*] atque de illa re intellexero, [*continuo*] me in iter accingam. [*Simul*] & illud cogita quid vis adferam tecum. Sive aliud quidpiam vis

[*Simul*] cum [*atque*] Cic. pro Rose. Att.

[*Simul*] cum [*ut*] Cic. Att. 1. 10. Ep. 4.

[*Simul*] interdum ad maiorem reiterationem significantem, adhibetur statim. [*continuo*] illico, aut aliquid ejusmodi. Cic. lib. 1. 6. Ep. 16.

[*Simul*] interdum usurpatur pro deinde. Cic. ad Q. Fr. 1. 1. ep. 1.

scribas? A. Tibi morem geram.

B. Novistine tu quid ab hinc anno contigit, quod quibusdam aliquid miri videbatur in se continere. B. Minime.

A. Nec quid hinc semianno, quod me etiam quasi in stuporem coniecerit?

B. Nequaquam. A. [simul] hoc nescis? Alio tempore hæc tibi referam.

[Simul] interdum assumitur pro itum, Cic. pro Bal.

Dialogus. 103.

Cosmus, Darius.

C. M Irste quisque laudibus effert, [simul quod] video nihil præ meritis tibi ascribunt. Primum ob crucitionem, deinde ob tuam dicendi facultatem, [simul quia] devotus es: hinc est quod te extollant. [simul ut] hæc ipse observârim, non potui non iis & convenire & gaudio affici. [simul ne] me adulatorem agere censeas. Si veritatem proloquor, irreprensibilis evadam. Me semper ingenuum novisti: nec jam iudicium tuum aliter [sodes] de me feras.

D. A sermonis tui exordio suspicabar [statim] ne me laudibus oneraturus esses, & quæ ad me nullatenus spectent. [statim ut] primam periodum absolveris,

[Simul] interdum assumitur [Quod] Cic. 1. Ep. 7.

[Simul] interdum assumitur [Quia] Sal. Carr.
[Simul] interdum assumitur [ut] Cic. 2. Ver.
[Simul] interdum assumitur [ne] Cic. Att. lib. 7.

[Statim] significat illi. Cic. Att. 1.
[Statim ut] satis ultimum. Cic. pro Quin.

ris, plura & plura mihi attributa subsequutura pertimescebam. Desine super his plura dicere.

C. Sileo. At cum rus jam discessurus, & ibi aliquandiu moraturus; obsecro ut super Negotiis meis literas, frequentes quidem & illas, à te accipiam.

D. Ego ad te *[statim]* habeam quod scribam *[simul ut]* Curionem videro & convenero. *[statim]* inquam hæc statutam *[simul ac]* advenerit is, ille homo qui *[sub]* terra habitans nullum sibi parem habet.

C. Cur illum tantum laudibus extollis?

D. Ego *[sub]* quod rectè noverim, nec judicare, nec loqui unquam possem. *[Sub]* tertium diem Mensis. Maii illum conveni, Quæ ad te ullatenus spectare viderentur tunc temporis verbis quidem clarissimis aperui. Literas ipse eodem tempore aliquò transmissas accepit: *[sub]* eas literas recitata fuere tuæ, quæ *[* sub]* decimam horam matutinam perlectæ. *[* sub]* sextam horam pomeridianam pervenit Tabellarius qui responsorias expetivit à me. At illum amandavi. *[* sub quindecim]* post dies illum iterum alloquutus sum: progressum insignem in tui causam facile deprehendi. *[Sub idem tempus]* venit Robertus utrisque nostri amicissimus. *[sub divo]* diu fuit, & mul-

[Statim] interdum *offumit* *[simul ut]* Cic. A. 1. 10.

[Statim] interdum *offumit* *[simul ac]*

[Sub] præpositio, contrarium habet supra. Cic. 1. de Nat. Deor.

[Sub] ut supra. Cic. 1. Phil.

[Sub] usurpatur *sepe* pro *scilicet*, id est *statim* post. Cic. ad Q. Fr. lib. 2. ep. 2.

[Sub] usurpatur *sepe* pro *statim* post. Cic. lib. 10. Ep. 16.

[* Sub] lucem, *[* Sub]* noctem, *[* Sub]* vespeream, est incipiente luce, nocte, vespere Liv. lib. 9. * Cæsar. 1. de Bel. Civil. * Cæsar. 1. 2. de Bel. Gal.

[Sub idem tempus] est per idem tempus. Liv. 1. 1.

Sub divo, vel *[sub divo]* est sub calo, vel aere.

[Sub dicitur] ut supra Cic.
3. Ver.

ta pertulit una cum suo consocio, qui
[sub dicitur] itidem eadem frigora susti-
nuit.

Dialogus 104.

Eumedim, Sanctorius.

*Sub aspectum cadere, et
aspici posse, sub sensum
cadere, sentiri posse.*

Cic. de Univer.

[sub intelligentiam]

[cadere] Cic. de uni-
vers.

[sub iudicium] sapien-
tis. Cic. l. de Fin.

[sub aspectum & sa-
lum cadere] Col. de
Univer.

[sub sensum cadere]

Cic. l. Acad.

[subter] contrarium
habetur supra Cic. lib. 1.
de Orat.

[subter] ut supra Cic.
l. 1. de Repub.

[subter] ut supra Cic.
3. Tule.

Admonitio.

Subius idem signifi-
cat ut subter, sed ab
solite usurpari solet.

E. Aliqui Magia doctrina igna-
ri, illam non posse sciri astru-
ere conantur: perspicuis tamen argu-
mentis sateri compulsi sunt, illam [sub
intelligentiam] cadere. Recte discernere
[sub iudicium] Sipientis est.

S. Immo, sunt etiam & alii qui Cae-
lum [sub aspectum] & [salum cadere]
asseverant.

E. Non desiderantur qui Plane tarum
motum [sub sensum cadere] profitentur.
Quidam qui omnia haec quae supra &
[subter] sunt unum esse dixerit. Quid
si Lunam è viminibus contextam esse
quidam sibi fingat: an audiendus.

S. Nec minus ineptè Solem [subter]
mediam ferè Regionem locum obtinere
hallucinantur quamplurimi. E. Nec mi-
rum, quippe qui Scientiarum sint nescii.

S. Eorum discursus nulla innituntur
fundamentis: attamen [subter] se ha-
bent aliorum iudicia.

E. Apud

E. Apud se hos relinquamus insulsos quibus nec Doctrina nec ingenium inest. Quid jam meditantur eives cum tantæ terræ cumulum fecerint?

S. Sancitum est iis, ejusdem antiqui statuam [*super*] illum terræ cumulum erigere. Hac [*super*] ne & de quodque modo magna quidem disceptatio orta fuit, tandem autem iis decretum quod vocabula hæc sub marmore insculperentur. [*Supra*] Lunam sunt omnia æterna.

E. Hac autem inscriptione quid sibi volunt? S. Nimirum, quod quamvis quoad nos è materia scilicet tenacissima conflata sit hæc statua, illam tamen fore perituram. Si sol admodum resplendens & refulgens [*supra*] impositus erit, verbo hoc adscripto: *Incorruptibiles*. E. Itane vero? S. Illa qua [*supra*] dixi vera quidem esse tibi spondeo.

E. Itineri longo, hyemali & illi, sese commisit Gandavus. Non poterit non magnis exponi periculis tam vitæ quam sanitatis. Quid eveniat nobis absconditum?

S. Ne timeas. Corpus illi patiens inedia, algore, vigilia, [*supra quam*] cuique; credibile est; adeo ne [*nihil supra*] possit esse.

[*Super*] contrarium fere habet sub, seu sub ius. Cic. lib. 1 de leg.

[*Super*] interdum usurpatum pro de. Cic. Att. lib. 16.

[*Supra*] contrarium habet sub, subter, aut infr. Cic. l. 6. de repub.

[*Supra*] sine causa. Cic. lib. de Divin.

[*Supra*] nunquam pro ante usurpatum. Cic. 2 de Orat.

Admonitio.
Superius dixi, & alia hujusmodi inusitata sunt, & formæ barbaræ: pro quibus illa sunt in usus ante dixi, supra scilicet.

[*Supra*] interdum adsciscit. [quæ.] Cic. Cæcil.

[*Nihil supra*] Cic. l. 14. Ep. 1.

Dialog.

Dialogus 105

Menelaus, Nerinus.

M. Quid sit de Galbo.

N. Hic ære alieno oppressus discessit, & furtim. M. Itane? *vita quidem* alias illi [*tali*] *suus, vel fortuna, vel gloria* [*ut*] *nihil posset accedere.* Et sese tandem tam misere perdidit? Caveas dehinc tibi: illum enim nefarius quibusdam associatum fuisse compertum est.

N. Quid plura mihi consulis!

M. [*Talem*] *te esse oportet* [*qui*] *primum te ab impiorum Civium societate sejungas.* En tibi exemplum. Si hoc præstes, non dubito quin omnia tibi rectè succedant. Alias illi *bonos* [*tali*] *dati* *fuit* [*at*] *pauci*, quinimmo in Senatorum numerum eVectus fuit [*Tali*] *fuit* [*atque*] *jā* Peredus, qui sanè in dignitatis summo gradu versatur. [*Tali*] *is est* [*qualis*] *esse conveniret.* Non equidem quod illi accidit *divinavi*, sed [*tale aliquod*] *putavi fore.* Vir [*tali*] *dignitate præditus* in nihilum iam quidem reductus est, & hominum risui expositus. Nobilis quidam Carthagenensis idem incurrit stadium

N. Ne te interturbem. [*Tam*] *sum amicus ei Civitati* [*quam*] *qui maxime:* cujus

[*Tali*] *sepe assunt*
[*ut*] *vel qui.* Cic. de
Amicitia.

[*Tali*] *cum* [*qui*] *ut*
supra, Cic. l. 10. Ep. 6.

[*Tali*] *cum* [*at*] *Cic.*
V. in.

[*Tali*] *cum* [*atque*]
Terent. Phorm.

[*Tali*] *nonnunquam*
adifici [*qualis*] *Cic.*
lib. 2. Offic.

[*Tale*] *interdum addi-*
tur quidam, aut [*al-*
quid] *Cic. Att. l. 6*

[*Tali*] *ablati.* Cic.
pro Cluentio.

[*Tam*] *plurimque as-*
sumit [*quam*] *& tam-*
pa. et eum in incl.
Cic. l. 5. Ep. 1.

Cujus felicitatem non [tam] pro me
[quam] pro omnibus in illa urbe degen-
tibus vehementer exopto.

[Tam] ut supra, cum
[quam.] Cic. l. 1. 3. 1. 3.
Admonitio.

In comparationibus
tam quam usurpatur

in aliis tum, tum, &, &, vel, vel; itaque non dices, declamat, ut tam Lati-
nè, quam Græcè; sed tum Latinè, tum Græcè.

M. Ne mihi succenseas quod tibi con-
salere ausus fuerim: Benevolentia in te
mea mihi calcar fuit. Et scias me [tam] te
diligere, [quam si] mihi frater esses.

[Tam] nonnunquam
assumit [quam si] Cic.
l. 1. 6. ep. 1.

Dialogus 106.

Odis. Pererius.

O. V T audio, imposuisti mihi me
te circumvenisse, cum Prædi-
um non à te longè dissitum emissem, &
inde perturbari visus fuisti. Ah! minime
me cognovisti tu. Non essem [tam] in-
urbanus, ac pene inhumani [ut] ego eo
graverer quod te cupere sentirem. Nun-
quam eram [tam] mihi addictus [ut ne]
tibi cederem.

Admonitio.

Tam, quam, fere no-
minibus, & participiis
adhibentur, interdum
etiam verbis, nimirum
cum comparatio quæ-
dam, aut similitudo sig-
nificatur. Et sanè, tam
& quam, adverbis
sunt similitudinis. sig-
nificant enim, æquè

ac. Quod si nulli appareat comparatio, aut similitudo, tantum, quam
usurpari solet cum verbis. [Tam] sepi adsciscit [ut] Cic. 2. de Orat.

[Tam] cum [ut ne] sepi, Cic. pro Sext.

P. Tuis dictis acquiesco: ne plura
moveas.

[Tam] cum [ut non]
Cic. Att. 1. 13. Ep. 33.

[Tam] non raro pro ut,
recipit [qui] Cic. li. 9.
Ep. 3.

[Non tam causa] cum
[quam ut] Cic. ad
Brut. Ep. 16.

[Non tam causa] cum
[quam quia.] Cl. Top.
[Non tam ut] cum
[quam ut ne.] Cic.
Att. lib. 9. Ep. 71.

[Non tam causa] cum
[quam ut.] Cic. ad
Brut. Ep. 19.

[Non tam causa] cum
[quam quia] Cic. Top.

O. At qui potuit tandem esse tui negotii processus? Non puto [tam] expectatum fuisse negotium tuum [ut non] habuerit aliquid mora. Multa tibi forsitan de venditoris jure insurrexerunt dubia,

P. Legis-peritum consului.

O. Quis est [tam] Legum peritum [qui] in tantis tenebris recte sentiat. Potissimum cum tam inertes sint. Si occasio ulla sese obtulerit, ipse tibi subsidio futurus sum: [Non tam causa] meas facultates ostentandi; [quam ut] ne me tibi verum esse amicum minus sanè credas: [non tam] lucrandi [causa quam quia] me tibi nullatenus defuturum appareat: [non tam] ut prosum [quam ut ne] videar tibi alter ab illo qui verè sum: [Non tam causa] aliorum conciliandi opinionem, [quam ut] me tibi ingenuum liquido demonstrarem. Et quæ supra de dotibus meis tradiderim, [non tam] vitandi mei laboris [causa] [quam quia] te capacem magis voluerim tibi adscilicet, ne aliquis error profecto irrepat. Si quid potero, in tui subsidium conferre semper præstaturus sum.

Dialog.

Dialogus 107.

Pompeius. Rillus.

P. **C**U Vt Romæ Athenas, ut tibi dixerim, non es profectus? An vice difficultas, an aliâ motus causâ, quod à te statutum fuerit deseruisti?

R. [Non tam propter] periculum [quam propter] negotia quæ numerosa mihi quidem postea adveniant, hoc factum est.

[Non tam propter] ad-
fiscis interdum [quam
propter.] Cic. Aul. 7.
Ep. 3.

P. Quis tandem fuit ille *Lycernus* quem Græci ad unum (præne dixerim) omnes tantis laudibus evehunt?

R. [Tandem] laudabitur [dum] memoria legû ab illo constitutarum manebit. P. Anne frater tuus Athenas sese contulit? Rillus, maximè.

[Tandem] primum; & d-
fiscis [dum]. Cic. 1. Of.

P. Tu literas ad illum sæpè mittis.

Rillus. Ne dubites; & ut plurimum Literarum mearum conclusio hæc est. *Disces quamdiu voles; [Tandem] autem velle debebis [quoad] te quantum proficias non penitebit.*

[Tandem] interdum ad-
fiscis [quoad] Cic. 1.
Offic.

P. Optimè certè illi consuluisti.

R. Hunc cæteris omnibus fratribus meis præfero. [Tandem] singulari quodam afficior gaudio, [quamdiu] aut ad illum scribo, aut illius literas legam.

[Tandem] sæpe assumit
[quamdiu] Cic. Aul. 9.
Ep. 4.

P. Cur

[*Tandem* quam] ali-
quando alterum diu non
ponitur, sed subintel-
ligitur Cic. in Brut.

[*Tandem*] obfoluit Cic.
lib. 2. Ep.

[*Tam*] iungitur inter-
dum cum adverbis,
[*multum*] & valde
Cic. 6. Ver.

Admonitio.

Etsi tamen plerum-
que subicitur cum
anteceeditur, vel ali-
quid eiusmodi; inter-
dum tamen proponi-
tur.

[*Tamen*] propositum
cum [sed] Cic. At. 1.6.
Ep. 1.

[*Tamen*] ut supra cum
[certe] Cic. At. 1. ep.

[*Tamen*] cum [sedecre-
te] nonnunquam Cic.
Att. 1.1. Ep. 10.

[*Tamen*] in principio
non raro collocatur Cic.
lib. 9 Ep. 19.

P. Cur non diutius es moratus Lucr?

R. bi vixi [*tandem quam*] licuit in
Civitate bene beatique vivere.

P. Ego te [*tandem*] abfuisse à nobis
dolui: tam valde tuâ societate semper
captus fui: Discursus tui me [*tam mul-
tum*] affecerunt ut nihil magis. Ec-
quid amicè fecisti pro Thoma?

R. Novissime ne quicquam quidem.
Vt illi finem optatum acquiram, omnem
profectò moturus sum lapidem; [*iusti*
[*tamen*] sed plane libenter. Illius adver-
sarius hominum injustissimus est; quem
[*tamen*] Senatores esse in principibus fa-
cile sunt passi, evolare autem altius [*cer-
te*] noluerunt. Quamvis à multis hæc
audiverim, non [*tamen*] credidi, [*sed*
certe] iuspiciabar posse fieri. Iurisperito
cuidam insigni hanc tuam causam clarè
aperui: justam hanc esse apprehendit.
Vt super eadem seriò medicaretur illum
magnopere obsecravi: [*tamen*] in hac
oscitanter admodum se gessit.

Dialog.

Dialogus. 108.

Smetius, Talleim.

S. **V**T in causis meis jam agendis quam diligenter adhibeas curam te rogatum volo.

T. Meum studium erga te, & officium *[tamen]* multis jam rebus spero esse cognitum *[tamen]* in his declarabo.

S. Quo autem uteris medio fac ut sciam, *[tamen]* nimis forsan importunus esse videar.

T. Tempus breve quidem nimis mihi conceditur. Hinc enim quamprimum mihi discedendum est. A me tamen prius accipias illum divitiis quibus abundat inflari admodum. S. *Qua* *[tamen]* est *[tamen]* a divitiarum ostentatio. Ante damnandum qui superbi sunt ingentes tollunt animos. Spero autem tuo praesidio illum Cantilenam aliam cantaturum. Fateor illum, *[tanquam]* consulari dignitate bislet adornatus, nullibi transire insalutatum quidem. *[Tanquam]* si illius intellectui esset *[offusa]* caligo: *[sic]* quasi omnia discernit. At p. ce tua, discedendum mihi est visitandus enim mihi est qui me aude expectat. S. An diu moraturus es? T. Nequaquam. S. camus una. T. Fiat.

[Tamen] idem declarat quod *[tamen]* itaque adposui. *[tamen]* Cic. lib. 3. Ep. 4.

[Tamen] interdum absolute ponitur, amisso tamen. Cic. 1. 2. ep. 4.

[Tamen] proprie quid est. dicitur tempus. verum saepe vim habet inflandi vehementius. Cic. Parad.

[Tanquam] saepe est adverbium similitudinis. Cic. 1. 1. hil.

[Tanquam] saepe est adverbium similitudinis. Cic. 1. 1. hil. *[sic]* interdum ita, vel itidem. Cic. pro Rose. m.

Admonitio.

In comparationibus & similitudinibus, Cicero tanquam utitur par libetius quam velut.

[*Tantisper* est tanto,
vel tantulo tempore.
Plaut. Aul.

[*Tantisper*] interdum
adiciunt [dum] Ter.
Adelph.

[*Tantum*] adiciunt
[quantum] idque vel
ut duntaxat verbo, vel
diversis, vel eodem ite-
rato. Cic. lib. 3. Ep. 8.

[*Tantum*] [quantum]
eodem verbo iterato.
Cic. ut. 14. Ep. 10.

[*Tantum*, *Quantum*]
eum virtus diversis.
Cic. de Amic.

[*Tantum*] interdum as-
sumit [quantum ma-
ximum] Cic. de Amic.

[*Tantum*] nonnunquam
assumit [et.] Cic. de
Amicitia.

[*Tantum quantum*]
non est idem quod
tamquam, sed tam
multum quam multum.

Itaque non cum nominibus & Participiis, sed tam verbis uti solet
[lege tamquam.] *Tantum* autem & *quantum*, utitur cum verbo
tum duobus diversis, tum eodem iterato. Cic. Aul. 1. Ep. 16. Pro tanto
interdum [tantumdem] dicitur. Cic. 5. Ver.

T. Fiat. S. [*Tantisper*] hic ego ad
januam concessero.

T. At simul ingrediere.

S. Minime gentium, non faciam. Ego
hic [*tantisper dum*] exisse opperiar foras.
Hic, hucusque moratus sum, cur autem
tamdiu tardaris?

S. Quo fato plane nescio. Quan-
tum plurimum in me insurrexerunt adversarii
[*Tanta*] contentione decertavi [quantum]
nunquam in ullo discursu. Ego in vita
mea nullam unquam voluptatem [tanta] sum
affectus [quantum afficior] hac integritate
quam profiterar. [Tantam] hanc iustiti-
am, quippe meam, clarissime [exposui]
[quantum] non [queo] dicere. [Tanta]
est inter eos & me [quantum maxima] pa-
rest esse morum studiorumque dissensum.
[Tanta] est iustitiæ Pulchritudo [in]
omnibus virtutibus supereminere viden-
tur. Iustitiam colo, & illam in dies la-
dibus effero. [Tantumque] penitus sum
[quantum] est sermo.

T. Injustis [tantumdem] attribuit
[quantum] iis qui animum recte depe-
nunt.

Dialogus. 109.

Udinus. Labirius.

V. **M**Ale me jam habeo.
L. Qui autem sit ?V. Ni his natalitiis, cum nimis in-
ulserim genio, in me hanc ægritudinem
imprudenter contraxerim, me latet.L. Parum consulto. [*Tantum*] enim
ibi & Potus adhibendum [ut] refician-
tur vires, non opprimantur.[*Tantum*] assumit [ut]
Cic. de Senec,V. De exercitu Romano quid novi
latum est ?D. Omnia ei prospera quidem esse
assim fertur. [*Tantum*] est nomen &
sinio exercitus [ut] etiam ad ultimas
Germanorum Regiones pervenerit.[*Tantum*] assumit [ut]
Cxl. 4. de Bello Gal.V. Quid tandem de strenuo illo in-
fricos exercitu ? L. Nondum certe di-
cavit cum Africo. Vterque utriusque inonspectu fuere. [*Tantum*] prima acies
debat, [ut] in utrumvis exercitum
la tormentaria adigi possent. At cave-[*Tantum*] cum [ut] ne
Cxl. 13 de Bel. Civili.at sibi adversarii nostri quippe quod
omanorum virtus & fama [*tantum*]crebuit. V. Urbs [*tanta*] & talis est
la Roma, quæ floridam juventutem, &
od magis est, duces pereximios nutrit.[*Tantum*] adverbium
absolutum. Cic. ad Q. Fr.
lib. 2. Ep. 2.log genio Romanus omnem præcedit
gentem[*Tantum*] & tantum,
nomina, in prædum ab-
solute pronuntiantur. Cic. 3.
de Nat. Deor.

gentem. Tantum ingenium non potest non sese in præclarissima ingerere. De Romanorum dotibus; & gestis quamplurima recensere possem. At me hinc quamprimum recipiendum est.

[*Tantulum*] nomen, cui quantulus opponitur. Cic. 4. Ver.

[*Tantum abest*] iungitur cum [*ut*] interdum assumitur vix, vel etiam. Cic. 1. Offic.

[*Tantum abest*] iungitur cum [*ut* vix] Cic. Att. lib. 13. ep. 21.

[*Tantum abest ut*] cum [*etiam*.] Cic. 5. de Fin.

L. Aliquantisper autem morare quæso: si [*tantulum*] mora mihi concedas, de Romanis, & eorum legibus, varia illa quidem & insignia tibi narrabo.

V. [*Tantum abest ut*] tantulum morneam, ut ad duas horas hic apud te futurus sim, si ita vis.

L. [*Tantum abest*] ut te duabus detinerem, [*ut* vix] semihoram te retardaturus sim. Vnum jam solum de Populo Romano tradam, [*tantum abesse ut*] otium *seffentur*; [*etiam*] *curas, sollicitudines, vigilias perferunt*. Eas autem, & plura super his alias dicturus sum.

Dialogus 110.

Alanus Bonaventura.

A. [*Acobum, Ieronimi causam egisse fertur*. Ille aliorum consilio

[*Tantum abest ut*] ad seffici interdum [*ut* maxime] ut minime, arguatur, & alia eius modi. Cic. 1. Acad.

cum usû fuisse affirmat; & [*tantum abesse*] dicebat. [*ut*] ea consentanea essent [*ut maxime*] repugnarent. Deinde al

ob amicitiam cum illo, illum non potuisse non prudenter consuluisse.

B. Amicitiam ob paupertatem infestantur epeni.

A. [Tantum abest ut] amicitia propter indigentiam celatur, [ut] i qui [minime] alterius indigeant eandem amplectentur. Hoc Problema abhinc quindecim diebus cum eruditissimo Thomæ agitavi, qui tandem mecum ita sensit, paucis autem post diebus illam iterum conveni, tunc in opinionem longè diversam locessit. [Tantum abest ut] ille meam sententiam moveat, [ut valde] ego ipsi quod de sua sententia discesseris, panisem dampnem. Nomen [tantum] amicitie usurpans quamplurimi quid ipsa valeat ignorant. Ego hæc [tantummodo] loquor. Doctor aliquando errare animadvertas. Aderat quidam advena, & is, magni nominis, argumenta mea totis viribus refellere tentavit: at [tantum dico] ridicula protulit. Quantum in aliis valeat, ignotum mihi est. [Tantum videbam] illum assertionis meæ statum minus intellexisse, Nihil dicam arrogantius, [tantum dicam] me quid in hac re decernendum sit ex frequentissima meditatione apprime novisse. Et inquam [non tantum] parum commodè se expressit iste; sed etiam ineptissime. Meus quidem discursus operatum consequutus esset finem, [tantum non] feci Cotelarium.

N

larium.

[Tantum abest ut] ad
sifici interam [ut
minime.] Ci de Amic.

[Tantum abest ut] ad
sifici interam ut val-
de. Cic. Att. lib.

[Tantum] adverbium,
sepe pro solum, aut du-
taxat usurpat. Cic.
Parab.

[Tantummodo] adverbium,
sepe pro solum, aut
dumtaxat usurpat.

Cic. 1. de Nat. Deor.
[Tantum] sepe iungitur
cum [dico] Cic. ad
lib. 10. ep. 4.

[Tantum] sepe iungitur
cum [video] C. l. ep. 18

[Tantum] sepe iungitur
cum [dicam] Cic.
pro Mur.

[Non tantum] pro non
solum. Cic. 1. de Orat.

[Tantum non] est, hoc
solum desinit.
Liv. lib. 4.

larium. *Conchylia* oli mero purinoma do

Officially, the company is

— 42 —

Dialogus 171:

Calium, Dobrigian.

C. **I**nsigni quidem Characterē utitur Boninus, quicquid & is literis tum Graecis tum Latinis apprime eruditus est. [*Tantum quid*] scriptis [*non*] apte interpungit.

D. Parum refert five recte, five non,
punctis clausulis quidem distinguas.

C. [*Tanti*] *mibi crede* [c] fin-
nus vix poterit Authoris sensus recte ap-
prehendi.

D. Antiquiores ferme omnes de judi-
cij obice, aut de oscitantia saltem argui,
qui hæc non solum non neglexere, sed de-
fendere [*nihil esse tanti*]. Per pauci autem
quidam tentus admiserunt [*nihil*] *tamen*
[*tanti esse*] existimavunt [*ut*] absque in-
oratio non admodum obcuram fore ar-
bitrarentur. [*Nihil tanti est quo*] an-
thoris sensus obfuscetur

C. Nescio quî fit te in dicam tam im-
probabilem [*tantopere*] laborasse.

D. [*Quantopere*] dissertationem non
 affecto [*quantopere*] disputationis finem,
 quæ est declarata veritas. At tu rationes
 adducas tuas, ut veritas eò magis perspi-

[*Tantum non*] interdū
interponitur quod, ut
ut [*tantum quod non*]
Cic. 1. Ver.

[Tanti est] pro expedit,
elegantiter positus. Cic.
6. Ver.

[Nihil tanti est] pro
non expedit, aut non
tantum facendum est, e-
legitiffimi dicitur, Cic.
Att. 1, 7.

[Nihil tamen est] inter-
dū adiutur cum [ut]
Cic. Att., 13, Ep. 3.

[Quasi] *quasi* [si] cum
[quo] interdum, Cic.
Brut. in epist. Cic. I. 1
[Quasi] ex tanto
opere, Cic. pro Mur.
[Quasi] interdum
assimilis [Quasi] opte.

tua nihil innotescat. [Tunc] apud
 sapientes colitur veritas, [et] si omnem
 derelinquere opinionem & illi adhere-
 re. Non loquitur hac [Tunc], ut recte
 novisti.

Dialogus 1124

Endemism. Gandavensis.

E. **C**irculi quadraturam non dari
affirmant quidam. In hanc
assertionem disputant alii. Diverſas e-
ruditorum opiniones non poſſum non
mirari. § 11

G. At te magis admiror. An non vetus illud audisti aliquando & percepisti: [*Quos*] homines, [*tot*] sententiarum. Et cum [*tot*] experientius confirmatur, [*ut*] ex quotidiana praxi penitus stabiliri videatur, dicam, eni stuporem! Super hac te lermocinabantur septem dignissimi homines: [*tot*] viri tuere, ac idem confirmant illi. Varietas undique adinvenitur, immò & in hominum vocibus. *Poculi enim mutationes* [*cotidem*] esse [*quos*] auctoritatem perspiciantur.

E. Discursam omnem mihi referre
potes?

G. Immo quidem, & fere dixerim,

N' 2 [coridens]

[Tot] 'ere affumit
[quod] vel ut, Cic 2^a
de Orat.

[Tos] cum [et] Cic.
p. Ep. 20.

[Ter] interdum absque
reponitur. Cic. pro
Cael.

Admonitio.

Tot ad numerum,
tanti ad magnitudi-
nem referuntur.

[Teridem] adsc/cis
[quot] Cic. in Orac.

[Totidem] notum-
quam absolute ponitur.
Cic. a. de Fin.

[Toties] plerumque
absolute ponitur. Cic.
Att. lib. 7.

[Toties] interdum as-
sumit [Quoties] Cic.
17. ep. 7.

[Tum] pro tunc asse-
ritur. Cic. pro
Quincto.

[Tum] saepe confertur
cum [cum] Cic. Att.
lib. 9. ep. ult.

[Totidem] verbis. Tuque aliam me hanc
referentem audivisti.

E. Iam iterum referas, quæso.

G. [Toties] repeti ut optime preci-
um non esset plura loqui.

E. Non [toties] hæc narrasti [quoties]
ipse exoptarem. G. Vis denuo recense-
am? E. Maxime. G. [Tum] morem

tibi geram.

E. At prius mihi nartes, causant me
tibi ut sperabas successit.

G. [Tum] cum te conveni mihi
spes erat maxima, [cum] quidem ego in

nulla spe.

~~non nullum non exoptarem successit~~

Dialogus. 113.

~~non nullum non exoptarem successit~~

~~non nullum non exoptarem successit~~

H. Quidam est quod Liliardus
fuerit comes.

I. Hoc me latet. At [cum] cum

fuit [cum] in Belgas secum duxit exerci-
tum. [Tum] inquam [cum] jam illos

debellare incipit.

H. Qui autem fiebat cum tot diffi-
cultatibus undique & undique esset cir-
cumseptus, illi tamen omnia tam auspica-
to successisse. I. Nova ab omni gente
acceserunt illi præsidia, illum & munifi-
cium,

[Tum] saepe assumit
[cum] Cic. a. Phil.

[Tum] saepe assumit
[cum] Cic. in par.

cum, & in militari disciplina præclarum
sodito. At ipse difficillimam in se susce-
pit provinciam.

H. Atq̃uam virtus [cum maxime] o-
b hoc [cum] quispiam in arduis versetur
rebus. Verbo hoc; illum solertem, nec
non magnanimum apparet. In brachio
græve vulnus illi ab hasta impingitur, cu-
jus cuspidis portiuncula infixæ fuit. No-
luit tamen ipse, ne præ dolore, ne præ pe-
riculo Chirurgos statim consulere, ad
præclara quidem intentus. [Tum deni-
que] sibi avelli jubebat [cum] hostes fu-
gasset.

I. Mira narra. Hujusmodi patientia,
una cum magnanimitate literis aureis
describi meretur, ut sempiternæ memo-
riz sacrum. Quæ [cum] gratiora uni-
cuique videntur [et] successu coronen-
tur.

H. Felix exitus semper magnanimos
attendat. Si autem illi non accessisset
auspicatō, non reprehendendus adveni-
ret, sed laudibus esserendus. [Tum deni-
que] laudandus est quisque [et] strenuè
& rectum consilium sibi adhibeat.
[Tum denum] suis quasi depictus meri-
tis apparebit, [et] prius consulta seriò
perpendantur; [cum vero] his perspe-
ctis, exultare læticia ac triumphare ga-
dio incipiunt omnes. Nam si à duce of-
ficium undiquaque perfunctum sit, [cum
denum] militees animantur.

[Tum] augendi causæ
interdum [et] maxime
cum] adhibetur. Cic. de
Amic.

[Tum] interdum an-
grædi causæ, [denique
cum] adhibetur. Cic. l. 5.
Epist.

[Tum] cum [et]. Cic.
pro Marc.

[Tum denique] cum
[et] Cic. ad Q. F. l. 1.
Ep. 1.

[Tum denum] cum
[et] Plaut. Menoch.

[Tum vero] absolutè
Cic. pro Cluent.

[Tum denum] absolutè
Liv. l. 2.

[Tum denique] *absol-
tus* Cic. 2. Ver.

I. *Addam hoc unum, vulnere cura-
to, prope quadraginta diebus interposito,*
[tum denique] arma conclamavit, &
prælium, magnâ utrinque confectione
dimicatum est, victor is triumphavit se-
cundâ.

Dialogus 114.

Lemnius. Nerinus.

[Tum] pro deinde in-
terdum usurpatur.

Cic. 3. ep. 1.

[Tum] interdum ire-
ratur pro modo modo.
Cic. Att. lib.

L. Quid vocem, gestum, vul-
nere, & animum, contra illum
elati animi hominem dextrè quidem dis-
putasti. [Tum] rationes in eâ disputati-
one collectæ responsum non admiserunt
vllum; quippe quæ redarguendæ non es-
sent. [Tum] Græcè, [tum] Latine dis-
seruisti.

N. Attentusne fuisti tu?

[Tum tum] pro & &
Cic. Au. lib.

[Pbi] adverbium lo-
ci, sive inquit pro
in quo vel in qua. Cic.
lib. de Orat.

L. Maxime quidem, paucis à disputa-
tione hæc tractatis diebus, cum ruri-
gerem, scripisti Epistolam ad me plenam
consilii, summeque [tum] henevalentis
[tum] etiam prudentis ibi disputandi do-
cumenta percepi: ibi & è re nata, quo-
modo cum armis elatis faciendum sit
verba fecisti. In Academia literatissimè
eductus fuisti tu, [tum] artes floruerunt.

ne que

neq; præter te unum quempia uspiam in venerim [ubi] animus acquiescat. In his tuis quamplurima habentur scripta [ubi] ipse fructum insignem & multiplicem capere quidem.

N. Ne plura. [Vbinam terrarum] fuisti tu mensum a variis percontatus sum. [Vbinam gentium] esses tu homo.

L. Locum sanò mutavi, optimum quidem in pejorem; adeo est hominum natura universa ut [ubi] quisque sit, [ibi] esse minime vellet. [Vbi] loci incommoditates mihi perspectæ fuere, quamprimum me in urbem recepi. [Vbi] magis apertæ mihi fuere ineptiæ, ex [tum] me huc contuli.

N. An in Tusculano fuisti?

L. Maxime, & in Pometo tota die versabar attentus, quamplurimas transplantavi.

N. Quando autem fructum ferent?

L. [Vbi] triennes sunt, [tum demum] fructum ferunt. Vbi ad hoc tempus pervenerint tum denique optima producunt poma.

[Vbi] accommodatur ad Personas. Cic. l. ep. 4

[Vbi] accommodatur ad numerum multitudinis Cic. pro Quinc.

[Vbi terrarum] amplificationem continet Cic. Att. l. 5. ep. 97.

[Vbi gentium] amplificationem continet Plau. Menech.

[Vbi] interdum cum [ibi.] Cic. l. 5. ep. 4

[Vbi] sæpe etiam pro postquam usurpat. Cic. in Pison.

[Vbi] interdum ad scilicet [tum.] Cic. 6. Ver.

[Vbi] interdum ad scilicet [tum demum.] Caro. 45.

Dialog.

Dialogus. 115.

Nerius. Olympus.

N. Quidnam nova allata sunt Iulio?

O. Abique omni dubio tristitia admodum: hæc enim [ubi] nuntiata sunt, [statim] examinatum ad Ieronimi ades contendit unde hæc accepit, [ubi] quidam illi aperuit ostium, alter quispiam [continua] occurrit qui omnia confirmavit. Valeas.

N. Tantisper maneat, paucis enim te volo. O. Equidem discedo.

[ubi] cum [ibi] Ter. Andr.

[ubi] cum [quemprimum] Cato, esp. 64

[ubi] cum [illico], Pl. Amphit.

[ubi] ubi [subito] Cæf. l. 1. de Bel. Civili.

[ubi] cum [extempore] l. 1. laur. Epid.

[ubi primum] cum [illico] Plaut. Menech.

[ubi nam] cum [ubi] vim habet augendi, Cic. lib. 2. de nat. Deor. Cic. pro Cæli

N. [Vbi] te bene inveneris, [ibi] morare aliquandiu [ubi] graviora tibi tractanda sunt, & expedienda; tunc [quamprimum] eas, hæc inquam [ubi] tibi in mentem veniunt [illico] festines. [Vbi] quid tibi agendum sit rectè perpenderis, [subito] temerè subtrahas. Et si ita tecum nunc res habet: [ubi] eris ostium revertere ad me [extempore].

O. [Vbi primum] potero; [illico] occurram.

N. Ah! ne revertere quidem, [Vbi nam] promissis satisfit?

O. [Vbi nam gentium] summus quod justis nulla detur fides?

N. Crediderim

N. Crediderim sane te jam multis non esse implicitum negotiis. At nemo est quis [ubi] quam ibi ubi est, esse malis. Omnes hinc [ubi] sunt hoc idem sentiunt. [ubi] sunt, idem exoptant. [ubi] furis, passim sunt hominum eloquia. At quo tandem te recipis?

O. Rur. N. Quid? [vel] fructus causa, [vel] oblationis. [vel] quod tibi valde placet, [vel] quod maxime displicet videbis. Quo tandem est quod ibi expectes dicas [vel] precibus, [vel] amicitia, [vel] comitate motus.

O. Tibi statim respondere minime potero.

N. Nulla est tam facili res, quam difficilis fiat, quam invitus facias: [vel] brachiorum motus.

[ubi] ubique, ubi ubi eadem pars ubi habet. Cic. 6. Ep. 2. [ubi] in supra. Cic. 7. ver.

[ubi] gratiam] in supra. Cic. 1. de Nat. Deor.

[ubi] in supra. Cic. 1. Tule.

[vel] pro am, tam abstinentissimus est. Cic. 1. de Orat.

[vel] interdum dissimulatio asportatur. Cic. ad Q. Fr. lib. 2. ep. 6.

[vel] sapientiam literarum est. Cic. pro Ligar.

[vel] sapa provelat, in ut aliqua praecipua Ter.

Dialogus 516.

Pontanus, Piccolominus.

P. **A**Es alienum mihi adsciscere coactus fui. P. At Quomodo? P. Facile conjectari poteris. Si nullo alio pacto, vel Fznoze acquirendi mihi essent numini. [Vel quod] si ulterius loquar, plus solito fzneratori persol-
vendum

[vel] novum asportatur pro saltum. Ter. Phorm.

[vel quod] in principio sapa indignationis continet. Cic. pro Plane.

[Vel] alias pro etiam.
Cic. 7. de legib.

Admonitio.

Vel pro etiam affi-
mando duntaxat u-
surpatur; nam negan-
do, ne quidem, adhi-
beri solet, una aut al-
tera voce interposita,
ut ne ru quidem, ne
ille quidem, & alia e-
iusmodi.

[Vel] *sepe superlativus*
gaudet. Cic. 1. de Nat.
Deor.

[Vel] *maxime* Cic. Art.
in Orac.

[Vel] *optime* Cic. lib. 1
de Fin.

[Velut] Adverbium
similitudinis, *pro sicut*.
Liv. 1. 1.

[Velut] *interdum affu-
mis* [sic] vel ita Cic. 1
Tusc.

Admonitio.

In comparatione, i-
temque in similitudi-
ne declaranda, Cice-
ro libentius Quasi,
aut tanquam dicit,
quam Velut.

[Velut] *pro exempli*
causa, etiam Cicero-
niam est, Cic. 2. de
F. n.

vendum est; istorum quorundam inge-
nium est, [vel] dicam omnium, ut si
quempiam nummis penâ destitutum vi-
derint; tunc ex his ne unus, nisi pacto in-
iusto pecuniaris erogabit.

P. Cur autem Batdelum non adiisti?

P. Quid refert? Ille [vel] *maximus*
nebulo. Ex industria illum quidem de-
clinavi, cum [vel] *maximus* semper appa-
ruerit illum avarissimum, æque ac inju-
stissimum esse.

P. Fecisti [vel] *optime* cum ita prius
intellexeris. At quid? An se hæc iusto
posse facere autumant?

P. [Velut] providentiâ Divinâ & Dei
nutu hæc sibi deberi profitentur. [Velut]
divina providentiâ ceteræ æstuarium ap-
pellere factum est, in magnam ejusdem
emolumentum: [sic] illi homines indigen-
tis inopiam ex providentiâ Divinâ illis
in eorum utile præordinatum accessisse
profitentur.

Dialogus 117.

Rhedus, Servillinus.

R. Philautia multis Ruinæ fuit:
[velut] ipsi Bandino, qui & si-
bi,

bi de suo iudicio nimis sanè fidem adhibuit & inde certam imprudentem perdidit. [Vix] tertium superbum, quocumque inveneris, qui felix aliquando evaserit. [Vix dum] tres dies Romæ fuisse, quin magnatis cujusdam causam in se suscepit & peroravit cum triginta dies super eadem meditandum esset illi profecto, ut hanc adeo perplexam rite caperetur. [Vix] sex dies intercesserant [cum] ille de insaniis palam decingitur. [Vix dum] hoc audierant [cum] Vix me venis Strabo, qui exactissime omnia mihi retulit. Jam autem ita vilipenditur ut [vix] illius vocem. [etiam] crimines ad Perioscos usque audiri ferant. Utum [vix] aut [ve vix quidem] associari volunt, aut [vix] aut [nullo modo] illam legis esse peritiam admittunt; sed iusto merito obigendum esse.

S. An adhuc plura super hoc homine dicenda restant?

R. At pace tua prosequar. [Vix tandem] narrationi finem imposuit iste, quin & alter accessit, qui singula quæque confirmavit. [Vix] patientiæ compos fuit: [Sed tamen] me cohibui: nec ipse in illum quicquam inveni.

R. [Ultra] Syllanæ villæ est, quam putas tibi notam esse. Ejusdem est ille locus. Observat tibi ex iis quousque quod si in illa causa peroraverit unquam, longum tibi exordium inveniri; quod pluribus

[Vix] immixtum, ac per se ipsum bñ habet. Cic. 2. Acad.

[Vix] interdum assumit [dum] Cic. lib. 12. Ep. 4.

[Vix] saepe assumit [cum] Cic. 2. Deor.

[Vix] dñ saepe assumit [cum] Cic. Att. 19. Ep. 2.

[Vix] alias adicitur [ne dum,] Nam vix continet negationem quæ præcedere solet nedum. Liv. lib. 34.

[Vix] etiam additur [substantivo] vel aliquid eiusmodi. Cic. Att. 14. V.

[Vix tandem] distantiam, exellatam de-clarat. Cic. 5. Lep. 9.

[Vix] cum [sed tamen] ut supra. Cic. in Pis.

[Ultra] contrarium habet extra, & signifi- cat Trans. Cic. Att. 12.

[*alter*] *non rari affinitate*
[*quam*] *Cic. 1. de in-*
ventione.
[*alter*] *absoluit. Cic.*
Act. 1. 5. Epist. 1.

bus verbis, aut sententiis, [*altera quatuor*]
(*an est, producit, ut nihil possit*) [*altera*]
cogitari.

Dialogus 118.

Trivisani. Valla.

T. Affini meo *Thomas* me valde
obstrictum esse mihi videtur.
Nam in omni Officiorum genere adeo
promptum sese mihi demonstravit, ut
non mihi quicquam in mentem venire, quod
non [*alter*] mihi ipso deinde. Cum de
me nihil prius audivit, [*alter*] ad me
venit.

V. Novi hominem Injustos & super-
bos odio habet. & is talis est, ut non mo-
do nullius audacia cedat; sed etiam om-
nes id genus [*alter*] lacessat.

T. [*Utro citroque*] cursitabas qui-
dam ut illius manus effugeret.

V. Anne is naturæ liberalioris est?

T. Ingenius is est, & admodum libe-
ralis semper fuit. Plura ipse dat, quam ac-
cipit. Quidam divitiis, nobilitate, & a-
nimi splendore insignis quamplurimis
illum donavit; hinc factum est quod
Beneficia [*utro citroque*] data & ac-
cepta. Si dignitate par ille ulli sit, sive in-
ferior: utiq; dat uni, reddit etiam alteri.

V. Fertur

[*alter*] ex contrariis
varias significationes
accipit. Nam cum cas-
sus opponitur, est
spontus, cum potestati est
non potestati. Cic. 1. 4.
Ep. 1.

[*alter*] ut supra, Cic.
3. de Fin.

[*utro*] interdum signi-
cat in ap. Cic. Cael. 3.

[*utro citroque*] dicta
sunt pro *utro citroque*.
Cic. pro Rose.

[*utro citroque*] inter-
dum per translationem
usurpatur pro mutuo.
Cic. 1. 1. Offic.

V. Fertur illum eruditissimum esse.

T. Nec mirum. Adulter enim dicitur
quodammodo ipse [unus] cognovisse.
Omnes [undique] florentulas carpsit. Vno
verbo; [undique] perfectus est.

Dialogus, 119.

Acronius, Basilianus

A. CVr fiebat quod cum ipse ad
te quam humanissime scrip-
serim, nullas tamen ad me responsorias
dedisti literas?

B. Quid est tantum in [uno] aut [altero]
die. Cum commodè potui, tunc [unus]
Epistolarum respondi, & [alteri]. In tertiam
quidem ipse animadvertor; quæ quidem
retrica, & tuo sane iudicio admodum in-
ligna. [Vna] epistola, prima scilicet
nata fuit, & suavis. [Alteræ] mixta.
[Tertius] autem severa, & valde proter-
va; [unum alterum] diem, ad mensum
quoque desiderabantur mihi amicorum li-
teræ, cum ipsos sæpius scriptis incitarim
& tamen non hinc evasi reticens. [Vnum
alterum, quin etiam & [plures] menses
literas expectavi; frustra tamen. Plures
aliquando scripsi, quorum subjectum
videtur omnium eundem & idem fuit: an non
[unus aliquis] sibi occurrit unquam qui
hocce

[Vna] est propria
est adverbium, loci
hominum tamen & ad
personas, & ad alias
res accommodatur, po-
nunturque eleganter pro
ex quo, & pro quo, vel an
quidem. Cic. 1. de Oratore
[Undique] est ex omni
parte de hoc populo di-
ctum. Cic. pro Sexto.

[Vna] & [alter] pro
duo separatur. Liv. 19.
[Vna, alter] distribui-
tione. Cic. lib. 2. de Rep. 17.

Cum res plures duabus
numerantur, dicimus,
[unus, alter, tertius].
Cic. 1. de Acad.
Interdum pro tertium,
reponitur [plures] aut
aliud etiammodum unus
alter plures. Cic. 4. ver.
[unus] interdum iungit-
ur cum [et] pro arane
[idem] Cic. de Divina.
[unus aliquis] unus, al-
ter, tertius quod, se me
extremum eum habet.
Cic. 10. Phil.

mihi vertitur in dubium.

C. Id genus homines passim occurrunt: at nullus illi secundus profectò. At ubi temet oblectasti heri?

D. In foresti Palatio; nec vero ad septimam horam pomeridianam [usquam] discedebam. C. Primum autem recitemus discursum-

De [V]ique n[on] Philoſophum inueneraſſe, cum nihil
quidem inuimus. Verū Proverbiū [V]ique
n[on] Ariſtoteleſt, quod quideſe magis
preſumit, iſtius novit. Immo quid
dixerim? [V]ique ex ultima Syriaca
q[ui]am [V]ique a primis prov[en]it. [V]ique
ad hoc temp[us] illi ſicilem non adve-
rim unquam, immo orientalium nulli. A

-[E] [Usque] curiosas futuri ipse
fama, ut nunquam in huiusmodi homi-
nes alio cerneretur. [Adhuc] [usque] [dum] vixero
[dum] vixero. [Usque] [quoad] hic
plene observarim, huiusmodi inveniri
posse vis crediderim. At jam tandem
discedo. C. Hic manebo [usque] [donec]
redieris. [Usque] [co] [dum] redieris atten-
tissime legam. [Usque] [co] [dum] hic manebo
[quoad] negotia tua expedieris.

[unclear] [unclear] [unclear] [unclear] [unclear] [unclear] [unclear] [unclear] [unclear] [unclear]

Dialog:

E. [V] [var] [v] [v]

...the ...

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which are arranged in two columns. The names are written in a cursive script, and the addresses are written in a more formal, printed style. The list includes names such as "John Smith", "Mary Jones", and "Robert Brown", along with their respective addresses in various cities and states.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

[V/qual] nonnulli
est utrum in locum, Cic.
1 de Repub.

[V]elut d' v'elut, au-
ex, cum amplificatione
significat locum unde.
Gic de Orat.

Clor de Dioxina

[Vfque ex] : un super
Général Ver-

[V(que ad)] interdum
pari amplificatione de
clarat locum ad curm.

Cap. 4 V or

latum et perfectum),
omni quodam dicitur.

Gl. 1.3 Ep. 19.

[Viquis] fapc. 1. 1. 1.
[Viquis] Cic. 1. 1. 1.

[Vice] Sept 21/1900
[Grand] Cic. m. 81/1900

[Vigne] 507 aff. au
[doux] 1. cr. Adelp.

V. quae co. lingua
cum dam. Cic. 1. 1

Nat. Degt.

Cigra Decor

[unclear] [unclear]

1964-1965

Page 9, line 10

Dialogus. 121.

Emilius. Penditur.

E. Orationem ab hinc partem die-
bus delevavit. *Scilicet*;
hanc autem partis placuisse perspectum
hinc [*usque eo*] fuit commotus, [*ut*] le-
nusquam in publico amplius peroratu-
rum decreverit.

F. [*Usque eo*] *marci sunt* vulgus [*ut*]
iis *non satisfaciunt* *Demetrius*.

E. Illum sermone tetricum fuisse ut-
gent. [*Usque eo*] loquutus est [*ut*] adu-
lator ullatenus diceretur: quinimmo a-
dulatorum semper odio habuit. [*Usque*
eo ut] omnes admonitas velim vulgicem
sutam negligant. Vulgus carpit fere om-
nes; [*usque adeo*] hallucinatur.

F. Optimates autem quid senserunt
ipsi?

E. [*Usque adeo*] iis satisfecit [*ut*] ni-
hil addi possit. Confidenter ipse mentem
suam deposuit; [*usque adeo quoad*] vul-
gi murmura periclitiscere videbatur.

F. Quid autem deinceps factum est?

E. [*Usque eo*] prosequutus est [*do-*
 nec] illos acclamantes audiverit. Tum
[*usque adeo*] *turbabatur* ut nihil magis.

F. Parum

[*usque eo ut*] pro adeo
ut, *eligenter aspernatur*.
Cic. 4. ver.

[*usque eo ut*] ut super
Cic. in Orat.

[*usque eo ut*] pro adeo
ut, *interdum aspernatur*.
Cic. pro Quinct.

[*usque eo ut*] pro adeo
ut, *eligenter p. ut* ut
Cic. 4. ver.

[*usque adeo*] *interdum*
in Epistolarum sub-
ditur. Cic. 1. in 3.

[*usque adeo ut*] vel u-
t, *idem quod usque eo*
ut, *sed grandis*. Cic.
pro Flacc.

[*usque adeo*] cum [*que*
ad] vel *donec*, *idem*
quod usque eo quoad.
Cic. pro Sext.

[*usque eo*] cum [*donec*]
ut super. 1. ex And.

[*usque adeo*] absolute
ponitur. virg. Eclog. 1.

F. Parum quidem discretè fecit, qui ullatenus illis attenderit,

E. [b *Vi*] dicis [ita] est. *Usque quaque sapere oportet.*

F. [*Vereor ut*] hic dies mihi satis sit super vulgi natura loqui: Attamen[ut] initia posui, [sic] liceat mihi aliquantisper progredi. [*Vi*] vir doctissimus is est, [*Item*] mihi crede optimè se gessit: præterquam in hac animi dejectione. Cras illius Orationis summam tibi aperiam.

E. At non facies autem?

F. [*Vi*] tibi promisi [ita] faciam.

[b *Vi*] pro quemadmodum præterquamque adiecit [ita] vel sic vel item plerumque. Cic. l. 1. ep. 16
[*Usque quaque*] est idè fere quod ubique, aut undique, & omni ex parte. Cic. lib. 7. ep.
[*Vereor ut*] est velim, sed timeo. Ter. Eun.
[*Vi* sic] ut supra Cic. Att. lib. 10. ep. 16
[*Vi item*] ut supra Cic. 2. de legibus.
[*Vi* cum [ita]] ut supra Cic. l. 2. Ep. 16.

Dialogus 122.

Gersonius, Helvetius.

G. Quid de spectaculorum apparatu decretum est?

H. Instructiones quæque ad Rhombum delatæ sunt: quarum conclusio fuit, [ut] ad ludos omnia pararet Rhombus, [neve] illinc ullatenus moveret pedem. Quamplurima præcesserunt mandata: quibus strictè imperatum est [ut ne] latum unguem transgrediatur.

G. Quid autem?

H. In summa, omnia quam exactissimè fieri mandavit; & [ut] nunc sunt

O

mores.

[*Vi*] interdum iungitur cum [*Neve*] vel ut Cic. Att. 13. ep. 4
[*Vi*] interdum iungitur cum [*ne*] Cic. l. 3. de Bello Civili.
[*Vi*] sepe usurpatur quomodo vel sicut. Ter. Phorm.

[*Ut nunc est*] Cic. Ant. lib. 15:

[*Ut nunc habet*. Cic. Att. lib.

[*Ut nunc sit*] Cic. l. 1. Ep. 17.

[*ut*] *sæpe in comparatione ut ne usurpatur pro si spillet.* Cic. in Brut.

[*Ut in malis*] *indidem est pro si spillet mala.*

Cic. ad Q. F. l. 3. Ep. 1 [*ut*] *elegantius usurpatur pro ut pote quod.* Cic. in Pil.

[*ut*] *pro quomodo, sæpe admirationi servit.* Cic. pro Mil.

[*ut*] *interdum interrogantis pro quomodo.*

Hor.

[*ut*] *in concessione, asserere solet [tamen] vel certe.* Cic. 5. Ver.

[*ut*] *in concessione asserere s. let [certe].* Cic. 10. Phil.

[*Non*] *ut, interdum assumit sed, vel [sed ut] a lat. sed quæ.* Cic. de opium gener. Orat.

mores. G. Id genus magnalia, pompas, & sollennitates parvi pendo. *Mihi quidem deliberatum est, [ut nunc est] abesse ab urbe.* H. Ille [*ut nunc*] se [*habet*] in admirabili gloria est constitutus.

G. Non *ut nolim sed [ut nunc sit]* triumphi jam sæpè visuntur. Triumphari autem temporibus antiquioribus raro concessum fuit. Non [*ut*] apud nos iam fuere frequentes.

H. Honor verò isti præ omnibus istius ætatis hominibus meritò debetur. Quis [*ut in malis*] gravissimis ita fuerit unquam profectus? Ille, [*ut*] strenuus, & prudentissimus ubique prævaluit. [*ut*] contempsit, & pro nihilo putavit omnium inimicorum conatus.

G. [*Ut*] *valet militia?*

H. Optimè quidem adeo ut nunquam melius. Verum [*ut*] *ita sit* fatendum esset [*tamen*] tot fieri triumphos: eorundem tandem magnificentiam valde minui. [*Ut*] *plura omittam: hæc [certe] dicam.* Alia ætas illum Præmiis, & illis quidem munificis donasset. Triumpharia autem non illi concessisset utique: hæc dixi [*non ut*] illum ex huius temporis hominibus fere principatum mereri non existimem; [*sed ut*] triumphus gloria & splendor, ex triumphantium frequentia minimè extenuetur. G. Equidem non credo illum honoribus quibusdam indignum esse. H. [*Non*] sum hæc loquutus.

tus [non ut] illum valde æstimem, [sed] [Non ut] interdum assumit [sed] quasi. Cic. l. 1. de Orat.
 quasi] unum qui ad triumphandi gloriam, suo maximo splendore semper enitere cuperet. [Vt ne] longius abeam. Scias me hinc quidem dictitasse hæc.

Vt, passim causæ vim habet, & finem significat; cui opponitur ne verum sepe [ut ne] usurpatur pro ne. C. pro Cæcio.

Dialogus. 123.

Isidorus. Landus.

I. FABRICA illa quæ novissimè corruit, sine ulla prorsus arte constructa esse videtur: tamen illi proximam cecidisse unâ, hoc aliquid in se miri continet. L. Rueret illa non potuit [ut] altera [non] concideret. I. Mediante autè altera imprudenter fabricata: Castus alterius domus miserrimè accidit. L. Verum profer, nec non quidem declaratum. [Vt] ita intelligant: [ut ne] de proximo lugeant, quin nimis clarè fassus est. Attamen inter ipsos disceptatio magna sanè orta est. Petivi [non ut] absque matura consideratione componant [sed] adeo [ut ne] quid detrimenti alterutri advēniat. [Vt ut] est ipsi malè consensere: nec causam in arbitrium referri voluerunt. [Vt ut] hæc sese habent; magnum [tamen] hoc dissi-

[ut non] interdum adhibetur pro quin. Cic. pro lege Manilia.

[Vt] interdum iungitur cum [ut ne] Cic. l. 1. de Orat.

[Non ut, sed ut ne] Cic. l. 1. Ep. 7

[ut ut] idem est quod utcumque. Cic. l. 6. ep. [ut ut] interdum effusit tamen Ter. Phor.

[*Vt ut*] interdum cum
[certè.]

[*Vt*] sæpe usurpatur
postquam. Cic. 1.
Ver.

[*Vt*] interdum assumit
[statim] aut ali-
quid ejusmodi. Cic.
Att. 1. 12. Ep. 8.

[*Vt*] interdum assumit
[confestim] Liv. 1. 2. aut
aliquid ejusmodi.

[*Vt*] primum] signifi-
cantius est quam ut, de-
clarat enim simul ac-
tingitur autem cum
[statim] Cic. 1. 5. ep. 2
[*Vt quisque*] occasionem
rei quodammodo dila-
rat inter alii, Cic. 2. Ver
[*Vt*] pro ut, sæpe iun-
gitur cum [ita] vel sic.
Salust. Jugurth.

[*Vt*] ut supra cum
[sic] Cic. Att. 1. 1. ep. 2
[*Vt utque*] est quomodo
documque Cic. 1. 1. Offic
[*Vt*] de duobus af-
firmat dicitur, & u-
trique. Cic. part.

[*Vt ut*] interdum ite-
rum. Cæsar. 1. 3. de bel.
Gallico.

[*Vt ut*] cum [altero]
iungitur. Cic. pro Sest

dium in utrorumque tandem dispendium
evadet. [*Vt ut*] est; fieri [certè] non
potest quin ex tanta disceptatione com-
patiatur uterque. I. Romam [ut] ex Si-
cilia redi, de eorum dissidio audi-
vi. Philippus [*Vt*] me salutavit [statim]
mihî hæc retulit. [*Vt*] audi-
vi; [confestim] eorum utrumque accessi. [ut primum]
perspexerim utriusque pertinaciam [sta-
tim] me recepi, qui alias de utrorumque
commodo, valde sollicitus fuerim. Fre-
quens mihi amicorum concursus est.
Hoc [ut] eorum [quisque] me viderat,
narrabat.

L. An hoc in aliquorum arbitrium
translatum est?

I. At, [ut] cuiusque ingenium erat,
[ita] rem difficilem aut facilem reconci-
liari renuntiaverunt. Sed [ut] in gravio-
ribus dissidiis aliquando fit; [sic] in his-
ce minoris momenti disceptationibus
adinvenitur. L. [Utrunque] sese res ha-
bet; utrisque damnum in dies emergat.

I. Ne dicas. [Uter] plures adfiscat
sibi amicos, ut vincat necesse est. Nec ad-
huc judicare poterit quisquam [uter u-
tri] amicis antefereendus sit. Duo advo-
cati sunt qui in rebus agendis præclaris-
simi habentur. Horum [utro] uti nolen-
ti utendum est [altero.]

Dialog.

Dialogus 124.

Melibeus. Nintenus.

M. **V**Sque quaque Aristotelis opus in Mulxo quæfivi, nuspiam autem inveni. Mihi tandem venit in mentem te forsitan à me hoc accomodatum accepisse. Si *[utrum]* *(duo enim corpora sunt)* an *[utrumque]* nescio.

[Vter] alias cum [utrumque] Cic. ad Q. Fr. l. 1.

N. Nec integrum opus; nec unam, nec aliam istius partem mihi unquam accomodasti: fallit tibi memoria quidem certè. Te Bembo, aut Roberto idem præstitisse fieri potest. M. Cum ita sit, tum demum dicam; *[utrum]* huic *[an]* illi nescio. Ex iis unus aut alter hoc certè tenet. N. *[Utrum]* ita sentis, *[an vero]* similes, penitus ignoro. M. Nullatenus dissimulare volo. N. Plura super his desine, & aliud tibi referam: *vsq.* *Jeronymus* inexpectato venit; *[Utrum]* ab iis ad quos Literas dedit; an per Senatus mandata; an alio quocunque medio intellexerit, me penitus latet. M. Quomodoque; hæc illi innotuerunt parum refert. Adest autem ipse. N. Optimi ingenii homo is est. Paucis abhinc diebus dilemma produxit, cujus ea conditio est: ut *[utrum]* accipiat quisvis, irretitur is. Tam acutè disputavit, ut adstantes in dubium

[Utrum] cum [an] sæpe dicitur de duobus Cic. l. 7. Ep. 13. [Utrum] sibi [an vero] sæpe dicitur de duobus, Cic. At. l. 12. Ep. 50.

[Utrum] interdum de pluribus dicitur. Cic. 2. Ver.

[Utrum] interdum pro utrumque usus patitur Cic. 4. Div.

[*utrum*] *nonnunquam*
cum [*nec ne*] *iungitur.*
Cic. Att. Brut. l. 2.

[*Verum*] *nonnunquam*
cum [*an non*] *iungitur*
Cic. in Ver.

[*utrum*] *sepe suppi-*
mitur. Cic. ad Qu. Fr.
l. 3. Ep. 8.

[*uterque*] *de duobus*
coniunctim dicitur. Cic.
de Arusp.

[*uterque*] *cum* [*alter*]
Cic. 1. Off.

[*uterque*] *iteratum*
Cic. l. 7. de Bel. Gal.

[*utervis*] *utervique*
utervibet, voce discre-
pane, usu eandem vim
habent, nisi quod u-
tervis maiorē habeat
vim, Cic. de Senec.

[*utervis*] *ut supra.*
Cic. pro Rose.

[*utervunque*] *ut supra*
Cic. l. 6. ep. 4

[*utervibet*] *ut supra.*
Cic. pro Quinct.

[*utinam*] *cum* [*certa.*]
Cic. l. 15. Ep. 1.

[*utinam*] *cum* [*profe-*
cto] Salust. lugurr.

[*utinam*] *cum* [*utique*]
Cic. Att. l. 3. Ep. 10

biūm verterat; [*utrum*] alicujus doctri-
næ hominum annumerandus esset is, quo-
cum disputatio habita esset [*nec ne*] in
Dilemmate non multum refert [*utrum*]
stoc accipiatur [*an non.*] Qui hoc modo
arguunt. In utrumque parati sunt. [*Ve-*
lis, nolis] convincitur quocum argumen-
taris. M. Super his plura eloqui definas.
Inter duos milites pugnatum est; adeo ut
[*utrumq;*] *cecidisse* mihi relatum sit.

N. [*Uterque*] quidem occubuit.
Quorum [*uterque*] magnanimi cum es-
sent, *contempsit alterum.* M. At audias.
Cum [*uterque utrique*] *in conspectū es-*
sent. Verbis contumeliosis sese mutuos
male exceperunt ptofecto: ex iis unus
ob illius doctrinam vocitatur Rabbinus.
At in hac re *minus* iudicii *habuit quam*
nostrum [*utervis.*] Duella & divinis &
humanis legibus omnino opponuntur.
Nunquam cuipiam ita faciendum esset,
dum [*utrumvis*] eligat. Magnanimi u-
trinque, & in omnibus fuere pares: ut
[*utervunque*] *viciisset non fuisset mirum,*
[*utrumlibet*] ob eorum dotes laudasse
potuisses. N. [*Utinam*] autem eorum
saiuti prudentius consuluissent [*certè.*]
[*Utinam*] rei gravitatem intimius per-
pendissent [*profecto.* *Utinam*] tam lon-
gè non fuissent à recto avvocati [*utique*]
Utinam aliquis adfuisset utrivis amicus,
cum primū solenne odium hoc miserrime
accepit, *utriq;* *postridis* hæc non acci-
dissent.

ent. M. Illud vero [ntique] (cire capio. Quis primus cecidit. N. Eorum nomina recensere non potero. At hoc intellexi: illum primo occubuisse qui alterum provocavit.

[utique] est omnino vel certè. Cæ. Att. l. 13.

Laus Deo Trino-Vni.

Errata, sic corrige.

P. 12. l. 1. linea 3. pro Batavi leg. Batavi. p. 1. l. 1. post asteriscos, & interrogatoria signum, leg. A. masjusc. que interlocutorem denotat. p. 4. l. 1. quin. Ibid. l. 5. octaperunt. p. 5. l. 8. nisi p. 7. l. 6. apperiat. Ibid. l. 15. petiisti. p. 8. l. 17. ubi p. 10. l. 19. expungatur M masjusc. & mutantur interlocutorum Litera dialogi ejusdem ad finem usque. p. 11. l. 28. Epistolæ. p. 14. l. 24. reperiuntur p. 16. l. 14. expungatur S masjusc. interlocutor, & mutantur deinceps interlocutorum Litera ad dialogi finem usque. p. 17. l. 11. ubi p. 17. l. 22. Bellum p. 20. l. 3. d. v. s. p. 10. l. 1. a. v. i. t. p. 21. l. 12. ubi p. 17. l. 21. augustum. p. 31. l. 5. possivum. p. 41. l. 2. asperit p. 46. l. 1. post sententiâ ferre inter, nota immediate subsequatur, at sit interlocutor. & sit deinceps ad finem ejusdem dialogi usque, mutantur singule interlocutorum Litera. p. 46. l. 1. ul. commercia. p. 47. l. 12. expungatur enim p. 53. l. 8. post addi & signum ei immediate subsequens scribi interlocutori L. & subsequentium interlocutori litera mutantur ad ejusdem dialogi finem usque. p. 55. l. 30. quidni. p. 61. l. 11. innatescat. Ib. l. 29. an quod Ibid. l. 30. bonarum. p. 66. l. 13. convenera. Ibid. l. 21. quamque. p. 63. l. 1. ubi Ib. l. 17. affirmant. p. 69. l. 6. post disjunctum, & interrogatoria signum ei immediate subsequens infirmat & expunct lege N. interlocutorem,

not